ปั้มเทสน์แหญ่

มะหาชาดพระเวสสันดอรชาดึก

พระอาจารย์ พัย สิดถาสึก

ภันต์ที่ 1 ทัสสะพอน มิ 19 พระคาถา

บัดนี้ พ่แต่ตั้งนะโมแล้ว
นะโม แปว่าข้า
ก่อนชีบันยายเล้ือง
เทดให้โยมผี่น้อง
พอภพ่ตาแม่ชิ้น
ยิงและชายลำฟัง
โยมทังปวงยากฟังเล่ือง
ขอเชินชวนจิ่งง่ายค้อย
ตั้งใจฟังไปให้มิ้ม
พากันฟังให้มันดัภา
ถ้าจิดใจเธ้าพั้น
ถ้าจิดใจเหื้อมใส
เล่ิมบั้นต้นข้อยชีเว้า
เทดสะนาให้โยมฟัง
สับสำนรึงก่อนแหู่
ย่าชีฟังแต่ทางสรึง
ข้อยชีเว้าต่ำเล้ือง
ในทำอิงสัมมา
ธรึมชีจับเอ้าข้ี
เทดกันฟังเป้นข้ี
ผู้ข้าชีว่าขั้นต้น
ฟังเป้นกอนต่ำกอน
ฟังเดิแถอโยมเจ้า
ย้อมก่าอเถิง
เม้าย่เหิงชั้นฟ้า
ทุกๆย่างตะหูอดสิ้น
ทังสะหิมมางใน
เม้าอิมามหำกอ้าง
สรึงบันเล่งคึกถิ้น
เทสะนาข้อยชีว่า
อันหาน้อมยึกถอาย
ในลำมะหาเทอด
ได้ฟังแจ้งคู่สู่คิน
และพอกท่านทังหูาย
นั่งเต้มสาลาก้อาง
กะแสทำบ่อนชีม่วน
หูน้อยหมู่ละโยม
ในลำพระเทอด13 กัน
ย่าชีหนีไกเอ้ิน
บ่ผันแปไปหางใหม่
ได้มาฟังบ่อนบั้นข้อยชีเว้าสู่ฟัง
เล่ืองเป้นมา
ให้จี่จำเอ้าเล้ือง
กะแสทำในเล่ือง โยมเอ่ีย
ฟังสำนรึงอาดข้ี ผะหยาน้อยชีอ่อยแถม
ตามเล่ืองคันในลำ
สาดสะดาเป้นเล้ือง
ในลำมะหาเทอด
ขอแจ้งชีก่าอกอน
เอิ้นอ่า ทัดสะพอน
อ่ากันอันนี้
ทัดสะพอนกันที่หน่ึง
นางผุดสะดี
เป้นเมยเทงิ้าท่านพะอิน
สะหุกย่ิงเหื้อวิไส
หมื่นกีกองล้าน
กองปะโคมข้อยชื่น
บ่มีมีชีง่วมเทงิา

ສົມກັບຊື່ວ່າເຈົ້າ
ຍາມຊິກິນຊິນອນ
ມີຄົນຄອຍປະເຄນໃຫ້
ປະດັບຈັນແກ່ນຄູ
ນັ່ງຢູ່ເທິງເກົ້າອີ້
ຮົ້ນກໍ່ບໍ່ໄດ້ກັດຍຸງກໍ່ບໍ່ໄດ້ຕອມ
ເນົາຢູ່ເທິງສະຫວັນຟ້າ
ຄວາມເປັນຈິງນິມິດເກີດແກ່ນ້ອງ
ບຸບພະນິມິດວ່ານັ້ນ
ໃຫ້ຈຸຕິລົງມາ
ມາເກີດໃນເມືອງໃຕ້
ຜຸດສະດິນາດນ້ອຍ
ຄາວນັ້ນອິນທິຣາດໄທ້
ເປັນຈັ່ງໃດນາງເອີ່ຍ
ຄາວນັ້ນຜຸດສະດີໄທ້
ນ້ອງຊິໄດ້ຈາກໜີ
ໜີກໍ່ໜີບໍ່ພົ້ນ
ຄິດອາວອນເມືອງສະຫວັນ
ຈັກແມ່ນເວນອີ່ຫຍັງຂ້ອງ
ພຣະອິນເວົ້າຕໍ່ນ້ອງ
ສຸກແລະທຸກບໍ່ເຫືອດແຫ້ງ
ຄາວເມື່ອກັມນຳທັນ
ຄາວເມື່ອກັມນຳໃຊ້
ໂລກມັນບໍ່ທ່ຽງໝັ້ນ
ຊື່ວ່າສິ່ງສານນີ້
ໃຜຜູ້ໜີບໍ່ພົ້ນ
ບໍ່ວ່າຂ້ອຍແລະເຈົ້າ
ໄປຕາມກັມຕາມເວນ
ເວນນຳປອງກຳນຳໃຊ້
ເຈົ້າກໍ່ບໍ່ຢາກຮ້າງ
ເປັນເມຍເອກອົງອິນ
ບໍ່ຍາກແຄນຜໍ້ນ້ອຍ
ອາຫານກິນເປັນຢູ່
ຫອມກຸ້ມທົ່ວທະລັງ
ສະໜົມປັ່ນວິປັດ
ຢູ່ທາງບັນທົມເນົ່ງ
ເປັນເວລານານຍິ່ງ
ບໍ່ມີຮູ້ເມື່ອຝັນ
ບອກເຫດຊາວສະຫວັນ
ເກີດພູມພາຍຜີ
ກັມມີຕ້ອງໃຊ້ຊາດ
ໝອງເສົ້າເກົ່າພະໄທ
ຈຶ່ງຈາຕໍ່ເມຍຮັກ
ຈຶ່ງຄ່ອຍທໍລະມານກັ້ນ
ຈຶ່ງວານອົງພະພີ່
ລົງໄປເກີດທີບໃຕ້ໃນຜືນມະນຸດຄົນ
ເພາະນິມິດມັນສັ່ງຫອນ
ບໍ່ຢາກໄກໄລເວັ້ນ
ກຳຫຍັງນໍ້ມານ້ຳວ່ອງ
ອີ່ນາງຫຼ້ານາດຖະແພງ
ຊື່ວ່າເມືອງສະຫວັນ ນາງເອີ່ຍ
ຫຼີກໜີບໍ່ມີໄດ້
ກັນດານແສນໂສກ
ຄືດ້ານດັ່ງນິບພານ
ວຽນຕາຍວຽນເກີດ ນາງເອີ່ຍ
ຫາກເລີງພໍ້ຢູ່ບໍ່ເຊົ່າ
ຈຳຊິພາກພອຍໜີ
ກ່ອນລະເດີນວນນ້ອງ
ມັນຈຳໃຈຊິໄດ້ຫ່າງ
ຂ້ອຍກໍ່ບໍ່ຢາກຮ້ີ ຄືຊິໄດ້ຫ່າງກັນ ເດ່ນໍ

ເອີ,ພອນທີ່ນາງປະສົງນັ້ນ
ພີ່ຊິປຸນແປງຕົກ
ຄາວນັ້ນຜຸດສະດີໄທ້
ຄັນຊິໄກອີ່ຫຼີ
ຂໍ້ໜຶ່ງນັ້ນ ຍາມນ້ອງໄປເກີດກ້ຳ
ໃຫ້ເກີດນຳພຣະຣາຊາ
ສີວິຣາຊາໄທ້
ຂໍ້ສອງ ນໍ່ພະເນດເນື້ອ
ສອງຕາກ້ຳ
ປະດຸດປຸນແປງເອົາ
ຂໍ້ສາມ ພຣະມຸຄົ້ວ
ໂກ່ງເປັນສີຄົ້ງໂນ້ງ
ຈັ່ງວ່າ **ຂໍ້ສີ່ນັ້ນ**
ຂໍໃຫ້ມີນາມທັດ
ສຳລັບ**ຂໍ້ທີຫ້າ**ຄັນນາງມີບຸດຕາ
ເປັນຄົນໃຈແກ່ກ້າ
ຂໍ້ຫົກນັ້ນ ຍາມຂ້າມີລູກນ້ອຍ
ຢ່າໄດ້ໜູນຄືຄົນ
ຂໍ້ເຈັດນັ້ນ ຍາມຂ້າມີບຸດແລ້ວ
ຢ່າໄດ້ລະໄດ້ຄອນ
ຂໍ້ແປດນັ້ນ ອັນວ່າເກສາເສັ້ນ
ປຽບດັ່ງເທົ່າຢູ່ນ້ຳ
ຂໍໃຫ້ພຣະພີ່ໄທ້
ຂໍ້ເກົ້ານັ້ນ ຂໍໃຫ້ກາຍານາງ
ຂໍ້ຊິບນັ້ນ ຍາມເມື່ອໄວຊະລາເຖົ້າ
ຄຳຈາໃດທີ່ນ້ອງເວົ້າ
ມີເມດຕາຕໍ່ຄ້າຍ
ນີ້ລະພອນຊິບປະການ
ຂໍປະທານນຳອ້າຍ
ຊິບປະການທີ່ນາງຂໍ
ຈົ່ງຂໍພີ່ເຖີດຄົນດີ
ແຕ່ງແປງປະທານໃຫ້
ຈົ່ງຂໍພອນຈາກພີ່
ນ້ອງຂໍພອນຈາກອ້າຍ ຊິບຂໍ້ຈົ່ງປະທານ
ເມືອງມະນຸດໄກຕາ
ຜູ້ຍົດສູງຄຸງຟ້າ
ນາມະກອນຊັ້ນພໍ່
ໃຫ້ງາມເຫຼືອມຂ່ຽມຂຳ
ໃຫ້ດຳປອດບໍລິສຸດ
ຢ່າໄດ້ມີໝອງເສົ້າ
ຄັນທະນູໃຫ້ກ້ຳເກົ່ງ
ໃຫ້ງາມລົ້ນວ່າລື່ນຄົນ
ໃຫ້ໄດ້ຊື່ຜຸດສະດີ
ດັ່ງເດີມດາເຄົ້າ
ຂໍໃຫ້ໄດ້ຊາຍກ່ອນ
ເຜະລາສ້າງແຕ່ງບຸນ
ຈົນທ້ອງແກ່ຄັນຢ່າຕ້ອງ
ໝູ່ປະຊາຊາວບ້ານ
ນິມພະນາງຢ່າໄດ້ຢ່ອນ
ຄືດັ່ງສາວສ່ຳນ້ອຍສົມດ້ຳມດັ່ງໝາຍ
ໃຫ້ດຳດີຄືເກົ່າ
ຢ່າມີແຫ້ງແຕ່ຢ່າງໃດ
ຈົ່ງປະສາດພອນທິບ
ຜ່ອງໃສສະເໝີດ້ຳມື
ກາຍຂອງເຮົາໃຫ້ຄືເກົ່າ
ໃຫ້ໃສເຫຼືອມດອກດັ່ງໝາຍ
ໂຜດໝູ່ຝູງສັດ
ສິ່ງທີ່ນາງຂໍຕ້ານ
ອົງອິນພະເຈົ້າພີ່
ຈົ່ງປະທານທອດໃຫ້

ຄັນສົມໂອ້ດັ່ງໝາຍ
ທັດສະພອນກັນນີ້
ພໍວ່າຈົບພໍດີ
ເອວັງທີຕົນຂ້າ
ຕອນໜ້າພຸ້ນ
ນັ້ນເທາະນາ
ນັ້ນລະນາ ພີ່ພຣະອົງ.
19 ເລື່ອງພຣະຄາຖາ
ຊິອ່ວຍລົງກັນນີ້
ອັຕຕະມາ ຢຸດໄວ້ກ່ອນ
ຈົ່ງຟັງເລື້ອງ ວ່າຕໍ່ໄປ
ສັດທາໂຍມ.....ນໍ່

ຈົບ (ກັນທັດສະພອນ ມີ 19 ພຣະຄາຖາ).

ກັນຕ໌ທີ່ 2 ຫິມະພານ ມີ 134 ພຣະຄາຖາ

ບັດນີ້ ທັດສະພອນວ່າແລ້ວ
ຂໍໃຫ້ພວກພີ່ນ້ອງ
ເລີ່ມແຕ່ນາງນາດນ້ອຍ
ມາເກີດໃນປະຖະພີ
ເໝືອນກັບທອງຄຳກ້ອນ
ຍິງຢູ່ໃນໂລກນີ້
ຊັບສົມບັດມາກລົ້ນ ຈ
ພວກຊາວເມືອງທັງປວງ
ໃຜກໍ່ໂມທະນານ້ອມ
ສີວິຣາດແກ່ນໄທ້
ຕໍ່ມາຜຸດສະດີເທງ້ຳ
ໄດ້ 16 ຂວບເຂົ້ຳ
ທຸກປະເທດດ້ຳວ
ກຸງສົນໄຊຣາຊ
ບໍ່ມີຄວາມຂັດຂ້ອງ
ບໍ່ມີຄວາມເດືອດຮ້ອນ
ຕໍ່ມາໄດ້ນາດນ້ອຍ
ເປັນຜູ້ມີບຸນຫຼາຍ
ເທວດສັນດອນນາມເຈົ້ຳ
ເລີດດ້ວຍບຸນກ່ຳໄວ້
ແລ້ວຍັງມີລູກຊ້ຳງ
ຫິມມະພານຂ້ຳຊິຕໍ່
ຈົ່ງຟັງຂ້ຳຊິຕໍ່ເຕີມ
ນາມຫໍ່ມຜຸດສະດີ
ລູກພະຍາຈົງແຈ້ງ
ຍິນສະອອນງຳມຍິ່ງ
ສະບາຍແທ້ຕ່ຳງກວ່ຳຄົນ
ນແໜ້ນອັ່ງພະຄັ່ງຫຼວງ
ສິ່ງຂ່ຳວສານມາໄຫວ້
ນຳອົງພູວະນາດ
ບິດາເທງ້ຳພໍ່ພະອົງ
ຈະເລີນໄວສອນໃຫຍ່
ພະນາງເຈົ້ຳກໍ່ເປັ່ງສາວ
ເຂົ້ຳລືຊ່ຳວ່ານາງງຳມ
ຈົ່ງແຕ່ງເອົ້ຳເປັນເມຍຊ້ອນ
ຄອງນະຄອນແທນພໍ່
ປະການແທ້ແຕ່ຢ່ຳງໃດ
ນາມຫໍ່ໂພທິສັດ
ເກີດມານວນພ້ອມ
ໂພທິຍານລົງມາເກີດ
ນຳຍູ້ສິ່ງແຖມ
ເທາະເວີ່ນເວຫາ

ເວ່ນເຂົ້າມາໃນໂຮງ
ເພ່ນຈ່ຶງສົມພອນສ້າງ
ຊ້າງງາມ່ນເກີດພ້ອມ
ເມ່ືອອ່ິງພະເຫວດໄດ້
ສ້າງໂຮງທານ 6 ຫຼັງ
ຂ້ຶນສູ່ເທ່ິງຄໍຊ້າງ
ທຸກໆວັນບ່ໃຫ້ເວ້ັນ
ຕ່ໍຈາກນ້ັນ
ຄືກັນຫາຊາລ
ລູກຂອງໂພທິຍານເຈ້ົາ
ສົມບັດມ່ີມາກລ້ົນ
ກ່າວເຖ່ິງເມ່ືອງກະລິງແວ້ນແຄ້ວນ
ທ້ັງໄຮ່ນາສວນຄ່ໍວ
ທ້ັງລໍາທານກະບ່ກແຫ້ງ
ຝ່ົນບ່ຕ່ົກຢາດໃຫ້
ຕ່ົກລ່ົງໃຈມາຂໍຊ້າງ
ພາມອອກຈາກເຂດຄຸ້ມ
ພໍແຕ່ມາຮອດແລ້ວ
ເຫວດສັນດອນຊ່ົງເຫັນ
ໃຫ້ແກ່ພາມມະນາເຖ້ົາ
ເມ່ືອງກະລິງໄດ້ກ່ໍສ້າງ
ຕ່ົກບ່ອນຄາວຊ່ໍໄດ້ມ້ວນ
ຊາວພາລາຜ່ິດໃຈ
ເຂ່ົາຈ່ຶງນ່ໍາເອ່ົາເລ້ືອງ
ກຸງສ່ົນໄຊບ່ຄ່ິດພ້ໍ
ພວກຊາວເມ່ືອງທ້ັງຄ້າຍ
ພະອ່ິງເລ່ຍຜ່ິດໃຈ
ບອກວ່າຄ່ົນຂວາງບ້ານ
ປູ່ຂ້ັບໜ່ີຈາກບ້ານ
ວ່າຕ່ໍຈາກນ້ີ
ເຜ່ືອກ່ົນ່ງາແກ້ວ
ໂພທ່ິຍານແຕ່ຊາດກ່ອນ
ບຸນສ້າງທ່ານພະອ່ິງ
ຊ່ົງນ່ັງໃນນະຄອນ
ແຈກທານບ່ໍ່ມ່ີຄ້ານ
ໂຄຈອນອອກກວດ
ເວ້ັນເຊ້ົາຄູ່ສູ່ວ້ັນ
ເລ່ຍມ່ີລູກສອງເຂ່ືອ
ລູກພະອ່ິງງາມໂກ້
ເ່ມ່ານະຄອນບ່ຮ້ອນເຮ່ັງ
ຄ່ົນໄດ້ຍ້ອງທ່ໍ່ວແດນ
ອ່ົດຢາກປູປາ
ແຜ່ນດ່ົນກະຄອນແລ້ງ
ປູປາກ່ໍ່ເຂ່ົນຂາດ
ດ່ົນແລ້ງໄ່ງ່ຜ່ິງ
ສັນດອນພະຍາເຫວດ
ສະໜາມກວ້າງດຸ່ງເດ່ົນ
ກ່ົ້ມຂາບສຸລ່ົກອນ
ກ່ໍ່ເລ່ົ່າທານຍ່ັງຊ້າງ
ເມ່ືອງກະລ່ົງຄູ່ສູ່ຢ່າງ
ນາຣ່ໍ້ວໄຮ່ສວນ
ຂໍ່ຂອດອະນາຖາ
ດ່ັ່ງຊ່ົ່ຕ່ິອ່ົກມ້ວຍ
ໄປທູນອ່ິງພະຍາພ່ໍ
ຕອງຖ້ວນສູ່ຂະບວນ
ໄປຍຸງຢ່ິວະກຸງສ່ົນໄຊ
ຈ່ຶ່ງໄລ່ໜ່ີນະຄອນກ້ວາງ
ບ່ໍ່ເປ່ັນການລ້ຽງໄວ້ຢູ່
ກ່ໍ່ເລ່ຍເວ້ົ່າຕ່ໍ່ມະທ່ິ
ຜ່ີຊ່ິຈາກນ່າງໜ່ີ

ເປັນດ້ວຍຊາວສີພີ
ອົງພະຣາຊາໄທ້
ພໍ່ບໍ່ຄິດຖີ່ຖ້ວນ
ເຈົ້າຢ່າຟ້າວເຄືອດຮ້ອນ
ໄອຍະກາທັງສອງ
ນາງມະທິເສຍໃຈ
ເສຍໃຈອີກຊິແຕກ
ນາງນີ້ຢູ່ບໍ່ໄດ້
ບໍ່ມີຄົນໃດປານ
ຄັນໃຫ້ນາງມະທິຮ້າງ
ພາກຈາກຜົວຢູ່ບໍ່ໄດ້
ແມ່ນຊິທຸກຍາກໄຮ້
ຍາມເຂົ້າໄປໃນໄພ
ບໍ່ໃຫ້ເຄືອງມືອ້າຍ
ພ້ອມໄປດ້ວຍບຸດຕາ
ບໍ່ຍອມເປັນແມ່ຮ້າງ
ເນົາພາລາຄົນດຽວ
ແໜງສູ້ຕາຍສາຊໍ້າ
ຫິມມະພານເຂດກວ້າງ
ເຂົ້າໄປດົງດ່ານຊ້ຶງ
ມີແຕ່ເສືອສາງຊ້ຶງ
ນາງຊິຕາມສາມີເຈົ້າ
ຊິໄປຕາມສາມີ
ກະຕາມຖ້ອນນ້ອງບໍ່ແໜງ
ເພາະສະນັ້ນຜູ້ຂ້າຈຶ່ງໄດ້ເວົ້າ
ນາງມະທິທົນທຸກ
ແສນເສຍດາຍແຕ່ຊິໜີໄກຂ້າງ
ນາງຊິໜີກະບໍ່ໄດ້
ນີ້ລະແມ່ໃຫຍ່ ກັນນີ້ໄດ້
ຈັດການມາພໍດີ
ເພິ່ນຄຽດຫຼັງຊັງໜ້າ
ກຸງສິນໄຊໃຈມໍ່
ຂັບອ້າຍຈາກນະຄອນ
ໃຫ້ຄອຍເບິ່ງບຸດຕາ
ຈຶ່ງຖະໜອມທອມໄວ້
ທັງເລົ່າຍົມມະນາໄທ້
ແຍກເບິ່ງໜ້າເຜົ່າຜູ້ຜົວແກ້ວຮໍ່າໄຮ
ຄັນໃຫ້ພາກພອຍຜົວ
ເຜົ່າຜົວຄົນນີ້
ຮາມຜົວເຈຍລະຈາກ
ພະນາງຫຼ້າສ່ວນຊິຕາຍ
ກໍ່ຕາມຊ່າງຊິຕິດຕາມີພີ່ເອີ່ຍ
ຊິຄ່ອຍອຸປະຖຳລ້ຽງ
ແນວໃດຢູ່ໃນປ່າ
ຊິຄ່ອຍອົດຄ່ອຍເຍື່ອນຕາມສົ້ນກົ່ນຖາງ
ໃຫ້ເຂົາຫຸ່ມນິນທາ
ຊິຢູ່ເປັນຊັ້ນບໍ່ອ້າຍ
ຕາມກັນໃຫ້ມັນຊ່ວງ
ຊິເປັນພ້ອງເພື່ອນຝູງ
ຂົງເຂດວົງກົດ
ຄ່າງລີງກະຕາມແມ້
ອອກໄປດົງຄົງທີ່
ແມ່ນຊິທຸກຍາກໄຮ້
ນັ້ນດອກນາ ພີ່ພະເອີ່ຍ.
ອອດອ່ວຍໄປມາ
ເວດທະນານຳອ້າຍ
ສາມີໂກໂພທິລາດ
ໃຈນ້ອງດອກຫ່ວງຫຼັງ
ເອີ້ນວ່າຫິມມະພານ
ໄດ້ລອບລອມເອົາໄວ້

ຕໍ່ໄປນີ້ທ່ານອາຈານເພິ່ນຊິໄດ້
ອາຈານ.....ວ່າໃຫ້ມັນແຈ້ງໆ
ເພິ່ນຊິສິມມຸດວ່າ
ອາຈານເພິ່ນຊິຈັດການທຳ
ຄອຍຝັງເອົາກັນໜ້າ
ແບ່ງກັນໄວ້ຈັ່ງຊີ້
ແລ້ວລະນາ
ເທດສະນາຕົກແຕ່ງ
ຄັນໃນແຫຼ່ເທດສະນາ
ໃນແມ່ຜຸດສະດີ ໂຍມເອີ່ຍ
ຄູ່ສູ່ອັນຕຽມພ້ອມ
ທານະຂັນກັນແຂ່ງ ໂຍມເອີ່ຍ
ພະອອນຊ້ອຍຊິອ່ອຍລົງ
ສັດທາໂຍມ.

ຈົບ (ກັນຫິມມະພານ ມີ 134 ພຣະຄາຖາ)

ກັນຕ໌ທີ່ 3 ທານະຂັນ ມີ 209 ພຣະຄາຖາ

ນະມັດຖຸ ຣັດຕະນັດຕະຍັດສະນອ້ມ
ອາຫັງຄາລະອະໄຫວ້
ເບື້ອງໜ້າຕໍ່ແຕ່ນີ້
ເຫວດສັນດອນຊາດົກ
ທັດສະພອນກ່ຳຈົບຖ້ວນ
ເທດສະນາກ້ຽງແລ້ວ
ທານະຂັນກ່າວຕ້ານ
ປະເພນີຄອງວັດ
ອາດຕະມາຊິຈາເວົ້າ
ຕາມນິທານພາກຂໍ້
ຕໍ່ນີ້ນັ້ນຜຸດສະດີຮູ້ແຈ້ງ
ຈາຕໍ່ນາງມະທິຂວັນ
ມາສົ່ງສານບຸດຕີໄທ້
ຢູ່ນຳກັນແທ້ໆ
ເຫວດສັນດອນວ່ານີ້
ສັ່ງເລົ່າມີເຫຼົ່າຄົນພານ
ຄົງບໍ່ຕາຍຍັງຊິໄດ້ພາກຂ້າງ
ອັນໂຮງທານເຈົ້ານັ້ນຕັ້ງ
ຢ້ານບໍ່ຍັງພໍເມັດ
ອະພິວັນທະນາວາດ
ຄຸນແກ້ວໜ່ວຍສາມ
ຊິສືບຕໍ່ຄຳກອນ
ຍົກນິທານຈາຊ້ອນ
ຫິມມະພານກະໄດ້ວ່າ
ຊິຮຽງແຫຼ່ຕໍ່ນິທານ
ນິທານພາກໂພທິສັດ
ພາກນິທານເດີມເຄົ້າ
ຈັບສຳເນົາຊີ້ອ່ານ
ຊິຂໍເວົ້າກ່າວຖະແຫຼງ
ປະໂລມເລົ່າສຸນິສາ
ເຈົ້າຮ່ຳໄຮທັງໄທ້
ມະທິນາງລູກຂອງແມ່ ແພງເອີ່ຍ
ສັ່ງຊິໃຫ້ເຈົ້າດ່ວນໜີ
ຄົນເກັ່ງກະທຳທານ
ກ່ຳກັມເຈົ້າທຳຮ້າຍ
ເຈົ້າຮາມຮ້າງຫ່າງວັ່ງ
ສ້າງກ່ຳຢ້ານເພຍັງ
ສິ່ງຂອງທອງໃຊ້

ສຸດສາຍໃຈ
ເວນຫຍັງນໍແຕ່ປາງກ່ອນ
ຢູ່ກາງຜາສາດກວ້າງ
ທຸກທົ່ວບ້ານ
ເຈົ້າຊິເດີນກາງໄພ
ຍ່າຊິໄປທູນເຈົ້າ
ບາງທີລະໂທດໃຫ້
ຕອນນັ້ນ ຜຸດສະດີໄປອອນໄຫວ້
ຂໍງົດໂທດລູກໄວ້
ຜຸດສະດີຈຶ່ງກັບກ້ຽວ
ຈາກັບນົງນາງຄານ
ສຸດທີ່ກືນລົງໄດ້
ແມ່ຂໍພໍ່ບໍ່ໄດ້
ຕອນນັ້ນ ພໍເຖິງວັນຊິຈອນດ້າວ
ກັບລູກແກ້ວ
ຊິໜີໄກນະຄອນກວ້າງ
ຂຶ້ນສູ່ຫໍພະເຈົ້າແລ້ວ
ວ່າເຈົ້າຢ່າມີເຄາະຮ້າຍ
ລູກຊິໄກໃຫ້ພໍ່ມີຄວາມສຸກ
ມະທີຟຸມຟາຍນ້ຳ
ວ່າປູ່ເອີ່ຍ ລູກນີ້ຢູ່ບໍ່ໄດ້
ຂໍໃຫ້ປູ່ຍ່າໄດ້
ພັນປີໃນສົງສານ
ສິນໄຊຂໍຫຼານນ້ອຍ
ມະທີຍໍຍົກນິ້ວ
ວ່າປູ່ເອີ່ຍ ບຸນຫຼານນ້ອຍ
ຢ້ານມັນເພຜັງເສຍ
ຢ້ານຂັບຫຼານໜີຊ້ຳ
ປະສາຫຼານກັບລູກໄພ
ຕັ້ງແຕ່ພະເຫວດເຈົ້າ
ຈັກແມ່ນເວນຫຍັງຂ້ອງ
ເຈົ້າເຄີຍຫຼັບເຄີຍນອນ
ສະໜົມຫຸ້ມແກວ່ງໄກວ
ເຂົ້າຍໍຍົກສັນລະເສີນ ຄຳເອີ່ຍ
ພາກນະຄອນວາງໄວ້
ກຸ່ງສິນໄຊລອງເບິ່ງ
ຍັງຊິໄດ້ນັ່ງນະຄອນ
ຫຼາຍທີບໍ່ເຕື້ອງຕ່ຳ
ຕາຊ້າຍກະບໍ່ຫຼຽວ
ລົງມາຈາກຫໍປາງ
ແມ່ມະທີທັງສະອື້ນ
ມັນຄາຄໍຢູ່ຈໍ່ລໍ່ ມະທີເອີ່ຍ
ຊິຈຳໃຫ້ ເຈົ້າຫ່າງກັນ ໂອຍ....
ດຸ່ງໄພຂອງພະເຫວດ
ທັງນາງຫຼ້າມິ່ງມະທີ
ໄປອຳລາພະຍາພໍ່
ກ່ຳເລີຍຂຶ້ນກາບຖວາຍ
ເທາະເດີພໍ່ສິນໄຊ
ນັ່ງນະຄອນຄອຍຕຸ້ມ
ໄປອຳລາພະຍາປູ່
ຊິຕາມກົ້ນເຈົ້າເຜົ່າຜົວ
ຕຸ້ມໄພ່ໃນນະຄອນ
ກະຢ່າມີຄຳຮ້ອນ
ຄອງນະຄອນແທນປູ່
ໄດ້ວອນໄຫວ້ຂາບຖວາຍ
ບໍ່ຄອຍຢູ່ຄອງນະຄອນ
ບໍ່ຖືກໃຈພະອົງທ່ານ
ບໍ່ຫຼຽວນຳພໍໄງ່
ຊິເອົາໄວ້ເຮັດອີ່ຫຍັງ
ເປັນລູກເກີດກັບອົກ

ພະຍັງຂັບໜີເມືອງ
ສົນໄຊເຈົ້າ
ລູກສະໄພເວົ້າສຽດປູ່
ໜ່ອຍກໍ່ລົງຈາກຫົ້ນ
ຕ່າງຄົນຕ່າງຊິໂສກີໃຫ້
ແນວຊິໄກກັນນີ້
ຄົນບໍ່ຕາຍຍັງຊິໄດ້ຫ່າງໜ້າ
ຜຸດສະດີຈົນວ່າເກົ່ ີ
ຈັກຊິເປັນແນວໃດ
ຄິດນຳເດ ຄິດນຳແກ້ວ
ສາດບໍ່ມີໝອນບໍ່ພ້ອມ
ເຈົ້າເຄີຍກິນຂອງສົ້ມ
ຍາມເຈົ້າພັດພາກບ້ານ
ມີແຕ່ຜົນໝາກໄມ້
ໃຜຊິຈັດແຈງຫາ
ມາເຫຼືອໃຈກູເດ
ເວນຫຍັງເດມາແລ່ນຕ້ອງ
ຕອນນີ້ ຜຸດສະດີຈົນວ່າເກົ່ ີ
ຈັກຊິເປັນແນວໃດ
ຄິດນຳເດ ຄິດນຳສອງຫຼານແກ້ວ
ສອງກັນຫາຊາລີ
ຮອດມື້ເຊົ້າຈຶ່ງເລືອກເຟັ້ນ
ເບີກພະຄັງທຳທານ
ລາລົງປາງທອງກວ້າງ
ຜຸດສະດີນາງ ນ້ຳຕາໄຫຼຍັ່ງຍ້ອຍ
ຜຸດສະດີນ້ຳຕາຫົ້ງ
ຮອດມື້ເຊົ້າເຫວດສັນດອນກັບນາງຄານ
ພວກຍາຈົກຂີ້ຂ້າ
ນັ່ງຢູ່ຕາມຫົນທາງ
ມີຄົນຫຼາຍໝູ່ບ້ານ
ບໍ່ຫ່ວງນຳພໍ ີ
ນ້ຳຕາພັ່ງຢັ້ງບໍ່ຢູ ໂອຍ.....
ນ້ຳຕາໄຫຼຍ້າວໆຊາວອຸ້ມກອດແຕ່ຫຼານ
ໄປລາແມ່ຜຸດສະດີ
ນຳກັນໄດ້ເຫີນຫ່າງ
ເຕັມທີສອງຝ່າຍ ຍາຍເອີ່ຍ
ໂລດເປັນບ້າປ່ວງລະເມີ
ຄະນິງລູກແລະຫຼານຮັກ
ບາດພາກວັ່ງວຽງແລ້ວ
ກັນຫາຊາລີຮາດ
ຊິນອນຄ້າງຢູ່ວ່າງດິນ
ຫວານຄາວຕາມແຕ່ຢາກຄຳເອີ່ຍ
ຊິຫາໄດ້ເຈົ້າແຕ່ໃສ
ກອຍເຜືອກມັນແຊງ
ແຕ່ງພາຖວາຍໄທ້
ກັມເວນໆມີສັງຊິພາກລູກອ່ອນ
ສະອອນໂອ້ ອັ່ງມະໂນ
ຄະນິງລູກແລະຫຼານຮັກ
ບັດພາກວັ່ງວຽງແລ້ວ
ດີຫຼາຍຮ້າຍຍິ່ງ
ເຈົ້າຊິຕາຍໃນດ່ານດ້າວຄາວນີ້ຍ່າບໍ່ເຫັນ
ຈັດແຈ່ງແພພັນ
ຄູ່ຊູ່ແນວບໍ່ຍັງເຫຼືອຄ້າງ
ນ້ຳຕານາງກະລຸລັ່ງ
ເປັນປຸ້ມຍ່າວລົງ
ນຳສິ່ງທາງຫຼານ
ຂີ່ລົດຍົນທຽມມ້າ
ເດີນຕາມມາກະລົ້ນລັ່ງ
ຍົກມືຂຶ້ນວຶ້ນໆຂໍທ້ານຕະຫຼອດທາງ
ໄດ້ມາລັດປະສົງຂໍ

ພະອົງຍໍທຳທານ
ອາສະໄນມ້າ
ລົດແລະລາບໍ່ໄດ້ຄ້າງ
ຈັ່ງວ່າໃນຕອນນີ້ກະທາກຈົບລົງແລ້ວ
ທານະຂັນຈົບລົງ
ເອວັງທີຕົນຂ້າ
ເພິ່ນຊິເທດຕໍ່ຊ້ອນ
ແລ້ວລະນາ

ບໍ່ໃຫ້ຍັງເຫຼືອຄ້າງ
ເງິນຕາຜ້າຜ່ອນ
ປະທານໃຫ້ຄູ່ສູ່ແນວ
209 ພຣະຄາຖາ
ເອົາແຕ່ພໍພຽງນີ້
ອາດຕະມາຍົກໄວ້ນີ້ສາກ່ອນ
ພະອວນຂ້າຊິອ່ວຍລົງ
ສັດທາໂຍມ.

ຈົບ (ກັນທານະຂັນ ມີ 209 ພະຄາຖາ)

ກັນຕ໌ທີ່ 4 ວັນມະປະເວດ ມີ 57 ພຣະຄາຖາ

ບັດນີ້ ພໍເມື່ອສຸຣິໂຍຂຶ້ນ
ລົມພັດຕົ້ນດອກໄມ້
ແລເຫັນເມກແລ່ນລ້ອມ
ຕົກເຖິງຄາວຊິເດີນໄພ
ຊວນເອົານາງມະທິໄທ້
ຄົດສະສານຂຸນຊອນ
ສິ່ງໝູ່ນີ້ບໍລິຈາກທານໝົດ
ໃຫ້ຕຽມຕົວອຸ້ມລູກ
ສ່ວນວ່າຊາລີພະ
ມະທິຟຸມຟາຍນ້ຳ
ຫຼຽວຄືນຫຼັງກໍ່ບໍ່ໄດ້
ໃນຂະນະນັ້ນ
ບອກເລົ່າເມຍຂວັນວ່າ ມະທິເອີ່ຍ
ຢ່າໄດ້ເພີ່ນທາງຫຼຽວ
ຊື່ວ່າທຽວໃນຫ້ອງ
ບາບບຸນເປັນຜູ້ແຕ່ງ
ແຕ່ກ່ອນເນົາຢູ່ຢັ້ງ
ດຽວນີ້ເຮົາພອຍພັດ
ນາງຢ່າມີວເມົາຢ້ານ

ບົວລະພາຝ້າໃໝ່
ຈັນຄ້ຶກິນຫອມ
ກະເລື່ອນໆກາງຫາວ
ພາກວັ້ງວຽງໄວ້
ກັບບຸດຕາສອງອ່ອນ
ອາຊະໄນໝູ່ມ້າທັ້ງພ້ອມລົດລາ
ບອກແກ່ນາງມະທິແກ້ວ
ໃຫ້ນາງອຸ້ມຜູ້ນ້ອຍນາງນາດກັນຫາ
ພີ່ພະອົງຊິເອົາອຸ້ມ
ຊົນລະທາອຸກອັ່ງ
ນ້ຳຕາຍ້ອຍຍ່າວລົງ
ອົງພະເຫວດຈຶ່ງກ່າວເວົ້າ
ເຈົ້າຈົ່ງອົດສາເດີນ
ຊິຕ່ອຍຕຳຕົນຕ້ອງ
ສົງສານກະຍາກແຍ່ງ ນາງເອີ່ຍ
ປາຖະນາບໍ່ໄດ້ອາໄລຫ້ອງຣາຊະວັງ
ສະເຫວີຍຣາດເປັນກະສັດ
ຊິພາກວັ້ງວຽງໄວ້
ການເດີນທາງຊິຢຸດຢ່ອນ ມະທິເອີ່ຍ

ໜ້ອຍໜຶ່ງແດດແຮງຮ້ອນ
ພະເຫວດເວົ້າຕໍ່ນ້ອງ
ຄາວເມື່ອໄກວຽງວັງ
ບຸນຜະຫຼາມໍາປ້ອງ
ເຫດມັນເປັນຈັ່ງຊີ້
ນັ້ນເທາະນາ
ເອີ ຄັນນາງຄິດຢາກໄດ້
ກະບໍ່ຄວນຕາມຜົວ
ຊື່ວ່າຄີຣິກ້ວາງ
ປາກຫາກເວົ້າຈ້ອຍໆ
ຄາວຄັ້ງນັ້ນເປັນລະດູແລ້ງ
ໄດ້ຍິນແມງເລໄລ
ໄດ້ຍິນເຂົາຂັນກ້ອງ
ຍິນສະອອນຮໍ່າໄຫ້
ເດືອນສີ່ຝ້າຮໍ່າຮ້ອງ
ຜັດຕາມເງົາສາຂາ
ກາຍໄປແລ້ວ
ເຫັນແຕ່ຝ້າຫໍ່ຫຸ້ມ
ເລື່ອນໆຍ້າຍ
ແລເຫັນບັບພະໂຕສູງ
ເຂົາສຸວັນຄີລີຂ້າມ
ແດດແຫ່ງເຜົາຄົນແຫ່ງລ້າ
ສອງອ່ອນນ້ອຍ
ນາງກັນຫາຫົວນົມ
ໜ້າອິດ ສອງນ້ອຍ
ຜົນເຝືອງໄຟແລະໝາກຫວ້າ
ຄາວນັ້ນເທບພະທ່ອນເຈົ້າ
ມະທິເກັບເອົາຜົນ
ຄ່ຳມານອນໃນດ້າວ
ເອົາຫົວໜຸນທ່ອນໄມ້
ຕີນນ້ອງຊິເປື່ອຍພອງ
ອ່ອນໆປະໂລມຂວັນ
ໃຫ້ເບິ່ງກັນເທາະເນີນ້ອງ
ຄົງຊິຄືນນະຄອນເຣດ
ໃຫ້ຄອຍສ້າງຮ່ວມຜີຊາຍ
ມະທິເອີ່ຍ.
ປະສົບໂຊກຄວາມສຸກ
ດຸ່ງມາປານນີ້
ປວງປະຊາມັນເດີນຍາກ
ສິງສານນ້ອຍນາດຖະແພງ
ປ່າໄມ້ໂປ່ງໂຫຼງເຫຼງ
ຈັກຈັ່ນອີແມງງ້ວງ
ຫານສຽງທອງວີວ່ອນ
ມະທິນັ້ນໝົ່ນໝອງ
ລົມພັດປັ່ນຊາຍເຂົາ
ຊົ່ວປະດຽວເລີຍຍ້າຍ
ຫຽວຄືນມາມືດຈຸ່ມກຸ່ມ
ກອມກຸ້ມທົ່ວທະຣັງ
ນະພາພາດເມໂຄ
ຄາດລະວ່າງທາງໜ້າ
ໜາມຄອງເກາະແຂ່ງ
ສີໜ້າກໍ່ລ່າເຫຼືອງ
ອວນແອ່ວກິນຜົນ
ຊິແອ່ວກິນທັ່ງຈູ້
ວອນເອົາເວົ້າແມ່
ແລແລ້ວກະແອ່ວເອົາ
ກໍ່ນ້ອມຍອດບັນດານ
ຮັບປະທານທັ່ງປ້ອນ
ຫີນໜາວເລີຍບໍ່ອຸ່ນ
ແພຜ້າແຜ່ນປູ

ເດົາມານ້ຳໝອກຍ້ອຍ
ສອງກຸມມານຄອຍຄອງ
ໄດ້ຍິນສຽງເສືອຄ່າງ
ອົງຣາຊາພະເຫວດທ້າວ
ເພາະມີເທບພະທ່ອນໄທ້
ຊື່ວ່າໂພຍໄພສັງ
ພໍອຸໄທແສງຂຶ້ນ
ອາທິດໃສແຈ່ມຟ້າ
ເລີຍເລົ່າຂ້າມແມ່ນ້ຳ
ຊື່ໂກກິມາລາ
ເຖິງນະຄອນຫຼວງກວ້າງ
ເຖິງເຈຕຸມແມ່ນ້ຳ
ຕົກຮອດເທົ້າ
ມຸດຈະລິນສະສີ
ພະອິນບັນດານສາລາໄວ້
ໂຂມະຜືນແຜ່ນຜ້າ
ສຳເຫຼັດແລ້ວ
ເຫວດສັນດອນເດີນເຖິງ
ຫຼຽວເຫັນສາລາເຫຼື້ອມ
ເຫວດສັນດອນຮູ້ເລື້ອງ
ແລ້ວຈຶ່ງບອກແກ່ເຈົ້າ
ວ່າມະຫີເອີ່ຍ ຕໍ່ແຕ່ນີ້
ນາງເປັນດາປະສີນີ
ຜີຊີສັນຍາໄວ້
ກາມກິເລດກໍ່ເກື້ອ
ເຮົາຊິບຳເພັນສ້າງ
ເນົາສາລາຄົນຫຼັງ
ນາງຮັບເອົາໝົດແລ້ວ
ສັນຍາຂ້າຮັບໄວ້
ນັ້ນລະນາ
ນ້ຳຮົ່ວບົນໃບຕອງ
ໃຫ້ແມ່ຄົງຄຽງຂ້າງ
ຢູ່ກາງໄພໃນປ່າ
ບໍ່ມີຢ້ານຢ່ອນໄພ
ມາພິທັກອົງກະສັດ
ໂລດບໍ່ມີມາໃກ້
ບົວລະພາຟ້າໃໝ່
ມາແລ້ວກະເລົ່າເດີນ
ສາຍໜຶ່ງຊົນລະທາ
ກະບໍ່ມີຄຳຮ້ອນ
ນະຄອນໄຊເຈດຕະຣາດ
ກໍ່ເລີຍໄດ້ພັກເຊົາ
ເຖິງສະໂບກຂະລະນີ
ພັກເຊົາພຽງນັ້ນ
ໃນເຂົາຫິມມະເວດ
ມີພ້ອມເຄື່ອງຊົງ
ຂຶ້ນຫໍຣາຊດາວະດຶງ
ແປກພະໄທຊົງຢ້ຽມ
ມຸງດີຕົດປະກາດ
ກໍ່ເລີຍໄດ້ພັກເຊົາ
ນ້ອຍນາດນາງມະຫີ
ຜີຊີເປັນດາບົດ
ນຸ່ງໂຂມັງຜ້າ
ໃຫ້ນາງຈຳຈົດຈໍ່ ນາງເອີ່ຍ
ນາງນ້ອງໃຫ້ລະເສຍ
ປາລະມີສູ່ຝັ່ງ
ກໍ່ລະກາມບໍ່ຄືເຄົ້າ
ຍໍພະກອນກົ້ມຂາບ
ຊິໝົດຖ້ວນຄູ່ສູ່ອັນ
ຜີພະອົງ

ອີກອັນໜຶ່ງ ປົກກະຕິນາງນັ້ນ
ສ່ວນກັນຫາຊາລີ
ໄປໃນໄພດົງດ້າວ
ອຸປະຖຳທ່ອນທ້າວ
ອົດສາລ້ຽງລູກນ້ອຍ
ລ່ວງມານານຫຼາຍເດືອນ
ນັບໄດ້ເຈັດເດືອນຖ້ວນ
ອົດສາກິນໝາກໄມ້
ກັນນີ້ຢຸດພັກໄວ້
57 ພຣະຄາຖາ
ສັດທາທ່ານຄູ່ສູ່ຄົນ

ໃຫ້ເຂົ້າປ່າຫາຫົວມັນ
ຝາກພະສາມີໄວ້
ຕາເວັນແດງກ່ຳໃຫ້ຕ່າວ ນາງເອີ່ຍ
ບໍ່ມີໃຫ້ຝຶດເຄືອງ
ກັບທັງພໍ່ພະລືສີ
ກະບໍ່ມີຄຳຮ້ອນ
ແຕ່ແຮມໄພພາກຖິ່ນ
ຕາງເຂົ້າຢູ່ໄພ
ເອີ້ນວ່າອັນະປະເວດ
ເດີໝູ່ຍາດພີ່ນ້ອງ
ນັ້ນລະນາ ສັດທາເອີ່ຍ

ຈົບ (ກັນອັນນະປະເວດ ມີ 57 ພຣະຄາຖາ)

ກັນຕ໌ທີ່ 5 ຊຸຍຊະກະ ມີ 79 ພຣະຄາຖາ

ບັດນີ້ ຈົບປົດແລ້ວ
ນອນລະຫົ່ງຢາກຮູ້
ຈັ່ງວ່າເຊົ້າມົດຄ້ອຍ
ງ່ຽງໃຫ້ຫູທັງສອງ
ຮຽງກັນເປັນຂໍ້ໆ
ຄັນວ່າສຽງຕ່ຳສຽງ
ເພິ່ນກ່ຳເວົ້າເປັນເລື່ອງເທດສະນາ
ອັນະປະເວດແຈ່ວ
ເລື່ອງຂອງພະເຫວດນັ້ນ
ແຕ່ບັດນີ້ຍ້ອນກ່າວກ້ຽວ
ພໍໃຫ້ໂຍມຟັງຊັດ
ເພິ່ນໄດ້ລົງເອົາໄວ້
ກັບພະເຫວດທ່ອນທ້າວ
ສາລາໃຫຍ່ພັກຢ້ຽມ
ພາກັນກິນທຳທານ
ຫວັງເອົາຜົນຜະຫຼານ້ອມ

ຊິມີແນວແຖມສິ່ງ
ໃຫ້ຟັງແຫຼ່ຕ່ຳເລີຍ
ເວົ້າຄ່ອຍໆເດີໂຍມ
ໂປດຮັບຟັງກະແສເລື່ອງ
ໃຫ້ໂຍມຟັງພໍຮູ້ເລື່ອງ
ກອນຕ່ຳກອນ
ວ່າງຫັ້ນວ່າໄປແລ້ວ
ສຽງດັງກ້ອງສະນັ່ນ ແມ່ໃຫຍ່ເອີ່ຍ
ໄກຂ້າງຫ່າງນະຄອນ
ຂ້າຊິວ່າຕາມປະຫວັດ
ຕ່ຳໄປພາຍພຸ້ນ
ຕອນມະທິຮຽມພາ
ໄປເນົາຢັ້ງຢູ່ໄພ
ບໍລິຈາກກະທຳທານ ແມ່ໃຫຍ່ເອີ່ຍ
ຝ່າຍປາລະມີຕັ້ງ
ສັງໂຄໃຫ້ຕັ້ງຕ່ຳ

ອົງສັມມານໍໂຍມພໍ
ຕໍ່ແຕ່ນີ້ຜູ້ຂ້າຊິໄດ້ເວົ້າ
ເອົາກັນໃດ່ວ່າຕິແມ່ໃຫຍ່
ນີ້ແມ່ນກັນທີ 5
ຟັງເປັນວັກເປັນຕອນ
ດອກຂັນຂໍ້
ຈັ່ງວ່າເລີ່ມຈາກນີ້
ສົມມຸດໂຕເປັນພາມ
ສົມມຸດໂຕເປັນເຖົ້າ
ຟັງເດີແຖວໂຍມເຖົ້າ
ກັນຊູຊິກບ່ອນນີ້
ຈາລະໄນເຖິງເຖົ້າ
ຕະເລີດເຖິງທ່ານເຖົ້າ
ໃນໜັງສືບອກແຈ້ງ
ເມືອງກະລິງບ່ອນເນົາ
ຕອນອີ່ຕາພາມເຖົ້າ
ມັນຫາກຝັນປະຫຼາດແທ້
ຝັນວ່າກິນຜັກບົ້ງ
ກິນປາທູໝົດເຈັດແກງ
ບໍ່ໜຳຊໍ້າຍັງໄປຕັກເອົານໍ້າ
ສີ່ຄຸຖົງລ້ອນໆ
ວັນທີ່ລາວເກີດນັ້ນ
ເກີດບັນດາມສັງຫອນ
ລາວເປັນຄົນຖະແຫຼງບ້ານ
ຫົວເປັນຫຍຸມຮູບຂີ້ຮ້າຍ
ຂາແລະແຂນກໍ່ປຸ່ມເປົ້າ
ກຸຍພໍປານໂຄງຄວາຍ
ແນວເໝັນແຮງຂອງເຖົ້າ
ເຄົາກໍ່ລາມຮອດກົ້ນ
ເຂົາໃສ່ຊື່ໃຫ້ແຕ່ນ້ອຍ
ເຮົາຍັງນິບນ້ອມໄຫວ້ກັນໄວ້ສູ່ອັນ
ຕໍ່ໄຕ່ກັນໄປ
ເອົາກັນຊູຊິກໝູ່ກະໂຍມຈຳໄວ້
ໂຍມສັດທາຟັງໄວ້ກ່ອນ
ຕ້ອງເຂົ້າໃຈບ່ອນນັ້ນ
ໄດ້ຕໍ່ເຕີມນໍໂຍມ
ຜູ້ຂ້າຊິວ່າກັນຊຸຍຊິກ
ທ່ຽວຂໍສອງນ້ອຍ
ຈາລະໄນໃຫ້ໂຍມຮູ້ຈັກເລື່ອງ
ຟັງເອົາໃຫ້ຖ້ວນຖີ່
ຂ້ອຍຊິເວົ້າສູ່ຟັງ
ອີ່ຕາພາມລົງມາເກີດ
ໄປຂໍນ້ອຍນາດຖະແພງ
ຊຸຍຊິກເປັນນາມຈິງ
ຈອດເຊົ້າພໍຫາຍຮ້ອນ
ມາຖືຄັນໃນທ້ອງແມ່
ບໍ່ຄືທ້ອງເພື່ອນຝູງ
ໝົດເຈັບຫາບກະບຸງຫູ
ລາບງົວໝົດເຈັດຖ້ວຍ
ຂີ້ຕົມຄວາຍມາຖົ່ມ
ກິນສ້ຽງບໍ່ໃຫ້ຍັງ
ມີລາງຫຼາກຫຼາຍປະການ
ມຶດມົນບໍ່ມີແຈ້ງ
ອັນທະພານຜິດຮີດ
ກາຍເສົ້າປູດເປົ້າ
ໜ້າຂີ້ດຽດເຫຼືອກະດັດ
ກິ່ນເໝັນພໍປານແຮ້ງ
ເໝັນຫຼາຍແມ່ນຂີ້ເຕົ່າ
ປານຍຸ້ມໝາກບວບລອຍ
ເອີ້ນວ່າຊຸຍຊິກ

ຊຸຍຊິກຕົກລົງເປັນຄົນຂໍ
ອາໄສລຸງກໍ່ຕາຍຈ້ອຍ
ຊາດວ່າຄົນຂີ້ຮ້າຍ
ລາວເລີຍເກີດເດືອດວຸ້ນ
ຕົກລົງໄປຂໍທານ
ລາວຮີບໂຮມເງິນໄດ້
ຊາດວ່າຄົນຂີ້ຮ້າຍ
ຈັກຊິເອົາໄປລີ້
ອີ່ຕາພາມຈົນໃຈ
ຄິດໄປມາຫາເພື່ອນ
ຝາກເງິນສີ່ຮ້ອຍໄວ້
ໄປຮອດທີບພໍ້ວໍ້
ກັບມາເອົາເງິນຄືນ
ສ່ຽວໃຊ້ເງິນໄປໝົດກ້ຽງ
ຫາອັນໃດກະບໍ່ໄດ້
ຄອບວ່າໂຕບໍ່ເປັນກ້າວ
ຍົກລູກສາວແທນເງິນ
ອາມິດຕານາງຫຼ້າ
ຕາພາມໄດ້ນາດນ້ອງ
ໃຈຂອງພາມດີແທ້
ແມ່ນບໍ່ມີເງິນຄຳ
ວ່າແຕ່ເອົານາງແກ້ວ
ເງິນກະແມ່ນເງິນຄ່າໜີ້
ລາວກໍ່ຄິດບໍ່ເສົ້າ
ແມ່ນໃຜໆກໍ່ລືຊາ
ຄັນແມ່ນໄດ້ເມຍແລ້ວ
ຊວນເອົານາງອະມິດຕາ
ສຸກສຳລານກະເສມສ້ານ
ຍ່າງໄປໃສຫ້ອຍຸ້ມໆ
ສຸກຢູ່ໃນໂລກນີ້
ພໍ່ແມ່ຕາຍແຕ່ຍັງນ້ອຍ
ອາໄສອາກໍ່ຕາຍຫ່າ
ອາໄສບ້ານເພີ່ນບໍ່ຄືນ
ບໍ່ມີທີ່ອາໄສ
ທ່ຽວຂໍຕາມບ້ານ
ເປັນເງິນໄທສີ່ຮ້ອຍບາດ
ຫາໄດ້ຈັ່ງຄ່ອຍດີ
ຊຸກເຊື່ອງໄວ້ທາງໃດ
ແຕ່ຊິເອົາເງິນໄວ້
ທາງໄກຊິໄປຝາກ
ຄັນເດີນດົ້ນທ່ຽວຂໍ
ໂງ່ຫາສ່ຽວຕາມເດີ່ມ
ສ່ຽວໃຊ້ສອຍໄປໝົດກ້ຽງ
ບໍ່ມີເຫຼືອຊິຄ້າງໄຖ່
ກະເລີຍໄຫ້ໃສ່ລູກສາວ
ໃຊ້ເງິນເພີ່ນຈົນໝົດ
ຊ່າງບໍ່ອາຍຂາຍໜ້າ
ເປັນເມຍພາມຈັ່ງແມ່ນຄ່ອງ
ມັນຫ້ອຍຸ່ມຢູ່ໃນ ເຮີ້ງ
ບໍ່ຫຼີກແວ່ໄປທາງໃດ
ກະຊ່າງຕາມຕີວເຈົ້າ
ອະມິດຕາມາຊ້ອນຄູ່ ນໍໂຍມ
ເມຍກະແມ່ນເມຍຄ່າໜີ້ ພາມເຖົ້າກໍ່ຈິ່ງເອົາ
ໄດ້ເມຍໜຸ່ມຊຸມສາວ ໂຍມເອີ່ຍ
ຊ່າກັນໄປໄດ້
ກັບຕ່າວເຄຫາ
ຕ່າວຄືນເມືອບ້ານ
ອີຕາພາມໄດ້ເມຍໜຸ່ມ
ພໍປານໄດ້ໜ່ວຍມະນີ
ກະຄືຕອນເມຍຮັກ

ສ່ວນວ່າເງິນຫຼືທອງ
ອະມິດຕານາງແກ້ວ
ທຳແຕ່ດີຖືກຕ້ອງ
ຄອງອັນໃດເພິ່ນຕັ້ງ
ຖືຕາມສາມີວັດ
ຈົນຜູ້ຍິງແຖວນັ້ນ
ຮ້າຍໃຫ້ນາງໂຈ້ເຈ້
ອີຕາພາມມັນກຸ້ມ
ບອກໃຫ້ໄປຂໍຄືນ
ຈຳໃຈພາມມະໂນໃຫ້
ເຂົ້າບໍ່ມີຊິຈອກໜ້ໍ
ມື້ໜຶ່ງນັ້ນ ນາງອາມິດຕາເຈົ້າ
ຈັກເຂົ້າຈາເຂົ້າແຊວ
ຄືນເຫັນນາງອະມິດຕາແກ້ວ
ພາມມະໂນຂີ້ຮ້າຍ
ອຸກປານຟ້າຊິຂາດມ້າງ
ນາງອະມິດຕາຈຶ່ງບໍ່ຄິດ
ມຶງເປັນເດັກນ້ອຍມາໄດ້ຜົວຄືນເຖົ້າ
ນາງອະມິດຕາຈຶ່ງວ່າປາກບໍ່ໄດ້
ນາງກໍ່ຈຶ່ງໄດ້ຮ້ອງ
ກັບຄືນມາເຮືອນພາມ
ພາມຫຼຽວເຫັນວ່າເປັນຫຍັງນໍ້ອຍ
ເຈົ້າເປັນຫຍັງຈຶ່ງໃຫ້
ມາຈັ່ງຊີ້ຂີ້ເຂັບກະບໍ່ໄດ້ຕອດ
ຈາກນັ້ນນາງອະມິດຕາ
ຄັນບໍ່ໄປຫາຄືນຂ້າຍິງຊາຍມາໃຫ້
ຊິຄືນເມືອສູ່ບ້ານ
ພໍແຕ່ວ່າທໍ່ນັ້ນ
ພາມຈຶ່ງຈາຄຳໄຂ
ວ່ານາງເອີ່ຍຕໍ່ໄປນີ້

ສ່ວນບໍ່ມີກະຕາມແລ້ວ
ຖືຄອງຕາມຊ່ອງ
ບໍ່ມີໄດ້ໜ່າຍແໜງ
ນາງກໍ່ໝັ່ນປະຕິບັດ
ບໍ່ລ່ວງພາງຕິອະຫຼີ້ນ
ເຂົ້າຊິ້ງຊັງແໜງໜ່າຍ
ຕີຂ້າໄລ່ໂຄມ
ເຫັນເມຍທຸກອຸກໃຈ
ຊ່ວງຕີນຕາງໃຊ້
ຊິໄປໃສນໍ້ອຸ່ນ
ຊິພໍໄດ້ກະຊ່າງຕາມເຄນ
ໄປລົງທ່ານຳເຂົ້າ
ຊ່ານັ້ນຫຼາຍລົ້ນ
ສຽງແຊວໆເອີ້ນໃສ່
ເຂົ້າເວົ້າດ່ານາງ
ຈັກວ່າແມ່ນແນວໃດ ໂຍມເອີ່ຍ
ຫ່ວງນຳພໍ້ນ້ອຍ
ສຽງເຂົ້າແຊວເວົ້າວ່າ
ແສນເສົ້າເກົ່າໝອງ
ຮ້ອງໂຮ່ໂພສັງກາ
ກະກ່າວຈາຄີ້ຄ້ອຍ
ອະມິດຕາເມຍມິ່ງ
ມາເຮືອນເຫຍື່ອຍໆ
ແມ່ງອດກະບໍ່ໄດ້ຕ່ອຍກູດອກ
ກໍ່ຈຶ່ງວ່າພີ່ພາມເອີ່ຍ
ອະມິດຕາຊິກັບຕ່າວ
ຂ້ອຍຢູ່ບໍ່ໄດ້ມາແລ້ວສູ່ອັນ
ພາມຈຶ່ງວ່າຕໍ່ລົງໄປ
ກ່າວຈາຖະແຫຼງຕ້ານ
ເຈົ້າຢ່າໄປຕັກນ້ຳທຳຄ໊ວຄືເກົ່າ

ພໍ່ອາສາຜູ້ເຖົ້າ
ນາງອະມິດຕາແກ້ວ
ວ່າພາມເອີ່ຍນາງບໍ່ເຄີຍເອົາແລ້ວ
ແມ່ນຊີທຸກຍາກໄຮ້
ແຕ່ວ່າຂໍໃຫ້ເຈົ້າໄປຂໍຄືນມາໃຊ້
ຄັນບໍ່ທຳຈັ່ງຊັ້ນ
ພໍແຕ່ວ່າທໍ່ນີ້
ອັນວ່າເງິນຄຳແກ້ວ
ແສນວ່າລຳບາກຮ້າຍ
ເຂົ້າຊິກິນອີ່ມທ້ອງ
ຊໍ້າບໍ່ໜຳຍັງຊິຫາຄືນໃຊ້
ເຈົ້າຢ່າເຮັດຈັ່ງຊັ້ນ
ພໍວ່າແລ້ວນາງອາມິດຕາເຈົ້າ
ຄັນແມ່ນເຈົ້າບໍ່ຫາຄືນ
ນາງຊິກັບຕ່າວບ້ານ
ພາມກໍ່ຈິ່ງວ່າໂອ້ຍ
ການທີ່ຫາຄືນນັ້ນ
ຄັນຫາເຫົ່າຢູ່ຫົວ
ດອກນາງຫຼ້າ
ຈັ່ງຊັ້ນພໍ່ຊິຕົກລົງໃຫ້
ນາງຈິ່ງຕຽມຫໍ່ເຂົ້າ
ຕຽມເອົາຂອງມາໃຫ້
ຄັນແມ່ນຕຽມໃຫ້ແລ້ວ
ແລ້ວຕໍ່ຈາກນັ້ນ
ກໍ່ຈິ່ງຕຽມຫໍ່ເຂົ້າ
ມີຫຼາຍແນວ
ເອົາລະຮອດບັດນີ້
ໂຍຕິກາໄວ້ນີ້ກ່ອນ
ອາວະສານພັກໄວ້
ນັ້ນເທາະນາ

ຊິທຳໃຫ້ຄູ່ສູ່ແນວ
ເວົ້າຕໍ່ອີ່ລຸງພາມ
ເອົາສາມີເປັນຫາດ
ນາງນ້ອງກໍ່ຊິເອົາ
ຕາງຕົນໃຊ້ຊ່ວງ
ຕົວຂ້ອຍສ່ວນຊິໜີ
ພາມກໍ່ຈິ່ງວ່ານາງເອີ່ຍ
ຂອງເຮົາມັນທຸກຍາກເສຍແລ້ວ
ປານນັ້ນກະບໍ່ດີ
ແລງເຊົ້າກະບໍ່ມີ
ຕາງຕົນໃຊ້ຊ່ວງ ວ່າຕົນາງ
ແນວນັ້ນກະບໍ່ເອົາ
ຈິ່ງບອກພໍ່ເປັນມາ
ໃຫ້ຫາແນວໃຊ້ຊ່ວງ
ສະເໜີດ້ວມດັ່ງໝາຍ
ນາງອະມິດຕາເອີ່ຍ
ຫາເຫົ່າຍັງຍາກກວ່ານາງເອີ່ຍ
ມັນຫາຍາກກວ່ານັ້ນ
ຢ່າອ່ອນໃຈເດີນາງ
ໄປໄວມາງ່າຍ
ຫາພ້ອມຍັດໃສ່ຖົງ
ຂອງກິນບ່ອນຊິຍ່າງ
ພາມເຖົ້າຊິຈາກນາງ
ນາງອະມິດຕາ
ພ້ອມພໍ່ຫຼາຍປະການ
ຍັດໃສ່ຖົງພາມເຖົ້າ
ຊຸຍຊະກະກັນຫ້າ
79 ຄາຖາຕອນ
ຕອນໜ້າຈັ່ງຄ່ອຍຟັງ
ສັດທາໂຍມ.

ຈົບ (ກັນຊຸຍຊະກະ ມີ79 ພຣະຄາຖາ)

ภันต์ที่ 6 จุละพิน มี 35 พระคาถา

บัดนี้ โปดสะดับธับข้อ
ทำมะพากกะแสสรุง
เป้นสำนรุง
พากสำนอนสรุงแหู่
ชาดิกาแปปะพันเพิ่ม
โดยผิมพาผะหยาเอก
สันเสกคัดเลือกเฟั้น
เอิามาหลิ้มเอี่ยสรุง
บัดนี้ฝังต่ำเมื่อง
มะหาชาดภันทิหิก
จ ละพินชิยุ์ยิก
เหดสะนาจาซ้อม
ก่าวเถิงตอนพามเข้ำ
พะนาเขิาดั้นป่า
ถามมักคาเพื่อนบ้าน
สะถานห้องห่องเถิง
ไปธอดเปิงเมืองกว้าง
สีพินะคอนเธด
ถามเถิงบ่อนพะเหอดยั้ง
พะนังไม้ละหว่างใด
ถึกก้อนหินและห่อนไม้
เขิาฝาดหน้าบ่สิงสาน
พวกขุทานชูชิก
ธิกสะถานดินบ้าน
เขิาลำคานชิลุมข้า
พามมะนากะใจต่าง
ขาสวากคางแล่นลื้อ
หิอไม้นั้นบ่อนไป
ลาวกำมาคิดได้
ไพฐากลันเป้นโยม
เดินทางไกบ่เหมาะสิม
อันเผดโยมชาวบ้าน
เหมาะแก่กานต้องหิ่งผ้า
สิขาวชิทรุวห่อง
ฝูงเผดไพชิบ่ต้อง
หากลองผ้าดั่งชิ
คิดแต่พรุงท่ำนี้
ก่ำถิเผดชิพาม
ห่รุวหาถามหินทาง
บ่อนชิไปในด้าว
ลาวนั้นสิมใจเถิ้า
ถามเขิากะบอกที่
เป้นเพาะกำเก่ากี้
สองฐ้านั้นจ่องจูง
จั่งแม่นสิมมาดมุ้ง
แล้วดั้นดุ่งไพพะนอม
เถิงเขิาธอมบ่อนนายพาน
เขดสะถานหวงห้าม
อิตาพามบ่หวนธู้
ว่าสัดตูชิลัดด่าน
ไปเจิหมานายพาน
มันก่ำเลียโหง่หุ้มเถิ้าพามย้ามสั่นสาย
หมานายพานมิแต่โตร้ายๆ
เต้นใสพ่ปานเสือ
หิอใจเผยหมิดหวัง
ดั่งชิเป้นลิมต้อง
หมากะแซวๆร้อง
โหยหวนหุ้มเห่า

ຕາພາມຖືໄມ້ເທົ້າ
ບໍ່ມີຝັງສຽງໂຫ່
ເຖົ້າພາມຮ້ອງຮ່ວຍໆ
(ເດີນ) ວ່າໝາບັກດຳຄາບສົ້ນນ່ອງ
ພາມຢ້ານຕາຍເຕັ້ນຫ້ອຍ
ຂົ້ນຕົ້ນສົ້ນ ຕົ້ນສົ້ນນັ້ນກ່ຳຫັກ
ໄມ້ເທົ້າຕອກຫົວໝາ
(ແຫຼ) ອະນິຈາພາມເຖົ້າ
ຂົ້ນໄປນັ່ງສະບັ້ນ
ພະເຫວດເນົາຢູ່ຜຸ້ນ
ພູດຖາຈານມາເຖິງ
ຂ້ານ້ອຍເປັນຄົນເຖົ້າ
ຕາຍຍ້ອນໝາຢ່າໃຫ້ພໍ້
ນັ້ນເທາະນາ
ຕອນນັ້ນເຈດຕະບຸດລ່ວງຍ້າຍ
ຈິງໄວເປື້ອງຕຽມຍິງ
ເລັ່ງໃສ່ເອົາພາມເຖົ້າ
ພາມເຖົ້າກອດງ່າໄມ້
ກູຊິຕາຍຄັກແທ້
ຕ້ອງໃຊ້ຫົວປັ້ນຍາຄົມ
ອອກດຳແດງ ຫຼືຫົວກ້ອຍ
ຮ້ອງຕະວາດວ່າເຮີ້ຍໆ
ຢຸດໆເດີຢຸດນິ້ງໆ
ຟັງເລື່ອງລາວສາກ່ອນແມ່
ເບິ່ງໃຫ້ດີບັກຕາໃບ້
ກູນີ້ໜໍ່ເປັນທູດໄທ້
ຄັນມຶ່ງເວົ້າບໍ່ຮູ້ເລື່ອງ
ສູຕ້ອງຕາຍໝົດຊຸມ
ຄົນຈັ່ງກູແມ່ນກາຍເຖົ້າ
ໝົດປະເທດເຂດແຄວ້ນ
ວິໜ້າແກວ່ງຫລັງ
ໝາຫຼາຍໂຕເຕັ້ນຈ່ອງ
ຊວຍແທ້ແນ່ລະກູ.
ໝາອີແດງຈ່ອງຖົ່ງລາຍ
ຂົ້ນຕົ້ນນ້ອຍ ຕົ້ນນ້ອຍນັ້ນກະໂຄ່ນ
ກ່ຳເລີຍປົ້ນຂົ້ນຕົ້ນກອກ
ວ່າເສະນາ ເສະນາ...ເສະ!!!ໆ
ລົ້ນລານຢ້ານສັ່ນ
ໄດ້ວອນໄຫ້ວຈົ່ມຄຸນ
ພະຄຸນແຜ່ໄພສານແນ່ເດີ
ເພິ່ງພຣະໂພທິຍານເຈົ້າ
ສົ້ມຄວນຕາຍຍ້ອນໄຂ້ປ່າ
ຂໍຖ້ວນໃຫ້ຜ່ວນຄາຍ
ພະອົ່ງເອີ່ຍ...
ມາຮອດທີ່ໄດ້ຍິນສຽງ
ໂກ່ງທະນູຕົ່ງເປ້ງ
ໝາຍເອົາໃຫ້ມຸດມອດ
ເອົາເອົກແຫຍ້ໃສ່ແຈ
ຕ້ອງລວງຫຼອກໃຫ້ມັນກົວ
ເຮັດໃຫ້ສົ້ມຈິງແຈ້ງ
ຊິລອງຝອຍໃຫ້ເດັດຂາດ
ເຊົ່າເວີ້ຍຢ່າຊິຍິງ
ຢຸດກ່ອນບັກຕາຂາວ
ຢ່າຊິແນມາທາງພີ້
ກູເປັນໃຜມຶ່ງຮູ້ບໍ່
ພະຍາທ່ານຜ່ານເມືອງ
ເຈັດຊົ່ວໂຄດຕ້ອງຈົບຫາຍ
ໂທດປະຫານຍິງເປົ້າ
ແຕ່ຈິດໃຈກ້າແກ່ນ
ຜູ້ຫານກ້າກະແມ່ນກູນີ້ແລ້ວ

ມຶງຢູ່ປ່າຫຍັງຊິຮູ້
ອຶງຈອມຄຸນພະສັນດອນ
ໃຜກະແຊວໆເອີ້ນ
ກູນີ້ລະ ຊິໄປເຊີນທ່ານທ້າວ
ກູຈຶງໄດ້ຮີບຮ້ອນ
ຕາມບັນຊາພະສີນໄຊ
ມຶງຢ່າວອນຫາເລື່ອງ
ບັ້ງປາແດກຈືກງົດງ້າງ
ເຈຕະບຸດໄດ້ຟັງຕະຫຼອດທົ່ວ
ຕົກຫຼຸມພາມຊູຊີກ
ຂໍອະໄພຕາທ່ານ
ຍອມຜູກໝາມັດໄວ້
ຂຶ້ນໄປຄາລະວະເອີ້ນ
ຂໍອະໄພທີ່ຫຼານຜິດ
ພາມໄດ້ທີກະເລີຍປ້ຳ
ກາບບັ້ງສານຈັ່ງຊິສິ້ນ
ຫຼຽວເບິ່ງນາຍພານກ້າ
ເຖົ້າພາມແຍກໜ້າຍຸ້ມ
ນີ້ລະເພິ່ນກ່າວໄວ້
ມີເຫດຜົນເຊິ່ງເຊົ່າ
ຄາວອັບຈົນປັນຍາໃຊ້
ຄົນສະຫຼາດໄດ້ຍົກໂປ້
ຜູ້ດີຢູ່ບ້ານນອກ
ຄຳທີ່ເພິ່ນກ່າວເວົ້າ
ເຖົ້າພາມຫຼິງແລເຫັນ
ສຽງນາຍພານອອຍເວົ້າ
ຕ່າງໃຫ້ຫຼານໄດ້ຊິດໃຊ້
ຫຼານຊິໄປທ່ຽວລ້າ
ຢ້າງເນື້ອຫຼາຍສາລະພັດ
ຊິກິນກວາງກິນເກ້ງ
ກູຊິບອກເອົາບຸນ
ຈາກນະຄອນດົນແລ້ວ
ຢາກທູນເຊີນໃຫ້ກັບຕ່າວ
ໃຫ້ຄືນເຂົ້າສູ່ນະຄອນ
ນຳຣາດຊະສານຕາ
ຊິດ່ວນໄປໄວຮ້ອນ
ເບິ່ງເອົາສາບັກຕາແຕກ
ຊູອ້າງໃຫ້ຢ້ານກົວ
ຈົນຕົວສັ່ນງັນງົກ
ສັ່ນສາຍລາຍບ້າ
ຫຼານຄົນດົງບໍ່ຮູ້ຮ່ອມ
ແລ້ວຫາໄມ້ກ່າຍເກີນ
ເຊີນມານັ່ງປາໄສ
ຈົ່ງໂຜດຜາຍຄາວນີ້
ມຶງມີກຳປະໝາດທ່ານ
ອະໄພໃຫ້ເທື່ອດຽວ
ຂໍຂະມາບັ້ງປາແດກ
ຫົວຍົ້ມຄັກກະໃຈ
ໃຜສະຫຼາດທັນຄົນ
ຍ່ອມຊິເອົາຕົວພົ້ນ
ດຳເນີນໄປຊິສົມມາດ
ຄົນໂງ່ນັ້ນເປັນເຫຍື່ອເຂົາ
ບໍ່ທ່ຂີ້ກະຈອກຢູ່ໃນເມືອງ
ນີ້ຈັ່ງແມ່ນເປັນຈິງ
ຄູ່ປະເດັນຄຳຕ້ານ
ໃຫ້ເນົານຳອີກຈັກຫວ່າງ
ທີ່ເກີນລ້ວງທ່ານຕາ
ສັດປ່າມາຖວາຍ
ສູ່ກິນໃຫ້ເຕັມເປັ້ງ
ແນວໃດບໍ່ອຶດຢາກ

ຝາກໃສ່ຖົງຊິ້ນຢ້າງ
ພາມໄດ້ຟັງຕະຫຼອດສິ້ນ
ທັງຢ້ານຕາຍບັດເຂົ້າເຫັນ
ຕັດຊິນໃຈບໍ່ເມົາຍັ້ງ
ຣາດຊະການດ່ວນແທ້
ຈັ່ງວ່າການໄປໜ້າ
ລໍນຳພົ້ວໝາກຫວ້າ
ຂໍໃຫ້ເຈົ້ານັ້ນອ້າງ
ຂໍຂອບໃຈທີ່ຫວັງດີ
ໂອກາດມີວັນໜ້າ
ຣາຊະການຮັບໃຊ້
ເຈຕາບຸດກະຈິງແຈ້ງ
ຈົນໄປເຖິງອະຈຸດຕາທ່ານ
ໃຫ້ໄປເມົານຳທ່ານ
ຍັງຢູ່ໄກກະດໍ້
ຊິຂໍປົງເອົາໄວ້
ຈົບທຳນອງວາດເວົ້າ
ຈຸລະພົນໝົດມ້ວນ
ມະຫາພົນຊົມໄພ
ຈົບສຳນຽງພຽງຍົ້ນ
35 ຄາຖາຈາຣຍ໌
ຊິລົງແຫຼ່ກ່ອນລະໂຍມ

ທາງໜ້າໄດ້ຢູ່ກິນ
ນ້ຳລາຍເຮ່ຍຫົວຫຼາຍ
ບົ້ງປາແດກໃນບົ້ງ
ການຈຳເປັນຕາຕ້ອງຜ່ານ
ຊິມາຫຼິ້ນຢູ່ຈັ່ງໃດ
ມັນຍັງໜາແສນຍ່ານ
ມັນຊິຊ້າຄ່ຳທາງ
ບົນບອກທາງຊິໄປ
ຕໍ່ຕາຄາວນີ້
ຄາວກັບມາຊິທູນທ່ານ
ຊຸບົ້ງບ່າແດງ
ຊິ້ບອກມັກຄາ
ພະລືສີເຖົ້າ
ຖາມທາງອີກຕໍ່
ຫຼາຍຖ້ານດ່ານດົງ
ບ່ອນພານໄພຊິ່ຊ່ອງ
ຊິເອົາໄວ້ທີ່ຄວນ
ມ່ວນບໍ່ມ່ວນກຳຈຳໃຈ
ຕໍ່ໄປຈັ່ງຟັງເລື້ອງ
ຈຸລະພົນພົ້ນຜ່ານ
ອາວະສານພັກໄວ້
ນັ້ນລະນາ ສັດທາໂຍມ.

ຈົບ (ກັນຈຸລະພົນ ມີ 75 ພຣະຄາຖາ)

ກັນຕ໌ທີ່ 7 ມະຫາພົນ ມີ 80 ພຣະຄາຖາ

ບັດນີ້ ຕໍ່ຈາກນີ້
ມະຫາພົນແມ່ນດົງໄມ້
ມະຫາພົນແມ່ນປ່າໄມ້
ພາມມັນລຸກແຕ່ເຊົ້າ
ໄດ້ອອນອົງມຸນີ

ໃນໝວດມະຫາພົນ
ພັນລະນາປ່າໄມໃຫຍ່
ທາງເຂົ້າເຂດເຂົາ
ໄດ້ຈາຕໍ່ພະລືສີ
ໃຫ້ບອກທຽວທາງດົ້ນ

ຈົນໄປເຖິງເຂດຂັ້ນ
ພະລືສີບອກໃຫ້ຮູ້
ພະລືສີກ່າວຕ້ານ
ວ່າຕໍ່ແຕ່ນີ້ມີພູຜາ
ມີແຕ່ຈອມເຂົາຂັ້ນ
ອະນັນຕັ້ງໝື່ນຕໍ
ພ້ອມໄປດ້ວຍຫ່ອມຫວ້ຍ
ດູດັ່ງເປັນທາງລັບ
ສັດໃນໄພເມີຍມ້າ
ມີນາໆປະຫຼາດລ້ຳ
ມີສີພູໃຫຍ່ຮ້າຍ
ໃຜບໍ່ເຄີຍທຽວດົງ
ຕິດພູເຂົາເປັນຫ້ວຍ
ໂອງກວາງຝານມັ່ງມ້ຳ
ດິນວ່າງນັ້ນ
ບໍ່ມີຄົນທຽວທາງ
ມີແຕ່ສາຂາໄມ້
ມີນາງເຄືອສອດກ້ຽວ
ໃຜໄປເຫັນຂະມ່າຄ້ຳມ
ມອງບໍ່ເຫັນສຸລິໂຍ
ຫົມມະພານບໍ່ມີແຫ້ງ
ຊຸມໝູ່ໄມ້ຕາດຕ້ອງ
ດູສັ່ງງາມເລີດລ້ຳ
ຍາມເມື່ອລົມມາພັດ
ດູດັ່ງດົງດອນດ້າວ
ລຸກຂະຊາດໝູ່ໄມ້
ມີທັງກົກກ້ວຍກ້ຽວ
ດົງນັ້ນມີທາງເລາະ
ເຊີນພາມເດີນດຸງດັ້ນ
ຄັນແມ່ນຄິດຮອດຊູ້
ຫົມະວັນພະເຫວດຢູ່
ຈາແຈ້ງສູ່ປະການ
ຊົ່ບອກມັກຄາ
ແວດລະວັງຄະນັງລ້ອມ
ຕັນຕາອະນັນເນກ
ເຕັມໄປດ້ວຍໂງ່ນຫີນ
ເຫວເລິກລຽງລະດັບ
ທີ່ດ່ານດົງແດນໄມ້
ເສືອໝີເໝີຍມອມມັ່ງ
ໂງເລື່ອຍລຽບຄານ
ຮັກສາດ່ານແດນດົງ
ອາດຊີຕາຍວາຍມ້ວຍ
ລະຫັດຊົນແດນຝັ່ງ
ປະສົງໃຊ້ຊອກກິນ
ຂາດຜູ້ສັນຈອນ
ຈອດໃສຊິເດີນໄດ້
ໄພວັນມືດໝອກ
ຂຽວທົ່ວດັ່ງຄາມ
ຂວັນສັ່ນສະຍົດຫຍອງ
ມືດມົນບໍ່ເຫັນແຈ້ງ
ປັດຖະພີຊື່ນຊຸ່ມ
ສູງຊັ້ນຊໍ່ຊັ້ນ
ໝອກຮົ່ວໂຮຍຮຳ
ອ່ອນໂອນເອນຍູ້
ຕາວເຕີຍເຄຍລະດາດ
ມີແທ້ມາກຫຼາຍ
ແກມກິ່ງເຄືອມັນ
ແຕ່ຍືດຍາວຄາວເຍີ້ນ
ຊົມດອຍດວງດອກ
ໃຫ້ດູໄມ້ໝູ່ແມ່ງ

ມົ້ມທີ່ນັ້ນຊິເປັນອາກາດແຈ້
ເປັນມະລິງງົງເງ
ພູມສະຖານວ່າງນັ້ນ
ເລາະລົງມາລຽບຈ້າຍ
ທົ່ງກະບໍ່ແມ່ນທົ່ງແທ້
ເຊິນພາມເດີນໄປຕົ້ງ
ທາງມັນມີຫຼາຍເສັ້ນ
ພູມສະຖານບ່ອນເພິ່ນຢັ້ງ
ພໍເມື່ອຈົບບ່ອນນັ້ນ
ຕາພາມເລີຍລາໄປ
ເອົາເຜະຫຼາຜົນໄມ້
ພາມກະບາຍເອົາໄມ້ເທົ້າ
ໂຄກາກະເປັນໂຄກາເຍັ້ນ
ສະບັດໄປສະບັດມາ
ເບັດໃສ່ດົງດອນດ້າວ
ເອົາເມຍນ້ອຍແນບຂ້າງ
ນີ້ລະນໍເພິ່ນວ່າຕົນຫາຫຸ້ມ
ດຸດດັ່ງມຸ້ງມ່ານກັ້ງ
ເວັ້ນແຕ່ຜູ້ເພິ່ນໄດ້
ຈົ່ງບໍ່ມີວເມົາກາມ
ປະຊາຊົນເຮົານີ້
ກໍ່ຈັກທຸກຂະເວດໂອ້
ອຸປະມາຄືດອກບົວຢູ່ໃນນ້ຳ
ບໍ່ອາດປົນໃບໂຊ
ອຸປະມາຄືພາມເຖົ້າ
ຖືກຜູ້ຍິງຊ່ວງໃຊ້
ຫາກບໍ່ມີພວກເພື່ອນ
ທຽວໃນຫິມະວັນຮົກ
ແລເຫັນຕາວເຕັຍຕົ້ນ
ຫວາຍມັນມາມັດກ້ຽວ
ເປັນທົ່ງສີໂຫຼງເຫຼງ
ລຽບດົງພະມັງຂັ້ນ
ຊິມີກວງງົວປ່າ
ກົນຫຍ້າປ່າຂະໂໜງ
ແຕ່ເປັນປ່າສາຂາ
ຝ່າຍທິດອຸດອນຊ້າງ
ຂ້າມດົງພົງດ່ານ
ຍັງແທ້ຍືດຍາວ
ລືສີ່ພ່ຖະແຫຼງໄຂ
ຈາກພະລືສີເຖົ້າ
ນັ້ນຍັດໃສ່ຖົງລາຍ
ມາແລ້ວກະເລົ່າເດີນ
ຕາພາມເດີນຈົນເຊຊັດ
ແຂ່ງຂາກະໂງໂຄ້ງ
ຄິດເຫັນຄາວຊິເດີນຍ່າງ
ມັນແສນຊັ້ນເວດທະນາ
ບັງຕາປະຊາຣາດ
ບັງໄວ້ບໍ່ໃຫ້ເຫັນ
ບັນລຸອໍລະຫັນ
ຊາດເຊິງກະເຈິງຈໍ້
ຍ່ອມມີວເມົາຍ້ອນກິເລດ
ມາໄດ້ຕັ້ງແຕ່ກາມ
ປ່າເຕົ່າຄອຍຖ້າກິນ
ຮັບສຸລິໂຍໄດ້
ເອົາເມຍສາວມັນແສນຍາກ
ຈຳໃຫ້ຫ່າງເຮືອນ
ເດີນປ່ຽວຄົນດຽວ
ຊິພາກພອຍເມືອງບ້ານ
ຊວນຊົ້ນກິ່ງເຄືອ
ສີມ້ວມຸ່ງມືດມຸ່ງ

ຝູງຕາລີງໂທນເຖົ້າ
ທ່ຽວຫາກິນໝາກໄມ້
ໜ້ອຍໜຶ່ງຕົກຫຼົ່ນຕົ້ງ
ພາມກະເກັບມາກິນ
ເກັບກິນພໍຮອງທ້ອງ
ເໜັດເໜື່ອຍອິດເມື່ອຍລ້າ
ພາມກໍ່ຢອງແຢງລີ
ທາງລອດຂອນລອດໄມ້
ມອງດ ຝູງສໍ່າເຊື້ອ
ງອຍຢູ່ກົກຂັນຄອນ
ມອງເຫັນດອຍຂວາງຂັ້ນ
ທາງແຫ່ງຄັບແຄບຄ້ອຍ
ໄດ້ຍິນສຽງໄກ່ຟ້າ
ມະຍຸຣາກະທາຂັນ
ສັກກືນາມັນມີຊູ້
ກູນີ້ນໍບັດຊິເຂົ້າປ່າໄມ້
ໄປຮອດທາງຄົດລ້ຽວ
ກວ່າຈັກຫຼົງທາງເດີນ
ຕັດຊິນໃຈໄປທາງໜ້າ
ຄືຊິສົມມາດມຸ້ງ
ໜ້ອຍໜຶ່ງຕົກຮອດຊົ້ງ
ໄດ້ຍິນສຽງຍຸງແຍວ
ມອງດ ຕາວັນຄ້າຍ
ຄ້າຍເລກສາມສີ່ຫ້າ
ມອງເຫັນພໍລີລັບ
ພາມກໍ່ຕາມອງສົ້ງ
ມອງຫຼາຍທີວ່າແມ່ນໃກ້
ຄົງຊິເປັນສາລາເຈົ້າ
ພາມກະປວດຈ້າວໆ
ພໍພາມມອງເຫັນແລ້ວ
ໂຕນເຕນເຕັ້ນໃສ່
ໃນດ້າວດ່ານດົງ
ລີງເຮັດຫຼົ່ນລີງດິນ
ເງື່ອນລີງເລັມຫຼ້ອນ
ສະໜອງມົນແກ້ເມື່ອຍ
ຕາເຖົ້າກະອ່ອນແຮງ
ຄືຜີໂພງຄ່າງ
ໃຈລະຫ້ອຍຫ່ວງເມຍ
ສັດປ່າຄະນານົກ
ຊິຄ່ຳແລງຄືຄ້ອຍ
ຕັນຕາບ່ອນຊິຍ່າງ
ເປັນຫ້ວຍຮ່ອມຜາ
ຮ້ອງສັ່ງຫັດສະໄນ
ແຂກຂຽວຂັນຄື້
ນອນຄອນຮຽງຄູ່
ໄພກວ້າງຜູ້ດຽວ
ສາມແຍກຢືນງົ່ງ
ແຍກຂວາຫຼຽວຊ້າຍ
ຕາມທາງເສັ້ນຊື່
ມະໂນຕັ້ງທ່ຽງຕົ່ງ
ດົງໃຫ່ຍພະລານຫີນ
ແອ່ວສຽງປະສານຊູ້
ເອນອຽງບ່ຽງບ່າຍ
ມາແລ້ວຄ່ຳຈອນ
ກະເລື່ອນລີງຄ້ອຍ
ຊິເປັນຈິງຫຼືວ່າບໍ່
ສາລາກວ້າງຂວ່າງອາສົມ
ສັນດອນຊົ່ງຜະນວດ
ພໍປານຖົ້າໃສ່ໜອງ
ຫົວໃຈເຕັ້ນຕົ່ງໆ

ດຽວນີ້ກຳລັງເຖິງ
ລູກກັບແມ່ຢູ່ພ້ອມ
ເວລາເດີນໄປຂໍ
ເພາະຈິດໃຈຜູ້ຍິງນີ້
ຕິດໃນບ້ວງໂລກີ ບໍ່ອາດທານລູກໄດ້
ໃນຄືນນີ້ກູຄວນເນົາວິງກົດ
ພໍວ່າແລ້ວ
ນອນຢູ່ໃນຄູຫາ
ສຽງພູມພຳພາມເຖົ້າ
ໜ້ອຍໜຶ່ງໂກນໂກກເກກ
ເອົາລະນໍ່ໍ່ຕູ້
ມະຫາພິນມີ 80 ພຣະຄາຖາຖ້ວນໆ

ແຕ່ຕາເວັນຄ່ຳຄ້ອຍມະທິນ້ອຍຊິຕ່າວມາ
ພຽນຮັກສະເໝີຕາ
ຢ້ານບໍ່ສົມໝາຍໄວ້
ຫວງແຫນຂີ້ຕະໜີ
ຊິເອົາໃຫ້ດັ່ງປະສົງ
ເນັ່ງນອນໃນຖ້ຳ
ຖິ້ມຍ່າມວາງໝອນ
ນັ້ນກົ່ງຫີນອັດຖ້ຳ
ນັ້ນຮອຍມືນມັນຈົ່ມ
ຜັດດັງກ້ອງທ້ອພູ
ໂຍຕິກາໄວ້ນີ້ກ່ອນ
ຊິຍໍ້ມ້ວນກ່ອນລະໂຍມ..

ຈົບ (ກັນມະຫາພິນ ມີ 80 ພຣະຄາຖາ)

ກັນມະຫາພິນ (ກອນນີ້ກໍ່ໄດ້)

ອະນຸສົນສືບເລື່ອງ
ມະຫາພິນຊົມໄພ
ຫລັງຈາກລ່ວງພານໄດ້
ມອງເບິ່ງເຂົາເລົ່າເຍີ້ນ
ລັດເລັ່ງລ້ຽວ
ອັນສຸລິຍໍຍິກ
ຈອມມຸນີກະເລີຍເວົ້າ
ເຈົ້າຊິມາບອບບີ
ອົງພະເຫວດມາຢູ່ຢັ້ງ
ໜີເມືອງມາເພາະທຳທານ
ມາຖືສິນຢູ່ໃນດ້າວ
ຍັງແຕ່ອາພອນຜ້າ
ຍັງນຳມາຮອດພີ
ຊ່າງບໍ່ມີເມືອງພໍ
ຫຼືຊິມາຂໍຫຼ້າ
ເຈົ້າກະສ່າງໜ້າດ້ານ

ຊາດິກາເທດນິທານໄຂ
ລະດາດດາດົງກວ້າງ
ເຖົ້າພາມໄປຕາມຊ່ອງ
ເດີນດົ້ນດຸ່ງດຽວ
ເຖິງເຂດພະລືສີ
ອະພິວັນທະນານ້ອມ
ຈັບສຳເນົາຊິດ່າ
ເຖິງພີ້ເລື່ອງອີ່ຫຍັງ
ກາງປ່າໄພໝາ
ສູ່ປະການໝົດສິ້ນ
ດອມມະທິແລະລູກອ່ອນ
ແນວຊິໃຫ້ກະບໍ່ມີ
ຊິຈີ້ປົ່ນວິນຂໍ
ບໍ່ຢາກອາຍດິນຟ້າ
ສອງກຸມານລູກທ່ານ
ຊິກວນທ່ານຢູ່ບໍ່ວາຍ

ພາມໄດ້ຍິນເພິ່ນຮ້ອງ
ສໍ່າຖືກຕີປາຍຄາງ
ປາດຕິໂຫລືສິນີ້
ຈັ່ງແມ່ນທວາຍຖືກຕ້ອງ
ຊ່າງຮູ້ຈັກເຊາະໂຊ້ງ
ບໍ່ແມ່ນແນວລະເດີກ
ເອົາລະເນື້ຄາວນີ້
ໜີຈາກເສືອມາຟົບແຂ້
ອັນໝາຮ້າຍວ່ານັ້ນ
ຄິດແລ້ວຫຼີງເຫັນທາງ
ແລ້ວຈິງແລດ ໜ້າ
ຍຶດຕໍ່ຕົ້ງຕາດເວົ້າ
ຟັງຄວາມຂ້ອຍສາກ່ອນນ່າ
ທ່ານຖ ສິນເປັນຊີໄພ
ການເດີນທາງຄາວນີ້
ມາເຊີນພະເຫວດເຈົ້າ
ບໍ່ແມ່ນຮຽມນີ້ອ້າງ
ອາສາທຽວທາງຮົກ
ຊາວສີພີທັ້ງຄ້າຍ
ຫຼາຍກະຫຼາຍແຕ່ໄມ້
ໄດ້ບັກເຖົ້າຜູ້ນີ້ລະ
ຫຼຽວເບິ່ງຄົນໃຫ້ມັນຄັກ
ເປັນພຣະສົງອົງຄະເຈົ້າ
ເຫັນວ່າພຣະຂ້ອຍຈິ່ງໄຫວ້
ລືສີນັ່ງໜ້າງໍ້າ
ໃນຕຳນານກະຍອມຮັບ
ຈັ່ງເອີອວຍໃຫ້ພາມຢັ້ງ
ຜົນຜະຫຼາໝາກໄມ້
ນັ້ນລະນາ
ລາຕີການຜ່ານສິ້ນ
ຕົກຂະມ່າເສຍສີ
ອ່າວອັດສະຈັນໂອ້
ຊ່າງຮູ້ດີສອດສ່ອງ
ເຖິງຫມ້ອງບ່ອນປະສົງ
ຫາຕິ່ງມັນແກວ
ຊິຊ່ວຍຄືນໃຫ້ຢືນເຊີ
ປັນຍາມີໃຊ້ອີກເທື່ອ
ແນວໃດແທ້ກະຊ່າງມັນ
ບໍ່ໄດ້ຫວັ່ນຊິເອົາຈິງ
ຫວ່າງຊິຫາກອນແກ້
ອະຈຸດຕາຈ້ອງຕອບ
ພະຄຸນເຈົ້າຢ່າກ່າວຈາ
ຢ່າຟ້າວວ່າຈາໄຂ
ຊິກ່າວຈາລະວັງໄວ້
ບັນຊາມີໃຫ້ເຂົ້າປ່າ
ຄືນເຂົ້າສູ່ປາງ
ຜູ້ຫານປ່າກະຄົນດຽວ ນີ້ແລ້ວ
ຈັ່ງຜ່ານດົງມາພົ້
ມີຫຼາຍແຕ່ຫາກລ່າຍ
ລຳຊີໃຊ້ກະບໍ່ມີ
ກ້າດ່ຽວເດີນດຽວ
ຢ່າຊິເດົາແປງເວົ້າ
ຈັບສຳເນົາໃຫ້ມັນມ່ວນ
ຊິຂໍຢັ້ງນັ່ງນຳ
ເພາະຖືກສອກພາມກັບ
ບອກວ່າເທວະດາຊ່ວຍ
ມີຫຍັງກະຍໍມອບ
ກະຍໍໃຫ້ສູ່ກິນ
ສັດທາເອີ່ຍ
ຟ້າສະຫວ່າງເວຫາ

ພາມຊິໄກຈົ່ງຂໍລາ
ອົ່ງມຸນີກໍຈົ່ງເວົ້າ
ຕະວັນອອກເດ່ຊີ້
ເຂົາລູກນັ້ນມີຊື່ໄວ້
ໄກຈາກພູເຂົາຮອມ
ພູເຂົາຫຼວງຢູ່ທາງໜ້າ
ເດຍລະດາດໝູ່ໄມ້
ເວັ້ນຈາກແລ້ວ
ຄືດັ່ງອິນປຸນແປງ
ສັດໃນໄພຫຼາຍລົ້ນ
ບ່ອນນັ້ນຢູ່ຮ່ອມຫ້ວຍ
ທີ່ຫວ່າງນັ້ນ
ໜ້າອອນຊອນທິວທັດ
ພາມຍິນດີໄດ້ຟັງແລ້ວ
ກົ້ມຂາບລາເພັ່ນຜ້າຍ
ລົງຈາກເນີນເຖິງຫ້ວຍ
ບຸນສະລົມສະເລືອກລົ້ມ
ຈົນວ່າໄດ້ຮ້ອງໂອ້ຍ
ເປັນມະລົມໂຊມແຊວ
ເກັບເອົາເອງຢາຫວ້ານ
ແຍກເບິ່ງອາທິດກ້າ
ເກືອບຊິມຸດມອດມ້ວຍ
ຄອບຜູ້ຍິງລະນໍກູ
ຈັ່ງແມ່ນຕົນຫາຫຸ້ມ
ປຽບເໝືອນດັ່ງໝອກມົ້ວ
ເຖົ້າຊິຕາຍກະບໍ່ເວັ້ນ
ຊ່າງເທາະນໍຂອງມັກ
ໜີດສູ່ແນວເກັບມ້ຽນ
ຈອນລີລັນຍ່ານເຍີ້ນ
ເຖິງເຂດໂຊ້ງ
ຫ່າງພະລີສີເຖົ້າ
ຈັບສຳເນົາບິນບອກ
ທາງນີ້ໃຫ້ທ່ານໄປ
ຄັນທະມາດດວງຫອມ
ນັ້ນແມ່ນແມ່ນະທີກວ້າງ
ໄພພະນາກວ້າງໃຫ່ຍ
ໄປໜ້າຊິຮຸ່ງເຫັນ
ຊິເປັນແຄ່ວຮາວຫີນ
ລະດາດດາແນວໄມ້
ສາລະວິນມາກໝູ່
ສະກວ້າງຂ່ວງສະຫວັນ
ເປັນຫມ່ອງຢູ່ພະສັນດອນ
ທຸກສະຖານແຖວນີ້
ກະເລີຍລາຕັ້ງທ່າ
ເຊຊ້າຍຍ່າງເດີນ
ຄາວຊວຍພະລາດມື້ນ
ໂຊມໂຊ້ໂກ່ງໂກຍ
ໂອດໂອ່ຍເຈັບແອວ
ຊະຊາຍອັນຖົງເປ້ງ
ຜູພັນປັ້ງປາແດກ
ຕະເວັນຂຶ້ນອອກວ່າສວາຍ
ໂອ້ຊວຍໃຫ່ຍຈິ່ງໆ
ຮ່າເອີ່ຍມັນແສນກຸ້ມ
ກຸມໃຈມິວມືດ
ມິວມຸ້ງບໍ່ຮຸ່ງເຫັນ
ບໍ່ຮູ້ເດັ່ນເຫັນປະຈັກ
ແມ່ນຊິຕາຍກະຍອມແລ້ວ
ແລ້ວໝູນວຽນເຄື່ອນທີ່
ເດີນເຂົ້າປ່າໂພງ
ດົງປ່າໄພໜາ

ມີນາມາກິກກໍ
ເຖົ້າວັນກ້ຽວ
ເປັນມະລິງຕິ່ງຕ້ອນ
ດອກດູ່ດົ້ວ
ແຊມນິມສາວ
ເຄັ່ງຄອມໄຄ້
ຄຸມຄັບຂ້າ
ຕົ້ນຊ້າງນ້າວ
ແພງພວຍຜາ
ອຸມຄຸມຫ້ອຍ
ໂອ້ນໂຕ່ນເຕັ້ນ
ແຕນຕໍ່ເຜິ້ງ
ບິນໂບຍບິນ
ຕອມຕາມຕ້າຍ
ແຕນຕ່ອຍຕ້ອງ
ຕົກຄະມ່າເຕັ້ນ
ມືຄວາຕົບປັດແຕນ
ຕັ້ງແຕ່ເຕັມແຕນຕ້ອງ
ຕາປູດເປົ້າ ໄຄ່ຂຶ້ນທໍ່ໝາກຕູມ
ມືໜຶ່ງຄວາມາຄຳ
ພາມໂຫຼດຫລີງຮ້ອງ
ຕອດຫວ່າງອື່ນກູບໍ່ຮ້ອງ
ຕອນນີ້ ສະຫລຸບເວົ້າ
ເສຍເວລາໂຍມຍາຍ
ຄັນຊິຈາໃຫ້ໝົດກ້ຽງ
ພັນລະນາບໍ່ຖ້ວນ
ເພິ່ນຈັ່ງໄດ້ກ່າວຊີ້
ແປວ່າແນວໄພສິນ
ສັດໃນດົງແດນນີ້
ທັງງົວຄວາຍຊ້າງມ້າ
ກໍ່ກັນເປັນຊັ້ນ
ກຽວຍອຍຍ້ອຍຢ່ອນ
ຍວມຍົ້ວທົ່ວແດນ
ເດຍລະດາດດ ສວຍ
ຜ່ອງຈວງຈັນຄີ
ຂົງໄຄຕົ້ນໝາກຄ່າ
ໂຄມໄມ້ໝູ່ແໜ່ງ
ແນວໝູ່ສະໝຸນໄພ
ຜາກເປື່ອຍເປັນປຸ້ມ
ໂຕງເຕງຕິນຕັ່ງ
ຮັງນົກຢ່ອນແຂວນ
ແມງຜູ່ພູມມະລິນ
ວ່າຍວົນວຽນຕ້ອງ
ຕົນຕົວຕາຕີ່
ຕິນໃຕ້ກະຕ່ອຍຕຳ
ຜັດລົ້ມຄຸບຮັງແຕນ
ຕ່ອຍຕາຈົນຮ້ອງ
ຕາພາມຕອດຕ່ອຍ
ມືໜຶ່ງງຸ້ມ ຕາຕຸ່ມແຕນຕຳ
ເບິ່ງຕາອັນແຕນຕ້ອງ
ຮ່າມືງເອີ່ຍໂພດຊວຍລື່ນ
ນົ້ມາຕ້ອງຕ່ອຍກະຕາ ໂອ້ຍນໍ...
ບ່ຢາກເລົ່າໄປຫຼາຍ
ຜູ້ຢາກຟັງກັນໜ້າ
ອັນເຝືອງໄຟໄມ້ປ່າ
ກໍ່ຫຼາຍລ້ວນມາກມີ
ເອີ້ນວ່າມະຫາພົນ
ໃຫ່ຍມະຫັນພັນໂຊ້ງ
ໝູໝີທະນີປ່າ
ໝາເໝັ້ນມັ່ງເມີຍ

ມາກໝູ່ກັ້ງ ກວາງປ່າເສືອສິງ
ບໍ່ຈັກນຳມາອ້າງ
ມີຕະກາມລາກລົ້ນ
ຊູຊີກເຂົ້າປ່າໄມ້
ເຖິງຍາມນອນກໍປົ້ນແຂວນ
ຈັ່ງວ່າຫຼາຍວັນໄດ້
ຫຼາຍລາຕີຜ່ານພົ້ນ
ມື້ນັ້ນພາມລ່ວງຍ້າຍ
ອັດສະຈັນງາມງົດ
ພູມສະຖານແຖວນີ້
ສີນາໆຫຼາກແຍ້ມ
ໂຊກຂອງເຮົາຈົ່ງແຈ້ງ
ເຫັນສາລາພະເຫວດແລ້ວ
ມື້ນີ້ເຂົ້າບໍ່ໄດ້
ເລີກບໍ່ງາມຖ້າວັນຫຼັງ
ຕອນນີ້ນາງມະທີເຈົ້າ
ບໍ່ເປັນທ່າແທ້ໆ
ລູກກັບແມ່ຢູ່ພ້ອມ
ໃຜຊິມາພອຍພັດ
ຄອຍນາງໄປໃນດ້າວ
ມື້ອື່ນເຊົ້າ
ຄົງຊິໄດ້ອ່ອນນ້ອຍ
ນອນພັກກາຍຢູ່ເທິງດອຍ
ຈຶ່ງຈັດແຈງຕຽມນອນຫຼົ້ນ
ຮ້ອຍເປີເຊັນຈະຕ້ອງໄດ້
ຈົບບົດບາດຊີພັກຮ້ອນ
ມີ 80 ພະຄາຖາ
ມະຫາຜົນສຸດສ້ຽງ
ອາວະສານພັກໄວ້

ຫັດສະດີລົງນົກ ໃຫ່ຍປານພະຍາຊ້າງ
ຢູ່ຕາມທາງພໍ້ຜ່ານ
ຈົນເອົ້ນອ່ານບໍ່ໄຫວ
ມຸ່ງໃສ່ພະສັນດອນ
ອູ່ເທິງປາຍໄມ້
ແຕ່ເດີນໄພຖ້ອນຖີ່
ກະເຖິງບ່ອນປ່ອງໝາຍ
ຮອດເດີ່ນເນີນສະຫວັນ
ດັ່ງພະລືສີຕ້ານ
ຂຽວກະຈົດອກໄມ້ປ່າ
ດັ່ງອົນແຕ້ມແຕ່ງເອົາ
ບໍ່ເສຍແຮງທີ່ໝົ້ນປ່າ
ພາມເຖົ້າອີ່ມກະໃຈ
ຕະເວັນບ່າຍຜິດຍາມ
ຈັ່ງຊິໄປຕອນເຊົ້າ
ຊິກັບມາຈາກປ່າ
ພະນາງເຈົ້າຊິບໍ່ຍອມ
ພຽງຮັກສະເໝີຕາ
ສ່ວນຊີຂັດຂວາງໄວ້
ໃຫ້ເຖິງຄາວຫາເລີກ
ຈັ່ງຄວນເຂົ້າດຸ່ງຂໍ
ສົມດັ່ງກະໃຈໝາຍ
ເພື່ອຊິຄອຍໃຫ້ມັນແຈ້ງ
ໃຈເຢັນໆຖ້າມື້ໃໝ່
ໂດຍແທ້ວ່າແນ່ນອນ
ກອນອ່ອຍໂຍຕິກາ
ຊິອ່ວຍລົງປົ່ງເລື້ອງ
ຈົບສຳນຽງບາດຮອດດ່ານ
ຊີລົງແຫ່ກ່ອນລະໂຍມ..

ຈົບກັນມະຫາຜົນ.

ภັນຕ໌ທີ່ 8 ກຸມມາຣ ມີ 101 ພຣະຄາຖາ

ບັດນີ້ ຕົ້ນແຣກເລີ້ມ
ກ່າວເຖິງນາງມະທິຝັນ
ສຸກສຳລານກະເສມສ້ານ
ບຳເພັນພຽນຢູ່ສູ່ມື້
ຕື່ນມື້ເຊົ້າ
ປະໃຫ້ສອງກຸມມານ
ເຖິງເວລາກ່ຳກັບບ້ານ
ອຸປະຖຳມິ່ງເຫງົ້າ
ທຸກທີມື້
ບໍ່ໃຫ້ອີງຊີພິດ
ຂໍໃຫ້ບຳລຸງສອງຫຼ້າ
ທຸກປານໃດກະຊິສູ້
ອຸປະມາດັ່ງຂ້ອຍໃຊ້ ໂອ້ຍ...
ພໍເວລາສາຍັນ
ມະທິນອນໃນຫ້ອງ
ປ້ອນເຂົ້າເສັດຮຽບຮ້ອຍ
ພໍເມື່ອເດິກຊັກໄຊ້
ມະທິນອນຄຽງໝອນ
ດວງພະຈັນກຳລັງຄ້ອຍ
ເລີຍເລົ່າຫຼັບມິດອ້ອຍຈ້ອຍ
ວ່າຖືກຊ້າງແລ່ນໄລ່
ແລ່ນໜີຕາຍພັດມີຊາຍ
ມາກຳຄໍນາງໄວ້
ເບິ່ງກາຍາຕົນໂຕ
ມະທິນາງກະຜ່ອງຢ້ານ
ມັນບໍ່ກ້ວຄວາມຜິດ
ຈັບພະຂັນດວງກ້າ
ຜູກຂັດແຂນມັດໄວ້
ຝັນແຕ່ພຽງສ່ຳນີ້
ຈັກກ່າວເລື່ອງກຸມມານກັນ
ພາກພອຍເມືອງບ້ານ
ຢູ່ກາງໄພໃນເຖື່ອນ
ບໍ່ມີເອື້ອອ່າວນະຄອນ
ເຂົ້າປ່າຫາຜົນ
ຢູ່ຄອງຄອຍຖ້າ
ເອົາຫົວມັນມາປັນແຈກ
ຜົວແກ້ວແລະລູກລຸນ
ມະທິພໍ່ພຽນອິດ
ຍາກແຄນພໍນ້ອຍ
ຢູ່ກາງໄພບໍ່ມີໝູ່
ບໍ່ມີຮ້ອນຮ່ອມໃດ
ຄັນທົນທຸກເວດທະນາ
ຄ່ຳລົງວັນນັ້ນ
ກັບສອງເຂືອລູກອ່ອນ
ນອນຫັ້ນກະທ່ອມໄພ
ນອນງຽບສະງັດມິດ
ກະພໍ່າບຸດຕານ້ອຍ
ມະທິນອນມິດທະນີ່ງ
ຄືນນ້ອຍກະເລົ່າຝັນ
ອອກໃຈຫາຍ ຍາຍເອີ່ຍ
ຮ່າງກາຍທະມິນໜ້ໍ
ນາງຕົກໃຈໄດ້ຮ້ອງ ໂຮ່..
ຫູຕາຝັນແລະແຂ້ວຄືດ້ຳມຍັກມານ
ນາງວອນອ່ານຂໍຊີວິດ
ຕໍ່ມະທິທັງນັ້ນ
ມາເຈາະຕາສອງລູກ
ໃຈນ້ອຍແລ້ວແລ່ນໜີ
ສະດຸ້ງຕື່ນຂຶນຫົວລຸກ

ຄັນຊິປຸກສອງກຸມມານ
ແລໄປກອງໄຟຮ້າ
ຈູດກະບອງຜ່ອງຂີ້ເຖົ່າ
ຖ້າວ່າເຮົາຊິຢູ່ນີ້ງ
ກົວຊິມີເວນໄພ
ງໍຄໍທາງຕາເວັນຢ້ຽມ
ຂະນະນັ້ນດວງຈັນພັດແຫ່ງຄືຈັ່ງເສົ້າ
ມະທິນາງຜ່ອງຮ້ອນ
ຕາຈຳລຽງມອງດູ
ຄັນຊິກອຍເອົາອຸ້ມ
ເກງວ່າລູກຕົວເອງຕື່ນຕລົກໂຕກຮ້ອງ
ເຮົາໄດ້ພັດພາກຫ້ອງ
ໃຜຊິຫວາຍໃຫ້ເບົາໃຈ
ເປັນຫຼືຕາຍໄປຫາພີ່
ຈັກຝັນດີຝັນຊົ່ວ ນາງມັດທິໂລດບໍ່ຮູ້
ພໍໄປຮອດແລ້ວບອກໂຈ້ງ
ລາງສັງຫອນມີຈິງ
ຄັນຊິທຳນາຍໃຫ້
ຢ້ານບໍ່ໄດ້ປະກອບສອງອ່ອນນ້ອຍ
ເພິ່ນກ່ຳວ່າບໍ່ມີແນວຂັດຂ້ອງ
ເຫດວ່ານາງພັດພາກບ້ານ
ພະເຫວດວ່າທໍ່ນັ້ນນາງກະກັບຄືນຫ້ອງ
ເດີກອອນຊອນນ້ຳໝອກລົງສູ່ພື້ນ
ມະທິລຸກລ້າງໜ້າ
ຄືກັນຫາຊາລີ
ແລ້ວຈຶ່ງເອົາມັນຕົ້ນ
ເອົາມາປ້ອນລູກນ້ອຍ
ນຳເອົາແປ້ງລູບໄລ້
ສຸຄັນທາປະໂລມກາຍ
ຫາໄມ້ຄານທັງກະຊ້າ
ຢ້ານບໍ່ມີທາງແກ້
ຈັບໂລ້ນໄຟມາກຸມເປົ່າ
ກວ່າຊົ່ວໄຟຊິລຸກໄດ້ໃຈເຕັ້ນສະເມັ່ນໃນ
ບໍ່ເຜີຍບອກຄົນໃດ
ໄລ່ນຳຈຳຈໍ້
ຈຽມຕົວທັງຜ່ອງສັ້ນ
ດອຍເປົ້າຈອກຫອນ
ລົມອ່ອນຢຸດອຽງ
ລູກລຸນສອງນ້ອຍ
ເອົາໄປເປັນໝູ່
ພະນາງຢ້ອງຄ່ອຍຢອງ
ທອງແທ່ນມາເນົາໄພ
ເລື່ອງຄວາມຝັນຮ້າຍ
ພະສາມີຊິດີກວ່າ
ອົດສູ້ລະຢ່າງວ່ານ
ຈາຕໍ່ເຫວດສັນດອນ
ພະເຫວດຫຼືຊິຮູ້
ເຫັນໄປຄັນຕາມຊອບ
ຄັນທານໃຫ້ວ່າແກ່ພາມ
ໝອງໃຈຈັກສິ່ງ
ນານລ້ຳຈຶ່ງທ່ຽວຝັນ ດອກນາງເອີ່ຍ
ປະຄອງອົງສອງອ່ອນ
ຈວນແຈ້ງສະຫວ່າງມາ
ແລ້ວປຸກອ່ອນສອງສີ
ໃຫ້ຕື່ນນອນຍາມເຊົ້າ
ທີ່ເຫຼືອໜູ່ແຕ່ວັນກ່ອນ
ສອງຫຼ້ອນໃຫ້ອີ່ມໜຳ
ປະໂລມລູບບຸດຕາ
ອາບສີສີງລ້າງ
ນາງເອົາສຽມຂຶ້ນໃສ່ບ່າ

ອຸ້ມກັນຫາຈູງຊາລີໄປຝາກພະພໍ່ເຈົ້າ
ວ່າພີ່ເອີ່ຍ ນາງຂໍຝາກລູກເຕົ້າ
ນາງຊິຫຽວດົງດອນ
ລູກກັນຫາເຈົ້າຢ່າໃຫ້
ທ້າວຊາລີກະໃຫຍ່ແລ້ວ
ຈູບສອງແກ້ມເຈົ້າຫຼ້ອນ
ຄິດອາໄລຄຳຝັນ
ຄິດເຫັນຄຳຝັນຮ້າຍ
ຍາມນາງຂ້າມດ່ານດົງ
ຫຼົງຫາດູໝາກໄມ້
ຕາຫຼຽວມອງຫາຜົນ
ມະທິໄປວັນນັ້ນ
ເລີຍບໍ່ໝານໝາກໄມ້
ບໍ່ຄືຕັ້ງກ່ອນກີ້
ຫາທາງໃດບໍ່ເຄີຍອົດ
ບັດມາເຖິງວັນນີ້ ໂອຍ.
ລຸກຂະຊາດໝາກໄມ້
ເຫຼືອຢູ່ຕົ້ນເລັກນ້ອຍ
ເດ່ມືດຶງກະສູງເກີນ
ຕາຫຼຽວມອງຕີນຕຳຕ້ອງ
ຕີນຕຳຕໍໝາມກ່ຽວສິ້ນ
ຕົກຄະມ່າຄ້າມ
ຄິດນຳສອງບຸດຕາ
ປານນີ້ນໍບຸດຕາຫຼ້າ
ໝາກໄມ້ຫາບໍ່ໝານ
ໂອຍເດນໍ ສັງບໍ່ຄືສູ່ມື້
ໝາກຄັນທາແລະກະໂດນ
ເຖິງຊິເຫຼືອຫຼໍ່ບ້າງ
ຫຼົ່ນລົງດິນເຫຼືອຢູ່ບ້າງ
ໝາກເລັບແມວແລະໝາກເໝົ້າ
ຄາວຊິເຂົ້າເຂດເຂົາ
ຊາມຊົ່ວປະດ່ຽວດຽວ
ເພື່ອຜົນພະຫຼາໄມ້
ຫາທາງອອນແອ່ວ
ໃຫ້ອອຍນ້ອງເຈົ້າຢ່າງອນ
ໜີລາດກາຍໄປ
ລ່າພະໄທໃຈເຕັ້ນ
ຫາຍໃຈກະບໍ່ໂລ່ງ
ພະນາງໃຈອູ່ຮ້ອນຕອນນັ້ນໝັ່ນຄະນິງ
ຫາໝາກຜົນພະຫຼາ
ບ່ອນຕົນເຄີຍໄດ້
ອັດສະຈັນບໍ່ພໍ້ຜ່ານ
ບ່ອນເຄີຍໄດ້ໂລດບໍ່ມີ
ມີໝາກດົກໝາ
ຕັ້ງແຕ່ປາງຫຼັງກີ້
ເຕັມທີຫາຍາກ
ຫາຍສ້ຽງວ່າຫຼິ່ນລືງ
ຫັກໄມ້ຕ່ອຍບໍ່ມີເຖິງ
ຄັນວ່າສູງແປະຟ້າ
ຕໍຕາຍຕີນກະແຕກ
ພະນາງລົ້ມຄຸບໝາມ
ພະນາງຫຼ່າຫຼົງຈິດ
ຢູ່ຄອຍດອກເມືອງບ້ານ
ຄອຍທາງລັດດ່ານ ລູກຄຳເອີ່ຍ
ຍາມລູກແລ່ນລັດຕ້ອນເອົາຫຍັງວ່າໃສ່ມື
ຜິດແປກກັບຕາ
ເໜົ່າໃນບໍ່ເຫຼືອຄ້າງ
ເຈຍລົງເອີ່ຍເລັມບ່າງ
ພະນາງຟ້າວເປົ່າເອົາ
ແປນເປົ່າບໍ່ເຫຼືອຫຼັງ

ຈັກແມ່ນຫຍັງມາກິນ
ໝາກເຝືອງໄຟລຳສະທ້ອນ
ຊ້າດຶງກິນມ້າລາກມ້ວນ
ສາລະພັດໝາກໄມ້
ເລີຍບໍ່ພານສາຍຕາ
ໝາກເຝືອງໄຟມີເລັກນ້ອຍ
ໝາກສີດາຕົ້ນເຕ້ຍ
ຢູ່ໃນດົງດ່ານນັ້ນ
ຜິດກັບອັນຫຼັງໆ
ຂຶ້ນຕົ້ນໄຮຕ່ອຍໝາກຫວ້າ
ໂອ້ຍ.ພິລາແດງເຕັມຢູ່ຕົ້ນ
ໝາກເດື່ອສຸກເກັບເຊື່ອງໄວ້
ຍິນແຕ່ສຽງລີງໂທນ
ໃນຕອນນີ້ກ່າວເຖິງຕາພາມເຖົ້າ
ເຂົ້າໄປໃນເຂດດຸ້ມ
ຂໍກັນຫາຊາລີໄດ້
ສອງບຸດຕາຮາດທ້າວ
ສອງອ່ອນນ້ອຍອົດບໍ່ໄດ້
ນ້ຳຕາພັ່ງລົນໄຫຼ
ເຮົາພາກພອຍເມືອງບ້ານ
ເປັນຈັ່ງໃດ່ທຸກແທ້ໆ
ພາມມັນຕິເກືອກກົ້ງ
ຍ່າງບໍ່ໄຫວພາມຕີ
ສອງບໍ່ກິນາດ້ວຍ
ຄຶດລຳບາກຮອດເຈົ້າ
ກັນຫາວ່າປານນີ້
ບໍ່ເຫັນສອງບຸດຕາ
ຄາວເມື່ອບິດາໄທ້
ແມ່ຂອງເຮົາໂລດບໍ່ຮູ້
ວ່າສາທຸເດີ.....ຂໍໃຫ້ເທບພະທ່ອນທ້າວ
ຮູດໄປຈົນຫຼ້ອນ
ລຳດວນເອີ່ຍຜີພ່ວນ
ບໍ່ເຫຼືອໄວ້ທໍ່ໄຍ
ສົ້ມເວີ່ນາວຫວານ
ວ່າແມ່ນດ ອອກຈົນກ້ຽງ
ລີງຜັດກິນໜີຈາກ
ເຈຍຜັດຫຼ້ອນຫຼິ້ນລີງ
ຫາຍາກອັດສະຈັນ
ທ່ຽວຫາມາໄດ້
ຕົກລີງມາສົ້ນຂາດແຫຼ່ງ
ເກັບໄດ້ວ່າເນົ່າໃນ
ແຕ່ວັນກ່ອນໜູຜັດກິນ ແມ່ໃຫຍ່ເອີ່ຍ
ໄຕ່ໂຕນຢູ່ປາຍເປົ້າ
ຜູ້ເດີນເຖິງຫິມະເວດ
ອີງທ່ານພະລັດສີ
ຈັບຕີທັ້ງຟາດ
ຫົວໃຫ້ຮໍ່າໄຮ
ໃຫ້ຮໍ່ານຳຫຼັງ
ຢູ່ໃນດົງດ້າວ
ເພາະທຳທານໃຫ້ພາກແມ່
ບໍ່ມີຜ້າຊິຫໍ່ຄີງ
ລົ້ມທ່າວທາວໄຍ
ເລືອດໄຫຼພໍປານນ້ຳ
ສອງພອຍທຸກຍາກ
ມານດາເຫງົ້າແມ່ຄີງ
ມະທິແມ່ກັບມາ
ຢ້ານແຕ່ມໍລະນາມ້ຽນ
ກະທຳທານແມ່ບໍ່ຢູ ໂອ້ຍ.
ອົດຫ້າແມ່ມະທິ
ບອກຂ່າວມານດາ

ວ່າກັນຫາຊາລີ
ແມ່ມະທີມາແລ້ວ
ຂໍໃຫ້ແມ່ແລ່ນຕ້ອນ
ກັນຫາມີນຕາຂຶ້ນ
ໂອຍຮ່ານີ້
ໄດ້ຍິນນົກກາງກີ
ຫຼາຍພາສາຝູງສັດ
ວ່າແມ່ນມານດາໄທ້
ນ້ຳຕາໄຫຼນ້ຳປຽກແກ້ມ
ຄັນຫາກແມ່ຢູ່ຢັ້ງ
ນີ້ແມ່ນຫຍັງມານດາ
ເວລາພາມຕີນ້ອງ
ເອົາຫຼັງຮັບບາດແສ້
ພາມມັນແຮງຕັ້ງແກ້ງ
ວາໂຍບໍ່ມີປານ
ຄາວເມື່ອພາມພາດັ້ນ
ສອງໂລດອິດເມື່ອຍລ້າ
ເອີ,ຜູ້ຂ້າຊີໂຈະໄວ້ນີ້
ແລ້ວບັດນີ້ມີ 101 ພຣະຄາຖາຕອນ
ເອົາລະນໍຕອນນີ້
ຂໍລາລົງໄວ້ແຕ່ພຽງທໍ່ນີ້

ພາມຕາມມາທາງນີ້
ໃຫ້ຕາມຫຼັງຄັນວີ້ງແລ່ນ ແນ່ແມ່
ສອງນ້ອຍໄດ້ຕ່າວຄືນ
ມອງເຫັນຕັ້ງແຕ່ປ່າ ໄກແທ້ນໍ
ບໍ່ເຫັນໜ້າແມ່ມັດທີ
ຕາມເຂດສາລິກາ
ຮໍ່າໄຮຢູ່ປາຍໄມ້
ຕາມຫຼັງເອີ້ນຮຽກ
ຄະນິງບ້ານເກົ່າຫຼັງ
ທານທອດບໍ່ຂີນຂັດ
ພາກພອຍບໍ່ເຫັນໜ້າ
ຊາລີເອີ່ຍແຫ່ງແລ່ນ
ຕາງນ້ອງຜ່ອງແຮງ
ລາກແກ່ໄຖຈູງ
ແກ່ດຶງທັງຝ້າວ
ບຸດຶງໝົ້ນປ່າ
ບໍ່ເຫັນໜ້າແມ່ຕົນ ນໍໂຍມ.
ກັນກຸມມານຈົບໄວ້ກ່ອນ
ພະອວນຂ້າ ຊິອວ່ຍລົງ
ມັດທີກັນເພີ່ນຊິຕໍ່
ກອ່ນເດີທ່ານໝູ່ຂະໂຍມ.

ຈົບ (ກັນກຸມມານ ມີ 101 ພຣະຄາຖາ)

ภัณฑ์ที่ 9 มัดทธิ (1) มี 90 พระคาถา

(เดิน) ยังปะนะลันยา มะหาปะถะวิง อุนนาเทตะวา พธามมะนัดสะ ปิยะปุดเตสุ ทินเนสุ ยาวะ นิธมมะโลกา เอกะโลกาทะลัง ชาชัง อะโทชิ สาทะโว ดูลาสับปุริสาทังหลาย **ยังโกลาทะลัง** อันว่าสรรพโกลาหินอันใด **มะหาปะถะวิง** อันยังแผ่นดินหลวงทั้งพะยาดอยดวงขะหาด **อุนนาเทตะวา** กำให้ร้องก้องหวั่นไหวไปมา **ปิยะปุดเตสุ** ในเมื่อพระธาชะบุด **อุดตะมะชะเนหาธันยา**

ແຫ່ງພຣະເວດສັນຕະຣະກະສັດ **ທິນເນສຸ** ແລໃຫ້ແລ້ວແກ່ຊິນນະພາມ **ຕັງ ໂກລາຫະລັງ** ອັນວ່າສຽງໂກລາຫິນອັນນັ້ນ **ເອກະໂລກາຫະລັງ ຊາຕັງ** ເກີດເປັນໂກລາຫິນອັນໜຶ່ງອັນ ດຽວບໍ່ຂາດ ມີສຽງອຸຕະມາດກ້ອງເວຫາ **ຍາວະພຣົມມະໂລກາ** ຕາບຕໍ່ເທົ້າຮອດອະກາ ນິດຖາພົມມະຫາອະໂຫຊິ ກໍມີມາກຍິ່ງໜັກໜາ.

ເທວະຕະໂຍ ສ່ວນດັ່ງເທວະດາທັງຫຼາຍ ຝູງຢາຍຢັ່ງຢູ່ຄູ່ໝູ່ໄມ້ພູຜາ **ສຸຕະວາ** ໄດ້ຍິນສຽງ ໃຫ້ແຫ່ງແກ້ວແກ່ນໄຫ້ທັງສອງເໝືອນດັ່ງຫົວໃຈຈັກແຕກຈັກທະລາຍໄປເປັນອັນຍິ່ງຈິ່ງຕ້ານ ຈາລະຈາເຊິ່ງກັນວ່າ **ສາມະທິ** ສ່ວນດັ່ງນາງແກ້ວຣາຊະມະທິຈັກເຂົ້າມາສູ່ພຣະກູ່ແກ້ວສາລາແຕ່ຍັງ ອັນ ບໍ່ທັນເຫັນໜ້າລູກແກ້ວຮັກອັກຄະບຸດທັງສອງນາງຈັກປອງຖາມຫາດອມພຣະກະສັດຕາບໍ່ຂາດ ນາງບໍ່ຮູ້ພຣະບາດເຈົ້າປະສາດໃຫ້ເປັນທານ **ທາວິຕະວາ** ນາງກໍ່ຈັກແລ່ນລັດຜັດໄປມາຕາມຫົນທາງ ອັນຊື່ຈື່ຣອຍຕີນແຫ່ງເຈົ້ານຸມມານທັງສອງພີ່ນ້ອງ ອັນໄຫວ້ປະເທດທ້ອງຄີລີ ດ້ວຍສະເໜຫາ,ທັນຄຳຮັກສຸດຂະໜາດໃນລູກນ້ອຍນາດຈອມໄຕ ນາງກໍ່ຈັກໄດ້ສະເທວີຍຍັງທຸກຍິ່ງໜັກໜາ **ເທວະຕະໂຍ** ສ່ວນດັ່ງ ເທວະດາທັງຫຼາຍ ກໍ່ຈິ່ງອຸບາຍຄຳສັ່ງຍັງເທບພະບຸດສາມຕົນ ດ້ວຍຄຳວ່າ ດູລາເຈົ້າທັງສາມຕົນວິເສດ ຈິ່ງເນລິມິດເພດເປັນຣາຊະສີເສືອໂຕ່ງ ແລະເສືອເຫຼືອງ ໄປນອນເນືອງຂະນັນຕັນຫົນທາງ ແຫ່ງນາງແກ້ວຣາຊະມະທິ **ຍາຈິຍະມານາປີ** ແມ່ນວ່ານາງຫາກຂໍສິ່ງໃດກໍ່ດີ **ອະທັດຕະວາ**ເຈົ້າທັງຫຼາຍ ຢ່າໄດ້ໃຫ້ຍັງຫົນ ທາງແກ່ນາງແກ້ວຣາຊະມະທິຕາບຕໍ່ເທົ້າ ພຣະສຸລິຍະອາທິດຕົກຕ່ຳເຂົ້າຍາມຄ່ຳພໍດີ ຈິ່ງໃຫ້ນາງມັດທິເຂົ້າມາສູ່,ພຣະແກ້ວກູ່ປັນນະ ສາລາ ກໍຂ້າເທີ້ນ..

ຕະມັດຖັງ ປັກກາເສນໂຕ ສັດຖາ ອາຫະ ເຕສັງ ລາລະປິຕັງ ສຸຕະວາ ຕະໂຕ ພາລາ ວະເນ ມິກຄາ ສີໂຫ ພະຍັກໂຄຈະ ທິປິຈະ ອິທັງ ວະຈະນັງ ພຣະວຸງ "ພົກຂາເວ ດູຣາພົກຂຸທັງຫຼາຍ **ເທວະປຸຕຕາ** ອັນເທວະບຸດທັງຫຼາຍອັນຢາຍຢັ່ງຢູ່ຄູ່ໝູ່ໄມ້ພູຜາ ຈິ່ງຕ້ານຈາລະຈາດ້ວຍຄຳຄວນສະຫຼາດເຊິ່ງພະບາດ 3 ຕົນວ່າດູຣາເຈົ້າທັງສາມຈິ່ງນິລະມິດເພດເປັນເນື້ອຕົວວິເສດຢູ່ໃນເຂດອານາ ຢ່າໃຫ້ສັດຕົວຈັ່ງໃຮມາ ເຫິງສາອາຄາດແກ່ນາງນາດນ້ອຍບຸນຊົມ.ໂສມອຸດົມຄວນຄາດ ຄັນວ່າມັດທິມໍລະນາດ ຊາລີລາດຫຼ້າຈັກຕາຍຕາມ,ກັນທາງາມຍອດຟ້າ ຈັກກົ້ມໜ້າມ້ວຍມໍລະນາບໍ່ຢ່າຊະແລ. **ອັດຖະ**ໃນກາລະເມື່ອນັ້ນ ບັ້ນເທພະບຸດສາມຕົນ **ປະຕິສຸນິຕະວາ** ກໍ່ຮັບເອົາດ້ວຍຄຳງາມສະອາດວ່າ ສາທຸ ດີໆ ສີໂຫ. ຕົນໜຶ່ງເນລະມິດເປັນຣາຊະສີຕົ່ນເຕັ້ນ ຕົນໜຶ່ງເນລະມິດເປັນເສືອໂຕ່ງຄົ່ນຄະຄັ່ງ,ຕົນໜຶ່ງເນລະມິດ ເປັນເສືອເຫຼືອງຢັ່ງຢູ່ຖ້າຕັນພາຍໜ້ານາງຈັກມາ **ມະທິປິໂຂ** ສ່ວນດັ່ງນາງແກ້ວ ຣາຊມະທິໃຈບໍ່ດີຕັ້ງຕໍ່ ຄິດຮ້ອຍຮໍ່ຄຳຝັນອັນບໍ່ດີໃນຣາຕີຄືນອັນນັ້ນ

ຄິງສະບັ້ນສັ່ນສາຍໄປມາ **ອຸປະທາເຣສີ** ກໍ່ພິຈາລະນາຫາ ຫົວມັນແລະລູກໄມ້ ໃສ່ໃຈໄວ້ ວ່າຈັກຄືນມາ ຄິດເຖິງຫາສາມກະສັດຕາພໍ່ລູກທຸກຍາກຢູ່ລຸນຫຼັງ **ປຸພຸພະນິມິດຕັງ** ອັນວ່າ ບຸບພະນິມິດອັນບໍ່ດີ ມີສຽງຫຼຸດມືເປັນເຄົ້າ ສາຍກະເຊົ້າຫຼຸດບ່າເປັນຖ້ວນສອງ ເປັນຄອງ ອັນນາງຈັກໄດ້ໜີຈາກພັດພາກລູກໄປໄກທັກຂິນະຈັກຂຸ ຕາຂະເມັ່ນກ້ຳຂວາຈີ້ໄຈ້ວ໋ຽ ເປັນ ເຫດອັນນາງຈັກໄດ້ໃຫ້ເສຍນ້ຳຕາ **ຜາລິໂນ ລຸກຂາ** ຕົ້ນໄມ້ທັງຫຼາຍຝຸງເປັນໝາກ ຜາກົດຫຼາກບໍ່ເຫັນ ຕົ້ນບໍ່ເປັນເລົ່າຜາກົດ ເຫັນຊູ່ທີ່ລຳດູທີ່ແທ້ເລົ່າບໍ່ເຫັນແກ່ຕາ **ສັບພາທິ ສາ** ອັນວ່າທິດທັງມວນທຸກແຫ່ງ ກໍ່ເກີດເປັນອັນມືດຍິ່ງໜັກໜາ **ອະຍັ**ງອັນວ່າເຫດ ອັນນີ້ຈັກແຈ້ນແກ່ກູລືຮູ້ວ່າຈັກເປັນແກ່ສອງບຸນຊູ ລູກນ້ອຍ ຮູ້ວ່າຈັກໄດ້ແກ່ພຣະຍອດ ສ້ອຍຈອມທັນນີ້ຈາ ອັນໜຶ່ງເນື້ອຄະນອງຕົວກ້າ ຜິກຈອກຂ້າ ກາງທາງ **ໂອລຳພະເກ** ເຖິງພໍແລງຄ້ອຍຄ່ຳຕາວັນຕົກຕ່ຳລັບຈອມຜາ ກູຫາກທຽວ ໄປມານານຮອດ ຄິດຈຶ່ງ ຈອດລູກພາຍຫຼັງ **ທາລະກາ** ສອງສະເໜຫາແກ່ນໄທ້ ອຶດລູກໄມ້ໝູ່ຫົວມັນ ຮອຍວ່າມາ ກະສັນ ໂສກຢູ່ ໃນແກ້ວກູ່ສາລາກັນ ຫາແມ່ນີ້ເອີ່ຍ ໃຫ້ຫາແມ່ມານດາລຳບາກຄືດັ່ງລູກ ເນື້ອຢາກກິນນົມແມ່ຄອງຊົມຫົວຫອດກຳພ້າສອດສຸດໃຈ ບັດນີ້ຕາວັນໃສລະຫ້ອຍ ຕົກຕ່ຳຄ້ອຍຍາມແລງ ມາອົດສອງພົມແພງພະແມ່ຢາກນ້ຳແຕ່ວັນສວຍ ຄືດັ່ງລູກງົວ ຄວາຍງາມແງ່ຢູ່ຖ້າແມ່ຄອງຊົມນັ້ນແລນາ **ທ້າງສາ** ແມ່ຫຼົງດູຖີ່ຖ້ອຍຄືດັ່ງລູກຫົງນ້ອຍຢູ່ ເໜືອຕົນ ອົດສອງອຸດົມກ່ອມກ້ຽງກູແມ່ລ້ຽງໂດມຂວັນ ບັດນີ້ແມ່ກໍ່ໜີໄປຫາຫົວມັນ ພາຍໜ້າ ປະລູກໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າຟ້າຢູ່ຮັກສາແລນາ ९

(ແຫ່) ຕອນນີ້ນັ້ນກ່າວເຖິງນາງມະທີຜ່າຍ ໄພໜາປ່າໄມ້ໃຫຍ່
ຄັນຕາວັນຄ່ຳຄ້ອຍ ພະນາງຫຼ້າຊິຕ່າວຄືນ
ພໍນາງມາຮອດຫ້ອງ ເຂົ້າຮອມໆບ່ອນເປັນຮ່ອມ
ພໍແຕ່ມາຮອດຫ້ອງ ເຂົ້ານ້ອຍແປກກະໃຈ
ດ້ວຍວ່າເທວະດາດ້າວ ໄດ້ແປງກາຍກັບເພດ
ລົດເດດກ້າ ກະທຳໃຫ້ສູ່ເຊີງ
ຕົນໜຶ່ງທຳເປັນໃຫ້ ແປງເປັນເສືອໂຄ່ງ
ຄະໂຍງແລ່ນເຕັ້ນ ຕັນໄວ້ປ່ອງທາງ
ຕົວໜຶ່ງແປງເປັນເຊື້ອ ເສືອເຫຼືອງຕົວໂຕຂະໜາດ
ໂຜດຜາດເຕັ້ນ ຕັນໄວ້ປ່ອງທາງ
ຕົນໜຶ່ງແປງເປັນເຊື້ອ ຣາຊະສີສັດໃຫ່ຍ
ຈັ່ງວ່າຕັນປ່ອງໄວ້ ທາງໜ້າຮ່ອມຜາ
ອັນວ່າກັນລະຍາ ຄັນມາເຫັນກະຢ້ານສັ່ນ

ຄິງສະບັ້ນແຂງກະດ້າງ
ຕອນນັ້ນຂົນຄິງຂ້າມ
ອັນວ່າພະແມ່ເຈົ້າ
ຈິດນາງຄິດຫ່ວງຫຼ້າ
ຄືກັນຫາຊາລີ
ນາງຈຶ່ງວາງກະຕ່າມັນໄວ້
ຂໍໃຫ້ພະພີ່ເວັ້ນ
ໂອ່ພີ່ເອີ່ຍນາງຊີປັນໝາກໄມ້
ຣາຊະສີກໍ່ຍັງຢືນຕັນທາງ
ເຖິງວ່ານາງວອນໄຫວ້
ອັນວ່າເທພະທ່ອນເຈົ້າ
ຈົນຕາເວັນຄໍ່າຄ້ອຍ
ສາມສັດເດີນວົນວົກ
ມະທີແຈວປານເຮືອຈ້າງ
ເກງວ່າລູກຕົວເອງ
ລະອາເອົ້າເສົ້າລະທົມ
ຄອງບຸດຕາຊິມາລັດ
ງອຍອາສົມລະງົມເອີ້ນ
ຊາລີເອີ່ຍກັນຫາ ແມ່ເຈົ້າມາຮອດແລ້ວ
ຫຼືວ່າພວກເຈົ້າໄດ້
ກູກທໍ່ໃດ່ແຮ່ງມິດ
ນາງຈຶ່ງໄປທູນໄຫວ້
ອັນວ່າລູກອ່ອນນ້ອຍ
ຂໍໃຫ່ພະຈົ່ງເກື້ອ
ຂໍໃຫ້ກູນາຜາຍ
ອັນວ່າກຸມມານນ້ອຍ
ເປັນເຫດດ້ວຍ
ແຕ່ນັ້ນໂພທິສັດເຈົ້າ
ສະຫງົບຢູ່ນິ້ງ
ຫັນຫຼັງສູ້

ຍ່າງບໍ່ເປັນ ໂອ່.....
ດອກຜ່າງຕາຍຕົວສັ່ນ
ລືມເນື້ອຫຼ່າຫຼົງ
ນ້ອຍອ່ອນສອງສີ
ຊິຢູ່ຄອງຄອຍຖ້າ
ໄດ້ວິງວອນກົ້ມຂາບ ວ່າສາທຸເດີ.....
ໜີໃຫ້ປ່ອງທາງ
ໃຫ້ເຄິ່ງໜຶ່ງຄັນໜີ
ບໍ່ໃຫ້ນາງໄປໄດ້
ແສນທີຮ້ອຍເລົ່າ
ບໍ່ມີໃຫ້ປ່ອງຊິໄປ
ຄຽງບ່າຍຈອນຊີຕົກ
ໃຫ້ຫຼີກໜີໄປແລ້ວ
ເດີນຕາມທາງຮີບເລັ່ງ
ຊິຄອງຄອຍຢູ່ຖ້າ
ຫາບກະຕາແລ່ນລົ້ມ ໝົ່ນປ່າເຖິງສາລາ
ຢູ່ວ່າງທາງກະຈາງຈ້ອຍ
ເດີນລົງມາແຄມປ່າ
ຄຳແກ້ວເຈົ້າຢູ່ໃສ
ລີ້ຊ່ອນຫົວຊຸກລູກຄຳເອີ່ຍ
ງຽບສຽງບໍ່ຂານຕ້ານ
ສົມພານໂພທິລາດ ວ່າພີ່ເອີ່ຍ
ຂອງຂ້ອຍກະເລົ່າຫາຍ
ໄດ້ວອນໂຜດປານີ ນ້ອງຖ້ອນ
ໄຄ່ຄວນຄຳແຈ້ງ
ທັ້ງສອງສູນຄາບ ພີ່ເອີ່ຍ
ອັນໃດແທ້ໃຫ້ອີ່ດູ
ບໍ່ມີຈາຕ້ານປາກ
ບໍ່ມີເອື້ອເຈົ້າອ່າວຝັ່ງ
ບໍ່ມີຈາຕ້ານຕໍ່

ພະນາງທູນເລົ່າຊ້ຳ
ນາງກະໂສກາດ້ວຍ
ທຸກທ່ຳຟ້າ
ໂທມະນັງແຄ້ນ
ທັງຄິດເຖິງລູກນ້ອຍ
ອັນໜຶ່ງເດີເປັນດັ່ງເຂົາຫຼວງກ້ວາງ
ລົ້ມທັບເຈົ້າ
ຕໍ່ແຕ່ວິບາກເບື້ອງ
ມະຫິທູນຜິວຂວັນ
ວ່າພີ່ເອີ່ຍ ຂ້າຊິມໍລະນາມ້ຽນ
ຄັນບໍ່ເຫັນລູກນ້ອຍ
ເຖິງແມ່ນນາງວອນໄຫວ້
ອັນວ່າພະເຫວດເຈົ້າ
ນາງຈຶ່ງຟ້າວ
ດູຕາມສະພັງໜອງ
ນາງກະບຸໜາມໜົ້ນ
ຕີນນາງຕຳຕ່ອຍຕ້ອງ
ເຈົ້າຢ່າໄດ້ຢູ່ຊ້າ
ມາກິນເຝືອງໄຟຫວານ
ແມ່ໄດ້ແປງປົດຂວັ່ນຄັນໜ່ອຍໃດ່ສົມຄວນ
ມັນອີ່ອອນແມ່ລ້າງແລ້ວ
ວ່າກັນຫາແມ່ນີ້ເອີ່ຍ...
ເອົ້ນຄຳໃດກະເລີຍມິດອົ້ງຕົ້ງ
ບໍ່ເຫັນສອງກຸມມານ
ມະຫິເລີຍລົ້ງຄົ້ນ
ນຶກວ່າເງືອກຄາບເຈົ້າ
ເປີດໃບບົວແລ້ວກະກົ້ມ
ດູຕາມສະພັງໜອງ
ກັບຄືນມາທູນເຈົ້າ
ຜັດຫາເຫດໃສ່ນ້ອງ
ຫຼາຍຄັ້ງກະບໍ່ຈາ
ຫຼາຍປະການເຕັ່ງຕຶງ ໂອ....
ໄດ້ກອຍກັ້ນເກື່ອນກະຫາຍ
ພໍປາງຕາຍດອມໂສກ
ພໍປານຟ້າເຈົ້າລັ່ນເຕັ່ງ
ພະສຸເມນຄົ້ນໂຄ່ນ
ກະແດລົ້ນບໍ່ຕ່ຳ ໄດ້ແລ້ວ
ພອຍພາກຊິເປັນສຽງ
ໃຫ້ຮ່ຳຮຽນຂຽນຂໍ້
ເປັນຜີເສຍຈາກພະອົງແລ້ວ
ພະນາງນ້ອງສ່ວນຊີຕາຍ
ແສນທີຮ້ອຍເລົ່າ
ກະຊົ່ງນິ້ງບໍ່ຕ່ຳ
ກະວິ່ງແລ່ນນຳຮອຍ
ກະພ່ອງດູດາຍດ້ອມ
ເຂົ້າຄຳຕາເວັນຄ່ຳ
ທັ້ງຮ້ອງວ່າລູກມາ
ລຽບປ່າງຊິກັດ ຄຳເອີ່ຍ
ໜ່ວຍໜາກແຍວຍາມແລ້ງ
ເລືອກໄວ້ຖ້າລູກອ່ອນ
ໜາກແຍວສົ້ມແມ່ປາດຫົວ
ຊາລີແມ່ນີ້ເອີ່ຍ...
ບໍ່ມີສິ່ງຊິໄຂຂານ
ຜັດແລ່ນລົ່ງໃນນ້ຳ
ຢູ່ສະສີຕັ້ງຫຼາຍເລົ່າ
ລົ່ງນ້ຳຈຸ່ມຈົ່ມ
ໜອບສ່ອງຫາຮອຍ
ກະບໍ່ມີພໍນ້ອຍ
ສັນດອນພະຍາເຫວດ
ຈາເວົ້າບໍ່ແມ່ນຄອງ

ວ່ານາງລັກຫຼິ້ນຊູ
ປະຜົດຜິດກາເມ
ກັບຄືນມາຫາເລື້ອງ
ຜ່ອງດູຖືກອ້າຍ
ເພິ່ນວ່າຊ້າງເປີດໄມ້
ປາຫາກໜີໄກວັງ
ຫົງຫາກໄກວັງກວ້າງ
ວັງໃສມີບໍ່ໃຊ້
ເຈົ້າຫາກພິຕີໄຂ້
ໄຂ້ບໍ່ເຈັບປວດເມື້ອ
ຄັນແມ່ນຫາຜົວໃຫ້
ໄຂ້ຂອງນາງ
ຄືຊິມີດອ້ອຍຈ້ອຍ
ພະເຫວດວ່າທໍ່ນັ້ນ
ມະທິເວດທະນາອຸກ
ວ່າພີ່ເອີ່ຍ ສັງມາທຳເວນຂ້ອຍ
ນັບແຕ່ໄດ້ຈາກເມືອງ
ຫາວ່ານາງໂລບລ້ຽວ
ຖ້າຫາກເປັນຄວາມຈິງ
ນາງຫາກມາພຽນລ້ຽງ
ຖ້າທຳບໍ່ຖືກຕ້ອງ
ຊິເອົາຫົວຮອງໄມ້
ໂອ່ພີ່ເອີ່ຍ ຄັນນາງທຳຖືກຕ້ອງ
ວ່າທໍ່ນັ້ນ ພະນາງແລ່ນນຳຮອຍ
ໄພພະນອມກວ້າງ
ມີໝູ່ສັດຕື່ນເຕົ້າ
ມີໝູ່ສັກກຸນາເຄົ້າ
ຝູງຊະນີຕື່ນເຕັ້ນ
ພະແມ່ເຈົ້າ
ໂຄມຄ່ຳມໂຂມ
ຢູ່ໃນປ່າພະຍາທອນ
ບໍ່ຫ່ວງຜົວກັບບຸດນ້ອຍ
ພ່າຍນ້ຳຕາຫາລູກ
ຜັດລືມຖິ້ມບໍ່ພໍ ນີ້ລະນໍມະທິເອີ່ຍ...
ໄລປ່າບໍ່ຫົວຊາ
ວ່າສະຫາວຄາວນ້ຳ
ໄປລົງຕົມບວກຄວາຍແຊ່
ໄປລົງກ້ວແຕ່ບວກຕົມ
ຖາມກິນແກງໄກ່ ມະທິເອີ່ຍ
ໃຜຊິຮູ້ຮ່ອມປ່ວ
ມະທິນາງຄົນໃໝ່
ຄືຊິມີດອ້ອຍຈ້ອຍ
ຢາແກ້ບໍ່ອ່າວເລີຍ..
ກໍ່ເສີຍຢູ່ບໍ່ມີຈາ
ດັ່ງຊີຕິອີກນ້ອຍ
ຫາກະບວນຫຼາຍເລື່ອງ ແທ້ນໍອ້າຍ
ຫວັງເພິ່ງພະເຜົ່າຜູ້ຜົວແກ້ວຜູ້ດຽວ
ມືອມືດກາມະຄຸນ ວ່າລື
ຈຶ່ງຄ່ອຍຝັນຄໍ່ມ້ຽນ
ພະອົງທັມທາງໂລກ
ເຊີນທ້ອນຈຶ່ງປະຫານ
ຍອມຜິດສາລະພາບ
ພະນາງນ້ອງຈຶ່ງຈະເລີນ...
ໃນດົງດອຍ ປ່າໄພພະນອມໄມ້
ທົ່ມມະພານມືອມືດ
ຕັນເຂົ້າລະຫວ່າງເຂົາ
ເຈຍບົນແຮ້ງບ່າງ
ໂຕນໄມ້ຕື່ນພະນາງ
ໄດ້ໝົ້ນປ່າໂຄມໜາມ
ເຈົ້າຄ່ອຍຄານໄປໜ້າ

ແມ່ນເຈົ້າກາເປັນເສັ້ນ
ພະແມ່ເຈົ້າ
ເລີຍບໍ່ເຫັນສອງຫຼ້າ
ມະທີຢູ່ບໍ່ໄດ້
ໂອ້ຍ ຊຸມຊູ່ເຈົ້າ
ຊຸມຊາຍເຈົ້າ
ຈັ່ງວ່າໂຕ້ນຕີ່ໂຕ່ນ
ແນວໃດ?ໆ
ທັງມັນແກວມັນເຜືອກ
ຢ່າພາກັນໄປຫຼິ້ນ
ຜົວລູກຊິລ່າເສົ້າ
ຕອນນັ້ນເຫັນວ່າບໍ່ໄດ້ເລື້ອງ
ກັບໄປທູນອົງພະ
ພຣະກໍ່ເລີຍບໍ່ຈາເວົ້າ
ຈັ່ງວ່ານາງນາດຕ້ານ
ແຕ່ນັ້ນກຳສູນສ້ຽງ
ເຫດຄະນິງລູກນ້ອຍ
ເລີຍສະຫຼົບລົ້ມ
ດ່າວໆດິ້ນ
ລົ້ມລົງພຸ່ມດອກໄມ້
ທາງໄກ15 ໂຍດ
ພະເນຜ່າຍຜູ້ດຽວ
ອັນດາລາທັງຄູ່
ກະເຣໄຫ້ອັ່ງມະໂນ
ຜູ້ພົ້ວດອກຫວ້າ ອີ່ແມ່ນີ້ເອີ່ຍ
ຜູ້ພົ້ວໝາກຂາມໂຂ
ດອກຕອງຕີ່ງມັນແກວ
ແມ່ໄດ້ຫາມາແລ້ວ
ວ່າຊິມາແຈກນ້ອຍປັນໃຫ້ທ່ໍກັນ
ເນີນດິນຊາຍມັນຊິເກົ່າ
ກັນຫານ້ອຍຄ່າບໍ່ແພງ
ກ່ໍກັບສູ່ອາສົມ
ພີ່ສັນດອນເຈົ້າ
ອັນໃດຈັກຢ່າງ
ຂານໄດ້ກະບໍ່ຈາ
ຕາມະທີມ໊ອມ໊ດ ມາແລ້ວ
ກະເລີຍລົ້ມທ່າວລົງ
ເຈົ້າເປັນລົມລົ້ມທ່າວ
ລົງດິນດິ້ນແດ່ວໆ
ມະທີຫຼ້າ ກ່ໍທ່າວຕາຍ....

ມັດທຣິກັນຕ໌ 2

(ເດີນ) **ອິຕິ** ມະທີຊິຊະແລ້ມ ສອງຝ່າຍແກ້ມແປກຜິວຄຳ ສອງຕາດຳດີດູປອດ ແຂນ ສອດສ້ອຍອົກໄຂ ຕີນມືໃສຊະຊ້ອນ ເນື້ອກ້ຽງອ່ອນຜິວສົມວນໆ ລັກຂະນະດີ ຄວນຄາດ ຄ້ຶອຄ້ອມລວາດ ຕີນຜົມແອວກົມແກວນຄໍຕົກປ້ອງ ແມ່ນວ່ານາງບໍ່ຢ້ອງກ່ໍ ຫາກຄ່ອງສະໜົມສາວ **ປັກໄຄຫະ** ນາງນິງ ພາວເລີກຂຶ້ນຍັງເຄົ້າແຂນທັງສອງກ້ຳຮ່ຳສອງ ທີ ຕີອົກຕົນຄ້ຶອຍລະຫ້ອຍຫອດຫົວຕາຍ ເໜືອແຜ່ນດິນດາຍຈົມໃກ້ ແທບພຣະບາດ ໄທ້ມະຫາລັດສີ ກໍມີແລ?

ອະຖະ ໃນກາລະເມື່ອນັ້ນ ບັ້ນພຣະເວດສັນຕະຣະຣັດສີ ເຫັນຣາຊະມະທີລົ້ມທ້າວ ໄທ້ ຈອດໃຈເຖິງຄຳກັ່ງວົນ ຫາກມາຖືກຕ້ອງ ແກ່ນ້ອງນາດໄທ້ມະທີ ເຈົ້າກ່ໍມີຄຳຮ່ຶມ

ເພິ່ງວ່າດັ່ງລືມະທິ ແລມາຕາຍໃນທີ່ບໍ່ສົມບໍ່ຄວນນີ້ຈາ ຜີວ່ານ້ອງມະທິເມືອຕາຍໃນເມືອງ ເຈຕຕະຣາດ ແລະເມືອງແກ້ວອາດປະເຊໄຊອຸຕຣະນະຄອນວຽງກ້ວາງ ຜີຈັກສ້າງຫີບໃສ່ ໂລງຄຳລຳນຳດີທຸກເຍື່ອງ ປະດັບເຄື່ອງພ້ອມລິງລາຍພາຍປົນຜີຈັກໃສ່ຜາສາດ ມີທັງຮູບ ນາຄຣາດຄາບຄໍລອງດວງປີແລຊໍ່ຟ້າ ກ້ຳໜ້າຜີຈັກແຕ້ມລາຍວັນທັນກາງຜີຈັກໃສ່ດອກ ຜັກແວ່ນ ແປ້ນອັດໜ້າຜີຈັກແຕ້ມຮູບທ້າວແອ່ນນຳສາວ ທາງຍາວຜີຈັກແຕ້ມລາຍເຄືອ ເຈືອວິງວາດ ຂ້າງຜາສາດຜີຈັກແຕ້ມລາຍໂຄມຂັດ ຖັດນັ້ນ ໂບກຄວ້ຳຜີຈັກແຕ້ມຮູບ ຄວາຍ ໂບກຫງາຍຜີຈັກແຕ້ມຮູບຊ້າງ ສອງຕາບຂ້າງຜີຈັກໃສ່ລາຍຈີນ ຕີນທໍລະນີຜີຈັກ ແຕ້ມຮູບເທວະດາຖືທຸງໄຊເດັຍຣະດາດ ຜີຈັກແຕ້ມຮູບເຈົ້າຈັກກະວັດຕິຣາດມາແກວ່ງ ຈຳມອນ ບັດນີ້ນາງມາຕາຍໃນດົງດອນປ່າໄມ້ຜີຈັກໜີກ່ຳໜີບໍ່ມົ້ນຜີຈັກກົ້ມໜ້າຕ່ຳ ຫົວເຂົ່າເຊັດນ້ຳຕາ ພາວະນາຢູ່ກ່ຳ ເປັນອັນຍາກທຸກໂສກຫາກວິວອນ ບັດຖັດນີ້ນາງເລົ່າ ມາຕາຍ ໃນດົງດອນແຫຼ່ງຫ້ຳ ປະຜີໄວ້ເປັນ ໜ້າຍຈວ້າຍກວ້າຍຢູ່ຜູ້ດຽວ ໃນໄພຂຽວດູ ຍາກ ຈັກມີຄົນໃດມາຊ່ອຍເລີກຊາກສິ່ງສະການແກ່ນາງ ນິງຄານແກ່ນໄທ້ ບັດນີ້ນາງມາ ຕາຍໃນດົງດອນປ່າໄມ້ ຜີຈັກປະລະເຈົ້າໄວ້ໃຫ້ກະດ້າງຢູ່ເໜືອແຜ່ນ ດິນດາຍແລນາ ໂອນ ຜີວ່ານ້ອງແກ້ວກູແລເມືອຕາຍໃນເມືອງປະເຊໄຊດັ່ງນັ້ນ ກິຍາອັນເລີກຊາກ ສິ່ງສະການດ້ວຍປະລິວານເຊື້ອຊາດຍາດຕິກາວິງສາ **ທະເວ ຣັດຖາ** ອັນວ່າເມືອງທັງສອງ ຄືວ່າເມືອງ ເຈຕຣາດແລະເມືອງແກ້ວອາດປະເຊໄຊ **ຈະເຣຍຍຸງ** ກ່ຳເພິ່ງວ່າຈະຂຳເຂືອກ ເຍືອກໄປມາ ດ້ວຍອັນເລີກຊາກສິ່ງສະ ການແກ່ນາງນິງຄານແກ່ນໄທ້ ບັດນີ້ເຈົ້າເລົ່າມາ ຕາຍໃນພະນັງຣາວເຖື່ອນ ບໍ່ມີຜູ້ພ້ອມເພື່ອນພໍສອງ ຈັກມີຄົນໃດມາຊ່ອຍປອງຜ່າໄມ້ ໃຫ້ເປັນຫຼົ່ວ ຈັກມີຄົນໃດມາຊ່ອຍໂຈມຫ້ວນາງລູບລ້າງ ຈັກມີຄົນໃດມາຊ່ອຍລັ່ງນ້ຳ ອາບສົງສີ ຈັກມີຄົນໃດມາຊ່ອຍຫາມນາງມະທິໄປປົ່ງໃນປ່າຊ້າ ຈັກມີຄົນໃດມາຊ່ອຍຜ່າ ໄມ້ໃຫ້ເປັນເຊິງຊະກອນ ບັດນີ້ນາງມາຕາຍໃນດົງດອນແຫຼ່ງຫ້ຳ ປະຜີໄວ້ເປັນ ກຳພ້າທຸກ ຍາກຢູ່ລຸນຫຼັງແລນ **ອຸປັຊຊາເຍ** ໃນເມື່ອທຸກໂສກຫາກເກີດມີ ພຣະລັດສີກ່ຳແກວດກົດ ໝາຍວ່າ ຕົນລູບໜ້າແລຫົວອົກແຫ່ງນາງພະບາດດ້ວຍມືກ້ຳຂວາພຣະບາດ **ສັດຕະມາ ເສອະຣັນເຍ** ແຕ່ ເຈົ້າມາເປັນຊີທະລິງຜະນວດ ບວດເປັນ ຣັດສີໄດ້ 7 ເດືອນແລ້ວ ກ່ຳ ບໍ່ຫ່ອນໄດ້ຖືກຕ້ອງເນື້ອຄີງແຫ່ງ ນ້ອງນາດໄທ້ມະທິ ບັດນີ້ທຸກໂສກຫາກເກີດມີແກ່ເຈົ້າ ກ່ຳບໍ່ຮູ້ເມືອຄີງວ່າຕົນເປັນຊີແລະນັກບວດ ລວດມີນ້ຳຕາທັງສອງຕົກເນືອງໄຫຼຫຼັ່ງ ຍ້ອຍ ໜ້າທັ້ງລິງມາ ທ້າວກ່ຳຍົກຫົວພະນາງມາພາດໄວ້ເໜືອຂາ ປະຣິໂພຊິຕະວາ ເຈົ້າກ່ຳຜາຍໃສ່ ຍັງນ້ຳເຕົ້າແລະຄັນທິ ເພື່ອວ່າຈັກໃຫ້ນາງມີສີດັ່ງເກົ່າ ພຣະເວດສັນຕຣະເຈົ້າ ກ່ຳນັ່ງຢູ່ຫຼົ່ງດູ ແລນາ ৭

(ແຫ່) .ເອີ ບັ້ນມະຫາລັດສີເຈົ້າ ເຫັນນາງມໍລະນາດ
ອົງພະບາດນັ່ງເກີ້ ພະໄທເສົ້າເກົ່າສີ
ພະອົງຫຽວພຸ້ນພີ້ ຈັກຊິເຮັດປະການໃດ
ເຫັນມະທີສະຫຼົບໄປ ເກືອກຂີ້ດິນໝອງມົ້ວ
ຄິວເອົາແຂນໂຈມຂຶ້ນ ບິນພະເພົາເອົ້າອັ່ງ
ຕັ້ງແຕ່ມາຢູ່ດ້າວ ບໍ່ເຄີຍຕ້ອງຕ່ອຍຄີງ
ມື້ນີ້ບໍ່ອາດນິ້ງ ຊິຫຽວຢູ່ດຽວດາຍ
ຫຼືອາດຕາຍຈິງຄັກ ອ່ອນຄີງບໍ່ຕີງເນື້ອ
ແລ່ນເອົາເຫຼືອນໍຫຼ້າ ແພງຂວັນຕາຄອບເປັນຫ່ວງ
ດວງພະໄທຜີນີ້ເອີ່ຍ ໂພດຕ໊ອອ້າຍນີ້ຫວ່ງຫຼາຍ
ພີ່ໄດ້ທຳທ່າຮ້າຍ ບໍ່ແມ່ນຈາກໃຈຈິງ ດອກນາງເອີ່ຍ
ຄອບຫຼົງເຫັນໂພທິຍານ ອ່ານວິຈານເຫັນແຈ້ງ
ຄັນຖະແຫຼງໃຫ້ນາງຮູ້ ໂພທິຍານຊິບໍ່ຜ່ານ
ຢ້ານເຈົ້ານຳຄັດຄ້ານ ເອົາສອງຫຼ້າຕ່າວຄືນ
ມະທີເອີ່ຍໃຫ້ລຸກຟື້ນ ພີ່ຊິບອກຄວາມຈິງ ນາງເອີ່ຍ
ເລີຍບໍ່ຕີງຕົນລຸກ ອ່ອນສະຫຼວຍຊວຍແທ້
ພຣະອົງແລດູໜ້າ ເບິ່ງໄປມາກະໃຈອ່ອນ
ໂອ້ແມ່ດວງດອກຊ້ອນ ສະອອນເດ້ເຫວ່ກະໃຈ
ຢູ່ໃນກາງປ່າໄມ້ ໃຜຊິຊ່ວຍຫາຢາ
ມາຮັກສາໃຫ້ນາງຄືນ ຕື່ນມາໄດ້ເປັນເພື່ອນ
ເໝືອນພະໄທຊິເພ້ມ້າງ ບໍ່ຈັກທາງຊິແກ້ຊ່ວຍ
ພະເຫວດເວົ້າອີ່ນອ້ອຍ ໄດ້ຄວນຄ້ຳຮ່ຳຮອນ
ຄຳເບິ່ງໃສກະບໍ່ຮ້ອນ ເຢັນສະງຽບລົມຝົນ ເດນໍ
ມາບໍ່ເປັນຕາຄືນ ພະເນດນາງໝອງຄ້ຳ
ເຖິງຄາວກຳແລ້ວບໍຫຼ້າ ດຶງແຂນນາງກະບໍ່ຕື່ນ
ພະເຫວດຊົງສະອື້ນ ແສນເສົ້າເກົ່າມະໂນ...
ໂອເດນໍ ຫາຜູ້ມາຜ່າໄມ້ ເຜົ້າເຈົ້າກະບໍ່ມີ
ພະເຫວດພາທີເວົ້າ ພະອົງດຽວທັງຈິ່ມ
ບໍ່ເຫັນຫົນປ່ອງທ້ຳ ທ່ຳຊິແກ້ຊ່ວຍໄຂ
ມະທີເອີ່ຍ ເຈົ້າຊິຖິ້ມອ້າຍໄວ້ ແກມປ່າພະນາສັນ ຈັ່ງໃດນໍ

ໃຜຊິຫາຫ້ວມັນ
ອັນວ່າສອງກຸມານແກ້ວ
ກະຫາກຍັງແຕ່ເຈົ້າ
ບັດນີ້ນາງນາດນ້ອງ
ພີ່ຊິນຳເອົາໃຜ
ອັນແຕ່ໃນຫີນຫ້ອງ
ຫາຜູ້ດີຈັ່ງນ້ອຍ
ຍາມພີ່ທຸກາກ່ຳບໍ່ເວັ້ນ
ຫອບບຸດຕາຕິດຕາມ
ຢູ່ນຳກັນພຽນສ້າງ
ຄວາມລຳບາກກະແມ່ນເຈົ້າ
ຂຽວເອີ່ຍຂຽວໃບຝ້າຍ
ເດືອນເອີ່ຍເດືອນຈາກຟ້າ
ເທບເທວາທຸກຄ້າຍ
ມາຊ່ວຍເອົາມະທິຄືນ
ປາລະມີພູມພື້ນ
ຜືນຊິນທານໃຫ້ສິ່ງທ້ອນ
ຕໍ່ແຕ່ນັ້ນພະເຫວດເຈົ້າ
ຕັກອະລິມາສິງ
ມະທິຄືນມາໄດ້
ຂາບລືສີແລ້ວກະເວົ້າ
ວ່າພີ່ເອີ່ຍ ລູກເຮົາຕາຍຈຸ່ມນ້ຳ
ໂປດຈົ່ງໄຂພະວາຈາ
ພຣະເວດແນມເບິ່ງໜ້າ
ຂໍໃຫ້ນ້ອງນາດຫຼ້າ
ພີ່ນີ້ຄິດຕໍ່ຕັ້ງ
ຈົ່ງໄດ້ທານສອງສີ
ພາມຢູ່ແຖວກະລິງຜຸ້ນ
ປະສົງຍອດມ່ຶງຕົ້ນ
ຄັນຊິຖ້າກ່າວເວົ້າ
ສູ່ສະເຫວີຍຈັ່ງເຄີຍແລ້ວ
ພີ່ທຳທານບໍລິຈາກ
ຊິເປັນເພື່ອນຮ່ວມສອງ
ຊິມາພາກໜີໄປ
ຈັ່ງຊິຄືມະທິນ້ອງ
ຈັກະວານຜືນທີ່
ມະທິສ້ອຍຍາກຊິເຫັນ
ພີ່ເຂົ້າປ່າກະນຳມາ ໂອຍ...
ຍາກຈົນກະທົນກັ້ນ
ບໍ່ໄລວາງອຸປະຖາກ
ເອົາໄວ້ແຕ່ຜູ້ດຽວ
ສັ່ງມາຕາຍຢູ່ກາງປ່າ
ຊິຄືຫຼ້າຫ່າງພີ່ຊາຍ ວ່າສາທຸເດີ.....
ຂ້ຽງເຂດພະນາເຂົາ
ໃຫ້ຕື່ນຕົນຕ່ຶງຟື້ນ
ບຳເພັນມາຈົນລ້າອ່ອນ
ມາຖ້ອນ ຊ່ວຍມະທິ ແດ່ເດີ
ກ່ຳນວດນ່ວງສີງພັກ
ແມ່ນິງກ່ຳເລີຍຟື້ນ
ຕົກພະໄທຢູ່ຕັກພີ່
ທູນຂໍ້ຕໍ່ຖາມ
ຫຼືວ່າຢູ່ຫົນໃດ
ຢ່າຊິບັ່ງຍັງນ້ອງ
ແພງຂວັນຕາແລ້ວເວົ້າຕໍ່
ສະຕິຕັ້ງເຈົ້າຕໍ່ຟັງ ພີ່ເດີ
ຫວັງເພິ່ງໂພທິຍານ
ລູກເຮົາໃຫ້ເຂົາແລ້ວ
ບຸນເຫຼືອໂຕດັ້ນຮອດ
ສອງຫຼ້າລູກເຮົາ
ພ້ອມພໍ່ບາດນາງມາ

ຢ້ານບໍ່ວ່າງບຸດຕາ
ພີ່ຄົນດຽວກະເລີຍໄດ້
ຂໍໃຫ້ຍອດມົ່ງຫຼ້າ
ມະທິຫາຍວ່າວຸ້ນ
ມັນຊິເປັນການຫຍັ່ງ
ບໍ່ດູຕົນຖະແຫຼງເຢີ້ຍ
ສໍ້ໃຫ້ອິດເມື່ອຍລ້າ
ເວົ້າໃຫ້ຟັງຮູ້ເລື້ອງ
ສິ່ງຄວນພີ່ເຫັນຊັດ
ນາງບໍ່ຂີ້ນຂັດແຫຼ້ວ
ຕົກມາຮອດລະວ່າງນີ້
ພຸດທະອົງກ່າວຕ້ານ
90 ຕອນພຣະຄາຖາ
ເອວັງທີລົງໄວ້
ສັກກະບັນບັ້ນໜ້າ
ນັ້ນລະນາ

ຊິກອດກັນພັນກ້ຽວ
ຕັດຊົນໃຈທານທອດ
ປະສົງຕັ້ງເຈົ້າຕໍ່ບຸນ ພີ່ຖ້ອນ
ກົ້ມຂາບພະລືສີ
ບອກໃຫ້ຟັງແຕ່ຕອນຕົ້ນ
ບໍ່ເຄີຍເປັນກະແກ້ງວ່າ
ຫຼົງເອີ້ນກູ່ສຽງ
ນ້ອງບໍ່ວ່າຈາຂັດ
ກວ່າມະທິດີແລ້ວ
ຂໍຍໍມືຮ່ວມພຣະພີ່
ກະຈັບຖ້ວນສູ່ປະການ
ນິທານເທດສະໜາສອນ
ຜູກມະທິກະຈົບນີ້
ຜູກຕໍ່ໄປຊິໄດ້ກັ່ນ
ນິທານເລື້ອງ ຊິຕໍ່ເຕີມ
ສັດທາໂຍມ.

ຈົບ (ກັນມະທິ ມີ 90 ພຣະຄາຖາ).

ກັນຕ໌ທີ່ 10 ສັກກະບັນ ມີ 43 ພຣະຄາຖາ

ບັດນີ້ ຈົບບ່ອນນາງມະທິດັ້ນ
ຈົນໄດ້ມໍລະມົ່ງມ້ຽນ
ຕອນນີ້ເພິ່ນກ່າວເວົ້າ
ພວກຄົນຟັງກໍ່ສະເນາະ
ຕອນນີ້ໂຈະປິດບັ້ນ
ສັກກະບັນບ່ອນບັ້ນ
43 ເພິ່ນບອກໄວ້
ສາດສະດາເທດສອນ
ເປັນປິດຮຽນຄົນເຖົ້າ
ຢ່າຊິຟ້າວເດືອດຮ້ອນ

ຫາຫົວມັນລ້ຽງລູກອ່ອນ
ຕາຍຄ້າງຢູ່ວ່າງເຂົາ
ດູລະອຽດເໝາະສົມ
ມ່ວນຍິນສະອອນໂອ້
ມະທິກັນໄວ້ກ່ອນ
ໃຫ້ຟັງຂ້າຊິວ່າໄປ
ໃນໝວດພຣະຄາຖາ
ວ່າບໍ່ມີທາງອື້ນ
ຊະລາການກາຍແກ່
ໃຫ້ຟັງເລື່ອງຕໍ່ເຕີມນໍໂຍມ.

ບັດນີ້ຊີໄດ້ເລີ້ມ
ນັບແຕ່ອົງຈອມທັນ
ໃຫ້ແກ່ພາມມະໂນເຖົ້າ
ພຣະອົງທານທອດແກ້ວ
ຝູງສັດສາໝູ່ໄມ້
ສັດໃນດົງດອນຜາ
ຈົນຂົນພອງສະຫຍອງເກົ້າ
ວັນທະນັງນອບນ້ອມ
ໂລກໄດ້ຊ່າຕຶ້ງໆ
ພວກຊາວເຮົາເມືອງມະນຸດ
ຕະຫຼອດເຖິງເມືອງຟ້າ
ຍິນດີນຳທ່ອນທ້າວ
ຝູງພົ້ກສາໝູ່ກ້ວຍ
ເມືອງຍັກສາກັນດານ
ເຂົ້າຍຸຄັນທອນນ້ອມ
ຄັນທະນາດອ່ອນນ້ອມ
ໃນກາຫຼະຄັ້ງນັ້ນ
ພະອົງຫຼົງແລດ
ເຫັນວ່າຊີໄພເຈົ້າ
ພະອົງທານລູກນ້ອຍ
ເກີດແຜ່ນດິນສະທ້ານ
ເພາະວ່າມີສັດທາ
ສຽງເຂົ້າລືຊາກ້ອງ
ພະອົງໃຈແກ່ກ້າ
ດຽວນີ້ເຫຼືອແຕ່ແກ້ວ
ຄັນມີຄົນມາຂໍ
ຕໍ່ໄປຊີໄພເຈົ້າ
ກໍ່ຈັກເກີດເດືອດຮ້ອນ
ຊົນກະຊີເກີດປັ່ນປີ້
ບໍ່ມີໃຜຫາຫ້ອມັນ
ປົດບາດສັກກະບັນ
ໄດ້ທອດທານບຸດຕານ້ອຍ
ເມືອງກະລິງເດີນຮອດ
ໄປແລ້ວຊ່ອງພະໄທ
ຍໍຍິ່ນໂມທະນາ
ສະນັ່ນເມືອງສຽງຮ້ອງ
ເມືອງເຮົາລົ້ນອັ່ງ
ປະນົມນ້ອກ່າວເຖິງ
ປານອຶ່ງຕົກຂຸມ
ໄດ້ຊ່າກັນດອກດັງຕຶ້ງ
ໂມທະນາຫຼົ່ງຫຼ່ຳ
ຍໍນ້ອຍິ່ນຖວາຍ
ອອກດອກຜົດການ
ຊ່າກັນຈົນເຖິງເທົ້າ
ຈອມດອຍຖວາຍບາດ
ຍອມຮ້ອມສ່ວນບຸນ
ເທວະຣາດສັກກະລົນ
ແຜ່ນດິນໄຫວປົ້ນ
ສັນດອນພະຍາເຫວດ
ໄປແລ້ວແຕ່ວານ
ໄດ້ທານລູກບຸດຕາ
ໃຫ້ລູກລຸນບຸນລົ້ນ
ສຽງຊໍເຊັ່ງຊ່າ
ທານໄດ້ຄູ່ສູ່ແນວ
ມະທີນາດຄົນດຽວ
ມົ່ງເມຍຊົທານໃຫ້
ສັນດອນພະຍາເຫວດ
ຄົນໃຊ້ຊົບໍ່ມີ
ຕີເຫດກາງຄັນ
ເຜືອກາອຍມາລ້ຽງ

ຄວນກູໄປຂໍໄທ້
ແລ້ວຊິຄືນທ່ອນທ້າວ
ພໍທີ່ອີງທ່ອນທ້າວ
ທະຍານລົງເມືອງຄົນ
ສະເດັດລົງເມືອຫ້ອງ
ແລ້ວຈິ່ງແປງເພດຜ້ຽນ
ສັກຄ້ອນເທົ້າ
ແລ້ວກໍ່ວັນທະນາມົບ
ນັ່ງທີຄວນເລີຍນົ້ງ
ຄາວນັ້ນພຣະເວດເຈົ້າ
ຖາມວ່າເດີນດຸ່ງດັ້ນ
ພາມຈິ່ງວັນທະນາມົບ
ເຫດທີ່ເຮົາເດີນດັ້ນ
ຫວັງເຜິ່ງອົງພະສີສີ
ຂ່າວວ່າທ່ານເລີດລ້ຳ
ກະທຳທານບໍ່ມີຂັດ
ອຸປະມາຄືນ້ຳ
ກະແສໄຫຼມາກລົ້ນ
ໃຈເຢັນຄືແມ່ນ້ຳ
ຍົມມະນາອາເຈລາອະດີ
ອຸປະມາຄືທ່ານ
ນ້ຳພະໄທເກື່ອຍກັ້ນ
ເຫດທີ່ຂ້າເດີນດັ້ນ
ວ່າຢາກຂໍເມຍແພງ
ຊື່ວ່ານາງມະທິເທງ້ຳ
ຂໍຈິ່ງປະສາດໃຫ້
ຄາວນັ້ນອົງເອກໄທ້
ເຫັນເຂົາທູນຂໍເມຍ
ເອີ້ນເອົາເມຍແພງຫຼ້າ
ຄືມີຜູ້ຢາກໄດ້

ມະທິນາງໄວ້ກ່ອນ
ທັງພ້ອມປະສາດພອນ
ໂພທິຍາດລຳລຶກ
ລ່ວງບົນເຫີນຟ້າ
ວົງກົດທິມມະເວດ
ສົມດ້າມດັ່ງພາມ
ພາຍຍ່າມເດີນຂະຫຍັນ
ກາບລົງສາມຄັ້ງ
ດຸດສະນີບໍ່ມີປາກ
ຈິ່ງຖາມຖ້ອຍທ່ານພາມ
ມາຮອດປະສົງຫຍັງ
ຂາບທູນພະອົງທ່ານ
ມາເຖິງສະຖານທີ່
ຄືຊີໄພພະເຫວດເຈົ້າ ທາງພ້ຍອດທຳ
ໃຈໃຫຍ່ໄພສານ
ຍອດພະໄທໃຈກວ້າງ
ກະແສຊົນທັງ 5 ແມ່
ບໍ່ມີມື້ຂາດສາຍ
ສາຍໃຫຍ່ຄົງຄາ
ທົ່ງສະນະທີຫຼັ່ງໄຫຼບໍ່ມີເອື້ອນ
ມີພະໄທໃຈກ້ວາງໃຫຍ່
ທັງພ້ອມເຫດຜົນ
ຫວັງເຜິ່ງອາມະຕະ
ທ່ານພະອົງວັນນີ້
ເມຍແພງອຸປະຖາກ
ນາງນ້ອຍຈິ່ງປະສົງ
ນາມຫໍ່ພຸດທັງກຸນ
ຊົ່ນພະໄທໃຈແມ້ງ
ຮີບມາເດີແກ້ວກູ່
ນາງນ້ອຍນາດຖະແພງ

ພະເຫວດຈາກ່າວຕ້ານ
ນາງມະທີໄດ້ຍິນຄຳ
ເອົາແຕ່ສາມີເຈົ້າ
ເກີດມາໃນຊາດນີ້
ແລ້ວແຕ່ພະພີ່ເຈົ້າ
ຈັບມືນາງມະທີ
ວ່າ ອິມິນະປຸນຍະກຳເມນະ
ເຊີນເອົາຄຸດນາກນ້ຳ
ພ້ອມທັງອິນຢູ່ຟ້າ
ຜູ້ຂ້ານໍ້ມືຍົກ
ສິ່ງສັກຊິດເບື້ອງໃຕ້
ທໍລະນີນາກນ້ຳ
ຄວນໃຫ້ມາແລຢ້ຽມ
ວ່າຜູ້ຂ້າທານເມຍຮັກ
ຂໍໃຫ້ມີບຸນລົ້ນ
ໃຫ້ສຳເຫຼັດໂພທິຍານ
ໃຫ້ສົມແມ້ງປາດຖະໜາ
ຄາວນັ້ນອິນຢູ່ຟ້າ
ເດີນໄປຕາມສະສີ
ແລ້ວຈຶ່ງກັບມາຫ້ອງ
ແລ້ວຈຶ່ງບອກເຫດໃຫ້
ບິນຂຶ້ນໄປສູ່ຟ້າ
ເຮົາໄດ້ເອົາຄືນມາ
ຕໍ່ໄປນີ້ຢ່າທານນ້ອຍ
ໃຜມາຂໍຢ່າຊິໃຫ້
ຕໍ່ແຕ່ນີ້
ມີຈິດໃຈມຸ້ງຫວັງ
ເຮົາຊິເອົາພອນໃຫ້
ອົງພະເຫວດຈຶ່ງກ່າວອ້າງ
ຂໍ້ໜຶ່ງນັ້ນ ຂໍໃຫ້ກັບຕ່າວບ້ານ
ບອກນາດມະເຫສີ
ຊື່ນບານຫານກ້າ
ຊິທຳທານຝ່າພະບາດ
ຫວັງຊ້ອນເຜິ່ງຜິວ
ຊິທານທອດບໍ່ຂີ້ນຂັດ
ແລ້ວຢາດລົງຍັ້ງນ້ຳ
ມີພະໄທໃສແຈ້ງ
ນາງນ້ອຍເມກະຫຼາ
ເທວະໂລກທັງ 16
ຕະຫຼອດເຖິງໄຕຣແກ້ວ
ໂລກາໂກງໂລກ
ອະສູນພ້ອມພ່ຳມວນ
ພ້ອມພ່ຳເປັນພະຍານ
ມິ່ງມະທີຄາວນີ້
ກຸສົນນຳແນບຜ່ານ
ໃນອະນາຄົດຄັ້ງໜ້າ
ນັ້ນເທາະນາ ພະຄຸນເອີ່ຍ..
ຈຸງນາດນາງມະທີ
ຮອບວຽນສາມຄັ້ງ
ສາລາທອງຂອງພະເຫວດ
ເຮົານີ້ແມ່ນພະອິນ
ແລ້ວຢັ້ງຢູ່ເວຫາ
ແມ່ມະທີຄືນໃຫ້
ມະທີນາງແຈກຈ່າຍ
ແພງໄວ້ຢ່າຊິທານ
ອົງພະເຫວດປະສົງຫຍັງ
ສິ່ງໃດຈຶ່ງຂໍນ້ອມ
ສົມໃຈຄູ່ສູ່ຢ່າງ
ພອນແກ້ວແປດປະການ
ພະພໍ່ເຊີນໄປ

ຂໍໃຫ້ອົງສົມໄຊ
ສຸກສຳລານກະເສມສ້ານ
ຂໍ້ສອງ ຂໍໃຫ້ໃຈຜູ້ຂ້າ
ຍາມເມື່ອໄດ້ກັບຕ່າວບ້ານ
ເພື່ອເປັນທຸນພາຍຫຼັງ
ຂໍ້ສາມນັ້ນຂໍໃຫ້ຂ້າມີໃຈດ້ວຍ
ອະຊິນທຳຢ່າໄດ້ມາຜ່າມ້າງ
ຂໍ້ສີ່ນັ້ນຂໍໃຫ້ຄືດັ່ງນ້ຳ
ຍາມຂ້າຍໍມືນິບ
ຂໍ້ຫ້ານັ້ນ ເມື່ອຂ້າໄດ້ຢູ່ສ້າງ
ຢ່າມີໃຈໂມໂຫ
ຄົນທັ້ງຫຼາຍໃຫ້ມານ້ອມ
ຢ່າມີເຂີນຂາດຂໍ້
ຂໍ້ຫົກນັ້ນ ຂໍໃຫ້ບຸດຕາຂ້າ
ຂໍໃຫ້ໄດ້ສືບສ້າງ
ຂໍ້ເຈັດນັ້ນ ຍາມຂ້າກັບບຸຣີ
ຂໍໃຫ້ຝົນຫ່າແກ້ວ
ສິ່ງບໍ່ດີວ່ານັ້ນ
ຢ່າໄດ້ເຫຼືອຄົງຍັງ
ຂໍ້ແປດນັ້ນ ຍາມຂ້າດັບຊີວາໃຫ້
ຢ່າໄດ້ເນົາຄ້າງ
ເນົາຢູ່ຍອດແທ້ໆ
ທ່ານພະອິນຟັ່ງຟ້າວ
ຂໍໃຫ້ສັນດອນພະ
ແລ້ວຈຶ່ງແຍງຍັງຟ້າ
ໃຈຄະນິງຢູ່ບໍ່ແລ້ວ
ຄາວນີ້ອົງເອກໄທ້
ມີພະໄທຍິນດີ
ເກີດມີໃຈຜ່ອງແຜ້ວ
ສຸກກະເສມຣາບຣ່ືນ
ມາກ່າວເຊີນເມືອບ້ານ
ຄອງເມືອງຕຸ້ມໄພ່
ປະສົງຕັ້ງຕ່ຳທານ
ໄດ້ຈັບຈ່າຍທຳບຸນ
ຊາດຊິມາພາຍໜ້າ
ຝັນລະຍາຢ່າມີໃຈຄິດຕ່າງ
ມານຮ້າຍໝູ່ກາມ
ສັບພະສິ່ງເງິນທອງ
ທອດທານຢ່າມີຜ້ອງ
ຄອງຣາຊະສົມບັດ
ປະພຶດທຳກຳຮ້າຍ
ປາລະມີຫຸ້ມຖ່ີ
ອຸດົມດ້ວຍສຸຍາມ
ໂອຣົດສາທັງຄູ່
ເມືອງບ້ານຄ່ອຍຢູ່ດີ
ໃຫ້ຝົນຣວຍຮ່ຳແຜ່ນ
ລົງລ້າງຂີ້ຝຸ່ນໄຟ
ໃຫ້ປັດປ່າຍລົງທະເລ
ສິ່ງບໍ່ດີຢ່າເນົາຄ້າງ
ສູ່ດາວະດົງຟ້າ
ກາງດອນທຸກາຂະມອດ
ວິມານແກ້ວແສ່ວດາວ
ປະທານຣາດຊະອວຍພອນ
ດັ່ງມະໂນໃຈແມ້ງ
ດາວະດົງບ່ອນເຄີຍຢູ່
ແນວເຊື້ອມະນຸດຄົນ
ພະຍາໃຫຍ່ຊີໄພ
ຮັບເອົາພອນແກ້ວ
ມະໂນໃນໃສຊື່ນ
ມະໂນແມ້ງຊື່ນພະໄທ

ສັກກະບັນກະທາກຈິບທໍ່ນີ້ ໂຍຕິກາໄວ້ນີ້ກ່ອນ
ມີ 43 ຄາຖາຕອນ ກໍ່ທາກຈິບພຽງນີ້
ພະອວນຂ້າຊິອ່ວຍລົງ ແລ້ວລະນາ ສັດທາໂຍມ.

ຈົບ (ສັກກະບັນ ມີ 43 ພຣະຄາຖາ).

ກັນຕ໌ທີ່ 11 ມະຫາຣາຊ ມີ 69 ພຣະຄາຖາ

ອະນຸສັນທິ ຄະເຫຕະວາ
ເບື້ອງໜ້າຕໍ່ແຕ່ນີ້ ຊິທິເຫດສະໜາກອນ
ເຫວດສັນດອນຊາດິກ ຍົກນິທານຕາມເລື້ອງ
ກ່າວເຖິງສົນໄຊເຈົ້າ ເນົານອນມິດທະນົງ
ເລີຍເລົ່າຫຼັບມິດອ້ອຍຈອ້ຍ ຄາວນ້ອຍກະເຫຼົ້າຝັນ
ວ່າມີຊາຍຊາດຊັ້ນ ຖືດອກບົວບານ
ມາຖວາຍພຣະລາຊາ ກິ່ນຂະຈອນຫອມຟຸ້ງ
ຕື່ນຂຶ້ນມາເລີຍສະດຸ້ງ ຄະນິງຝັນແປກປະຫຼາດ
ຈັກຊິເປັນເຫດຮ້າຍ ປະການແທ້ສິ່ງໃດ
ຫາໂຫນມາທວຍໃຫ້ ວັນລຸນແມ່ວແມ່
ຍາດທີ່ຈາກພະອົງໄປ ຊິຄືນມາທ່ຽງແທ້ວັນນີ້ແນ່ນອນ
ກ່າວເຖິງພາມມະໂນເຖົ້າ ພາສອງສີຫຼົງປ່າ
ໄດ້ຊົບຫ້າຂວບມື້ ແຕ່ນອນຄ້າງທ່ຽວໄພ
ຕື່ນມື້ເຊົ້າກະຈົ່ງໄດ້ ຫຼົງເຂດຫົນທາງ
ເລີຍພາສອງກຸມມານ ດຸ່ງເດີນບໍ່ມີຢັ້ງ
ບໍ່ທັນນານກະເລີຍເຂົ້າ ປະເຊໄຊເມືອງໃຫຍ່
ຄາວນັ້ນກຸງສົນໄຊ ຫຼຽວເຫັນຫຼານອ່ອນນ້ອຍ ກະຈຳໄດ້ແນ່ນອນ
ພະຈົ່ງໃຊ້ ອຳໝາດໃຫຍ່ໃຫ້ຕິດຕາມ
ນຳເອົາພາມກັບຫຼານ ເຂົ້າສູ່ໂຮງຫໍກວ້າງ
ກິດທັງປວງຖາມສໍ້ ອີ່ຕາພາມຢາກຮູ້ເລື່ອງ
ສົນໄຊຮູ້ຊາບເລື່ອງ ພະໄທເສົ້າໝົ່ນໝອງ
ຜຸດສະດີຈົນວ່າຮ້ອງ ໃຫ້ຮໍ່ານຳຫຼານ ຍາຍເອີ່ຍ
ບໍລິວານເມືອງນອງ ກະຮໍ່າໄຮທັງໄຫ້
ໄດ້ເຫັນສອງຫຼານນ້ອຍ ພາມມະໂນດຶງແກ່

ຮອຍແສ້ຕີເລືອດອາບຍ້ອຍ ກະເລີຍໃຫ້ ໃສ່ແຕ່ກັນໂອ່ຍ....
ພໍຮູ້ເລື່ອງແລ້ວຈັ່ງຊັ້ນ ກະນຳໄຕ່ຫຼານຮັກ
ຈັກວ່າເງິນຫຼືທອງ ສິ່ງຂອງແນວຮ້ອຍ
ໃຫ້ແກ່ພາມມະໂນເຖົ້າ ເປັນລາງວັນຊິນໄຕ່
ໃຫ້ຊຸຍຊີກຈົນວ່າກ້ຽງ ໝົດຖວ້ນຄູ່ສູ່ແນວ
ພໍແຕ່ໄຕ່ຫຼານແລ້ວ ຊິລ້ຽງທ່ານພາມມະໂນ
ໂພຊະນະອາຫານ ຄູ່ສູ່ແນວກະຫາໃຫ້...

(ເດີນ) ວ່າຕໍ່ແຕ່ນັ້ນອັນວ່າພໍ່ຄົວຫຼວງອັນຕົກແຕ່ງໄວ້ດ້ວຍດີສັບພະສັນປີ້ງຈີ່ ໝົກໝອກໝີ່ ແລະ ແກງປາຕົ້ມຍຳແລະປາໝໍ້ກຸ້ງຍ້ຳແລະຍຳປີ ອັນເປັນເຄື່ອງຈີ່ແລະເຄື່ອງຈ້ຳ ມີທັງນ້ຳແຈ່ວໃສ່ຊິ້ນຕົ້ມແກງສົ້ມໃສ່ເຂົ້າເບືອໝາກເຂືອກັບປາແດກໝາກແປບກັບນ້ຳຜັກພາມເຖົ້າມັກພາໂລ,..ມັນກໍ່ຫຼຽວ ຫຼັງເຫັນທຸກພາກງວກໜ້າເຫັນທຸກພາຍ ພາມເຫັນຂອງກິນຫຼາຍມັນກໍ່ຫົວຢູ່ຍິຍຸ້ມຍິຍ້ຳມ... ຄວາມຢາກນ້ຳລາຍເຫີຍ ເຖົ້າຜີເປີຍຊ່າງຈວບ ເຖົ້າຮີບລວບຄວາກິນຜັກຕຳນິນເຕັມປາກຊິ້ນປາມາກເຫຼືອ ຫຼາຍ ພາມເຖົ້າມັກພາໂລ...ມັນກະເກັບຂາໝູໃສ່ລີໄລ່ ເກັບຂາໄກ່ໃສ່ລີລັນລີລັນ ຂາໝູມັນ ພາມແຫ່ງຄ້ຽວປາກພາມບ້ຽວຄຸງຫູຂີ່ມູກຍ້ອຍລືມເຊັດຂີ້ຕາທໍ່ເກັດເຕົ່າເໝັນຂີ້ແຮ້ປານ ນ້ຳເໜົ່າຜີຕາຍ...ຕໍ່ແຕ່ ນັ້ນມັນກໍ່ບາຍເອົາໝາກຫວ້າມາກິນໝົດສາມຂັນ ກິນໝາກ ທັນໝົດພ້ອມໝາກຂາມປ້ອມໝົດ ສາມກະເຊີງ ບໍ່ທໍ່ແຕ່ນັ້ນມັນກໍ່ກິນໝາກພ້າວໝົດ ເຈັດແຊງກິນແກງໝົດເຈັດໜໍ້ໆ ລະສາມຫູພາມກໍ່ຖູເຄື່ອງຄາວມາໃສ່ກໍ່ໝົດ ລະມັນຈຶ່ງ ຍໍເຄື່ອງຫວານມາຊົດກໍ່ຖ້ວນ ແລ້ວແລກິນນ້ຳແລ້ວແລ ບ້ວນປາກຫາຍໃຈ, ມືຂວາຊັກ ຂັນໝາກມາຄ້ຽວ ມືຊ້າຍໜ່ຽວເອົາໜ້ຽງມາອົມແລ້ວມັນລີເລືອຂຶ້ນ ເໜືອບັນທົມເທົ້າ ຊ້າຍ ຕໍ່ແຕ່ນັ້ນເຖົ້າກໍ່ຍ້າຍທ້ອງໄປມາທາງໃດກະບໍ່ໄດ້ ທ້ອງເຖົ້າໄຂ່...ໄຂ່ຄຸງຄາງ ເຖົ້າ ເຮຮຶນຫຶນຫວຍຢູ່ກາງພາສາດ ໃຈເຖົ້າຈັກຂາດ ກົ້ງເກືອກຢູ່ລີເລືອລີເລືອ... ມືຊ້າຍເຊັດ ນ້ຳຕາ ມືຂວາລູບທ້ອງນ້ອຍ ຮ້ອງໃຫ້ວ່າ ໂອຍ ເໝືອນດັ່ງເປັນພະຍາດປ່ວຍຕາມເຫິງ ຕາມນານນັ້ນແລະນາ.ᵎ

ຕໍ່ແຕ່ນັ້ນບັ້ນພະຍາບູລິມມະສີສິນໄຊຈຶ່ງອີດູພາມເຖົ້າ ເນົາເປສີ ທ່ານຈົ່ງສັ່ງວ່າ ດູຣາອຳໝາດ ທັງຫຼາຍ ສູທັງຫຼາຍຈົ່ງໄປຊອກຫາຢາມາຮັກສາພາມເນີ ໝໍຢາຫຼວງກະ ຈົ່ງມາພໍຮ້ອຍ ອັນວ່າໝໍຢາ ນ້ອຍກະຈົ່ງມາພໍພັນຕໍ່ແຕ່ນັ້ນເຂົາທັງຫຼາຍຈົ່ງໄປຊອກຫາຢາ ອັນໃດກະບໍ່ທັນເຂົາຈົ່ງໄປໄດ້ຮາກໄມ້ ຮາກຂໍ້ຫຼ້ຄ່າຂໍ້ມີມາຝົນໃສ່ໃຫ້ທ້ອງພາມແວບ ທ້ອງພາມກະບໍ່ແວບ ເຂົາຈຶ່ງເອົາຮາກໝາກແປບມາ ຝົນໃສ່ໃຫ້ທ້ອງພາມຊຸ ທ້ອງພາມ ກະບໍ່ຊຸ ເຂົາຈຶ່ງເອົາຢາປະຈຸມາຝົນໃສ່ໃຫ້ທ້ອງພາມດີ ທ້ອງພາມກະ ບໍ່ດີ ເຂົາຈຶ່ງໄປໄດ້

ຮາກຜັງຄີມາແຊ່ນ້ຳມາໃຫ້ພາມກິນໃຫ້ທ້ອງພາມລົງທ້ອງພາມກະບໍ່ລົງ ເຂົາຈຶ່ງໄປເອົາຢາຜົງມາໃຫ້ພາມກິນໃຫ້ທ້ອງພາມຫາຍທ້ອງພາມກະບໍ່ຫາຍ ໜ້ອຍໜຶ່ງບໍ່ພໍນານໄສ້ພາມກະແຕກປີ ບີພາມກະແຕກເປາະ ເຍາະພາມກະແຕກປ້ອງ ທ້ອງພາມກະແຕກໂປ້ງ..

ແຕກກະບໍ່ແຕກຊິ່ງດອກໂຍມເອີ່ຍ ແຕກຖືກໂຮງພະຍາເພສອງດ້ານສາມດ້ານ ແຕກໃສ່ຄົນ ຫ້ອລ້ານຕາຍ 3ຄົນ ແຕກໃສ່ໝໍນ້ຳມົນຕາຍເກົ້າ ແຕກໃສ່ຜູ້ເຖົ້າຕາຍຊາວ ແຕກໃສ່ຜູ້ສາວຕາຍຮ້ອຍ ແຕກໃສ່ເດັກນ້ອຍຕາຍພໍພັນ ຍັງບໍ່ຖືກແຕ່ຂ້ອຍຜູ້ນັ່ງເທດຢູ່ນີ້.

ວ່າໂອນໍ ພາມເອີ່ຍເຈົ້າມາກິນຫຼາຍລົ້ນ ຂົນລົງພຸງເກົ້າກະຕ່າ
ບັດມັນໄຂ່ຂຶ້ນແລ້ວ ຢາແກ້ກະບໍ່ມີ
ເຈົ້າຊິໄລເສຍຖີ້ມ ຫີນເດັກໄຟກັບຖົງຢ່າມສາບໍ
ກັບທັງຊາມອີ່ເລີ້ງ ກັບຮ້າງຮົ່ມເພ
ກັບທັງຂັນດູກໄມ້ ແລະຫອຍສັງເກົາຂີ້ກາກູພາມເອີ່ຍ
ກັບທັງຖວ້ຍປາກວາກ ຊິໄລຖີ້ມໃຫ້ແກ່ໃຜ ໂອຍ...
ຄົນທັງຫຼາຍເພິ່ນຕາຍ ຕາຍຍ້ອນເຈັບຍ້ອນໄຂ້
ຕາຍຍ້ອນຕົກກົກໄມ້ ຄວາຍຊົນແລະຟ້າຜ່າ
ບັດວ່າເຈົ້າອີ່ລຸງພາມນີ້ໜາ ຕາຍຍ້ອນແດກຮ່າໄດ້ຊາວບ້ານເພິ່ນຊ່າລື
ເຈົ້າມາກິນຄືຈັ່ງເທລົງຫ້ວຍ ແກ່ງຄວາຍໃສ່ໝາກຖົ່ວ
ລາບເລືອດງົວເບີດຕັ້ງຫ້າກະຊາມ ເປັນຫຍັງເຈົ້າຊິບໍ່ຕາຍ
ລາວມັກຫຼາຍກະແມ່ນໝໍ້າ ຕຳໝາກຫຸ່ງເພິ່ນຂໍເພຍ
ອີກອັນໜຶ່ງລາວມັກຫຼາຍກະແມ່ນນ້ຳຕົ້ມເພ້ຍ ເພິ່ນຍໍຖວ້ຍຊິດບໍ່ເຊົາ
ຜັກກະເດົາກັບລາບກ້ອຍ ຊອຍລົງເປັນເສັ້ນໆ
ໝົດຕັ້ງວ່າສາມກະຊາມອີ່ເລີ້ງ ໄປກິນຫຼົ້ນແຕ່ກ່ອນເພນ
ຊົ້ນພວງຕັບລາວກະຊອຍກິນຫຼົ້ນ ໝົດຂຽງຈົນໄດ້ເອົາໄປເຊື່ອງ
ສາມຊົບກົບຈົນວ່າກ້ຽງ ໄປກິນຫຼົ້ນແຕ່ຢູ່ໜອງ
ສອງໄຫທອງສະໂທສົ້ມ ຈັກວ່າຂົມຫຼືວ່າໂອ່
ແບ່ງໃຫ້ລາວເທື່ອລະສອງສາມໂອ ກະເລີຍບໍ່ຮອດທ້ອງ
ໄປກິນໄດ້ ແຕ່ບໍ່ລົງ....
ເອົາລະໂຈະໄວ້ນີ້ ພາມຕາຍບໍ່ມີຍາດ
ຂອງທຸກສົ້ນ ກະຂົນເຂົ້າສູ່ພະຄັງ
ບັດນີ້ຈັກກ່າວຜົ້ນ ພະຍາໃຫຍ່ສົນໄຊ

ຄິດຮອດບຸດສາຍໃຈ ຮ່ຳໄຮບໍ່ມີເວັ້ນ
ເຫັນຫຼານມາເຖິງບ້ານ ສົນໄຊກະໃຈອ່ອນ
ຢາກໃຫ້ເຫວດສັນດອນ ກັບຄືນມາສູ່ບ້ານໃຈສະທ້ານຫວັ່ນໄຫວ
ຕ່ຳຈາກນັ້ນກະຈົ່ງໄດ້ ເຕືອນປ່າວເສນາ
ທຳມັກຄາຫົນທາງຈາກສີພີພໍ້ ໄປເຖິງຄີລີກວ້າງວົງກົດຫົມະເວດ
ເພື່ອເຊີນພະເຫວດທ້າວ ຄືນເຂົ້າສູ່ມະຄອນ
ປະຊາຊົນຮີບຮ້ອນ ຢາກໄດ້ຫໍ່ອົງກະສັດ
ບໍ່ວ່າຍິງຫຼ ຊາຍ ກໍ່ຖາກຖາງທາງກວ້າງ
ບ່ອນໃດສູງກະຂຸດຖິ້ມ ບ່ອນໃດຫຼຸບຂຸດລົງຕ່ຳ
ແລ້ວບັດນີ້ກະຖົມຕື່ມ ໃຜກະຟ້າວລຸກຂຶ້ນທຳທ້າງຖາກຖະໜົນ
ຈັ່ງວ່າທຸກໆທ່ານ ບໍ່ໄດ້ວ່າຍິງຊາຍ
ຄົນກະຫຼາຍນັນເນື່ອງ ກະຊົ່ວແຊວແຖວບ້ານ
ມາທຳທາງບໍ່ມີຈ້າງ ພໍໃຈນ້ອຍໃຫຍ່
ຄາວນັ້ນກຸງສົນໄຊ ຕຽມໄພ່ພົນຮຽບຮ້ອຍ
ດອກເດີນເຂົ້າ ແຫ່ຂະບວນນໍ້.. ສັດທາໂຍມ...
ຈັ່ງວ່າຄົບຖີ່ຖ້ວນຍ້າຍຈາກສີພີ ໄດ້12ອະໂຂເພນີໝູ່ປະຊາຊາວເຊື້ອ
ບໍ່ວ່າເໜືອຫຼືໃຕ້ ຫຼາມໄຫລອະນັນເນກ
ອອກຈາກເຂດຂ່ວງຄຸ້ມ ກອງຄ້ອງຜ່ອງຕະໂພນ
ພໍປານໄມ້ລ່າວລົ້ມ ດິນຊິລົ້ມທະລາຍຫັກ
ເລາະຫົນທາງມີສາໂທ ແອ່ງໂອວ່າງຕັ້ງ
ຈັກທຸງຫຍັງປົວອ້ອນ ລຽນກັນເດຍລະດາດ
ປະດັບດ້ວຍກ້ວຍອ້ອຍ ດູລະຫ້ອຍງົດງາມ
ໄຫລໄປຄືຈັ່ງນ້ຳ ເພື່ອເຊີນຫໍ່ອົງກະສັດ
ພົນນິກອນເດີນກັນມາ ດອກມາກມາຍຫຼາຍລົ້ນ
ໂກລະຫົນຄຸງຟ້າ ດອກເວຫາອາກາດ
ລົດແລ່ນລ້ຳຍ ຄົນພ້ອມຢ່າງເດີນ
ຝູງໝູ່ກຸນສະໂລຊ້າງ ອະນັນນັບຂະຫຍັບຕີນ
ເອົາສຸລາມາລົນ ໃສ່ກະຖາງໂຖຕັ້ງ
ຈັກແມ່ນຫຍັງຄວັນກຸ້ມ ຕະລຸມບອນຄວັນໄຈ
ໄປຮັບອົງຊີໄພ ຫຍັງກະດັງວົ້ນໆພໍປານຟ້າລ່ວງບົນ

ຄົນກະຫຼາຍມາກລົ້ນ
ປະຊຸມນອງໄຫຼ
ຂ້າມໂຄກສູງລິ່ງເຫວຫ້ວຍ
ຍົນສະອອນມ່ວນແມ້ງ
ຕື່ນມື້ເຊົ້າ
ບໍ່ມີແນວຊິຂວາງຂັດ
ຄົນລຽງກັນເປັນແຖວຖ້ານ
ພວກຜູ້ເຖົ້າກະຜ່ອງຫ້າວ
ນັບຫຼາຍວັນຫຼາຍມື້
ເໝືອນໜຶ່ງໄດ້
ເປັນເວລາສາຍັນ
ຂະຫຍາຍແຖວວົງລ້ອມ
ທັງພັກພາມິດທະເນັ່ງ
ອັນວ່າເຂົ້າແລະນ້ຳ
ກຸ່ງສົ່ນໄຊກະເລີຍພັກ
ຄົນທັ່ງປວງນອນນິ້ງ
ຫອມສູ່ຄົນທະມາແມ້ງ
ເອົາລະໃນຕອນນີ້
69 ຄາຖາຖ້ວນໆ
ມົນອາຈາມເພິ່ນຂົ້ນຊ້ອນ
ສັກຂັດຕິນະຄອນກັນ
ອາວະສາມຕົວຂ້າ
ອາວະສາມສ່ຳນີ້
ແລ້ວລະນາ...

ຈົ່ນວ່າອັ່ງພະນາໄພ
ຫຼັ່ງໄຫລປານນ້ຳ
ຍົນສະອອນປ່າໄມ້ອ່ອນ
ແລງເຊົ້າໂລດບໍ່ເຫງົ້າ
ຍ້າຍທັບຂະບວນແຖວ ຍາຍເອີ່ຍ
ສະດວກດີພິກ້ຽງ
ສຸກສຳລານສາວບ່າວ
ທັງຝ້າວຢ້ານບໍ່ທັນ
ຈິ່ງເດີນເຖິງແຖວເຖື່ອນ
ເຖິງເຂດວົງກົດ
ເຈົ້າຄ່ຳແລງລິ່ງແລ້ວ
ດອກພັກພາມິດທະເນັ່ງ
ຄອຍບັນເລງເສບເຈົ້າທະຫານເຝົ້າຢູ່ຍາມ
ບໍ່ອຶດຢາກແນວໃດ
ດອກແທບອາສົມກວ້າງ
ບໍ່ມີຕົ່ງກວ້າກ່ອມ
ສະອອນໂອ້ ຊື່ນມະໂນ...
ຈົບກັນທິມະຫາລາດ
ຊິຍໍ່ມ້ວນອ່ວຍກອນ
ທິເທດສະໜາສຽງ
ດອກຕໍ່ໄປເດີທ່ານ
ອັຕຕະມາ ຜູ້ເທດແຫຼ
ອັນຕົວຂ້າຊິອ່ວຍລົ່ງ
ສັດທາໂຍມ....

ຈົບ ກັນມະຫາລາດ 69 ຄາຖາ

ภันต์ที่ 12 สักขัดติ มี 36 พระคาถา

อะสันสิ้นสั่งฟ้า
ເຫັນມັນມຸງມິວມິດ
ວາໂຍສໍ້ວ
ຫິມມະພານຍ່ານເຍີ້ນ
ສຸລີແສງສາດກ້ວ
ອາຍລະເຫີຍຄວັນຈາງ
ສັດໃນດິນແດນໃຕ້
ທຸກທີບສຽງສອດແສ້ວ
ອົງພະເຫວດຢູ່ຍັ້ງ
ພ້ອມມະທີຊົງຟິດ
ສອງເດືອນຖ້ວນ
ຍາກນຳຄວາມຢາກມີ້ມ
ຂ້າແຕ່ພະພີ່ທ້ານ
ປານນີ້ສອງແພງຮັກ
ຄົງຊິແຫຼວແຮງລ້າ
ຫຼືຊິຂ້າມປ່າກວ້າງ
ພີ່ເອີ່ຍ ກົນຄຳໃດກະຄິດພໍ້
ກ້ວຍທະນີອອງຂອງລູກມັກ
ຄັນແມ່ນສອງສີສ້ອຍ
ເຫັນລູກກິນອີ່ມທ້ອງ
ຊື່ວ່າເປັນທາດໃຊ້
ແຫ່ງບໍ່ເຄີຍທົນທຸກ
ກຳຫຍັງນໍສອງຫຼ້າ
ອອນຊອນເດມິ່ງແກ້ວ
ອົງລືສີກະຈິ່ງແຈ້ງ
ຄົນມີບຸນບໍ່ຮ່ອນທຸກ
ບັງເອີນເຫັນເຈີ້ພໍ
ສຸກທຸກດີຊົ່ວນັ້ນ
ເຊັ່ນຈັ່ງຂ້ອຍແລະເຈົ້າ
ຢ່າງເຂົ້າສູ່ລະດູໜາວ
ອີ່ມລະອອງອາຍກ້ວ
ສະຍົວກາຍຍິຍຽບ
ຍາມເຊົ້າໝອກສະຫຼົວ
ຍາມແກ່ງາຍເງີຍ
ນິລາດສູນເສຍສິ້ນ
ມະໂນໃສຖ້ວນທົ່ວ
ແຊວກ້ອງກ່ອມພະນັງ
ສະຖິດຢ່ານວິງກົດ
ກະດັ່ງດຽວໂດຍດ້ານ
ແຕ່ທ່ານອອຍພອຍພາກ
ເມືອງໃຕ້ໄຝ່ນິບພານ
ມະທີເອີ່ຍທູນຖະແຫຼງ
ລູກເຮົາຜູ້ທານແລ້ວ
ພາມມະນາໃຊ້ຊ່ວງ
ໄປໄດ້ໄປ່ລະນໍ
ຜົນໝາກເປັນກອງ
ໝາກເວ່ຫວານຕານອ້ອຍ
ຢູ່ນຳກັນຄືຊິຄ່ອງ
ກະພອຍໂອ້ອີ່ມກະໃຈ
ກົນບໍ່ອີ່ມກະຫ້ວໂຫຍ
ຊິຖືກທໍລະມານຊ້ຳ
ເປັນທາສາແຕ່ຍັງອ່ອນ
ຫາກກຳແລ້ວລູກແພງ
ເຈົ້າຢ່າບິ່ນທົນອຸກ ມະທີເອີ່ຍ
ຕະຫຼອດໄປໄກເຍີ້ນ
ທຳມະດາສັງຂານໂລກ
ມາພ້ອມໃຫ້ຄິດເອົາ
ແຕ່ຄາວກ່ອນກະມີສຸກ

ບັດນີ້ເຈົ້າຄວາມທຸກ
ຕົກວ່າງຈົນໄດ້ນອນດ້າວ
ລູກທັງຄູ່ເຂົ້າກະໄດ້
ຊ່າງເທາະນໍຢ່າຕ່ໍ້ມຊໍ້າ
ລູກສອງຄົນສໍ່າດວງຕາດວງໃຈ
ຕົກລົງທານໄປແລ້ວ
ຄິດໄປຫຼາຍແຫ່ງຊິເອົ້າ
ປົ່ງເສຍເຖິດນ້ອງເອີ້ຍ
ບໍາເພັນຊົນພາວະນາ
ຊ່ອຍສັ່ງຮອມຜະຫຼາຍູ້
ຄັນບໍ່ມຸດມອດມ້ວຍ
ນັ້ນລະນາ
ຈົບປົດບາດເຈົ້າຟ້າ
ໄດ້ຍິນສຽງອົກກະທົກ
ມອງລົງມາທາງໃຕ້
ອະລິລາດສັດຕຣູຊົນໍາມາເຂັ່ນຂ້າ
ມະທີຊົ້ບອກໂຈ້ງ
ຟັງແຕ່ສຽງດົນຕຣີ
ບຸນມາເຖິງແລ້ວບໍ່ອ້າຍ
ຈະຕຸລົງໝູ່ນັ້ນ
ວ່າແມ່ນຂອງເຈົ້າຟ້າ
ມາເຊີນເອົາກັບວັງ
ພະເຫວດໃຈບານແມ້ງ
ກະເລີຍລາຮັບຖ້າ
ກ່າວເຖິງພະພໍ່ທ້ານ
ຂົ້ນໄປທູນພະລືສີ
ພໍເມື່ອເຫັນກັນແລ້ວ
ແມ່ເຫັນສອງແກ່ນແກ້ວ
ນາງກໍ່ອຸ້ມເອົາແກ້ວ
ສອງບຸດຕາໂສມະນັດ
ບໍ່ອາດໜີໄກພົ້ນ
ເຖິງຄາວຢັ້ງບໍ່ຢູ
ມາໃຊ້ສ່ວງກໍາ
ທໍາໃຫ້ຜີເສຍຜົນ
ຮັກທໍ່ໃດບໍ່ຈັກຕ້ານ
ແມ່ນເສຍດາຍກໍ່ໄຮ້ເປົ່າ
ເຫງົ້າເສົ້າບໍ່ສວ່າງເບີຍ
ຫັກຄວາມໂສກໂສກາ
ຕໍ່ໄປໃຫ້ພຽງພ້ອມ
ຫ່າບຸນຊູລູກຊິອ່ວຍ
ກະຄົງໂຄ້ງອ່ວຍຫາ
ມະທີເອີ່ຍ...
ສູນທອນວາດລັດສີຊົນ
ສະນັ່ນດົງດັງກ້ອງ
ຕົກພະໄທໃຈຮູ້
ໃຫ້ໝົດຊົ່ນກົ່ນພະວົງ
ຄົງຊິບໍ່ເປັນຫຍັງ ດອກພີ່ເອີ່ຍ
ຫາກແມ່ນເມືອງເຮົາພຸ້ນ
ອັນຕະລາຍຢ່າໄດ້ຫວັ່ນ
ມາພ້ອມລະດາດາ
ສະເດັດພໍ່ສີພີເຮົາ ພຸ້ນແລ້ວ
ດັ່ງພະພອນທີ່ອອນໄວ້
ບັດເມຍແພງເວົ້າຕໍ່
ພະໄທກ້າເບີກບານ
ພ້ອມໄພ່ໄທຂຸນ
ພໍ່າມະທີນາງແກ້ວ
ພະໄທບານຊ່ານແຜ່
ມາແລ້ວກະແລ່ນເຖິງ
ໂລມລູບເກສາ
ດັ່ງພະມານດາໄທ້

ນ້ຳຕາໄຫຼລິນລ້ວງ ພະໄທດວງລົ້ນທີ່
ພາກັນວິສັນຍິສະຫຼົບລົງສູ່ພື້ນ ຄືນສະອື້ນຊື່ນຊົມ
ຫີກກະສັດທ່າວລົ້ມ ລົມປັ່ນວິສັນຍິ
ຊາວສີພີຜູ້ມາຮັບ ກະທ່າວຕາຍລົງສິ້ນ
ໃຜກະວິນວຽນລົ້ມ ເປັນລົມຢູ່ກາງປ່າ
ຊ້າງແລະມ້າ ບໍ່ກິນຫຍ້າງ່ວມເຫງົ້າ
ຮ້ອນຮອດພະພໍ່ເຈົ້າ ເທວະລາດອົນຕາ
ເທລົງມາຍັ້ງຝົນ ໃຫ້ໝູ່ຄືນໄດ້ຫາຍກຸ້ມ
ຊຸມໝູ່ຫີກກະສັດພ້ອມ ປະຊາກອນກະເລີຍຕື່ນ
ຝົກໂບກຂະລະພັດກະຈັດລົງສູ່ພື້ນ ກະເລີຍຟື້ນຊື່ນມະໂນ....
ຟັງສາກ່ອນຢ່າຟ້າວໂຍ້ ສົນໄຊໂຍພ້ອມໄພ່
ຊິເຊີນພະບາດທ້າວ ໃຫ້ຄືນເຂົ້າສູ່ນະຄອນ
ຟັງເອົາສາຢ່າຊິຮ້ອນ ກະຖາກ່ອນແຕ່ປາງຫຼັງ
ຢາກໃຫ້ຟັງສັກຂັດຕິບັ້ນ ເພິ່ນເຊີນສອງໄທ້
ຂ້ອຍເຄີຍຮຽນເອົາໄວ້ ຊິນຳໄຂຊື້ອ່ານ
ເຊີນພະອົງສູ່ບ້ານ ໃຫ້ຟັງຕ້ານອ່ານຖະແຫຼງ....

(ເດີນ) ສັນຊະໂຍ ພຣະບໍລົມສີສົນໄຊຕົນແກ່ນເຫງົ້າພຣະເຈົ້ອງເຈົ້າຈອມຈັກບຸນຊູ ເຊີຍຊັກຊອບ ຫີກທ້າວກອບກັບກັນ ເປັນທີ່ອັດສະຈັນສຽງເມືອງນັນເກື່ອນກ້ອງ ສຽງ ຕື່ນຕ້ອງຊ່ຳກົນ ຄົນເທພາໃຈ ສັ່ນສະທ້ານປັ່ນທັງປວງ ທັງເຂົາຫຼວງຊິເນລຸລາດ ໄຫວຫວັ່ນຫວາດທວຍສານ ທັງສັດຕະບໍລິພັນ ເຈັດຊັ້ນ ທຸກຂອບຂັ້ນປະລິດານ ທັງ ເຂົາຈັກກະວານໄກວກ້ວດແກວ່ງ ທົ່ວທຸກແຫ່ງຫົນໄປ **ວຸດຖິທາ ລັງ ປະວັດເຕນໂຕ ເທ ໂວ** ຄືວ່າຫຼານທັງສອງເລີດແລ້ວ ກັບແມ່ອອກແກ້ວສາຍສະໝອນ ກັບທັງເວດ ສັນ ດອນຕົນຜ່ານເຫງົ້າ ຈອມເຈືອງເຈົ້າສົນໄຊ ປັນຍາໄວຄິດໜໍ່ໆ ກັບທັງນາງນ້ອຍໜໍ່ຜຸດ ສະດີ ຕົນຜ່ານເຫງົ້າ ຈອມເຈືອງເຈົ້າສົນໄຊ ປັນຍາຄິດໜໍ່ໆ ກັບທັງນາງນ້ອຍໜໍ່ຜຸດສະ ດີ ຕົນເປັນວໍລະມະເທ ສີແກ່ນເຫງົ້າ ພຣະກະສັດເຈົ້າທັງຫົກຈຶ່ງມາຊຸມນຸມສົບພ່ຳພ້ອມ ໂອນອ່ອນນ້ອມເປັນອັນຫນຶ່ງອັນ ດຽວກັນ **ຍະທາ** ໃນກາລະຍາມໃດ **ຕະທາ** ໃນກາລະ ຍາມນັ້ນ ບັ້ນພະອົນທາທິລາດ ຕົນອົງອາດໃນ ຕາວະຕິງສາ **ຊັນຍະທາລາປະວະຊິຕະວາ** ກ່ຳໃຫ້ຍັ້ງຫ່າຝົນໂບກຂະລະພັດ ໃຫ້ຈັດຕົກລົງມາໃນຂົງເຂດ ປະເທດທີ່ສາລາ **ຕະມັດຖັ້ງ ປະກາເສນໂຕ ສັດຖາ ອາຫະ ພົກຂະເວ** ວ່າດູຣາພົກສຸສິງທັງຫຼາຍຍາມເມື່ອຫາຍ ໂສກເສົ້າ ແລະ ໂສກາ ສັບເພສັດຖາ ຊາວເມືອງມ່ວນທຸກໝູ່ ສະພູ່ພ້ອມໝູ່ມວນມາ

ທັງ ເສນາ ແລະ ມົນຕີ ທັງເສດຖີ ແລະ ທວຍຄ້າ ນາຍໜ້າພ້ອມພວກໝູ່ທະນູຫານຝຸງ ອາຈານ ແລະ ນັກປາດ ອຳມາດພ້ອມໝູ່ເມືອງນອງນັບວ່າໄດ້ຊົບສອງອັກໂຂເພນີ ເຂົາ ມີໃຈຍິນດີບໍ່ໂສກເສົ້າ ໃຫ້ ຮໍ່າເຮົ້າເຕັມດີງ ໃນໄພພິງຫົມມະວາດ ເນື້ອນົກຂາດໃຈຕາຍ ພູກສາວາງໃບຫຼົ່ນ ດອກໄມ້ໝົ່ນໝອງ ດວງໃບໄໝ້ຂວາງລົດສາມາດ ຮ້ອງໄຫ້ຂາດ ສະຫຍົບ ສົບກັບຕົນຈ່ອງໄຈ້ ເອົາບາດໃຫ້ທູນຜົມ ຍົນອາລົມລຳບາກຄິດຢາກດ້ວຍ ດອມທ້າວບາບ່າວບໍ່ເມືອເມືອງ ປະນົມມືເມືອງທັງຊົບນົ້ວ ຕັ້ງໄວ້ເໜືອ ຫວ່າງຄົ້ວຂາບ ໃຫວ້ສາທຸການ ຂ້ານ້ອຍຂໍວອນວານດອມສອງກຸມມານແກ່ນໄທ້ ຮ້ອງຮໍ່າໃຫ້ລືບອົກ ວອນ ເຊີນພູທອນແຈ່ມເຈົ້າ ກັບທັງນາງໜໍ່ເຫງົ້າມິ່ງມັດທີ ຕົນເປັນວໍລະມີເຫສີເລີດ ແລ້ວ ຈົ່ງໃຫ້ ເມືອຜ່ານແຜ້ວແກ້ວສີພີ ດ້ວຍສີສະຫວັດສະດີບໍ່ຫຼ້າ ໄຫວ້ພະຣິເວດສັນຕາ ເຈົ້າ ດ້ວຍບາດພຣະຄາຖາວ່າ **ຕະວັນ ຈະໂນຊິ ອິດສະໂຣ ຣາຊາ ຣັດຊັງ ກາເຣຖະ ໂນອຸ ໂພ** ດັ່ງນີ້ເປັນເຄົ້າ ຕັ້ງແຕ່ພຣະບາດເຈົ້າ ເຈຍລະຈາກໜີເມືອງມາ ອັດທາ ເຄືອງໃຈໄພ ເຫດວ່າພຣະນີ້ເມືອບໍ່ໄດ້ເປັນເຈົ້າແຜ່ນທະລິງ ເຊີນ ພຣະນີ້ເມືອເປັນປິ່ນຄຳປັກເກສາເກົ້າ ເຊີນພຣະນີ້ເມືອເປັນເຈົ້າເຈືອງຈອມພົນ ຜາບສາກົນແຫຼ່ງຫຼ້າ ແກ່ໄພ່ຟ້າໝູ່ແສນເມືອງ ຂໍໃຫ້ຍົກສັກເຮືອງແຜ່ນແຜ້ວ ເຊີນພຣະນີ້ເມືອນີ້ເມືອສະຖິດຜາສາດແກ້ວ ຮຸ່ງເຮືອງຣົມ ເຊີນພຣະນີ້ຄືນເມືອຊົມໝື່ນຫົກພັນນາງໜຸ່ມເຫງົ້າ ເຊີນພຣະນີ້ເມືອເປັນເຈົ້າແກ່ສີພີ **ອຸ ໂພ** ສອງກະສັດສີເອີ້ຍ ແກ່ນໄທ້ ບໍ່ຄວນພຣະຊິປະຊິລະນະຄອນໄວ້ໃຫ້ສີເສົ້າເກົ່າໝອງ ເຊີນພະນີ້ເມືອ ປຸນປອງຄອງເມືອງລ້ຽງໄພ່ຟ້າ ເຊີນທັງລູກໄພ້ຫຼ້ານາງແກ້ວມິ່ງມັດທີ ເຊີນພຣະນີ້ຄືນເມືອຫາຜຸດສະດີ ແມ່ແກ້ວ ກັບທັງອົງຜ່ານແຜ້ວພຣະຍາພໍ່ປີຕາ ເຊີນພຣະ ນີ້ຄືນເມືອລ້ຽງທາລະກາລູກນ້ອຍອ່ອນ ເຊີນ ທ່ອນທ້າວເມືອຕຸ້ມໄພ່ພົນ ເຊີນພຣະນີ້ຄືນ ເມືອຫ້ອງວັດໄຊຍົນຜາສາດ ເຊີນມະຫາລາດເຈົ້າດຽວນີ້ ຢ່າຊົນານ ຊ່າງຊິປະຊິລະນະ ຄອນໄວ້ທັງເມືອງໃຫ້ສ ນເປ່າ ສັງຊິລະເຜົ່າເຊື້ອທາງບ້ານໃຫ້ໝົ່ນໝອງ ເຊີນພຣະນີ້ຄືນ ຄອງສ້າງສະເຫວີຍປາງດັ່ງເກົ່າ ຂຶ້ນຊົງແທ່ນນັ່ງເກົ້າເປັນຄັ້ງເທື່ອສອງ ຕາມປະເພນີ ອາດຍາທຳດັ່ງເກົ່າ ເປັນທ້າວເລົ່າສອງທີ ສັກຂັດຕິຍະປັບພັງ ນິດຖິຕັງ...

36 ຄາຖາຖ້ວນ ຈົບຂະບວນບັ້ນແອ່ວ
ທູບທຽນທອງດອກໄມ້ແກ້ວ ຖວາຍແລ້ວຊິອ່ວຍລົງ.....

ຈົບ ກັນສັກຂັດຕິ ມີ36 ຄາຖາ.

ภันต์ที่ 13 ນะຄອນ ມີ 48 ພຣະຄາຖາ

(ເດີນແຕ້ມຜ້າ) ภับปาสีภัน ຈะ ຜ້າຜືນໜຶ່ງຊື່ວ່າภับปาสีใสพายเผิด เส้นฝ้ายเลิดด้วยใยบัว ເຊິ່ງຊາยหัวสิมแส่ว ເຫຼື້ອมเลิดแล้วด้วยไหมคำ ในมะຄอน ขวาง ทำเป็นผืนบางสะใบบ่า แผงพื้นค่าคำแสม **ถันตะอา** แวมชับเชื่อง ข้างย้าย เยื่องยั่เขิา ทำเป็นผืนบางเบิาผิวเผ่อง กะทำด้วยเส้นฝ้ายเลิเลิด ย่องยองผึงปัว ปุยโยงยียาบ ผ้าลายกาบพรึงพันที ปิดปีติแล้วติกแต่ง ซ่าขาวแซ่งเซันขาว เป็นเส้นแลบเลิงยาวไหย่ยอด สาวเส้นสอดสิมกัน ใส่ฟุมขัน แล้วฝักต่ำพรม ม้อมพ่ำอันถืม ทำเป็นผืนดีสุดละหมาด ผิลาดด้วยลายดอกและ ดวงเถือ จูมจิเจือจาวจ่ำ ก่ำเป็นซุ่เหื้อมลายอัน สับพะสันมิทุกสิ่ง ตาหนึ่งรูบม้า มิ่งเงียงอม ตาหนึ่งรูบม้าย่างว่องไว ตาหนึ่งรูบลิดไฟไหวกึงหูายหูากตาหนึ่งรูบดูหูากด้วย ถืมย่างทางติน ย้อมลายขืมก้รึงอ่อมในผ้าผ่อมผืมดิงๆตาหนึ่งรูบลาละถื ตาหนึ่ง รูบบໍลิสุดด้วยรูบนากต๊อหนึ่งรูบเบิ่งหูายหูากด้วยต๊อมอม สังรอมๆ กะต่าย เต้น ตาหนึ่งรูบกะต่ายหูื้นหัวกะโดง ตาหนึ่งรูบเรือคำคะโยงแยกแล่น ตาหนึ่ง รูบแก้วแก่นหึงหอง ตาหนึ่งรูบแม่น้ำมะหาสะหมุดติฟองยู่ลิลอด ตาหนึ่งรูบปา ละสี ซิงเผือกโตถือข้าง ตาหนึ่งรูบแม่ร้างกอดขายนอน มือขอนคำ และ จูบแก้ม ตาหนึ่งรูบผู้สาวยุ้มแย้มๆ เป็นระรื่ต่ำขายกิ ตาหนึ่งรูบผู้ยิงติอีกร่ำไห้หาชู้ ตา หนึ่งผู้ยิงยูงผู้ม่ายยูง เมยตาหนึ่งรูบเจยบินวินเจิดแอ่น ตาหนึ่งรูบสาวนาง แยงแอ่นแล้วและหวิผืม มิบายนิมและลูบไล่ ตาหนึ่งรูบผู้สาวถักดอกไม้และ มายา ตาหนึ่งรูบสะกุนาบินเหินปีก กำละวิกพ้อมหมู่สังกา ตาหนึ่งรูบมะยุลาแอ่น แอกแอ้น ตาหนึ่งรูบท้าวแอ่นมิชิน ตาหนึ่งนิกน้อยจับยู่แซมซอนๆ กำละวิก จอนแกมกึ่ง ตาหนึ่งรูบม้ามิ่งอาชาไน สิลิลาลรูบไล่ รูบช้างเต้นไต่ตามของสะ เผิายองยิอละยาด ตาหนึ่งรูบชิมพูละนาดน้อยส้อยสุละผิ จำปิปากันนิกาก้าน เกด...ลื...ถ่านทิเหื่องก่ำเหื่องดิดูหูายหูากถ่านทิขาว ก่ำขาวดิดูสะอาด ถ่านที่ แดงดิดั่งน้ำค้าง เหื้อมไหลหั่งลังสิ ถ่านที่ขรึวก่ำขรึวดิยิยับๆ ถือดั่งปีกแมงคับ เหื้อมยิยับยิยอง เหมือน ดั่งผุดสะบาบานแย้มๆ..

(แหฺ่) เอ๊าละโจะไว้นี้ ນะຄอนภันขั้นต่ำ
พะชิงทำธับดอกไม้ ปะชาไท้ยื่นถวาย
ลาชิกขาจากค้าย ลัดสิเผดสะหูะชิน
ธับกาสาผืมแผง พะแม่แจงจัดต้อม
ม้อมบังออนมะทิหูา ลาชิกขาชิโค้งต่าว

ຊາວປະຊາພີ່ນ້ອງ
ຟັງສຽງແຕກຕົ້ມໆ
ໃຜກະຮອງໆໃສ
ພາກັນຮອນແຮມຢັ້ງ
ອົງຄະນົງມ່ວນຫ້າວ
ອົງພະເຫວດກະຈົ່ງໄດ້
ຂໍໃຫ້ສຳລານລົມ
ມາໄລຍ້ອຍ
ຊຸມພົກສາຊາດເຊື້ອ
ຮຽມຊິລາຄືນຫ້ອງ
ໃຫ້ຄອຍຢູ່ທ່ຽງໝັ້ນ
ໃຫ້ຄ່ອຍຢູ່ດີເດີ ມະຫົງສາເຊື້ອ
ທັງກະແຕກະຮອກນ້ອຍ
ເສຍດາຍເດ ອາສົມນ້ອຍ
ຊິຫ່າງເຫັນບໍ່ມີວັນ
ເຄີຍໄດ້ສົງສະໜານລ້າງ
ບັດຫ່ານີ້
ຈັ່ງວ່າບຸບເພສ້າງ
ໄດ້ເຜິ່ງພາພຽງເລັກນ້ອຍ
ບັດນີ້ ຕົກລາຍຫຍໍ້
ພະເຫວດກັບສູ່ເບື້ອງ
ຄອງນະຄອນອີກຄັ້ງ
ຜອງປະຊາບໍ່ມີທຸກ
ສົມບູນດ້ວຍ
ທຸກທົ່ວຖ້ວນ
ນະຄອນກັນກະສ່ວນຊື້ນ
ເຫວດສັນດອນຄອງເມືອງ
ນິຖິຕັ້ງບ່ອນຈອມຟ້າ
120ວັດສາກາມອາວະສານສູ່ຟ້າ
ພັນຄາຖາຖ້ວນໆ
ໄດ້ໂຮຮ້ອງຊື່ນຊົມ
ສົມເຈດຕະນາປອງ
ໄດ້ທ່ຽວໄພເລີງລ້າ
ໃນອະນົງເດືອນໜຶ່ງ
ໄດ້ຊົມດ້າວຊື່ນກະໃຈ
ເອີ້ນສັງພຸມສະຖານ
ຢູ່ສະຖານສະຖຽນຢັ້ງ
ແຂວນຍອຍເຄຍລະດາດ
ໃຫ້ຄົງໝັ້ນໝຶ່ນວັດສາ
ປະເຊໄຊແກ້ວກູ່ ກ່ອນເດີ
ດົກດົ້ວຊື່ນສະເໝີ
ກວາງຝານແລະເມັຍມັ່ງ
ຮຽມຊິຮ້າງຮ່າງຫາຍ
ທີ່ເຄີຍນັ່ງບຳເພັນ
ໄດ້ອ່ວຍຫັນຄືນໂຄ້ງ
ໃນວັງສະໂບກ
ຊົມາຮ້າງຫ່າງເຫ
ສັນມາດ້ຳມໜ່ອຍ
ຊິລາຮ້າງກ່ອນລະເດີ...
ຊົຍໍກອນຈ້ອນເລື່ອງ
ເມືອງເຄົ້າເກົ່າຫຼັງ
ເປັນເທື່ອທີສອງ
ຢູ່ສຸກກະເສີມສ້າງ
ໂພຊະນັງນ້ຳທ່າ
ເລີງລ້ວນມ່ວນຍິນ
48 ພຣະຄາຖາ
ລາດຊະທຳເຕັມຕັ້ງ
ມໍລະນາຜົ້ນຜ່ານ
ກ່ຳຈົບຖ້ວນສູ່ກະບວນ
ໃນສ່ວນຊົບສາມກັນ

ພັນລະນາມາຄົບ
ອົງມຸນີນຈອມຝ້າ
ຊາດົກຕັດປະກາດແຈ້ງ
ພິກຂາເອ ດູກ່ອນທ່ານ
ແຕ່ລະອົງນັ້ນຄືໃຜ
ກຸງສີນໄຊຄາວກ໌
ພະບິດາເຮົາສູ່ມ໊ື
ຜຸດສະດີຍອດອົ້ມ
ຄືພະສີລິມາຍາ
ມະຫິນາງນົງແກ້ວ
ຄືພິມພາມິ່ງແກ້ວ
ຊາລີລາດປາດເປ້ືອງ
ສ່ວນກັນຫາເປັນອຸບົນວັນນາ
ຊູຍຊະໂກພາມຮ້າຍ
ເທວະທັດຜູ້ກັ່ນແກ້ງ
ອາມິດຕາຊາດນັ້ນ
ຫາກແມ່ນນາງກິນຈາ
ຄົນທັງຜອງຄາວກ໌
ເຄີຍໄດ້ທານກ່ຳຮ່ວມ
ເຫວດສັນດອນເຈົ້າຟ້າ
ກະຄືເຮົາຕະຖາຄົດ
ຈັບສຳເນົາພໍຮູ້
ປະລິວັດຊາດໄວ້
ນັ້ນລະນາ

ສູ່ປະການອະສານຊົ້ນ
ພະສັດຖາເທດໂປດ
ປະຊຸມເລ່ືອງກ່ອນການ
ມວນໝູ່ພິກສຸສິງ
ບາດຊາດເຮົາດຽວນ້ ີ
ປົຕຸລິງຜູ້ໂລກຊ່າ
ຄືທ່ານປະເສີດສົມ
ການກ່ອນພະຊົນນ ີ
ຜູ້ຍອດຍິງອິງອ້າງ
ແວວມະນີສີສະຫງ່າ
ຜູ້ກາຍກ້ຽງພໍ່າພຽງ
ໄດ້ແກ່ພະລາຫຸນ
ສະຫງ່າສີງາມໂກ້
ກັບກາຍເປັນຄູ່ແຂ່ງ
ກຳຊິກ້ຽວກ່ຽວພັນ
ກັບເກີດອຸບັດມາ
ບໍ່ລະອາຍເວນຕ້ອງ
ກັບຄືນແມ່ນພວກທ່ານ
ກຸສົນສ້າງຮ່ວມມາ
ຜູ້ເຂົ້າປ່າວົງກົດ
ເທດສະໜາຈາເວົ້າ
ບູລົມຄືເທດປະກາດ
ພຽງໜ້ອຍບໍ່ວ່າຫຼາຍ
ສັດທາໂຍມ.....

ຈົບ ກັນນະຄອນ 48 ພະຄາຖາ

ลาຫໍທັມມາດ

ບັດນີ້ ພໍແຕ່ຈົບລົງແລ້ວ
ຊຸມໝູ່ນັກປຣາດເຈົ້າ
ດ້ວຍຈິດໃຈປ່ຽມລົ້ນ
ດ້ວຍຜົນບຸນມາຟັງທັມ
ສັບພັນຍູເຍືອງໃຕ້
ໄປຕາມທາງພຣະເຈົ້າຊີ້
ມີເສັ້ນໂງເສັ້ນໂຄ້ງ
ມາຕັດຮອນລົງໃນ
ຖືເອົາທານະໄມໃຫ້
ບໍ່ໄດ້ຂາດແບບເບື້ອງ
ຈິດໃຈສູງສົ່ງພົ້ນ
ນັບແຕ່ທານມາເຄນ
ທານະຂັນພັດທານມ້າ
ຣາຊະຣິດທີ່ເຄີຍຂີ່
ເຂົ້າໄປຢູ່ປ່າໄມ້
ບຳເພັນຕົນເປັນບັນພິດ
ເພື່ອແລກຍານດວງແກ້ວ
ກ່ຳທານສາ
ນາງມັດທິນາດນ້ອຍ
ໃຈພຣະເຫວດຕ່ຳຕ້ອງ
ປາຣະມີເປັນຜົນ
ຄຳແຄງໃຈເຄືອງແຄ້ນ
ເສນາເມົານັ່ງນ້ອມ
ເລື່ອງອາດີດທີ່ຜ່ານນັ້ນ
ໃຜກ່ຳຊົມເຊີຍສຽງ
ເສນານອງເມືອງລົ້ນ
ສະໜຸກແຕ່ພຣະເຫວດແຕ່ງ
ແສນສະໜຸກມາກລົ້ນ
ພຣະອົງປິວເປື້ອງປັດ
ເທສະໜາມະຫາຊາດ
ໄດ້ຟັງແຈ້ງຄູ່ສູ່ຄົນ
ເຕັມແຕ່ການກຸສົນ
ຮ່ຳຄະນຶງເຫັນຮູ້
ໄຟປັນຍາແຈ້ງສະຫວ່າງ
ເພິ່ນລົງໃຊ້ຊາດພຣະອົງ
ເສັ້ນຊີ ຫຼື ທາງລັດ
ພຣະເຫວດສັນດອນເຈົ້າ
ໃນທະສະຊິບຊາດ
ຄອງເຄົ້າຊາດພຣະອົງ
ລົ້ນຍິ່ງເຫຼືອປະມານ
ຢູ່ເມືອງປາງນັ້ນ
ອາຊະໄນບໍ່ໄດ້ຖີ່
ກ່ຳຫາກທານຕະຫຼອດກ້ຽງໃຫ້ສົມດ້ຳມດັ່ງໃຈ
ເຂົາໃຫຍ່ວົງກົດ
ກ່ຳບໍ່ມີຢຸດຢັ້ງ
ແນວ່າບຸດຕາຫຼ້າ
ກ້ຽງອ່ອຍຫ່ອຍ
ກ່ຳທານກ້ຽງໂລດບໍ່ຍັ້ງ
ຍິ້ງໃຫຍ່ໃນທານ
ຄັກຈິງຈະແຈ້ງ
ກ່ຳຫາຍໄປແປນເປົ່າ
ກ່ຳຫອມຫຸ້ມຮໍ່ກັນ
ຍົກຍື່ນຂໍອະໄພ
ຊ່າລືດັງກ້ອງ
ໃຈກຸສົນໄດ້ບົແບ່ງ
ເບີກພຣະໄທຄັ້ງນັ້ນປັນໃຫ້ຄູ່ສູ່ຄົນ
ຄົນທີ່ຂາດອຶດຫິວ
ແຈກໄປໝົດກ້ຽງ

ຟັງສຽງຍໍມີນ້ອມ
ອັນວ່າພາສາດກວ້າງ
ຄົນຢູ່ເໜືອແລະໃຕ້
ມາເພິ່ງບຸນສົມພານ
ສາມັກຄີໂຮມເຕົ້າ
ແສນຮັກຫອມຮໍ່ຫຸ້ມ
ເອີ ! ຖານະດີເລີດລົ້ນ
ໝາຍວ່າສັງຄົມເຮົາ
ຢ່າລືມໄລທາງເລື້ອງ
ເກີດມາໃນໂລກນີ້
ຂໍໂຈະໄວ້ທໍ່ນັ້ນ
ຂໍສັ່ງວອນພຽງ
ທ່ານຜູ້ມີຄວາມຮູ້
ໂຈະໄວ້ພຽງເທົ່ານີ້ ໂອ້ຍ...
ເອີ ! ບັດນີ້ຊິຂໍໄລລາຮ້າງ
ໄປຄົນດຽວດອກເຈົ້າ
ທັງອາຈານຜູ້ນັ່ງຖ້າ
ດ້ວຍພຣະຄຸນທີ່ສູງສົກ
ຂໍລາທັງຍາພໍ່ເຖົ້າ
ຂ້ານ້ອຍຂໍກ່າວຕ້ານ
ຂໍລາທັມມາດກວ້າງ
ຂໍລາອາຣາມຫລວງ
ຊອງພູພັນອັນເຄີຍຄ້ຽວ
ອົງພຣະພຸດທະຮູບເຈົ້າ
ລາທັງອາສະໜາພ້ອມ
ລາທັງກອງ ແລະ ຄ້ອງ
ຖືຂັນໂອພຸ້ນນີ້
ການເວລາມາເຖິງ
ຢ່າໄດ້ມີໝອງເສົ້າ
ອັນວ່າໂຣກພະຍາດຮ້າຍ
ສາທຸການບໍ່ໄດ້ຂາດ
ງາມລະຫ້ອຍສ່ອງໃສ
ໄຫຼຫຼັ່ງມາໂຮມ
ພຣະພໍ່ເມືອງເປັນເຈົ້າ
ເປັນກຳລັງແໜ້ນແກ່ນ
ພຣະອົງເຈົ້າຄູ່ສູ່ຄົນ
ປະເສີດຍິ່ງເຫຼືອຫຼາຍ
ຊິຢູ່ກັນໄປໄດ້
ທານະໄມອັນປະເສີດ
ອາໃສຊົ່ນເພິ່ງກັນ
ເລື້ອງພຣະເຫວດສັນດອນ
ສັງເຂບເອົາເທົ່ານີ້
ວິຈານເອົາຖ້ວນຖີ່
ສາແລ້ວກ່ອນລະໂຍມ ເອີ່ຍ
ໄປຕາມທາງເສັ້ນປ່ຽວໆ
ຕິວຂ້ອຍຊິສັ່ງລາ
ເປັນປະມຸກໃນປາງບຸນ
ໄດ້ຮັກຊຸມຊິດເຕົ້າ
ພຣະເຖຣານຸເຖຣະທຸກໆທ່ານ
ລາແລ້ວຄູ່ສູ່ອົງ
ບ່ອນເຄີຍນັ່ງເທສນາ
ຂວ່າງສະໜາມທີ່ງານຢ້ອງ
ຢາອາແດງທີ່ເຄີຍສູບ
ທີ່ເຄີຍໄຫວ້ນ້ອມສັ່ງລາ
ຕຽງຕູ້ຜ້າຫົ່ມນວມ
ທີ່ໂຍມເຈົ້າໄດ້ລັ່ນຕີ
ສັດທາແຜ່ແຖມສົມພານ
ຊິສັ່ງລາພຽງນີ້
ໃຫ້ຫາຍເປົາບາງໂສກ
ຢ່າມາໃກ້ບຽດບຽນ

ອັນໜຶ່ງຊຸມຜູ້ເຖົ້າ
ບໍ່ວ່າຍິງຫຼືຊາຍ
ຂໍໃຫ້ສົມພານເຈົ້າ
ລາບຍົດໄຊໂຊກພ້ອມ
ເອີ ! ໄດ້ເວລາດີແລ້ວ
ຂໍສິ້ນສຸດເລື່ອງພຣະທັມ
ປີໜ້າຈຶ່ງຄ່ອຍຟັງ

ແລະນ້ອຍໃຫຍ່ທັງຫຼາຍ
ກໍ່ດັ່ງດຽວໂດຍດ້ານ
ອານິສົງຍູ້ສົ່ງ
ໃຫ້ຫອມຕຸ້ມແດ່ທຸກຄົນ
ອັດສະດົງໃກ້ຊິຄ່ຳ
ຊິລາລົງພຽງເທົ່ານີ້
ສັດທາໂຍມ...ເອີຍ.

(ໝົດ).

ລາຫໍທັມມາດອີກແບບໜຶ່ງ

ບັດນີ້ ພໍແຕ່ຈົບລົງແລ້ວ
ເທດມາແຕ່ເຊົ້າໆ
ມີຈິດໃຈຕໍ່ຕັ້ງ
ມາຮ່ວມກັນຫຼາຍຄົນ
ບໍ່ໄດ້ຄວງຄຸຍຫລິ້ນ
ຟັງບ່ອນເລິກບ່ອນຕື້ນ
ມີຂັນໂອທຽນໄຕ້
ດ້ວຍຈິດໃຈມາດມຸ້ງ
ຈິດໃຈຈຳເອົາໄວ້
ແນວເປັນໂທດລະຖິ້ມ
ເຊັ່ນຕາພຣາມຂີ້ຮ້າຍ
ເລື່ອງຕັນຫາພາໂລ
ບຸນສົມພານບໍ່ເຄີຍສ້າງ
ກາຍເປັນເຫດຊົ່ວຊ້ຳ
ໄດ້ເມຍນ້ອຍໜີບໍ່ພົ້ນ
ນາງອະມິດຕະຕາເປັນຄົນ
16 ປີ ຍັງຈ້ອຍໆ
ຕາເລີຍມິດເລີຍມິວ
ແຕ່ລະມື້ຊອກຄົ້ນ
ກາຍເປັນຄົນພາໂລ

ສັນດອນພຣະຍາເຫວດ
ຂະໂຍມເຈົ້າໄດ້ນັ່ງຟັງ
ນັ້ນຄັກແນ່ບໍ່ແປຜັນ
ຈົນອັ່ງອໍສາລາກວ້າງ
ສົນທະນາໄປທາງອື່ນ
ໃນເລື້ອງໜໍ່ພຸດໂທ
ຈົນສາລາເຮືອງຮຸ່ງ
ໃນແກ້ວໜ່ອຍພຣະທັມ
ແນວດີມີປະໂຫຍດ
ຢ່າຈຳໄວ້ໃສ່ໃຈ
ມີອາຍຸ 60 ປີ
ໂລດບໍ່ຄືຊາວບ້ານ
ມີວເມົາແຕ່ກິເລສ
ມາເຂົ້າໃສ່ຕົນ
ໃນຮ່ວງອະກຸສົລ
ໜຸ່ມສາວຄະນອງນ້ອຍ
ນາງສຳອອຍແຕ່ເຖົ້າຊົ່ວ
ບໍ່ຄິດນຳເລື່ອງສ້າງບຸນໄວ້ໃສ່ຕົນ
ສ້າງກິເລສຕັນຫາ
ທ່ຽວຂໍໄທບ້ານ

ວຽກບ່ຽງນການບ່ສ້າງ
ສຸດທ້າຍເຂົ້າສູ່ຫ້ອງ
ຂໍໃຫ້ຄິດກ່າວຢ້ອນ
ໃຫ້ປະຈັກໃນຫູ
ໃຫ້ຄິດເອົາທາງເບື້ອງ
ການກຸສິລເປັນເຫດ
ນາງມັດທີນັ້ນເປັນທີ່ອາດເອ້
ມີຈັນຍາຂອງແມ່ຍິງ
ຮັກແພງຜິວຂວັນແກ້ວ
ປາຣະມີຈິ່ງງຳເຫຼືອມ
ໃຜກໍ່ຮັກຮໍ່ໜ້າ
ເບິ່ງບ່ອນໃດສວຍງາມ
ຄຳປາກເໝືອນສັງກາແກ້ວ
ຈັ່ງເປັນຕາອອນຊອນ
ອັນໜຶ່ງອີກໃຫ້ຄົ້ນ
ທັງບຸດຕາ
ຄືວ່າທ້າວຊາລີ
ສັງມາດີກະດ໋ໍ
ກະຕັນຍູທັງກະຕະເວທີນັ້ນ
ໄປຕາມຄອງບິດາ
ບ່ໄດ້ຖຽງຄວາມເວົ້າ
ເຈົ້າອີ່ພໍ່ທູນຫົວ
ເອ໋ ! ພໍແຕ່ສົມຄວນແລ້ວ
ຊິໄດ້ພາກຜີ່ນ້ອງ
ດ້ວຍບຸນທີ່ເລີດລົ້ນ
ນຳພາການທຳບຸນ
ດ້ວຍພຣະປາຣະມີກັ້ງ
ເປັນດັ່ງໂພແຜ່ນກວ້າງ
ຂໍໃຫ້ທ່ານປ່ຽມລົ້ນ
ດ້ວຍຜົນບຸນທີ່ທຳມາ

ວິຖີທາງບໍ່ແຈ້ງສ່ອງ
ອະບາຍພຸ້ນວ່າແນ່ນອນ
ເອົາແຕ່ບ່ອນມັນຄັກ
ຄິດເບິ່ງເອົາເດີເຈົ້າ
ອົງພຸດໂທພຣະຍາເຫວດ
ສ້າງຄວາມດີທ້ອນໄວ້ໃຈກວ້າງກວ່າທະເລ
ເປັນເລື່ອງເຫລ່ຳຂອງສະຕຣີ
ຄັກຈິ່ງຈະແຈ້ງ
ທັງບຸດຕິບຸດຕາບໍ່ມີໄດ້ສູນເສື່ອມ
ອານິສົງສິ່ງໃຫ້ບຸນກວ້າງຕໍ່ມາ
ຈາຮອດຄະນິ່ງເຖິງ
ຢູ່ທຸກຍາມບໍ່ມີເອື້ອນ
ແນວໃດຫວານອ່ອນໆ
ແມ່ມັດທີຢາດແຕ່ຟ້າລົງໃຕ້ມະນຸດຄົນ
ໃນເລື່ອງຂອງບຸດຕິ
ພ່ຳກັນສອງນ້ອຍ
ນາງກັນຫາສຽງຈ້ອຍໆ ຄຳຫວານ ໆ ຟັງພໍ່
ບຸດຕາແກ້ວໜໍ່ພຣະອົງ
ສິ່ງຜົນຕໍ່ພໍ່ແມ່ທັງສອງ
ສັ່ງສອນເອົາໄວ້
ເລວຊາມທາງຊົ່ວ
ສັງມາດີກະດ໋ໍບຸນເຈົ້າພໍ່ພຣະອົງ
ຊິຂໍໄລລາຈາກ
ຂະໂຍມເຈົ້າຄູ່ສູ່ຄົນ
ອາຈານໃຫຍ່ອົງປະທານ
ຢູ່ໃນວັນນີ້
ເນືອງນອງຊ້ອຍຊື່ນ
ປວງຂ້າໄດ້ເພິ່ງເງົາ
ເຕັມແຕ່ການກຸສົນ
ໃຫ້ຊ່ວຍຊູປົກປ້ອງ

ລາກ່ອນເດີ້ສຽງຄ້ອງ
ສຽງກອງດັງສະນັ່ນ
ລາທັງມ້ຽງພູພັນ
ລາທັງອຸແອ່ງນ້ຳກະບອຍຊ້ຳພ່ອງໂອ
ລາຂັນໂທທັງຖ້ວຍ
ລາທັງຊວຍໃສ່ເງິນກີບ
ລາທັງດວງປະທີບໄຕ້
ໄຟແຈ້ງສ່ອງໃສ
ຂໍລາໄປທາງກ້ຳ
ໝອນປັກຄຳທັງສາດເສື່ອ
ລາໝາກເຂືອໝາກແຄ້ງ
ທີ່ເຄີຍແກ້ມປົ່ນປາ
ລາທັງອາພອນຜ້າ
ແພວາທີ່ໄດ້ຫົ່ມ
ລາເຂົ້າໝົ່ມເຂົ້າຕົ້ມ
ຂອງສົ້ມ ແລະ ເຄື່ອງຫວານ
ລາພາພານພາເຂົ້າ
ສາລາງາມສີສະງ່າ
ຂໍໃຫ້ໃສ່ສ່ອງແຈ້ງ
ຄືດ້ານດັ່ງດາວ
ກຸຕິຍາວກຸຕິນ້ອຍ
ລາທັງຊົມໃສ່ຍອດໂງ່
ອົງພຸດໂທຮູບພຣະເຈົ້າ
ຢ່າມີເສົ້າເກົ່າສີ
ເອີ້ ! ກ່ອນຊີລາຈາກນັ້ນ
ຂໍລ້າງຊ່ວຍຜັດສີ
ຜົ້ງທຸລີມືອໝອງ
ສູ່ອັນໃຫ້ໃສແຈ້ງ
ສັ່ງມາເຫຼືອແຮງຂ້າ
ອາດຕະມາຜູ້ເທດແຫຼ່
ຄັນສັດທາໂຍມແມ່
ບໍ່ຊ່ວຍລ້າງແທ້ໆຊິໄປກ້ຽງບ່ອນຈັ່ງໃດ
ເງິນບາດໄທບໍ່ເຄີຍເວົ້າ
ເງິນກີບລາວບໍ່ເຄີຍວ່າ
ເງິນດອນລ່ານ້ຳໄດ້
ໂອ່ຍພໍໃຫ້ຄ່າຟອຍ
ໄຍແມງມຸມຢາດຍ້ອຍ
ຫຍາບຢ່າງເປັນຍວງໄຍ
ຜັດທາງໃນມັນສີດຳ
ກ່ຳມືອໃຫ້ມັນແຈ້ງ
ແຍງເງົ່າໄດ້
ໃສດີພໍປານແວ່ນ
ອາດຊິບໍ່ຍາກແຄ້ນ
ດຳຄືໝຶ້ກະແມ່ນໃສ
ອັນນີ້ລ້າງນອກໃຫ້
ສິດຊື່ນມີຊີວິດ
ລ້າງທາງໃນແນວຄິດ
ບໍ່ງ່າຍດາຍຄືເວົ້າ
ເຮົາຕ້ອງເອົາພຣະທຳລ້າງ
ຫົວໃຈທີ່ໝອງໝົ່ນ
ລ້າງພວກອະກຸສົນ
ໃຫ້ຈິດໃຈແຈ່ມແຈ້ງ
ມີບຸນຄ້ຳຊ່ວຍຊູ
ເອົາແລ້ວນໍ່ພໍ່ຕູ້ແມ່ຕູ້
ຊີຂໍອ່ວຍພອນໄຊ
ອາຍຸຍືນຍາວໄກ100 ວັດສາຖຽນໝັ້ນ
ພຣະຈັນເພັ່ງພຽງດ້ານ
ກາຍຍາຜຸດຜ່ອງ
ອັນວ່າໂລກພະຍາດຮ້າຍ
ຢ່າໄດ້ມາຖືກຕ້ອງຕົວເຈົ້າໃຫ້ຫຼີກໄກ

ພະລະຂໍໃຫ້ໄດ້ ສະເໝີດັ່ງພາຍສານ
ບຸນສົມພານເຜັ່ງແສງ ແດ່ທຸກຄົນຢ່າໝອງເສົ້າ
ຄັນເຮັດນາໃຫ້ລອຍເຂົ້າ ທັ່ງຂາຍຂອງທຸກສິ່ງຢ່າງ
ໃຫ້ມີຄົນຊ່ວຍຊື້ ສົມເຈົ້າປາດຖະໜາ
ຊີຂໍລາພຽງນີ້ ປີໜ້າມາພໍ້ກັນໃໝ່
ທັ່ງຄວາມເຈັບເຈົ້າຢ່າໄດ້ ທັ່ງຄວາມໄຂ້ເຈົ້າຢ່າມີ ນັ້ນລະນາ... ສັດທາໂຍມເອີ່ຍ...

(ໝົດ).

ອວຍພອນທົ່ວໄປ

ນະມະການຸພາເວນະພ້ອມ ປະນົມກອນກ້ອຍກ່າວ
ມະໂນໃນໜ່ວງນ້ຳວ ຄຸນແກ້ວລະນຶກຫາ
ເຈົ້າຫາກໃຈແກ່ກ້າ ລະນຶກຮອດພຣະໄຕຣັດ
ໄດ້ພາກັນຈັດຫາ ແຕ່ງທານດີແລ້ວ
ລະນຶກເຖິງຄຸນແກ້ວ ສາມປະການກົ້ມກາບ
ໂດຍສຸພາບຮຽບຮ້ອຍ ທາງຂ້ອຍຊິອວຍພອນ
ຢ່າໄດ້ທຸກຍາກຮ້ອນ ປະການສິ່ງສັນໃດ
ສັບພະໂພຍໄພຫຍັ່ງ ໃຫ້ເສື່ອມສູນເສຍສິ້ນ
ຢູ່ທ່ຽງກິນທານສ້ຽງ ທາງບຸນໄດ້ຈິດຈໍ່
ຂໍຢ່າໄດ້ພົບພໍ້ ມານຮ້າຍຜ່າຍໜີ
ເຈົ້າທຳບຸນເທື່ອນີ້ ໃຫ້ມີແຕ່ຄວາມດີ
ຄວາມອັບປິຈັ່ງໄຮ ຢ່າໃຫ້ເວີນມາໃກ້
ທັ່ງຄວາມເຈັບຄວາມໄຂ້ ແນວບໍ່ດີໃຫ້ໜີຫ່ຽງ
ຢ່າໄດ້ມາຢູ່ຄ້ຽງ ຄາຂ້ອງໃຫ້ຂາດຄີງ
ຈິດສະຫງົບແນ່ນິ້ງ ປາດສະຈາກມອນມານ
ກະເສີມສານສິດໃສ ສ່ວນໃຈສະບາຍບ້ຽງ
ທ່ຽງສ່ວນກາຍສະເໝີດ້ວຍ ໂດຍດີສະດວກດັ່ງ
ຕົວຈິດຕັ່ງ ກາຍັ່ງ ໃຫ້ສົມຫວັ່ງຢູ່ດ້ຳມບໍ່ພານພໍ້ສິ່ງໃດ
ສັບພະໂຣກຢ່າໃກ້ ໄພໝູ່ມະຫາສານ
ກິເລດສາມານຜີ ໃຫ້ຜ່າຍໜີເດີທ້ານ
ປັນຈະມານທັ່ງຫ້າ ທັ່ງໂຣຄາພະຍາດເກົ່າ

ຢ່າໄດ້ມາຢູ່ເຝົ້າ
ສັບພະສິ່ງຮ້າຍ
ເຜະຫລາບຸນນຳຊູ
ຢ່າໄດ້ມີທາງເສົ້າ
ບໍ່ວ່າວັນ ແລະ ຄືນ
ຄັນເຈົ້າຍົກຍ່າງຍ້າຍ
ຢ່າໄດ້ມີເວນໄພ
ສະໜຸກເນົາໃນຫ້ອງ
ເປັນຄົນລ້ຳຄົນລວຍ
ດີໄປໝົດທຸກຊົ່ນ
ຊິທຳການຫຼືຂາຍຂອງ
ໄດ້ຄຳໄລມີເງິນລ້ານ
ເງິນກີບຢ່າຂາດບ້າງ
ທຸກສິ່ງສົມມາດມຸ້ງ
ຫວິດຈາກເຫວນາຣົກ
ແນມເຫັນທາງທຽວຍ້າຍ
ຕົກຫວ່າງນີ້ຊິຂໍລາ
ຊິລາແລ້ວແມ່ນສູ່ຄົນ

ນຳເຈົ້າໃຫ້ຫ່າງຫາຍ
ໃຫ້ຫາຍຂາດກາຍາ
ຢູ່ສູ່ຍາມເດີເຈົ້າ
ດວງພຣະໄທໃຫ້ສົດຊື່ນ
ຕະຫຼອດເດືອນຍ່າງຍ້າຍນອນເທິ້ງນັ່ງສະບາຍ
ຍົວລະຍາດໄປໃສ
ສິ່ງໃດມາຕ້ອງ
ເຄຫາຫາຍປ່ວຍ
ມີເງິນຄຳອີກດ້ວຍສະໜຸກສ້າງແຕ່ງກິນ
ສັບພະສ່ວນເຮືອນຊານ
ທ່ອງທ່ຽວເໜືອໃຕ້
ໂດລາທັງເງິນບາດ
ສົມພານເຈົ້າໃຫ້ໃຫຍ່ສູງ
ຢ່າເຂີນຂາດເບົາບົກ
ປ່ອງສະຫວັນໃຫ້ເປັນທ້າງ
ອັນຕະລາຍຢ່າມາຜ່າ
ສັດທາໂຍມພີ່ນ້ອງ
ສັດທາໂຍມ...ເອີຍ.

(ໝົດ).

ອວຍພອນຜູ້ມາທານ

ບັດນີ້ທ່ານຜູ້ມາທານໃຫ້
ຫາກເຊື່ອລິງແນ່ແລ້ວ
ຕັ້ງໃຈອອກຈາກບ້ານ
ມາທຳການກຸສົນ
ເປັນບັນໄດໄປພາຍໜ້າ
ດ້ວຍກຸສົນໃນຄັ້ງນີ້
ລວມໝົດຍາດພີ່ນ້ອງ
ສ້າງກອງການກຸສົນ
ບາງຄົນມາທານເຂົ້າ

ດ້ວຍປັຈຈັຍບໍລິຈາກ
ມະນີແກ້ວກະບໍ່ປານ
ນຶກວ່າຊິມາທານ
ແຕ່ງບຸນເອົາໄວ້
ຊາດຊິມາໃຫ້ມູນມັ່ງ
ໄປນຳກຸ້ມກ່ຳກອມ
ທຸກພາກສ່ວນມາໃນງານ
ແຕ່ລະຄົນມາໂຮມເຕົ້າ
ໂພຊະນັງຕົກແຕ່ງ

ມີທັງຕົ້ມ ແລະ ແກ່ງ ກໍ່ຫາກຫຼາຍມາກລົ້ນ ອາຫານພ້ອມຄູ່ຊູ່ອັນ
ບາງຄົນນັ້ນກໍ່ໄດ້ ມວນໝູ່ຜົນຜລາ
ພ້ອມກັນຈັດຫາມາ ແຕ່ງພາພູນລົ້ນ
ມີໝາກຈອງໝາກຄາຍພ້ອມ ນາວຫວານກ້ຽງເວີ່
ມີຂອງຫວານ ແລະ ສົ້ມ ເຂົ້າໜົມພ້ອມຄູ່ຊູ່ແນວ
ຍັງບໍ່ແລ້ວທໍ່ນັ້ນ ມີທັງຊໍ່ດອກດວງມາລາ
ພ້ອມກັນມາຊອມແຊມ ຊຶນຊົມຫອມກຸ້ມ
ທ່ານມາທານວັນນີ້ ໃຫ້ມີບຸນມາຫຸ້ມຫໍ່
ອານິສົງກໍ່ເກື້ອ ກວມເກົ້າຄູ່ຊູ່ຄົນ
ຂໍໃຫຫ້ເຈົ້າລອດພົ້ນ ສັບພະທຸກທັງປວງ
ຢ່າມີມານມາຂວາງ ປ່ອງທາງທຽວດົ້ນ
ຈົ່ງພາກັນສະໜຸກສ້ານ ກຸສົນຜົນບຸນທຸກເຊົ້າຄ່ຳ
ຢ່າໄດ້ມີຄວາມເດືອດຮ້ອນ ເງິນເຈົ້າອັ່ງກະເປົາ
ຄັນນເຈົ້າມີລູກເຕົ້າ ໃຫ້ປະເສີດມີບຸນ
ໄດ້ເພິ່ງຄຸນທັງໝົດ ໜ່ຳໂພທິຍານກ້ວາງ
ສັບພັນຍູເຍືອງໃຕ້ ນາໂຖເປັນທີ່ເພິ່ງ
ໃຫ້ເຈົ້າສຸກເລີງໆ ສົມພານບຸນແກ່ກ້າ ສະເໝີເທົ້າທ່ວກັນ
ອາຍຸທຸກທ່ານນັ້ນ ໃຫ້ສົມດ້າມດັ່ງໃຈໝາຍ
ວັນນະໃສແພວພາວ ດັ່ງດາວອະດຶງຟ້າ
ສຸກກະເສີມສຳລານດ້ວຍ ໂລຄາໃຫ້ເຫີນຫ່າງ
ພະລະເຈົ້າໃຫ້ກຳລັງ ຄວາມເຂັ້ມແຂງແກ່ກ້າ ສັດທາເຈົ້າວ່າທຸກຄົນ
ນັ້ນລະນ່າ..... ສັທທາໂຍມ... ເອີ່ຍ...

ກອນເທດແຫ່ ເຊີນພຣະເອສເຂົ້າເມືອງ

ພຣະຍາສີສົນໄຊ ຕອນທີ1 (ເທດແຫ່)

ບັດນີ້ຕົວຜູ້ຂ້າ
ເລື່ອງນິທານຊາດົກ
ສົມໝຸດຕົວຂອງຂ້າ
ຊົງສະເຫວີຍລາຊສ້າງ
ດຽວນີ້ຕົກເຂດຮ້ອນ
ຈັນໂທແສງເຮືອງຮອງ
ເມສາຍົນຕົ້ນເດືອນຫ້າ
ສັບພະດວງດອກໄມ້
ບາງຜ່ອງມີມາກລົ້ນ
ຜູ້ຂ້າເນົາສີພີ
ຄິດເຖິງຈອມໃຈເຫງົ້າ
ທີ່ຖືກເນລະເທດຈາກຫ້ອງ
ບັດນີ້ ຂ້າຈຶ່ງພາພົ້ນເຂົ້າ
ຫຼານກັນຫາ ຊາລີພ່ຳພ້ອມ
ຫມາຍຈັກມາທູນໄຫ້ວ
ໃຫ້ລາເພດພະຫນວດໄວ້
ສອງບັງອອນເປັນຫົວຫນ້າ
ໄດ້ຊົບສອງຂວບມື້
ພ້ອມທັງຊ້າງແລະມ້າ
ໂສກກະສັນຄະນຶງຄິດ
ຈຶ່ງໄດ້ເດີນດົງເຂົ້າ
ຫວັງເພື່ອມາກຣາບໄຫ້ວ
- ບັດນີ້ພໍ່ວ່າມາເຖິງແລ້ວ
ຈຶ່ງໄດ້ພາກັນລົດ
ແລ້ວພາກັນວອນໄຫ້ວ
ຖາມຂ່າວຄວາມທຸກຮ້ອນ
ກັບທັງຈອມໃຈເຈົ້າ
ຈັກຂໍກ່າວຕໍ່ນານ
ໄດ້ຍົກມາແຕ່ຕອນຕົ້ນ
ສີສົນໄຊເປັນຊື່
ເມືອງບ້ານຍ່ານນະຄອນ
ລະດູປ່ຽນຄົມຫັນ
ສອງວະໂຣທີກ້າ
ຊົນລະທາຝ້າຝົນໃຫມ່
ກ່ຳບານບ້າງອອກຈູຈີ
ຜົນໝາກດົກຫນາ
ນັ່ງປອງເປັນເຈົ້າ
ສັນດອນພຣະຍາເຫວສ
ໃຫ້ໄກບ້ານຫ່າງນະຄອນ
ພະເນຈອນນອນປ່າ
ມາເຖິງພື້ກ່ຳແມ່ນບຸນ
ເຊີນຊວນອົງພຣະເຫວດ
ໃຫ້ຄືນເຂົ້າສູ່ນະຄອນ
ໄດ້ພາພົ້ນທຽວທ່ອງ
ແຕ່ເດີນດົ້ນເຈົ້າດຸ່ງມາ
ມວນຫມູ່ພົ້ນທະຫານ
ຫ່ວງນຳພຣະອົງເຈົ້າ
ສັນຈອນນອນປ່າ
ພຣະອົງເຈົ້າໃຫ້ຕ່າວຄືນ
ສຳນັກປ່າເຂົາວົງກົດ
ເຄື່ອງປົງລົງໄວ້
ຊີໄພໃຫ້ຄືນຕ່າວ
ມັດທີຫຼ້າຢູ່ຈັ່ງໃດ
ສັນດອນພຣະຍາເຫວດ

ຜູ້ທີ່ຊົງເຜດສ້າງ
ຫວັງວ່າຄົງສຸກລົ້ນ
ຍັງຄ່ອຍສຸກຢູ່ສ້າງ
ເປັນຈັ່ງໃດນໍ່ເຈົ້າ
ຍັງຄ່ອຍຫາຊອກໄດ້
ກັບທັງຝູງສັດຮ້າຍ
ເຂົ້າບໍ່ມາບຽດໃກ້
ອັນວ່າຜີເຜດຮ້າຍ
ກັບທັງສຽງແຊວຂັນ
ກໍ່ບໍ່ມາກວນຕ້ອງ
ເນົາຢູ່ດອນດ່ານດ້າວ
ຄ່ອຍຢູ່ດີ ບໍ່ນໍ

ຊົນຊ້ອຍຢູ່ປ່າດົງ
ໂພຍໄພນັ້ນເພີ່ນຫ່າງ
ສະບາຍບ້າງເພິ່ງບຸນ
ອາຫານໄພຢູ່ໃນປ່າ
ພໍໄດ້ໃສ່ຈໍຫັນ ບໍ່ນໍ
ໃນດົງນັບບໍ່ໄຄ່ວ
ກວນເຈົ້າກໍ່ພໍລີ
ເປົ້າປ່າພາຍໂພງ
ກູກຂວັນກວນຮ້ອງ
ຂວັນເຂືອລູກສອງອ່ອນ
ຄັນສອງເຈົ້າ..
ລູກຄຳເອີ່ຍ.....

ຕອນພໍ່ເວົ້າ

- ເປັນຈັ່ງໃດຕໍ່ລູກລ້າ
ບໍ່ຄິດຢາກອ່ວາຍໜ້າ
- ລູກພໍ່ເອີ່ຍ ພໍ່ນີ້ຂໍເຊີນເຈົ້າ
ຢ່າໄດ້ມາຢູ່ຄ້າງ
ຢ່າມານອນໃນຖ້ຳ
ໃຫ້ລູກຄືນເມືອຢູ່ກ້ຳ

ມາຢູ່ດົງຢູ່ປ່າ
ຄືນບ້ານເກົ່າຫຼັງ ແດ່ບໍ່ນໍລູກຄຳເອີຍ
ເມືອເມືອງຕຸ້ມໄພ່
ດົງກ້ວາງດັ່ງຫມູ່ລີງ ທ້ອນ
ເດືອນດຳຝ້າມືດກ່ຳ
ນະຄອນກ້ວາງແຫ່ງເຮົາສາພໍ່ວ່າ

ພຣະເຫວດຕອບພໍ່ ຕອນທີ 1 (ເທດແຫ່)

ບັດນີ້ ອາຕະມານີ້
ອົງມຸນີສັນຕະໂຣ
ມາບຳເພັນຊົນສ້າງ
ພ້ອມສາຍາຍອດແກ້ວ
ນັບວ່າເຈັດເດືອນໄດ້
ສັນລູກໝາກຮາກໄມ້

ໄດ້ສົມໝຸດຊື່ເປັນລືສີ
ທີ່ພາກພອຍເມືອງບ້ານ
ປາລະມີຢູ່ໃນປ່າ
ມັດທີພ້ອມກຳ່ຳພຽນ
ເປັນຊີໄພຈົນເຫຼືອງຫຼ່າ
ແຕ່ໃຈນັ້ນກຳ່ຊຸ່ມເຢັນ

ບໍ່ໄດ້ມີເຂັນຂ້ອງ ໂພຍໄພກໍ່ເຫິ່ນຫ່າງ
ຝູງຫມູ່ງອດງ້ຽວ ສັດຮ້າຍກໍ່ບໍ່ກ້ວນ
ເປັນຍ້ອນບຸນສົມສ້າງ ແຕ່ປາງຫຼັງຖ້ວນຖີ່
ສີລະ ທານະປາລະມີ ນັ້ນໄດ້ມາຫໍ່ຫຸ້ມ ມານຮ້າຍກໍ່ພາຍຫນີ
ບັດນີ້ ມວນມູ່ເສນາພ້ອມ ປະນົມມືກົ້ມກາບໃສ່
ຍໍຍົກຂັນດອກໄມ້ ວອນໄຫ້ວລາດທະນາ
ມີທັງຂັນເງິນພ້ອມ ຂັນຄຳອັນລ້ຳຄ່າ
ຍົກພຽງຫູຍໍພຽງຕາ ຂໍຂະມານອບນ້ອມ ວອນໄຫ້ວໃຫ້ຕ່າວຄືນ
ຂ້າແຕ່ບິດາໄທ້ ສີສິນໄຊພະຍາພໍ່
ຜຸດສະດີສິ່ງເຫງົ້າ ມານດາເຈົ້າໃຫ້ຮົ່ມຕອງ
ການທີ່ລຸກພັດພາກຫ້ອງ ນະຄອນທອງເຫິ່ນຫ່າງ
ແສນລຳບາກຍາກແຄ້ນ ບໍ່ຄືແທ້ແຕ່ເກົ່າຫຼັງ
ຄວາມທຸກຂັງຂັດຂ້ອງ ມີມາຕັ້ງຮ້ອຍຢ່າງ ພໍ່ແມ່ເອີ່ຍ
ການທຽວທາງຕົນເປືອຍເປ້ ເຊລົ້ມຕ່ອຍຕໍ່
ແສນສົງສານມັດທີນ້ອງ ຄອງກັນຫາຜູ້ນ້ອຍອ່ອນ
ຟັງສຽງລູກອອດອ້ອນ ຫົວເຂົ້າແລະນົມ
ບາງແຫ່ງຕົມຕິດເປື້ອນ ຊາລີກໍ່ວອນເຈ່ຍ
ນັບວ່າອົດອ່ອນເພຍ ຈຶ່ງໄດ້ມາຮອດຫ້ອງ ພະອົນເຈົ້າແຕ່ງຖວາຍ
ຕົກລົງຕັດເກດເກົ້າ ຊົງບວດເປັນລືສີ
ສ່ວນວ່ານາງມະທີ ທ່ຽວເດີນດົງກ້ວາງ
ໄປຫາຂຸດມັນອ້ອນ ຢູ່ໃນດອນຫາມັນປ່າ
ຜົນຜະລາໜາກໄມ້ ມັນມູ້ຄູ່ຊູ່ອັນ
ອັນວ່າຂອງສັນນັ້ນ ພຽງພໍບໍ່ອຶດຢາກ ພໍ່ແມ່ເອີ່ຍ
ແຕ່ຫາກປຽບບໍ່ໄດ້ ຄືຄາວກີ້ຢູ່ນະຄອນ
ເຖິງຍາມນອນບໍ່ມີຜ້າ ກຳພະລາມາຕຸ້ມຫົ່ມ ພໍ່ແມ່ເອີ່ຍ
ຫນາວຫົວລົມລ່ວງຕ້ອງ ກາຍສະບັ້ນສັ່ນເຊັນ
ຄິດເຫັນຄາວຢູ່ບ້ານ ສະເທວີຍເມືອງຕຸ້ມໄພ່
ພໍປານຕາຍແລ້ວເກີດໃຫມ່ ພຸ້ນລະຕີລູກແກ້ວ ແນວສ້າງຄູ່ຊູ່ອັນ
ອີກອັນຫນຶ່ງ ສັບພະສັນສັດຮ້າຍ ຢູ່ໃນປ່າໄພຫນາ
ເຂົ້າບໍ່ມາຮາວີ ບຽດບຽນເຂົ້າມາໃກ້

ສ່ວນວ່າບິດາໃຫ້ ສິນໄຊພະຍາພໍ່ ນັ້ນເດ່
ຍັງຄ່ອຍສຸກຢູ່ສ້າງ ສະເໝີດ້າມດັ່ງຫຼັງ ຢູ່ບໍ່ນໍ
ອັນວ່າໂລຄາໄຂ້ ໂພຍໄພທຸກໂສກ ນັ້ນເດ່
ໂລກບໍ່ມາບຽດໃກ້ ຕົວເຈົ້າເປັນຈັ່ງໃດ
ກັບທັງມານດາເຈົ້າ ຜຸດສະດີພະແມ່ເມືອງ ນັ້ນເດ່
ຍັງຄ່ອຍສຸກຢູ່ສ້າງ ບຸນກ້ວາງເຫຼືອມງໍາ
ຈັກຂຸທໍາຕາແກ້ວ ຂອງຈອມທໍາທັງຄູ່
ຍັງແຂງແຮງໃສຮຸ່ງແຈ້ງ ບໍ່ມີເສົ້າ ວ່າຫມົ່ນຫມອງ
ນັ້ນເທາະນ້າ.... ພໍ່ແມ່ເອີຍ.....ນໍ່

ພຣະເຫວດເວົ້າ

ຈັ່ງຊັ້ນລະພໍ່ແມ່ເອີ່ຍ ການທີ່ລຸກພັດພາກຫ້ອງ
ນະຄອນທອງມາຢູ່ປ່າ ບໍ່ໄດ້ມີອັນຄາຂັດຂ້ອງ
ຂອງສັນບໍ່ອຶດຢາກ ພ້ອມທັງໂລກພະຍາດຮ້າຍ ກໍ່ບໍ່ມາໃກ້ບຽດບຽນ
ພໍ່ເອີ່ຍລູກບໍ່ຄືນເມືອແລ້ວ ຄອງເມືອງຕຸ້ມໄພ່
ພວກເສນາໃຫຍ່ນ້ອຍ ຊິຫຍັນຫຍໍ້ທົ່ວເມືອງ
ຂໍໃຫ້ພໍ່ຈົ່ງເບື້ອງ ກັບຕ່າວຄືນສາ
ທັງເສນານາງໃນ ຢ່າຢູ່ດົນມັນຊິຊ້າ
ລູກນີ້ອາຍທັງຫນ້າ ອາຍໄປຫມົດທຸກຢ່າງ
ຄິດເຫັນປານກ່ອນກໍ່ ຫົວໃຈແຄ້ນອັ່ງມະໂນ ເມືອສາພໍ່ເອີຍ.

ພຣະຍາສີສິນໄຊ ຕອນ 2 (ເທດແຫຼ)

ດູລາ ບຸດຕາແກ້ວ ຊິໄພພະຍາເຫວດ ຄໍາເອີຍ
ການທີ່ລູກພັດພາກຫ້ອງ ນະຄອນກ້ວາງເກົ່າຫຼັງ
ຂອງອິຫຍັງທັງສິ້ນ ບໍ່ເຫມືອນຄາວລູກຍັງຢູ່
ມີແຕ່ຄວາມໂສກເສົ້າ ຄິດເຖິງເຈົ້າຜູ້ຈາກຫນີ
ວຽກກະທໍາການສ້າງ ນາສວນຮົ້ວແລະໄຮ່
ກໍ່ບໍ່ລຸລາບໄດ້ ເພາະຝົນຟ້າບໍ່ຄ່ອຍດີ
ພານິດໂຊຊາວຄ້າ ບໍ່ໄຫຼມາລົ້ນຫຼັ່ງ

ເຫມືອນລູກຍັງຕອມຕຸ້ມ ເປັນເຈົ້າພໍ່ພະຍາ
ອັນວ່າຊ້າງແລະມ້າ ພ້ອມພໍ່ພົນທະຫານ
ທີ່ຍັງເອົາກິຈຈະການ ດັ່ງເດີມຫາກມີຫນ້ອຍ
ທຸກວັນນີ ພໍ່ໄດ້ພາພົນສ້າງ ຄວາມຈະເລີນບໍ່ຄືເກົ່າ
ແຕ່ວ່າສັບພະໂລກບໍ່ເຂົ້າ ມາໃກ້ບຽດບຽນ
ອັນວ່າມານດາເຈົ້າ ຜຸດສະດີກໍ່ເຫມືອນພໍ່
ບໍ່ໄດ້ມີພະຍາດໄຂ້ ເຂັນຮ້າຍກໍ່ພ່າຍຫນີ
ດ້ວຍເດດປາລະມີເຈົ້າ ຂອງຈອມທໍຊິງເຫຼືອມ
ປະຊາຊົນໄພ່ຟ້າ ສະບາຍສ້ຽງທົ່ວແດນ
ຄາວນີ້ ພໍ່ໄດ້ຈາກແວ້ນແຄວ້ນ ກຸງໃຫຍ່ປະເຊໄຊ
ພ້ອມໄພ່ພົນເສນາ ພະແມ່ເມືອງແລະຊາວຄ້າ
ເພາະວ່າໂທສາສ້ຽງ ສູນເສຍຫາຍຫ່ວງ ລູກພໍ່ເອີ່ຍ
ຄວາມສັບສໍ່ທັງປວງ ຄວາມເຫັນຜິດທັງມວນ
ພໍ່ໄດ້ຂົນລ່ອງນ້ຳ ທະເລກ້ວາງບໍ່ໃຫ້ຍັງ
ພໍ່ແມ່ຍັງຢູ່ໄດ້ ຈິ່ງພ້ອມໄພ່ພົນທະຫານ
ບັນດິດຕາອາຈານ ມາອ່ອນຍອມພຣະອົງເຈົ້າ
ໂຊກດີມາເຖິງເທົ້າ ວົງກົດເຂົ້າອັນກ້ວາງໃຫຍ່
ຈິ່ງແຕ່ງຂັນດອກໄມ້ ເອົາທຽນຄຳຄາດໄວ້ ໃນຫັ້ນຄູ່ລະແສນ
ມີທັງຂັນເງິນພ້ອມ ມາລາຫອມດວງດອກ
ເສນາຊອກຄົດຄົ້ນ ມາວອນໄຫ້ວລາດທະນາ
ພາກັນຍໍຍົກຂຶ້ນ ສູງພຽງຕາຍັງວ່າຕ່ຳ ຄຳເອີ່ຍ
ຈຳຕ້ອງຍໍໃສ່ຄໍ້ວ ປະນົມນົ້ມກ່າວຈາ
ຂໍສົມມາລືສີເຈົ້າ ຈອມທຳພຣະຍາເຫວດ
ໂທດໄດ້ເນລະເທດເຈົ້າ ໃຫ້ໄພ່ບ້ານຫ່າງວັງ
ຊັ່ງພຣະອົງວ່າທານຊ້າງ ມຸງຄຸນຕົວປະເສີດ
ກໍ່ເລີຍເກີແຕກມ້າງ ໃຜກໍ່ເວົ້າວ່າບໍ່ດີ
ອັນນີ ນານເຖິງເຈັດເດືອນຖ້ວນ ໂທສາກໍ່ສູນເປົ່າ
ພໍ່ຈິ່ງເຕົ້າໄພ່ຟ້າ ມານ້ອມນ່ຽວອອນ
ຂໍອະໂທສີທ້ອນ ຢ່າເປັນບາບເວນກຳ
ບໍ່ໄດ້ເຈຕະນາທຳ ໃຫ້ລູກໄລໄພ່ບ້ານ

ເປັນດ້ວຍເທວະດາເຂົ້າ
ໃຫ້ພໍ່ຂັບໄລ່ເຈົ້າ
ເພື່ອຈັກໄດ້ກໍ່ສ້າງ
ບຸນສົມພານແຕ່ປາງຫຼັງ
ບັດນີ ກໍ່ຫາກສົມພຣະໄທປ້ອງ
ທ້ອປະເທດກໍ່ຍົກຍ້ອງ
ຝູງຂ້າຂໍເຊີນເຈົ້າ
ໃຫ້ລາເພດຜະນວດໄວ້
ຜົນນິກອອນຊາວເຊື້ອ
ລູກຢ່າຖືໂທດທ້ອນ
ໃຜບໍ່ຮູ້ວ່າເຈົ້າ
ບາດນີ້ມອງເຫັນຄັກ
ໃຫ້ລູກໄລໄພກ້ວາງ
ປະເຊໄຊເຂດແຄວ້ນ
ນັ້ນລະນ່າ

ບັນດົນໃຈພວກໄພ່
ຈອນຮ້າງຫ່າງປາງ
ສົມໂພດໂພທິຍານ
ແຕ່ງແປງຈິ່ງເປັນໄດ້
ເທວະດາປັນປ່ອງ
ຫວັງຊົ່ນເພິ່ງຮົ່ມເງົາ
ຊົ່ໄພພຣະຍາເທວດ
ຄືນເຂົ້າສູ່ນະຄອນ
ສີພິກໍ່ຫວັງເພິ່ງ ລູກນີ້ແລ້ວ
ຝູງຄືນໄປ້ບາບຫນາ
ເປັນນັກປາດທີ່ສູງສັກ
ວ່າແມ່ນໂພທິຍານສ້າງ
ກັບຄືນຄອງຕຸ້ມໄພ່
ຊົ່ຖວາຍເຈົ້າແຕ່ຜູ້ດຽວ
ລູກຄຳເອີ່ຍ... ....

ຕອນພໍ່ເວົ້າ

ເຊີນທອນ
ລູກຢ່າໄດ້ກ່າວເວົ້າ
ມີອັນໃດຈິ່ງອະໄພ
ແສນເຕັມທີ່ຕົວຂ້ອຍ
ຄວາມໂກດຮ້າຍ
ມື້ນີ້ໄດ້ເຫັນຫນ້າລູກແກ້ວ
ຂໍໃຫ້ໂສດາດອມ
ກໍ່ຫາກຫຼາຍທີແລ້ວ
ເຊີນເທາະນໍ່ລູກຫຼ້າ

ລູກຄຳເອີ່ຍ
ອະດິດເກົ່າຄາວຫຼັງ
ໃຫ້ແກ່ກັນວັນນີ້
ເດີນທາງໄກຍາວໂຍດ
ບໍ່ຄາຂ້ອງຢູ່ໃຈ ພໍ່ແມ່ແລ້ວ
ແສນຊົ່ນໃນມະໂນ
ຕໍ່ພໍ່ມາວອນເວົ້າ
ແຕ່ຂໍວອນລູກຂອງພໍ່
ຄືນເມືອບ້ານເກົ່າຫຼັງຂອງເຮົາ ພໍ່ວ່າ.

ພຣະເຫວດສັນດອນຕອບພໍ່ ຕອນທີ 2 (ເທດແຫ່)

ດູລາບິດາໄທ້ ສົນໄຊພະຍາພໍ່
ກັບທັງພົນໄພ່ພ້ອມ ທີ່ມາພ້ອມລາດທະນາ
ຄາວນີ້ຫມົດບາບແລ້ວ ບຸນສົ່ງມາຫາ
ຂັນສົມມາຍຍົກ ໃສ່ກະສຽນວອນໄຫ້ວ
ລູກອະໂຫສິໃຫ້ ກຳເວນຕັ້ງແຕ່ເກົ່າ
ບໍ່ໃຫ້ມີແກ່ເຈົ້າ ກັບທັງຂາໄພ່ພົນ
ບັດນີ້ ພຣະພໍ່ເຈົ້າ ພ້ອມໄພ່ພົນທະຫານ
ຂໍວອນວານຊີໄພ ພະເຫວດຄືນຄອງສ້າງ
ດູບໍ່ສົມຄວນອ້າງ ພຣະຈອມທຳຢ່າໄດ້ວ່າ
ຫາມຂອນຜີຕົກປ່າຊ້າ ເອົາຄືນບ້ານບໍ່ຫ່ອນດີ
ພໍ່ຫາກຟັງຄວາມເວົ້າ ປະຊາກອນທີ່ສັບສໍ່
ທູນໃຫ້ພຣະພໍ່ເຈົ້າ ຈຳຂ້າໄດ້ໄລ່ຫນີ
ທັງມັດທີແລະຫຼານນ້ອຍ ສອຍວອຍເດີນປ່າ ພໍ່ເອີ່ຍ
ຖ້າຫາກຂີນຢູ່ຊ້າ ຊີວັງມ້ວນແມ່ນບໍ່ຍັງ
ບັດນີ້ ພຣະພໍ່ເຈົ້າ ຊິມາຫມ່ຽວຄືນຫຼັງ
ຄືນອັບປີ້ຈັ່ງໄຮ ພໍ່ກຽດຊັງພໍແຮງແລ້ວ
ແນວ່າບຸນຄູນຄ້ຳ ໃຫ້ທຳພຽນຊອກຫາໃຫມ່ ສາເດີ
ຄົງຊິຫາຊອກໄດ້ ຜູ້ມາຂືນນັ່ງເມືອງ
ແນບໍ່ເປັນຕາເລື້ອງ ຢ່າວົນວຽນຫຼາຍເລີ່ ຫ
ເຊີນເດີ ເຊີນພຣະພໍ່ເຈົ້າ ນຳພົນເຂົ້າສູ່ນະຄອນ
ລູກນີ້ຄົນຕ່ຳຕ້ອຍ ແຕ່ເກີດຮ່ວມຕະກຸນສູງ
ແສນຊິຈູງຍໍຍົກ ກ່ຳຕ່ຳລົງເລີງເລື້ອຍ
ລູກນີ້ເຫມືອນເຂໂລກ້ອນ ພະບິດາບ້ວນຖິ້ມ
ວິດຈາກປາກພຣະໂອດເຈົ້າ ຊິກືນເຂົ້າໄດ້ບໍ່ເດ່
ລູກນີ້ຈຳເປັນແລ້ວ ຈຳຈອນຕ້ອງນອນປ່າ
ບຸນຜະຫຼາລູກຫາກມີສ່ຳນີ້ ຊິຂໍສູ້ຢູ່ຕໍ່ໄປ
ຂໍເຊີນພຣະແກ່ນໄທ້ ແລະມວນຫມູ່ພົນທະຫານ
ສະເດັດເດີນທາງກັບ ຕ່າວຄືນນະຄອນກ້ວາງ
ໃຫ້ລູກຂໍນຳທ້ອນ ຂໍວອນໄວ້ສາກ່ອນ

ຂໍພະວອນພໍ່ເຈົ້າ
ຂ້າບໍ່ມີເຄື່ອງແຄ້ນ
ພ້ອມທັງປີຕຸເລດໃຫ້
ຄວາມພໍໃຈຂອງຂ້າ
ວ່າໃຫ້ກັບຕ່າວບ້ານ
ນັ້ນລະນ່າ
ຢ່າເອົາຂ້າຕ່າວເມືອງ
ແຄງໃຈນຳພວກໄພ່
ທັງເຫງົ້າແມ່ພະຍາ
ຢາກເປັນຊີຢູ່ໃນດ່ານ
ພໍປານກ້າງບໍ່ລ່ອງຄໍ
ພໍ່ແມ່ເອີຍ... ... .

ພຣະເຫວດເວົ້າ

ພໍ່ຫາມາວອນເວົ້າ
ຫົວໃຈລູກແຫ່ງເສົ້າ
ແຕ່ກ່ອນຄືບໍ່ທ້ວງ
ສວາຍແກ່ເກີນຄວາມຄິດ
ຂໍຈົ່ງຄືນສາເຈົ້າ
ຫົວອົກລູກຊິແຕກມ້ວງ
ສອງທີນ້ຳເລົ່າ
ມະໂນເອົ້າອັ່ງຊວງ
ເວົ້າວ່າບິດາຜິດ
ຈົ່ງເລົ່າມາວອນເວົ້າ
ແສນຊົ່ວນຳ້ຕາມຊ່ວງ
ສັ່ງມາເສົ້າອັ່ງມະໂນແທ້ແດ່.

ຕອນພໍ່ເວົ້າ

ຟັງພໍ່ກ່ອນ
ຕະຕິໂຍ
ພໍ່ນີ້ປຽບດັ່ງໃບໄມ້ຫ່ຽວ
ເງື້ອມ ແລະ ເງົາ
ຍາມຮ້ອນແຜດ
ລູກນັ້ນປຽບໃຫ້ເຫັນ
ຮົ່ມກ່ຳໃຫຍ່
ແຜ່ສາຂາ
ຍາມຮ້ອນຫາກ
ເຫວດສັນຕະໂຣ
ພະບິດາຂໍຫນ່ຽວ
ມີຮົ່ມກ່ຳບາງເບົາ
ບໍ່ອາດບັງແສງແດດ
ຄືນຊົ່ມກ່ຳບໍ່ເຢັນ ລູກຄຳເອີ່ຍ
ຄືພຶກສາຕົ້ນໃຫຍ່
ໃບກ່ຳດົກຫນາ
ກິ່ງໃບໄກມາກ
ຄືນຊົ່ມກ່ຳຊົ່ນເຢັນ ລູກຄຳເອີ່ຍ.

ພຣະຍາສີສົນໄຊ ຕອນ 3 (ເທດແຫ່)

ດຽວນີ້ ເມືອງປະເຊໄຊກ້ວາງ
ມີແຕ່ລົມຜ່ານຕ້ອງ
ນະຄອນຫຼວງບໍ່ມີຮົ່ມ
ອາຍເອົາອັງອຸລາ

ປວງປະຊາທັງຄ້າຍ
ລູກບໍ່ກັບສີຜີ ພໍ່ບໍ່ກັບຕ່າວປີ້ນ
ພໍຂໍ່ວອນຍັງເຈົ້າ
ຮັບເອົາຂັນສົມພານ
ມີທັງຂັນເງິນພ້ອມ
ຍົກໃສ່ຫົວເກດເກົ້າ
ລູກຢ່າມີໃຈລ້ຽວ
ພໍ່ຊິອີກແຕກມ້າງ
ພໍ່ຫາກຜິດທໍ່ຟ້າ
ໃຫ້ລູກຟັງຄຳຂໍ
ຢ່າຖືຊາຄົນເຖົ້າ
ໃຫ້ລູກເອົາແຕ່ຂໍ້
ພໍ່ນີ້ຈຳໃຈແລ້ວ
ລູກບໍ່ຄືນສູ່ບ້ານ
ລູກຊິຖືໂທດຮ້າຍ
ຄົນເຮົາບຸນກຳຕົກ
ແມ່ນຊິດີຫຼືຮ້າຍ
ໃຜຊິລົບຫຼີກໄດ້
ໃຫ້ລູກຄືນເມືອງກ້ວາງ
ຊັບຊິນມີບໍ່ໄຮ້
ອາຫານດີມີລົ້ນ
ຢ່າຢູ່ທຸກຢາກຫຍຸ້ງ
ຮ່າງກາຍຜອມສີເສົ້າ
ກິນໝາກດູກລູກໄມ້
ຟັງສຽງຊິງເສືອຮ້ອງ
ເບິ່ງທະນີເທິງຍຸງຍາງ
ໃຜຊິເຫັນດີດ້ວຍ
ບໍ່ແມ່ນຂ້າທັ່ງບັ້ງ
ໃຫ້ລູກປົ່ງເສຍໄວ້
ເຊີນລູກໄປອາບນ້ຳ
ຄົ່ງຕາຍຍ້ອນແດດຈ່ີ
ເມືອງບ້ານບ່ອນເດີມ
ແນວຫມໍ່ໂພທິຍານ
ຈາກປະຊາດຽວນີ້
ຂັນຄຳເດຍລະດາດ
ຂໍ່ວອນເຈົ້າໃຫ້ຕ່າວຄືນ
ວາຈາດອກເວົ້າຕ່າງ
ຄັນເວົ້າເລື້ອງຜ່ານມາ
ຢ່າໄດ້ກ່າວຄວາມຫຼັງ
ພໍ່ແມ່ຄົ່ງວອນເວົ້າ
ຄວາມບໍ່ດີຂອງພໍ່
ດີນັ້ນຈັ່ງແມ່ນທຳ
ບໍ່ມີແວວຊິຍັງຢູ່
ຄົ່ງຊິມ້ວຍມອດຊີວັງ
ມັນຜິດຮ່ອມຊິນທຳ
ແຕ່ງແປງຈ່ິງເປັນໄດ້
ສັນໃດກໍ່ກຳແຕ່ງ
ກຳນັ້ນຕອບສະໜອງ
ປະເຊໄຊຕຸ້ມໄພ່
ຕາມເຈົ້າແຕ່ຊິທານ
ຂອງສັນບໍ່ອຶດຢາກ
ໃຫ້ຍຸງຮ້ີນໄລ່ຕອມ
ເພາະກິນມັນຕົ້ມບໍ່ເປ່ືອຍ
ປານເຊ້ືອຄ່າງລີງ
ຕາງເຄ່ືອງມະໂຫລີ
ປຽບດັ່ງນາງລະບຳເຕ້ັນ
ແນວຄົນດີມານນອນລ້ີຢູ່ໃນປ່າ
ຊິມາຢ້ັງຢູ່ປ່າດົງ
ໜັງເສືອລາຍອັນເຫມັນສາບ
ຊ້ົງຜ້າແຜ່ນສະໃບ

ນຳໄພ່ຟົນຄືນເຂົ້າ ເມືອງຫຼວງພີໄຊເຊດ
ພໍ່ຊິອະພິເສກໃຫ້ ເປັນເຈົ້າດັ່ງເດີມ
ສະຫນົມນາງຢູ່ໃນຫ້ອງ ມີຫຼາຍຕັ້ງຫົກຫມື່ນ
ພໍ່ຊິຍົກໃຫ້ ຖວາຍເຈົ້າແຕ່ຜູ້ດຽວ
ສັບພະວົງສາເຊື້ອ ປະເຊໄຊນ້ອຍໃຫຍ່
ໃຜກໍ່ຫວັງເຜິ່ງເຈົ້າ ຂໍຊົ້ນຮົ່ມເຢັນ
ການບຳເພັນຊິນສ້າງ ບໍ່ແມ່ນມີແຕ່ທາງດຽວ ຕັ້ງແຕ່ເນົາຢູ່ໃນປ່າ
ທານະ ສີລະ ປາລະມີ ເນົາຢູ່ເມືອງຢູ່ບ້ານ ກໍ່ທຳໄດ້ດັ່ງດຽວ
ລູກຢ່າໄດ້ຄິດລ້ຽວ ໃຫ້ຫຼຽວມໍ່ປວງປະຊາ
ຂັນສົມມາຍົກ ໃຫ້ຮັບເອົາສາເດ່ເຈົ້າ
ດຽວນີ້ເມືອງປະເຊໄຊເສົ້າ ເຫງົ້າຕາຍໃບໄມ້ຫ່ຽວ
ເຊີນລູກກັບຕ່າວລ້ຽວ ໃຫ້ຝົນຟ້າຫຼັ່ງລົງ
ຂົງເຂດນ້ຳຝ່າຍພຸ້ນ ພູມປະເທດກັນດານ
ເຊີນຫນໍ່ໂພທິຍານກັບ ສູ່ນະຄອນເມືອງບ້ານ
ເພື່ອສິ່ງເສີມການສ້າງ ນາສວນກ້າຫ່ວານ
ຄັນວ່າລູກບໍ່ກັບຕ່າວບ້ານ ຝົນຟ້າກໍ່ບໍ່ມາ
ປວງປະຊາທັ້ງຄ້າຍ ກົວຕາຍຈົນວ່າສັ່ນ
ເຊີນລູກຮັບເອົາຂັນ ປະຊາຊົນຍົກໃຫ້ ດຽວນີ້ ຢ່າຊົນານ
ນັ້ນລະນ່າ ລູກຄຳເອີ່ຍ...

ພຣະເຫວດສັນດອນ ຮັບເອົາຂັນນິມິນ

(ຕອນລາປ່າດົງພົງໄພ)

ບັດນີ້ ພໍເມື່ອຟັງຄຳຕ້ານ ສີສົນໄຊພະຍາພໍ່
ຂໍໃຫ້ກັບຕ່າວບ້ານ ຄືນເຂົ້າສູ່ເມືອງ
ເຄື່ອງພຣະໄທເຮົາໄດ້ ຈຳໃຈຫນີຈາກ
ແສນລຳບາກທີ່ຊິກັບຕ່າວປັ້ນ ຄືນໄດ້ດັ່ງຫວັງ
ເຮົາມາຄິດອີກຄັ້ງ ຄວາມລຳບາກປະຊາກອນ
ຊາວນະຄອນທັ້ງຫຼາຍ ຊິວອດວາຍມະລາຍສິ້ນ
ເຂົາກໍ່ຍິນດີນ້ອມ ປະນົມກອນກົ້ມກຣາບ
ຂໍໃຫ້ພຣະແຈມເຈົ້າ ລືມເລື່ອງເກົ່າຫຼັງ

ຂ້ານີປຸນປອງສ້າງ
ຊາດນີ້ເຮົາກໍ່ເປັນມິ່ງບ້ານ
ພໍໄດ້ຟັງຄຳເວົ້າ
ຂໍຂະມາທັງຫມົດ
ຝູງຂ້າເປັນຄົນໃບ້
ບໍ່ຮູ້ເຫດແຕ່ກ່ອນກີ້
ບັດນີ້ຝູງຂ້າຂໍກຣາບກົ້ມ
ຂໍໃຫ້ໂປດຍົກເວັ້ນ
ຕັດຊົນໃຈແລ້ວ
ຜົມວິຫານກ່າວໄວ້
ຄາຍຄວາມເຄືອງແຄ້ນ
ຕັດຊົນໃຈຕ່າວຍ້ອນ
ໃຫ້ຄ່ອຍຢູ່ດີເຢີ .....
ພູມສະຖານຫົນຫ້ອງ
ທັງພູຜາ ແລະ ປ່າໄມ້
ກາງເວັນເຮົາເຄີຍຊົ້ນ
ຂ້າຂໍລາຄືນກັບ
ລາທັງປວງສະນ້ຳ ໃສງາມໆ
ບົວທອງໄຂກາບອ້າ
ຂໍໃຫ້ມີສຸກລົ້ນ
ເຈຍບ່າງກະຮອກຈ້ອນ
ລາທັງຫມີເສືອຊ້າງ
ຂໍເອີ້ນສັ່ງພວກຫມູ່ເຈົ້າ
ຄອຍຢູ່ດີເຢີ... ຝູງຫມູ່ສັດສ່ຳເຊື້ອ
ຄວາຍເຖື່ອນງົວແມ່ລ້ານ
ບ່ອນທີ່ເຄີຍສົມສ້າງ
ສາລາທອງບ່ອນທີ່ເຄີຍຢັ້ງ
ຄູຫາທັງແຖວຖ້ຳ
ເຖິງຍາມຄ່ຳຝູງຫມູ່ປີ້ງ
ບໍ່ວ່າຝົນຫຼືແລ້ງ
ໂພທິຍານມາຫຼາຍຊາດ
ຕ້ອງໃຈກ້ວ້າງດັ່ງຫຼັ່ງ
ຝຸ່ງເຫຼົ່າເສນາ
ທີ່ຜ່ານກາຍມາແລ້ວ
ປັນຍາກໍ່ຍັງອ່ອນ
ພຣະອົງສ້າງສອນບຸນ
ຂໍສົມມາຍອມໂທດ
ເຂັນຂ້ອງຢ່າໃຫ້ມີ
ຊົ່ຄືນເມືອເມືອງຕຸ້ມໄພ່
ໃຫ້ໃຈກ້ວ້າງແຜ່ຜາຍ
ແຕ່ຄາວຫຼັງຄັ້ງກ່ອນ
ຊົ່ຄືນເຂົ້າສູ່ເມືອງ

ສາລາທອງທີ່ເຄີຍຢູ່
ທີ່ເຄີຍໃຫ້ຮົ່ມເຢັນ
ແສງແດດບັງຕາ
ສູ່ນະຄອນເມືອງກ້ວ້າງ
ທີ່ເຄີຍໄດ້ລອຍລ່ອງ
ຊົ່ລາເຈົ້າຈາກຫນີ
ຝູງຊະນີລີງຄ່າງ
ຂໍວອນເຈົ້າໃຫ້ຢູ່ດີ
ຢູ່ກາງດົງໂອ່ງລະມັ່ງ
ຢ່າຫມອງເສົ້າໃຫ້ຊື່ນບານ
ອາໃສເນົ້າດົງດ່ານ
ກະທິງພ້ອມຝ່ຳເຫມືອຍ
ທັງຫຼາຍຂ້າຂໍສັ່ງລາ ລາກ່ອນເດ່ີ
ພະອວນຂ້າຊົ່ຕ່າວລາ
ຍຸງຍອງເຄີຍຮ້ອງຮ່ຳ
ບົນແສ້ວສ່ວນສົນ
ໃຫ້ສົດຊື່ນຢ່າຫງອຍເຫງົ່າ

ສຽງເຂົ້າຂັນທັງກະທາ
ລາທັງຫົວມັນອ້ອນ
ຜົນຜະຫຼາໝາກໄມ້
ລົມຕີໂຊຍມາເປັນສ້າວ
ຊີລາເຈົ້າຄືນເມືອບ້ານເກົ່າ
ດອກຂະຍອມຫອມອູດເອົ້າ
ລາທັງພວງດອກຊ້ອນ
ບຸດສະບາບານສີ
ເຄີຍໄດ້ເກັບມາເຂົ້າ
ລາກ່ອນເດີ້ ມັດສາລອຍລ່ອງນ້ຳ
ໂອ້ວ່າຫ່ວງອາໄລ
ບ່ຢາກຈອນຜັດພາກ
ຈຳຕ້ອງພາກໄກຫ່າງ
ຂ້າຂໍລາຄືນບ້ານ
ແສນອາວອນຍາມຊີໄກຫົນຫ້ອງ
ເຂົ້າວົງກົດເອີ່ຍ ຂ້າຂໍສັ່ງ
ຊີລາແລ້ວ ກ່ອນລະເດີ

ຢ່າທຸກຈົນຮົນຮ້ອນ
ມັດທີຄອນຕ່າງກະຕ່າ
ທີ່ເຄີຍໄດ້ພ່ຳສະເຫວີຍ
ເຫມັນຕະລະດູຫນາວ
ລາກ່ອນເດີ...
ຊີລາເຈົ້າຈາກຈອນ
ກ້ານກ່ອງອົນທະຫວາ
ກົ່ນລະອອງອາຍເອົ້າ
ບູຊາທຳທຸກເຊົ້າຄ່ຳ
ສະຝັງກ້ວາງຊີ່ຫ່າງໄກ
ຕ້ອງຈຳໃຈຕ້ອງຈຳຈາກ
ແດນດິນ ຖິ່ນສະຖານ
ຄືນບ້ານເກົ່າຫຼັງ ຈາກມານານ
ຈົ່ງສຸກສັນ ນິລັນດອນ...
ນ້ຳຕານອງໄຫຼຫຼັ່ງ
ລາລະເລີ່ບາດຮ່ານີ້
ສັດທາໂຍມ.....ນໍ່

ກອນອວຍພອນ

- ບັດນີ້, ພໍແຕ່ຈົບລົງແລ້ວ
ເປັນເຫດການຕັ້ງແຕ່ເຄົ້າ
ຂໍນະມັດຂາບກົ້ມ
ທັງຕົນຕົວກາຍໃຈ
ປະຕິບັດແນວທາງໃຫ້
ເລີດຍິ່ງຍໍຍົກໄວ້
ປະເພນີບໍ່ລະຂ້າມ
ເປັນແນວທາງຂອງຄົນ
ຊອກຫາແນວດີໄວ້
ພຸດທະສາດສັ່ງຊີ້

ພິທີການເຊີນພະເຫວດ
ບູຮານເຖົ້າແຕ່ປະຖົມ
ປະນົມນອບເຫນືອຫົວ
ເພື່ອບູຊາຄຸນແກ້ວ
ສີລະທຳຄຸນປະເສີດ
ໃສແຈ້ງຢູ່ສູ່ຍາມ
ໃນເລື່ອງການກຸສົນ
ສະຫຼາດແຫຼມຄົມກ້າ
ໃນໃຈຢ່າປະຫມາດ
ໃນເລື້ອງແຫ່ງພະທຳ

- ບັດນີ້ຊ່າວເລື່ອງ ອົງພະເຫວດສັນດອນ
ອຸທາຫອນໃຫ້ເຮົາເຫັນ ເລື່ອງຄະດີພະທຳເຈົ້າ
ຖືເອົາທານະໄມໃຫ້ ເປັນແນວທາງມະນຸດຊາດ
ຈິດໃຈຂາວສະອາດກ້ຽງ ຄືຊົນລ້າງສະວ່າງໃຈ
ບໍລິສຸດບອກໄວ້ ຄວາມສັດຊື່ສຸດຈະລິດ
ໃຈກົ້ງໄປກົ້ງມາ ບໍ່ງ່ຽງຫງອຍເຫງົ້າງໍ້າ
ເຮົາມາທຳບຸນສ້າງ ສາມະຄີມີປະໂຫຍດ
ແນວເປັນໂທດໃຫ້ລະຖິ້ມ ຢ່າຈຳໄວ້ໃສ່ໃຈ
ຈັ່ງວ່າມື້ນີ້ໄດ້ ເຊີນພະເຫວດສັນດອນ
ໃນນະຄອນກັນ ໑໘ ເລື່ອງຄະດີມີໄວ້
ສົມມຸດໄປຕາມເລື້ອງ ເປັນຄຳກອນເທດແຫ່ງ
ຕາມສັດທາໂຍມພໍ່ ຕາມສັດທາໂຍມແມ່
ໄດ້ຮັບຟັງຜ່ານພົ້ນ ພະສົງເຈົ້າເທດສະຫນາ
ຊຸມສັດທາພີ່ນ້ອງ ໄດ້ມາຮ່ວມໂມທະນາ
ຖືພາພານຂັນໂອ ແຜ່ກັນປັດໄຈເຈົ້າ
ເອົາແຕ່ໃຜທານໜ້ອຍ ທານຫຼາຍສັດທາທ່ານ
ສົມພານບຸນໃຫ້ຊ່ວຍຄ້ຳ ນຳເຈົ້າແດ່ທຸກຄົນ
ຂໍໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ພົ້ນ ສັບພະທຸກທັງປວງ
ຢ່າມີມານມາຂວາງ ປ່ອງທາງທຽວດົ້ນ
ຈົ່ງພາກັນສະຫນຸກສ້າງ ເຮືອນຊານບ້ານຊ່ອງ
ຊຸມໝູ່ເຈົ້າພີ່ນ້ອງ ໃຫ້ຍືນຫມັ້ນຄູ່ສູ່ຄົນ
ເຈົ້າເຮັດການໃຫ້ລາບລື້ນ ມີຕຳແໜ່ງສູງສັກ
ເປັນນັກຮຽນຍາມເສັງ ໃຫ້ຜ່ານໄປເປັນຊັ້ນ
ຄັນເຈົ້າເປັນຊາວຄ້າ ຂາຍຂອງເປັນເຖົ້າແກ່
ມີແຕ່ຄົນຫຼັ່ງຊື້ ໃຫ້ຂາຍໄດ້ດັ່ງຫວັງ
ປະຊາຊົນຜູ້ຕ່ຳຕ້ຶ ເຮັດໄຮ່ນາສວນ
ໃຫ້ສົມຄວນມວນຜັກ ໝູ່ຜົນຜະຫຼາໄມ້
ເຮັດປີໃດໃຫ້ງາມລື້ນ ຂົນໄປຂາຍຢູ່ໄວ່ໆ
ຜູ້ຂາຍເປັດຂາຍໄກ່ ແລ້ວແຕ່ອາຊີບເຈົ້າ ໃຫ້ສົມດ້ຳມດັ່ງໝາຍ
ເປັນແນວທາງທີ່ບໍ່ຮ້າຍ ຜິດຕ່ຳກົດໝາຍ

ຈົ່ງສົມບູນພູນສຸກ
ປະເພນີຂອງເຮົາໃຫ້
ເປັນປັດໄຈກໍ່ສ້າງ
ຫັນໄປທາງຝ່າຍເບື້ອງ
ເປັນຮົ່ມໂພໃບດົກ
ຫມົດທຸກຄົນຫຼານນ້ອຍ
ປະເພນີຮີດເຄົ້າ
ຕົກເຂົ້າມາຫວ່າງນີ້
ຍຸກໂລກາວິວັດ
ຍຸກວັດຖຸຂະຫຍາຍກ້າວ
ຢ່າລືມເດີ່ໝູ່ເຈົ້າ
ສີລະທຳບອກໃຫ້
ເປັນແນວທາງເຫັນຄັກ
ສົມພໍແຮງຊິກັບບ້ານ
ເທດແຫ່ພຽງທໍ່ນີ້
ນັ້ນລະນາສັດ

ທຸກຢ່າເວີນມາຕ້ອງ
ຈົ່ງພາກັນຮັກຮໍ່
ເມືອງບ້ານໃຫ້ຮຸ່ງເຮືອງ
ເຖົ້າແກ່ອາວຸໂສ
ໃຫ້ລູກຫຼານເຊົາຊົ້ນ
ຄືທຶນຮອນຜູ້ສືບທອດ
ເມືອງບ້ານໃຫ້ຮຸ່ງສີ
ເປັນຍຸກພັດທະນາ
ພັດທະນາໄປເລື້ອຍ
ໄປໄວກວ່າແຕ່ເກົ່າ
ທາງເບື້ອງຝ່າຍໃຈ
ຊື້ອກເປັນຫຼັກ
ຊົ່ວ-ດີຈະແຈ້ງ
ການທຳບຸນເຊີນພະເຫວດ
ປີຫນ້າຈົ່ງຄ່ອຍຟັງ
ທາໂຍມ ....ເອີ!!!

ມາໄລໝື່ນ

ສຸລະນ໋ຳຫິ ນິຍ໊ຳທຸດທະເມທ໊ຳ ນະມິດຕຈ໋ຳ ສັກກະຈະ ສະນະປະຖ໊ຳ ມະໄລຍ໊ຳນ໋ຳມະ ຈັດທ໊ຳ ປະຣະນ໊ຳດຕະ ວິຈິດຕ໊ຳ ອ໋ຳລ໋ຳປິສ໋ຳມ໋ຳ ຕິຕິ.

ສ໋ຳທ໋ຳໂຈ ດູຣ໋ຳສະປຸຣຸສ໋ຳທ໊ຳຫຼ໋ຳຍ ພ໋ຳນທະຄ໋ຳຖ໋ຳອ໋ຳນນ້ີ ອ໋ຳຈ໋ຳນເຈ໊ຳ້ໄດ້ຕ໋ຳກແຕ່ຢ໊ຳຄ໋ຳມພ໋ຳ ມ໋ຳໄລໄຂກ່ຳ້ຈໄ ້ ເພ໋ຳ້ອໃ ຫ້ເ ປ ັ ນ ທ ໍ ່ ໄ ຫ ວ ້ ແ ລ ະ ບ ູ ຊ ໍ ່ ແ ກ ່ ຄ ົ ນ ແ ລ ະ ເ ທ ວ ະ ດ ໍ ່ ທ ໊ ຳ ຫ ຼ ໋ ຳ ຍ ເ ພ ໍ ່ ອ ໃ ຫ ້ ທ ໋ ຳ ຍ ອ ນ ຕ ະ ລ ໋ ຳ ຍ ແ ລ ະ ອ ນ ຕ ໋ ຳ ຍ ທ ໊ ຳ ມ ວ ນ ບ ໍ ່ ລ ະ ບ ວ ນ ແ ຫ ່ ໋ ຳ ຄ ໋ ຳ ມ ພ ໍ ່ ອ ນ ນ ້ ີ ນ ັ ກ ປ ໋ ຳ ດ ຜ ູ ້ ມ ີ ຜ ະ ຍ ໋ ຳ ປ ໋ ຳ ນ ຍ ໋ ຳ ເ ພ ໍ ່ ໋ ຳ ຮ ູ ້ ດ ໍ ່ ຈ ະ ຈ ິ ສ ໋ ຳ ຊ ຸ ະ ນ ໋ ຳ ໄ ປ ພ ໋ ຳ ຍ ໜ ້ ໋ ຳ ນ ້ ີ ເ ທ ໍ ່ ນ .

ອ໋ຳຕິເຕ໋ຳ໋ຳເລ ໃນ ອ ະ ດ ີ ດ ຕ ະ ກ ໋ ຳ ນ ລ ່ ຈ ໋ ຳ ມ ໋ ຳ ນ ໋ ຳ ນ ແ ລ ້ ຈ ຢ ໋ ຳ ມ ີ ພ ຣ ະ ມ ະ ຫ ໋ ຳ ເ ຖ ຣ ະ ເ ຈ ໊ ຳ ້ ຕ ິ ນ ໜ ໋ ຳ ຊ ື ່ ຈ ່ ໋ ຳ ພ ຣ ະ ມ ໋ ຳ ໄ ລ ເ ຖ ຣ ະ ເ ຈ ໊ ຳ ້ ອ ນ ປ ະ ກ ອ ບ ໄ ປ ດ ້ ວ ຍ ອ ິ ດ ຖ ິ ລ ິ ດ ຍ ໋ ຳ ນ ອ ນ ປ ະ ເ ສ ີ ດ ອ ໋ ຳ ໄ ສ ຢ ູ ່ ບ ້ ໋ ຳ ນ ກ ໋ ຳ ໂ ພ ສ ະ ຄ ໋ ຳ ມ ໂ ລ ຫ ະ ຊ ິ ນ ະ ບ ິ ດ ໃ ນ ສ ີ ລ ັ ງ ກ ໋ ຳ ຫ ະ ວ ິ ຍ ອ ນ ເ ປ ັ ນ ທ ໍ ່ ຕ ໍ ້ ແ ຫ ່ ໋ ຳ ແ ກ ້ ວ ທ ໊ ຳ ສ ໋ ຳ ມ ປ ະ ກ ໋ ຳ ມ ພ ຣ ະ ມ ໋ ຳ ໄ ລ ເ ຖ ຣ ະ ເ ຈ ໊ ຳ ້ ຈ ່ ໋ ຳ ໄ ດ ້ ໄ ປ ໂ ຜ ດ ສ ັ ດ ນ ໋ ຳ ຣ ິ ກ ໃ ຫ ້ ເ ຂ ົ ໋ ຳ ໄ ດ ້ ໄ ປ ເ ກ ີ ດ ສ ຸ ຄ ະ ຕ ິ ໂ ລ ກ ສ ະ ຫ ວ ັ ນ ແ ລ ະ ນ ໋ ຳ ຂ ່ ໋ ຳ ວ ສ ໋ ຳ ນ ສ ັ ດ ນ ໋ ຳ ຣ ິ ກ ມ ໋ ຳ ໃ ຫ ້ ແ ກ ່ ຍ ໋ ຳ ດ ຕ ິ ພ ີ ່ ນ ້ ອ ງ ແ ຫ ່ ໋ ຳ ເ ຂ ົ ໋ ຳ ໃ ຫ ້ ເ ຮ ັ ດ ບ ຸ ນ ກ ະ ທ ໋ ຳ ຫ ໋ ຳ ນ ອ ຸ ທ ິ ສ ສ ່ ວ ນ ບ ຸ ນ ໄ ປ ໃ ຫ ້ ພ ວ ກ ເ ຂ ົ ໋ ຳ ເ ຫ ຼ ່ ໋ ຳ ນ ້ ັ ນ ກ ໋ ຳ ມ ີ ແ ລ

ເ ອ ກ ະ ທ ີ ຈ ະ ສ ັ ້ ຢ ໋ ຳ ມ ີ ຈ ັ ນ ໜ ໋ ຳ ໃ ນ ກ ໋ ຳ ລ ະ ຍ ໋ ຳ ມ ເ ຊ ົ ໋ ຳ ພ ຣ ະ ມ ໋ ຳ ໄ ລ ເ ຖ ຣ ະ ເ ຈ ໊ ຳ ້ ອ ອ ກ ໄ ປ ບ ິ ນ ທ ະ ນ າ ດ ບ ໋ ຳ ມ ີ ຊ ໋ ຳ ຍ ທ ຸ ກ ໄ ຮ ້ ເ ຂ ັ ນ ໃ ຈ ຜ ູ ້ ໜ ໋ ຳ ມ ັ ນ ກ ໍ ່ ໄ ປ ສ ະ ໂ ມ ກ ະ ຣ ະ ນ ີ ເ ພ ໍ ່ ອ ອ ນ ນ ໋ ຳ ຊ ຳ ຣ ະ ກ າ ຍ ລ ວ ຈ ກ ໍ ່ ເ ຫ ັ ນ ດ ອ ກ ບ ົ ວ ຫ ຼ ວ ໋ ຳ 8 ດ ອ ກ ແ ລ ້ ວ ກ ໍ ່ ເ ດ ັ ດ ຖ ື ເ ອ ົ ໋ ຳ ເ ດ ີ ນ ຕ າ ມ ນ ັ ກ ຄ ໋ ຳ ຫ ິ ນ ທ ໋ ຳ ງ ກ ໍ ່ ເ ລ ີ ຍ ເ ຫ ັ ນ ພ ຣ ະ ມ ໋ ຳ ໄ ລ ເ ຖ ຣ ະ ເ ຈ ໊ ຳ ້ ມ ໋ ຳ ບ ິ ນ ທ ະ ນ າ ດ ມ ີ ອ ິ ຣ ິ ຍ ະ ບ ົ ດ ອ ນ ປ ະ ກ ອ ບ ດ ້ ວ ຍ ລ ັ ກ ຂ ະ ນ ໋ ຳ ງ ກ ໋ ຳ ມ ດ ີ ວ ິ ເ ສ ດ ຈ ໊ ຳ ມ ີ ສ ັ ດ ທ ໋ ຳ ປ ິ ຕ ິ ຍ ິ ນ ດ ີ ແ ລ ້ ວ ກ ໍ ່ ຍ ໍ ່ ມ ີ ໄ ຫ ວ ້ ພ ຣ ະ ມ ະ ຫ ໋ ຳ ເ ຖ ຣ ະ ເ ຈ ໊ ຳ ້ ແ ລ ້ ວ ກ ໍ ່ ນ ້ ອ ມ ຖ ວ ຍ ດ ອ ກ ບ ົ ວ ທ ໊ ຳ ງ 8 ດ ອ ກ ແ ກ ່ ພ ຣ ະ ມ ໋ ຳ ໄ ລ ເ ຖ ຣ ະ ເ ຈ ໊ ຳ ້ ເ ພ ໍ ່ ອ ຮ ັ ບ ເ ອ ົ ໋ ຳ ແ ລ ້ ວ ກ ໍ ່ ອ ະ ນ ຸ ໂ ມ ທ ະ ນ ໋ ຳ ວ ່ ໋ ຳ ດ ູ ຣ ະ ອ ຸ ບ ໋ ຳ ສ ິ ກ ຜ ູ ້ ຍ ົ ກ ດ ອ ກ ບ ົ ວ ໃ ຫ ້ ເ ປ ັ ນ ທ ໋ ຳ ນ ຈ ່ ໋ ຳ ໃ ຫ ້ ບ ໋ ຳ ເ ກ ີ ດ ເ ຂ ົ ້ ໋ ຳ ຂ ອ ງ ກ ອ ງ ແ ກ ້ ວ ເ ງ ິ ນ ແ ລ ະ ຄ ໋ ຳ ທ ໋ ຳ ງ ຫ ຼ ໋ ຳ ຍ ເ ປ ັ ນ ອ ັ ນ ມ ໋ ຳ ສ ີ ສ ົ ມ ບ ັ ດ ຫ ຼ ໋ ຳ ກ ອ ະ ນ ັ ນ ຕ ໋ ຳ ດ ັ ງ ຄ ໋ ຳ ວ ນ ມ ໜ ໋ ຳ ງ ມ ໋ ຳ ກ ປ ໋ ຳ ກ ຖ ະ ໜ ໋ ຳ ທ ຸ ກ ປ ະ ກ ໋ ຳ ນ ເ ທ ົ ໋ ຳ . ພ ຣ ະ ມ ໋ ຳ ໄ ລ ເ ຖ ຣ ະ ເ ຈ ໊ ຳ ້ ຈ ່ ໋ ຳ ຄ ິ ດ ຄ ະ ນ ິ ໃ ນ ໃ ຈ ຈ ່ ໋ ຳ ຈ ັ ກ ເ ອ ົ ໋ ຳ ດ ອ ກ ບ ົ ວ ທ ໊ ຳ ງ 8 ດ ອ ກ ນ ້ ີ ໄ ປ ບ ູ ຊ ໋ ຳ ອ ັ ນ ໃ ດ ເ ດ ່ ເ ຮ ົ ໋ ຳ ຄ ວ ນ ຈ ັ ກ ເ ອ ົ ໋ ຳ ໄ ປ ໄ ຫ ວ ້ ບ ູ ຊ ໋ ຳ ພ ຣ ະ ທ ໋ ຳ ງ ສ ີ ່ ອ ົ ງ ແ ກ ້ ວ ຈ ຸ ລ ະ ມ ະ ນ ີ ດ ວ ງ ປ ະ ເ ສ ີ ດ ຄ ັ ນ ພ ຣ ະ ມ ະ ຫ ໋ ຳ ເ ຖ ຣ ະ ເ ຈ ໊ ຳ ້ ຄ ະ ນ ິ ໃ ນ ໃ ຈ ດ ັ ່ ງ ນ ້ ັ ນ ແ ລ ້ ວ ກ ໍ ່ ທ ະ ຍ ານ ຂ ຶ ້ ນ ສ ູ ່ ເ ໜ ື ອ ອ າ ກ າ ດ ເ ຖ ິ ງ ພ ຣ ະ ທ າ ດ ເ ກ ດ ແ ກ ້ ວ ຈ ຸ ລ ະ ມ ະ ນ ີ ອ ັ ນ

ປະດັບປະດາໄປດ້ວຍແກ້ວນິນຈິນດາ ອິນທາພິຣາດຮຸງເຮືອງງາມ ອັນອິນທາທິຣາດເຈົ້າ ຫາກສ້າງໄວ້ ເພື່ອໃຫ້ເປັນທີ່ກຣາບໄຫວ້ແລະບູຊາ ແກ່ເທວະດາທັ້ງຫຼາຍແລນາ. ປາງ ເມື່ອພຣະພຸດທະເຈົ້າອອກບວດ ຕັດເກດແກ້ວແລ້ວອະທິຖານວ່າ ຫາກເຮົາຈັກໄດ້ສຳເຫຼັດ ສັບພັນຍູດວງວິເສດ ຜົມເກດແກ້ວແຫ່ງເຮົາຢ່າໄດ້ຕົກລົງທັບແຜ່ນດິນ ຈົ່ງບິນຫົນຢູ່ເທິງ ອາກາດ ອິນທາທິຣາດຈົ່ງເອົາຜູບຄຳມາໃສ່ ເພື່ອຕັ້ງໄວ້ຂ້າງໜ້າວິໄຊຍົນຜາສາດ ສ້າງພຣະ ທາດຊື່ວ່າເກດແກ້ວຈຸລະມະນີເຈດີ ກໍ່ມີແລ. ພຣະມາໄລເຖຣະເຈົ້າ ຮອດຂວງເຂດ ພຣະ ທາດເກດແກ້ວ ຈຸລະມະນີ ແລ້ວກໍ່ບູຊາດ້ວຍດອກບົວ 8 ດອກ ໄຫວ້ນົມເຄົ້າລົບສາມຫົ ແລ້ວກໍ່ສະຖິດຢູ່ໃນສະຖານທີ່ຄວນແຫ່ງຕົນກໍ່ມີແລ.

ອະຖະ ໃນການະເມື່ອນັ້ນ ພຣະຍາອິນທາທິຣາດຕົນເປັນອາດໃນຊັ້ນຕາວະຕິງສາ ພ້ອມດ້ວຍນາງຟ້າເທພະອັພສອນພ້ອມດ້ວຍພໍລິວານ ກໍ່ສະເດັດມາບູຊາ ພຣະທາດເກດ ແກ້ວຈຸລະມະນີ ບູຊາແລ້ວກໍ່ເຂົ້າວັນທາພຣະມະຫາເຖຣະເຈົ້າ ແລເຈກໍ່ນັ່ງສ່ວນທີ່ຄວນແຫ່ງ ຕົນທັ້ນແລ ເມື່ອນັ້ນພຣະຍາອິນຈົ່ງຖາມພຣະມາໄລວ່າ ຂ້າໄຫວ້ເຈົ້າມຸລຸກແຕ່ແຫ່ງຫ້ອງຫົນ ໃດມາ ພຣະມາໄລຈົ່ງຕອບວ່າ ອັຕມາລຸກແຕ່ຫົນຫ້ອງຊຸມພູທະວີບພຸ້ນມາແລ ເພື່ອຈັກມາ ໄຫວ້ບູຊາພຣະທາດເກດແກ້ວຈຸລະມະນີ ແລ້ວພຣະມາໄລຈົ່ງຖາມພຣະຍາອິນທາທິຣາດວ່າ ເທວະດາທີ່ມາໄຫວ້ພຣະທາດເກດແກ້ວຈຸລະມະນີ ໄດ້ກະທຳບຸນມຸສົນສິ່ງໃດ ຈົ່ງໄດ້ມາເກີດ ໃນຊັ້ນຟ້າດາວະຕິງສາ ມາບູຊາພຣະທາດຢູ່ທຸກວັນບໍ່ຂາດ ອິນທາທິຣາດຕອບວ່າ ເທພະດາ ທັ້ງຫຼາຍ ແຕ່ເມືອຢູ່ໃນເມືອງຄົນ ໄດ້ທຳບຸນມຸສົນຕ່າງໆກັນ ບາງຜ່ອງໃຫ້ເຂົ້ານ້ຳໂພຊະນະ ອາຫານ ຫວ້ານຢາປົວພະຍາດ ບາງຜ່ອງຂຸດນ້ຳບໍ່ກໍ່ສະຫລາ ສ້າງພັກຄາໄຕ່ເຕົ້າ ສ້າງເບ້ຫຼໍ່ ຫຼອມຄົນ ບາງຜ່ອງອຸປະຖາກບິດາ ມານດາ ຄູບາອາຈານ ແລະ ຢູ່ໃນຄວາມບໍລິສຸດ ບໍ່ໂລບ ໂກດຫຼົ່ງ ຕົ້ງຕໍ່ສຸຈະລິດ ລ້ຽງຊີວິດໂດຍຊອບທັມ ກໍ່ຈັກນຳຕົນມາເກີດໃນຊັ້ນຟ້າເລີດຕາວະ ຕິງສາ ເທວະດາບາງຜ່ອງມີບຸນສົມພາບໜ້ອຍແຕ່ເມືອງຄົນ ບໍ່ໄດ້ເອົາຕົນຕັ້ງຢູ່ນານ ເທວະ ດາບາງຜ່ອງສ້າງມຸສົນສົມພາບ ມາກເຫຼືອຫຼາຍ ກໍ່ຈັກກາຍເປັນເທວະດາອາຍຸຍືນຍາວນານ ຕາບຕໍ່ເທົ້າເຂົ້າສູ່ພຣະນິພານກໍ່ມີແລ ພຣະມາໄລໄດ້ຖາມພຣະຍາອິນວ່າ ພຣະເມຕໄຕຣຈັກ ມາບູຊາພຣະເກດແກ້ວຈຸລະມະນີໃນວັນນີ້ບໍ່ ພຣະຍາອິນຈົ່ງຕອບວ່າ ພຣະເມຕໄຕຣຈັກມາ ບູຊາພຣະທາດເກດແກ້ວຈຸລະມະນີ ທຸກວັນຊິນກໍ່ຂ້າແລ

ພຣະມາໄລເຖຣະເຈົ້າ ຍັງຕ້ານເຈຣະຈາ ກັບອິນທາທິຣາດດັ່ງນັ້ນ ມີເທບພະບຸດຕົນ ອື່ນອາດ ພາບໍລິຈານພໍຮ້ອຍ ມາໄຫວ້ບູຊາພຣະທາດຈຸລະມະນີ ພຣະມາໄລເຫັນມາແຕ່ໄກ ຈຶ່ງຖາມພຣະຍາອິນວ່າ ເທພະບຸດຕົນມາແຕ່ໄກແມ່ນພຣະເມດໄຕຣບໍ່ ພຣະຍາອິນຈຶ່ງຕອບ ວ່າ ເທພະບຸດຕົນເຂົ້າມາບັດນີ້ ມີຊື່ບໍ່ປາກົດ ມີຍົດບໍ່ລືຊາ ເກີດມາໃນເມືອງຄົນ ເຫັນກາບິນ ບິນມາຢູ່ເຝົ້າ ຈຶ່ງເອົາເຂົ້າໃຫ້ກາບແກ່ກາ ດ້ວຍບຸນກຸສົນນັ້ນ ຈຶ່ງເອົາຕົນມາເກີດໃນຊັ້ນຟ້າ ເລືດຕາວະຕິງສາກໍ່ຂ້າແລ. ເທພະບຸດຕົນນັ້ນມາຮອດແລ້ວ ກໍ່ວຽນຈັດປັດທັກຂິນ ອ້ອມພຣະທາດເກດແກ້ວຈຸລະມະນີ ແລ້ວກໍ່ບູຊາດ້ວຍດອກໄມ້ ຄັນທະຣົສຂອງຫອມ ຈຶ່ງ ລືລາມາຢູ່ຂ້າງພຣະທາດຫັ້ນແລ.

ເທພະບຸດຕົນໃໝ່ມີບໍລິຈານປະມານພັນໜຶ່ງເປັນບໍລິຈານ ທະຍານມາສູ່ພຣະທາດ ພຣະມາໄລເຫັນມາແຕ່ໄກ ຈຶ່ງຖາມພຣະຍາອິນວ່າ ເທພະບຸດຕົນມາບັດນີ້ແມ່ນພຣະເມດ ໄຕຣບໍ່ ອິນທາຈຶ່ງຕອບວ່າບໍ່ແມ່ນ ເທພະບຸດຕົນນັ້ນ ປາງເມື່ອຢູ່ໃນເມືອງຄົນ ຫາຂົນຂວາຍ ລ້ຽງຊີວິດລວາຍ ໄດ້ໃຫ້ເຂົ້ານ້ຳໂພຊະນະອາຫານແກ່ເພື່ອນສະນິດ ມິດສະຫາຍ ທີ່ລ້ຽງຊີວິດ ລວາຍດ້ວຍກັນແລ. ດ້ວຍບຸນກຸສົນນັ້ນ ຈຶ່ງເອົາຕົນມາເກີດໃນຊັ້ນຟ້າ ເລືດຕາວະຕິງສາກໍ່ຂ້າ ແລ. ເທພະບຸດຕົນນັ້ນມາຮອດແລ້ວ ກໍ່ໄຫວ້ບູຊາພຣະທາດ ຈຶ່ງນັ່ງທັດເທພະບຸດຕົນມາ ກ່ອນ ນັ້ນແລ.

ເທພະບຸດຕົນໃໝ່ມີຍົດສັກບໍລິຈານ ໝື່ນໜຶ່ງ ລືລາມາແຕ່ໄກ ພຣະມາໄລເຫັນແລ້ວ ຖາມວ່າ ອ້າມາບັດນີ້ແມ່ນເມຕໄຕຣແລ້ວຫຼືຍັງ ພຣະຍາອິນຕອບວ່າຍັງບໍ່ແມ່ນ ເທພະບຸດ ຕົນນີ້ເກີດມາເມືອງຄົນ ໄດ້ໃຫ້ທານແກ່ສາມະເນນຕົນມີຊີນ ຈຶ່ງໄດ້ມາເກີດ ໃນສຈັນຊັ້ນຕາ ວະຕິງສາ ນັ້ນແລ.

ເທພະບຸດຕົນໃໝ່ສະເດັດມາພ້ອມບໍລິຈານປະມານສອງໝື່ນ ພຣະມາໄລເຫັນແຕ່ ໄກຈຶ່ງຖາມພຣະອິນວ່າ ເທພະບຸດຕົນມາບັດນີ້ແມ່ນພຣະເມຕໄຕຣແລ້ວຫຼືບໍ່ ພຣະອິນ ຕອບວ່າບໍ່ແມ່ນກໍ່ຂ້າຈາ ເທພະບຸດຕົນນີ້ ປາງເມື່ອເກີດໃນເມືອງຄົນ ໄດ້ໃຫ້ທ່ານເຂົ້ານ້ຳ ໂພຊະນະອາຫານແກ່ພຣະພິກສຸສົງ ດ້ວຍບຸນກຸສົນນັ້ນຈຶ່ງເອົາຕົນມາເກີດ ເລືດຕາວະຕິງສາ ແລ.

ເທພະບຸດຕົ້ນໃໝ່ ສະເດັດມາດ້ວຍບໍລິວານປະມານສາມໝື່ນ ພຣະມາໄລຫຼງຈເຫັນ ລືລາມາແຕ່ໄກ ຖາມວ່າແມ່ນເມຕໄຕຣແລ້ວບໍ? ພຣະອິນທາທິຣາດເຈົ້າຈິ່ງກ່າວວ່າຍັງບໍ່ແມ່ນພຣະເມຕໄຕຣ ເທພະບຸດຕົ້ນໄທ້ ປາໆເມື່ອໄດ້ເກີດເປັນຄົນ ສ້າໆກຸສົນສ້າໆກຸສົນບໍ່ເຄີຍຂາດ ຕັກບາດທ້ຍາດນ້ຳ ບໍ່ເປັນຄົນຂີ້ຄ້ຽ ທ້ຳເປັນເສດຖີ ມີຊິນອັນລ້ຳເລີດ ທ້ຳໃຫ້ທານແກ່ຄົນທຸກໄຮ້ເຂັນໃຈ ທ້ຳໄດ້ອຸປະຖາກແລະໃຫ້ທານແກ່ພຣະພຸດທະເຈົ້າຕົ້ນປະເສີດ ຈິ່ງໄດ້ເອົາຕົ້ນມາເກີດໃນສວັນຊັ້ນຟ້າເລີດຕາຈະຕົ້ງສາ ກໍ່ຂ້ານແລ.

ເທພະບຸດຕົ້ນໃໝ່ ສະເດັດລືລາມາດ້ວຍ ບໍລິວານປະມານສີ່ໝື່ນ ພຣະມາໄລເຫັນມາແຕ່ໄກ ຈິ່ງຖາມວ່າແມ່ນເມຕໄຕຣແລ້ວບໍ? ພຣະຍາອິນຈິ່ງຕອບວ່າບໍ່ແມ່ນ ເທພະບຸດຕົ້ນນີ້ຢູ່ໃນເມືອງຄົນ ທະວີບສີລັງກາ ເປັນມະຫາກະສັດມີນາວ່າ ພະຍາອະໄພມະນີ ມີສັດທາຮັກສາຊິນຫ້າ ຊິນແປດ ແລະ ແຈກທານ ແກ່ຄົນທຸກໄຮ້ອະນາຖາ ຈິ່ງໄດ້ມາເກີດໃນຊັ້ນຟ້າຕາຈະຕົ້ງສາ ກໍ່ຂ້ານແລ.

ເທພະບຸດຕົ້ນໃໝ່ ສະເດັດລືລາມາດ້ວຍ ບໍລິວານປະມານຫ້າໝື່ນ ພຣະມາໄລເຫັນມາແຕ່ໄກ ຈິ່ງຖາມວ່າແມ່ນເມຕໄຕຣແລ້ວບໍ? ພຣະຍາອິນຈິ່ງຕອບວ່າບໍ່ແມ່ນ ເທພະບຸດຕົ້ນນີ້ຕອນເມື່ອຢູ່ເມືອງຄົນ ໄດ້ບວດເປັນສາມະເນນ ໄດ້ເຄົ່າລັບອຸປະຖາກຮັກສາ ພໍ່ແມ່ ຄູບາອາຈານ ປົດກວາດວັດວາອາຣາມ ພຣະທາດເຈດີວິຫານ ປະທູບປະທີບທຽນໄຕ້ ດອກໄມ້ບູຊາພຣະຣັດຕະນະໄຕຣ ໄຫວ້ພຣະພາວະນາດ້ວຍສັດທາບໍ່ຂາດທຸກວັນ ຄັນຈາກເມືອງຕົ້ນກໍ່ເອົາຕົ້ນມາເກີດ ໃນຊັ້ນຟ້າພາຍນິນ ດ້ວຍກຸສົນຜົນບຸນນັ້ນແລ.

ເທພະບຸດຕົ້ນໃໝ່ ສະເດັດລືລາມາ ດ້ວຍບໍລິວານປະມານເຈັດໝື່ນ ພຣະມາໄລເຫັນມາແຕ່ໄກ ຈິ່ງຖາມພຣະຍາອິນວ່າແມ່ນເມຕໄຕຣແລ້ວບໍ? ພຣະຍາອິນຈິ່ງຕອບວ່າບໍ່ແມ່ນ ເທພະບຸດຕົ້ນນີ້ຕອນເມື່ອຢູ່ເມືອງຄົນ ເປັນຊາຍທຸກຍາກໄຮ້ອະນາຖາ ຂໍທານຜູ້ອື່ນລ້ຽງຊີວິດທຸກວັນ ມັນເຫັນພຣະພິກຂຸຕົ້ນໜຶ່ງໄປບິ່ນທະບາດ ຢືນຢູ່ໃກ້ໜ້າເຮືອນຜູ້ອື່ນ ມັນກໍ່ບອກຊວນອວນເອີ້ນເຈົ້າເຮືອນໃຫ້ມາໃສ່ບາດ ດ້ວຍອານິສົງທີ່ໂມທະນາທານນຳຄົນອື່ນ ຈິ່ງເອົາມາເກີດສຸຄະຕິ ເທວະໂລກກໍ່ຂ້ານແລ.

ເທພະບຸດຕົນໃໝ່ມີບໍລິວານ ແປດໝື່ນ ໜ້າຊ້ອຍຊຶ້ນໂສພາລີລາມາແຕ່ໄກ ພຣະມາໄລເຫັນ ຈຶ່ງຖາມພຣະຍາອິນວ່າແມ່ນເມຕໄຕຣແລ້ວບໍ? ພຣະຍາອິນຈຶ່ງຕອບວ່າບໍ່ແມ່ນ ເທພະບຸດຕົນນີ້ເກີດຢູ່ໃນສີລັງກາທະວີບ ເມືອງຄົນ ເຫັນພຣະພຸດທະຮູບ ສະຖູບ ທາດ ແລະເຈດີ ກໍ່ມີສັດທາຖືເອົາດອກໄມ້ ກັນນິກາໄປໄຫວ້ແລະບູຊາ ອະທິດຖານ ຕົນ ຕາ ປາກ ບູຊາເປັນດອກໄມ້ປະທູບປະທີບຂອງຫອມ ບູຊາໃຈປະສະຈາກໂທດ ບໍ່ກໍ້ຈໂກດໂກທາ ບໍ່ຕົ້ຈະລ່າຍພາຍລຸນ ບຸນມາຄ້ຳຫ້ຳສົ່ງ ໃຫ້ຊາຍຜູ້ນັ້ນມາເກີດ ໃນຊັ້ນຟ້າເລີດຕາຈະຕົ້ງສາ ກໍ່ມີ ແລ.

ເທພະບຸດຕົນໃໝ່ ສະເດັດມາດ້ວຍ ບໍລິວານເກົ້າໝື່ນ ພຣະມາໄລເຫັນມາແຕ່ໄກ ຈຶ່ງ ຖາມພຣະອິນວ່າແມ່ນເມຕໄຕຣແລ້ວບໍ? ພຣະຍາອິນຈຶ່ງຕອບວ່າບໍ່ແມ່ນ ເມື່ອກ່ອນ ພາຍຫຼັງປາງເມື່ອຢູ່ເມືອງຄົນ ເທພະບຸດຕົນນີ້ເປັນຊາຍໜຸ່ມທຸກໄຮ້ອະນາຖາ ຂົນຂວາຍຫາ ແລງໆຍບໍ່ຂາດ ມີປົກກະຕິເອົາຫຍ້າຄາ ແລະ ຫຍ້າມ້າ ໄຂ່ຍລ້ຽງຊີວິດ ທັ້ງປະຕິບັດລ້ຽງ ມານດາຜູ້ເຖົ້າແກ່ສະຣາກາພ ຢູ່ເປັນນິດທຸກຈັນ ມັນໄດ້ໄປສູ້ແມ່ນ້ຳຄົນຄຸງຈ ຫຼຽວເຫັນຊາຍ ຂາວໆ ມີສັດທາໄປກວາດຊາຍມາກອງໄວ້ ຕົບແຕ່ງໃຫ້ເປັນເຈດີພຣະທາດ ແລ້ວອະທິດ ຖານໃນໃຈວ່າ ໂອ່ເຈດີຊາຍມີສີໃສທີ່ຖືກາມຜ່ອງແຜ້ວ ຂ້າໄຫວ້ພຣະທາດແກ້ວເຈດີຊາຍ ເພື່ອບູຊາພຣະຣັດຕະນະໄຕຣ ມີທັ້ງດອກໄມ້ຫຼາຍສິ່ງອະລັງການ ກັບທັ້ງກາຍທະວານ ຈາຈີ ທະວານ ມະໂນທະວານ ເປັນການຖວາຍບູຊາພຣະທາດ ຜູ້ຂ້າເກີດຊາດໃດໆ ຂໍໃຫ້ພົ້ນຈາກ ຄວາມທຸກໄຮ້ເຂັນໃຈ ໄຮ້ຊັບອັບປັນຍາເທົ້ນ. ແລ້ວຊາຍຜູ້ນັ້ນກໍ່ຍັ້ງອຸປະຖານ ພຣະພິກສຸສົງ ມວນມາກ ແລະໄດ້ໃຫ້ທານຕາມທຸກຕາມຍາກດ້ວຍສັດທາຊື່ນຊ້ອຍ ດ້ວຍບຸນສົມພາບ ທັ້ງຫຼາຍເຫົ່ານັ້ນສົ່ງຜົນ ຈຶ່ງໄດ້ເອົາຕົນມາເກີດຊັ້ນຟ້າເລີດຕາຈະຕົ້ງສາກໍ່ຂ້າແລ.

ເທພະບຸດຕົນນັ້ນ ກັບທັ້ງບໍຣິວານ ຄົນມາເຖິງແລ້ວກໍ່ວງນປົດທັກຂິນປິ່ນໜ້າ ໄຫວ້ພຣະທາດ ແລ້ວຈຶ່ງນັ່ງທົດຈາກເທພະບຸດຕົນມາກ່ອນນັ້ນ ກໍ່ມີແລ ປະຖະມະ ສັ່ງວັນນະນາຈາຍັ້ງມາໄລໝື່ນ ນິດຖິຕາ ກໍ່ສະເດັດບໍລະບວນ ສົມຄວນທໍ່ນີ້ກ່ອນແລ.

ມາໄລແສນ

ຕະຫາ ອະຣິຍະເມຕ໌ໄຕໂຍ ໂພທິສັດໂຕ ນິສສະສັຕຕະ ກິລະ ນິສສາຍະ ຕຸສຊິຕະ ພາຈະເມ ຈະຊີຕະຈາ ອາຕະຕາ ຕີຕິ

ໂພສາທາໂຈ ດູຣາສະປຸຣຸສາທັ໋ງຫຼາຍ ໃນຈາດັບນັ້ນອົ໋ງພຣະສົ໊ອະຣິຍະເມດ໌ໄຕໂຍໂພທິສັດ ສະເດັດມາດ້ວຍຍົດສັກບ໋ໍລິຈາຫ ປະມາຫແສນໂກດ ລັສສະໝີ໊ຂ໋ອຍໂຊດຮຸ໋ງເຮືອ໋ງ ດ້ງ ພະຈັນເພ໋ງພິຣາດ ໃນອາກາດທົ່ວທິດສາ ອັນເຫຈະດາທັ໋ງຫຼາຍຖ໊ືເສດຕະສັດ ທຸ໋ງໄຊ ດອກ ໄມ້ພ້ອມທູບທ໋ງນ ແລະຄັນທະຣິສສະຂອ໋ງຫອມ ອ້ອມເປັນບ໋ໍລິຈາຫ ທັ໋ງຂ້າ໋ງຊ້າ໋ຍ ແລະຂ້າ໋ງ ຂວາ ກ້ໍ່ໜ້າ ແລະ ກ້ໍ່ຫຼັ໋ງ ຢ່າ໋ຍຢ້ໍ່ເດ໋ຍລະດາດ ຮຸ່ງແຈ້ໍ່ໂຊດຕະກາ໋ນ ຍາ໋ມນັ້ນກ່ໍ່ມ໊ືແລ

ພຣະມາໄລເຫັນສະເດັດມາແຕ່ໄກ ຈ໊ໍ່ຖາ໋ມອິນທາທິຣາຊເຈ໊ົ້າຈ່າ ເທພະບຸດຕົ໋ນມາບັດນ໊ີ ມ໊ີ ບ໋ໍລິຈາຫມາກມ໋າຍ ແມ່ນພຣະເມຕ໌ໄຕແລ້ວຫຼ໊ືບ໋ໍ? ອິນທາທິຣາຊຈ໊ໍ່ຕອບຈ່າ ເທພະບຸດຕົ໋ນ ບ໋ໍລິສຸດ ໃນທ່າ໋ມກາ໋ງໝູ່ນ໋ັ້ນເທຈະດາທັ໋ງຫຼາຍ ແມ່ນພຣະສົ໊ອະຣິຍະເມຕ໌ໄຕ ຕົ໋ນປະເສ໊ີດລ້ໍ່ ເລ໊ີດກ່ວ່າເທພະບຸດທັ໋ງຫຼາຍ ກ່ໍ່ຂ້າ໋ງແລ ພຣະມາໄລເຖຣະເຈ໊ົ້າຈ໊ໍ່ຖາ໋ມ ອິນທາທິຣາຊ່ວ່າ ພຣະ ສົ໊ອະຣິຍະເມຕ໌ໄຕ ໄດ້ສ້ໍ່າ໋ງບຸນສົ໋ມພາ໋ນຍ່ໍ່ສ່ໍ່ສັ໋ນໃດ ຈ໊ໍ່ມ໊ີບ໋ໍລິຈາຫເຫັນປ໋ານ໊ີ ອິນທາ ທິຣາຊຈ໊ໍ່ຕອບຈ່ວ ເມ໊ືອຈັກສະແດ໋ງເຖ໊ິ໋ງບຸນສົ໋ມພາ໋ນຂອ໋ງພຣະສົ໊ອະຣິຍະເມຕ໌ໄຕໂພທິສັດ ກ່ໍ່ບ່ໍ່ອາດສ້ໍ່ງຂະຫຍາຂະນາ໋ນ໋ັ້ນໄດ້ ແຕ່ຂ້າ໋ງຈັກອຸປະມາດ້ໍ່ງກະຕ່າ໋ຍຕ໊ົ້ວ ນ້ອ໋ຍໆ ອັນລ໋ອຍຂ້າ໋ມນ້ໍ່ າ ມະຫາສະໝຸດ ສາ໋ລະນະຄ໋ອນ ແລ໋ນ່ າ. ອ໊ີກປະກາ໋ນໜ້ໍ່ ເໝ໊ືອນດ້ໍ່ງຂ້າ໋ງຕ໊ົ້ວເສ໋ຍປາສາດຕາ ອັນຈັກລ໊ີລາ໋ຂ໊ຶ້ນສູ່ຈ໋ອມເຂ໊ົ້ານ໊ັ້ນແລ

ອັນຈ໋ໍານ໋ວກໂພທິສັດເຈ໊ົ້າມ໊ີຢ່ 3 ປະກາ໋ນຄ໊ື : 1. ສັດທາທິກະ: ຄ໊ືຜູ້ທ໊ີ່ໄດ້ບ໋ໍານ໋ັ້ນສ້ໍ່າ ໃນສັດທາແຫ່ງຄວາ໋ມເຊ໊ື່ອ ບ່ໍ່ເ໋ຊ໊ື່ອຈາ໋ກຄວາ໋ມຈ໊ິ໋ງໃນ໋ຊ໊ິ໋ງທ໊ີ່ມ໊ີເຫດ໋ຜ໋ົ້ນ. 2. ວິຣິຍະທິກະ: ບ່ໍ່ລ໊ົ້ດ ລະແຫ່ງຄວາ໋ມພາ໋ກພ໋ຽນຕ໊ັ້ໍ ໃຈໝ໋ັ້ນ. 3. ປ໋ັນຍາທິກະ: ມ໊ີສະຕ໊ິປ໋ັນຍາເປັນເ໋ຄ໊ື່ອ ງຮອບຮູ໋້. ບ໋ໍານ໋ັ້ນປາຣະມ໊ີ 10 , ອຸປະປາຣະມ໊ີ 10 ແລະ ປາຣະມ໊ັດຖະ 10. ຝ ຸ ງ ເ ຊ ໊ ື ້ ອ ຊ າ ດ ໂ ພ ທ ິ ສ ັ ດ ຍ ່ ອ ມ ບ ິ ຈ ລ ະ ບ ັ ດ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ບ ່ ໍ ່ ຂ າ ດ ທ ຸ ກ ຊ າ ດ ບ ໍ ່ ານ ໋ ັ ້ ນ ມ າ ດ ້ ວ ຍ ກ າ ຍ ຈ າ ຈ ະ ແ ລ ະ ໃ ຈ ພ ຣ ະ ເ ມ ຕ ໌ ໄ ຕ ໂ ພ ທ ິ ສ ັ ດ ຊ ໊ ື ່ ວ ່ າ ປ ໋ ັ ນ ຍ າ ທ ິ ກ ะ ໂ ພ ທ ິ ສ ັ ດ ຕ ົ ້ ນ ປ ะ ເ ສ ໊ ີ ດ ກ ່ ໍ ່ ຂ ້ າ ແ ລ . ແ ຕ ່ ບ ່ ໍ ່ ສ າ ມ າ ດ ອ າ ດ ຈ ะ ພ ັ ນ ລ ะ ນ າ ບ ຸ ນ ย ะ ส ์ ม พ า ม ข อ ๋ า พ ร ะ ส ื อ ะ ร ะ เ ม ต ์ ไ ต เ ท พ ะ บ ุ ด ใ ห ้ ส ุ ด ส ้ ๋ ง ไ ด ้ พ ร ะ เ ม ต ์ ไ ต ต ิ น ผ ่ า น

ແຜ້ວ ໄດ້ສ້າງແລ້ວຊູ່ປະການ ບໍ່ເພັນສົມພາບອັນຍາວຍິ່ງ **ປັຕໂຕສັມໂພທິມູຕຕະມັ** ສັ ຂະຍາໄດ້ 16 ອະສົງໄຂຖ້ວນ ບໍ່ລະບວນທຸກສິ່ງ ກໍ່ຈິ່ງໄດ້ຕັສສຮູ້ເປັນພຣະສັພພັນຍູຕົນ ປະເສີດ ໃນການະຈັກມາເກີດໃນພາຍໜ້າກໍ່ມີແລ.

ໃນເມື່ອພຣະຍາອິນທາທິຣາຊກໍ່ລັ່ງສົນທະນາກັບ ພຣະມາໄລເຖຣະເຈົ້າບໍ່ທັນສຸດ ເມຕໄຕເທພະບຸດຍິ້ງຣະຍາດ ລືລາດມາໄຫວ້ພຣະທາດເກດແກ້ວຈຸລະມະນີແລ້ວ ພຣະ ມາໄລຈິ່ງອ່ຽງໜ້າໄປສົນທະນາກັບເມຕໄຕເທພະບຸດ. ເມຕໄຕຈິ່ງຖາມວ່າ ຂ້າໄທວ້ເຈົ້າມູ ຕົນວິເສດ ລຸກແຕ່ປະເທດທ້ອງຖິ່ນໃດມາກໍ່ຂ້າຈາ ມາໄລຈິ່ງຕອບວ່າ ອັຕຕະມາລຸກແຕ່ຫົນ ທ້ອງຊົມພູທະວີບພຸ້ນມາແລ ອະຣິຍະເມຕໄຕເທພະບຸດຖາມພຣະມາໄລວ່າ ຄົນຢູ່ໃນຊົມພູ ທະວີບ ເຂົາຍັງຮູ້ກະທຳບຸນກຸສົນ ເປັນຄຸນປະໂຫຍດຢູ່ບໍ່ ຫຼື ວ່າເຂົາກະທຳບາບຊົ່ວຊ້າສາໂຫດ ນັ້ນໃສ່ຕົນປະການໃດ ພຣະມາໄລໄຂວາຈາຕອບວ່າ ຄົນຢູ່ໃນໂລກລຸ່ມໃຕ້ແຫ່ງຊົມພູທະວີບ ນັ້ນ ລາງຄົນຮັ່ງມີ ລາງຄົນທຸກຍາກຂະມອດຂຶ້ນໃຈ ລາງຄົນມີຮູບຮ່າງຮ້າຍບໍ່ງາມ ລາງຄົນ ຈົບງາມແທ້ຜິວງາມຜຸດຜ່ອງ ລາງຜ່ອງນັ້ນອາຍຸສັ້ນ ລາງຜ່ອງນັ້ນອາຍຸຍືນ ລາງຜ່ອງນັ້ນ ຈິດໃຈສາໂຫດຫາຍາບຊ້າ ຂ້າພໍ່ຕີແມ່ດ່າສາມະນະຊີພຣາມ ປຽດປຽນຜູ້ອື່ນ ແລະ ຂະໂມຍ ລັກຂອງເຂົາ ປະພຶດຜິດຊົ່ນທຳ ເປັນຕົ້ນ. ຝູງມີຈິໃຈຊົ່ວຊ້າ ອັນທະພາບທຳບາບ ມີມາກຢ່າ ເຫຼືອຫຼາຍ ບາງຜ່ອງນັ້ນສ້າງບຸນກຸສົນ ກະທຳບຸນຄຸນປະໂຫຍດແກ່ຕົນ ແລະ ຜູ້ອື່ນ ມີການ ໃຫ້ທານ ຮັກສາຊິນ ສ້າງພຣະທາດເຈດີ ສ້າງກຸຕິວິຫານ ສ້າງນ້ຳບໍ່ກໍ່ສາລາ ສ້າງມັກຄາ ໄຕ່ເຕົ້າ ສ້າງເບົ້າຫຼໍ່ຫຼອມຄົນ ສ້າງກຸສົນບໍ່ເຄີຍຂາດ ຕັກບາດທ້ຽງຄືນ້ຳ ເສີມສ້າງສ່ວນ ກຸສົນ ລາງຄົນອຸປະຖາກລ້ຽງດູບິດາມານດາ ດູແລຄູບາອາຈານ ກໍ່ມີນ້ອຍ ແລະ ຄົນຢູ່ຊົມພູ ທະວີບ ເຂົາກະທຳບຸນກຸສົນ ທຳປະໂຫຍດແກ່ຕົນ ແລະຜູ້ອື່ນ ມີມາກມາຫຼາຍສັດທາ ຄວາມສາມາດຂອງຕົນກໍ່ມີຫຼາຍ

ເມຕໄຕໂພທິສັດເຈົ້າຈິ່ງຖາມວ່າ ເຂົາກະທຳບຸນກຸສົນກໍ່ປາດຖະໜາໃຫ້ເຫັນພຣະສີ ອະຣິຍະເມຕໄຕ ຕົນຈັກມາຕັສສະຮູ້ສັພພັນຍູຕະຍານໃນອະນາຄົດຕະການ ແລະຂໍ ໃຫ້ໄດ້ ເກີພ້ອມຍຸກແຫ່ງອະຣິຍະເມຕໄຕເຈົ້າໃນພາຍພາກໜ້າ ຕອບຕໍ່ເກົ້າເຂົ້າສູ່ພຣະນິຣະພານ ແດ່ກໍ່ຂ້າເທີ້ນ ດັ່ງນີ້ແລ ເມຕໄຕໂພທິສັດໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນ ກໍ່ມີຄວາມປິຕິຍິນດີຊົ້ນຊົມ ແລ້ວຈິ່ງ ກ່າວວ່າ ເມື່ເຂົາຢາກເຫັນໜ້າອະຣິຍະເມຕໄຕ ກໍ່ຈິ່ງໃຫ້ພາກັນ **ຕັ້ງໃຈຟັງຍັ່ງລຳມະຫາເວສ**

ສັນດອນຊາດິກ ໃຫ້ຈົບພາຍໃນມື້ໜຶ່ງຈັນດຽວ ແລ້ວກໍ່ຕົກແຕ່ງເຄື່ອງກິຣິຍະບູຊາຫຼາຍແສນສໍ່າ ມີທັງປະທູບປະທີບໄຕ້ພັນດວງ ດອກບົວຫຼວງພໍຮ້ອຍ ດອກບົວນ້ອຍພໍພັນ ດອກຜັກຕົບ ແລະດອກການຊອງ ທັງຊໍ່ທຸງໄຊຍາຍຢັງເດລະດາດ ເຂົ້າພັນກ້ອນອາດບູຊາ ກໍ່ຈັກໄດ້ພົບຜູ້ຂ້າໃນເມື່ອລ່ວງໄປຕັສສະຮູສັພພັນຍຸຕະຍານ ໃນອະນາຄົດຕະການເບື້ອງໜ້ານັ້ນແລ. ຄົນຜູ່ໃດມີໃຈກໍ້ຈໂກດໂກທາ ບໍ່ຢໍາເກງອະຣິຍະໂຄດ ຜູ້ມີຊີບ ແລະ ກະທໍາອະນັນຕະຣິຍະກໍາທ້ໍາປະການ ເປັນຕົ້ນວ່າ: ຂ້າພໍ່ຕີແມ່ ທໍາຮ້າຍຜູ້ເຖົ້າ ຜູ້ແກ່ ຄູບາອາຈານ ສາມະນະຊີພຣາມຜູ້ມີຊີບ ຕັດໄມ້ສີມະຫາໂພ ທໍາຮ້າຍພຣະພຸດທະຮູບ ສະຖູບເຈດີ ມີໃຈກໍ້ຈໂກດລັກໂລພໂລພາ ບໍ່ມີຊີບຫ້ໍາ ແລະເປັນມິດສາທິດຖີ ເຫັນຜິດເປັນຊອບ ປະກອບກໍາຊົ່ວຊ້ໍາລາມົກອະນາຈານ ກໍ່ຈັກບໍ່ໄດ້ພົບໜ້ໍາສີອະຣິຍະເມຕໄຕແຫ່ງເຮົ້ໍາ

ພຣະມາໄລໄດ້ຍິນເມຕໄຕກ່າວດັ່ງນັ້ນ ແລ້ວຈຶ່ງກ່າວວ່າ ເຮົ້ໍາຈັກເອົ້ໍາຄໍ້ານເມຕໄຕເຈົ້ໍ້າ ເມືອກ່າວເວົ້ໍ້າບອກຂ່າວ ແກ່ຊາວຊົມພູທະວີບ ໃຫ້ຣີບກະທໍ້ານຸບກຸສົນ ແລະປະໂຫຍດນາໆ ຕາມສັດທາແຫ່ງຕົນ ພຣະມາໄຈ້ຖາມເມຕໄຕວ່າ ຢັ້ງຄົນນານທ່ໍ່ໃດ ເມຕໄຕເຈົ້ໍ້າຈັກລ້ໍາໄປຕັສສະຮູ້ສັພພັນຍຸຕະຍານ ໂຜດປະນະສັດທັ້ງຫຼາຍ ເມຕໄຕຈຶ່ງຕອບວ່າ ສາສນາພຣະໂຄດົມເຈົ້ໍ້າ ອໍ້ານະທາຍຫາຍໄປ ເມືອໃດ ໃນກາລະເມືອນັ້ນເຫດການອັນບໍ່ເຄີຍເກີດມີ ກໍ່ຈັກເກີດມີ ແກ່ໂລກພິພົບ ຄື ຫາຄົນມີຄວາມຢ້ານຊົ່ວກົ້ວບາບ ກໍ່ຫາບໍ່ໄດ້ ເໝືອນດັ່ງສັດເດລະສານ ເປັນອັນທະພານທໍ່ານານວົນນາດ ສັດທັ້ງຫຼາຍບໍ່ໄດ້ມີສໍ່າປະຊັນຍະ ບໍ່ຕົກຕອງປອງດອງກັນ ແມ່ນວ່າຍິງຊາຍທີ່ເປັນພໍ່ແມ່ພີ່ນ້ອງກັນ ກໍ່ຈັກສົມສູ່ເສບຊ້ອນນອນເປັນຄູ່ກັນ ເໝືອນດັ່ງສັດເດລະສານ ຄົນທັ້ງຫຼາຍກໍ່ຈັກມີອາຍຸຍືນ 15 ປີເປັນເຂດ ແລະ ອາຍຸພຽງ 5 ປີ ກໍ່ຈັກມີຜົວເມຍກັນແລ້ວ ແລະ ມະນຸດໂລກກໍ່ຈັກຖືໄມ້ຄ້ອນກ້ອນດິນ ພ້ານມີດຫອກດາບ ສາດຕຣາອາວຸດ ແລ້ວກໍ່ຈັກລົບລ້ໍາລ້ໍ້ານກັນ ແລະຝູງຄົນສະຫຼາດ ມີບຸນກຸສົນແລະມີຊີບທໍ່ານ ກໍ່ຈັກຫຼົກໜີໄປລ້ໍ້ຢູ່ທີ່ລັບກໍ່ານ້ໍ້າທັ້ງຫຼາຍ ໝາຍມີຮ່ອມຫ້ວຍພູເຂົ້ານ້ໍ້ອຍ ແລະ ພູຜາ ພາກັນຫຼົກບໍ່ກ້ວເກົ້ານ້ໍ້ານ ຝູງຄົນບ້ານໃຫ້ສາໂທດຫຍາບຊ້ໍ້າ ອັນທະພານຈົດຕ່ໍ້ານທັ້ງຫຼາຍຝູງນັ້ນ ເຂົ້ານ້ໍ້ານຈັກຂ້ໍ້ານັ້ນ ຈົບຫາຍຕາຍໄປແລ ຄາວເມືອເຖິງ 7 ວັນ 15 ວັນ 3 ເດືອນ ຄົນທ່ໍ້ເຖິງ 3 ປີ ເມືອໃດຝູງຄົນທ່ໍ້ລ້ໍ້ຢູ່ຮ່ອມຫ້ວຍພູເຂົ້ານ້ໍ້ອຍນ້ໍ້ານຈ່ໍ້ານ້ໍ້ານອອກມາ ແລ້ວກໍ່ເຈຣະຈານັ້ນວ່າ ພວກເຮົ້ໍ

ທ້ຳຫຼາຍທີ່ຍັ້ງບໍ່ຕາຍ ຈົບຫາຍວິນາດຍັ້ງໜ້ອຍໜັກໜາ ຈົ່ງພາກັນຮັກສາຊີນທຳ
ນຳຄວາມສາມັກຄີເກື້ອກູນກັນຢ່າຂາດ ຢ່າປະມາດຄວນລະເວັ້ນຈາກປານາຕິບາດ
ອະທິນນາທານ ກາເມສຸມິດສາຈານ ມຸສາວາດ ສຸຣາເມໄລ ເພື່ອພວກເຂົາໄດ້
ສຶນທະນາກັນແລ້ວ ພວກເຂົາຈົ່ງພ້ອມກັນກະທຳບຸນຄຸນຄວາມດີ ທີ່ມີປະໂຫຍດ
ຮັກສາຊີນ ແລະອຸດໜູນເກື້ອກູນກັນບໍ່ຂາດ ບໍ່ປະໝາດໃນການຈາຈາໃຈ ບໍ່ຊ້ຳພາພ
ທ່ຳໃດລູກຫຼານຂະນາຍາດ ແຫ່ງເຂົາທ້ຳຫຼາຍກໍ່ມີອາຍຸຍືນຍາວຂຶ້ນໄປໄດ້ 20 ປີ 30
ປີ 40 ປີ 50 ປີ ຕາບເຖິງເທົ້າ 100 ປີ 500 ປີ ພັນປີ ໝື່ນປີ ແສນປີ ລ້ານປີ ໂກດ
ປີ ເທົ້າຣອດອະສັງໄຂປີກໍ່ມີແລ ຄວາມເຖົ້າແກ່ ແລະຄວາມຕາຍກໍ່ບໍ່ມາປາກົດແກ່
ຄົນທ້ຳຫຼາຍຝ່ຳນັ້ນ ແລ້ວເຂົາກໍ່ມີຄວາມປະໝາດອາຍຸປະມານດ້ວຍອະສັງໄຂກໍ່
ຫຼຸດໜ້ອຍຖອຍລົງ ຈາກອະສັງໄຂປີ ມາເປັນເກດປີ ແສນປີ ເມື່ອຫຼຸດໜ້ອຍຖອຍ
ລົງເຖິງ ແປດໝື່ນປີເມື່ອໃດ ໃນການລະຍານັ້ນ ຫ່າຝົນຊົນລະທາກໍ່ຈັກຕົກລົງມາໜ້
ານຜ່ນດິນ 5 ຈັນຕົກລົງມາເທື່ອໜຶ່ງ ໃນການລະຍາມນັ້ນໃນຊົມພູທະວີບກໍ່ຈັກຮັກ
ສີອຸດົມສົມບູນ ດ້ວຍພືດພັນທັນຍາຫານ ຣຸກຂະຊາດໝາກໄມ້ຕ່ຳໆນາໆຊຸງຈ
ສະອ່ມຊຸ່ມຊື່ນ ບ້ານເມືອງປັສສະຈາກໂຈຣມານ ມິດສາທິດຖື ແລະພູດຜີປີສາດ
ອິດສາບ້ຳບຸງດໂກທາກໍ່ບໍ່ມີ ຫາຄົນຕ່ຳຄົນສູງກໍ່ບໍ່ມີ ທຸກຄົນສະເໝີກັນ ຕ່ຳແຕ່ສີ
ເນື້ອຄືວ່າ: ຜິວຂາວ ຊຸງ ແດ ສາມສີເທົ້ານີ້ ຈັກມີຄວາມສຸກກະເສີມສຳລານ
ອຸດົມສົມບູນດ້ວຍ ເຂົ້ານ້ຳໂພຊະນະອາຫານທ້ຳມວນ ບໍ່ລະບວນໝົດທຸກສິ່ງ ບໍ່
ໂລພໂລພາ ບໍ່ຍາດແຍ່ງຊິງກັນ ບໍ່ລັກລັບຊະໂມຍປຸງດປຸງນເຊິ່ງກັນແລະກັນ ໂທດ
ຊົ່ວຮ້າຍກໍ່ບໍ່ມີ ກາກັບນົກເຄົ້າ ແມວກັບໜູ ງູກັບຈອນພອນ ກໍ່ຈັກມີໄມຕຣີຈິດ
ເປັນມິດກັນ ຣາຊສີກໍ່ຈັກມີໄມຕຣີຈິດແກ່ສັດນ້ອຍໃຫຍ່ ທ້ຳຫຼາຍ

ໃນເມືອນັ້ນ ຜູ້ຂ້າສືອະຣິຍະເມຕໄຕຣ ກໍ່ຈັກໄດ້ຍິນຄໍາອາຣາທະນາອັ້ເຊີນ ແຫ່ງອິນພຣົມຍົມມະຣຊທັ້ງຫຼາຍ ແລ້ວເຮົາກໍ່ຈັກຫຼິ້ງຜູຍັ້ງໂລກໂລກາ 5 ປະການ ກໍ່ຈັກບໍ່ລະບວນໃນການເກີດຄື:

1. ໃນປະເທດເລີດປະເສີດໃນເມືອງຄົນອັນຊອບ.
2. ປະກອບດ້ວຍສໍາຣິດທິສົມບູນ.
3. ໃນຕະກູນອັນດີແຫ່ງພຣາມມະນີ ຜູ້ວິເສດ.
4. ເປັນປະເທດເຂດອັນສົມຄວນແກ່ພຸດທະມານດາ.
5. ຜູ້ຊົ້ງຄັນນານນັບໄດ້ 10 ເດືອນ ຈົ່ງເຄື່ອນທີ່ປະສູດອອກມາ.

ໃນການະຍາມນັ້ນຜູ້ຂ້າສືອະຣິຍະເມຕໄຕ ກໍ່ຈັກປະຕິຍານຕໍ່ເທວຣາຊ ພຣົມ ທັ້ງ 4 ອັນມີພະຍາອິນເປັນປະທານ ເພື່ອຈັກໄດ້ຕັດສະຮູ້ ສັພພັນຍຸຕະຍານ ໃນ ເມືອງຄົນກໍ່ມີໃນການະຍາມນັ້ນແລ. ເມຕໄຕໂພທິສັດເຈົ້າຈົ່ງໄດ້ພັນລະນາບຸນປາຣະ ມີ ທີ່ຕົນໄດ້ສ້າອົບຣົມມາ ໃນອະດີດຕະຊາດນານໄດ້ 16 ອະສັ້ງໄຂ ແສນມະຫາກັບດັ່ງນີ້:

1. ທານັ້ງ ຜູ້ຂ້າຊໍາລະລ້າງຈັດຖ ໃຫ້ບໍລິສຸດໃສ່ສະອາດ ແລ້ວຈົ່ງໃຫ້ທານ. ເມື່ອໄດ້ຕັສສະ ຮູ້ສັພພັນຍຸຕະຍານ ຄົນທັ້ງຫຼາຍເກີດມາດູງາມແລ
2. ສັພພະການັ້ງລະພິຕະຈາ ຜູ້ຂ້າຈັກໃຫ້ຕົ້ງ ແລະຫູຕາ ເປັນທານກໍ່ຊໍາລະລ້າງຕົນຕົ້ງ ດີແລ້ວຈັ່ງໃຫ້ທານ ຜູ້ຂ້າໄດ້ທານຕາດໍາດີທັ້ງຄູ່ ຄົນທັ້ງຫຼາຍເກີດມາພາຍໜ້າ ຕົ້ງ ຕົນງາມອອດຫຼອດ ເນື້ອກ້ັງປອດໃສດີ
3. ຈະຣິດຕຈາກາຍັ້ງ ຜູ້ຂ້າໄດ້ຊໍາລະເນື້ອຕົນບໍລິສຸດດີ ມືອີງຄະນ້ອຍໃຫຍ່ ໃນຂັນທະ ສັນດານຈົ່ງໃຫ້ທານ ຄົນເກີດມາຈົ່ງດູງາມຊະຊ່ອນ ບໍ່ຫ່ອນຮ້າຍຈັກຄົນແລ
4. ມຸສາຈາທັ້ງ ໂກທະພະຫະສະຈາຈາ ຜູ້ຂ້າບໍ່ຕົ້ງລ່າຍປ້ັງດ ບໍ່ຄິດໂລພໂລພາ ໃຫ້ ທານແກ່ຄົນທຸກຍາກໄຮ້ອະນາຖາຍາຈົກຄົນຂໍທານ ຄົນເກີດມາປາຖນັ້ນ ບໍ່ມີຄົນ ປາກກ້ົກ ບໍ່ມີຄົນຫູໜວຈກ ບໍ່ມີຄົນຕາບອດແລ.

5. ทัมมัฏฐะตา ปะฏิกิตา ผู้ข้าตั้งใจฟังทัมมะเทสนา ตั้งกายวาจาใจ ให้เหื้อมใสดีทุกเมื่อ ถึงเกิดมาร่วมถึงปางนั้น ถูกงามดีบ่มีถึงบัดยาอ่อนเปี้ยค่อม

6. ทุกขะตัสสะตา ผู้ข้าได้ตั้งหูฟังถึงคำทนถึงทุกไร้ฮึงใจ มาคำทนเมื่อใด ผู้ข้าก็ได้ให้แก่ถึงทุกถึง. ถึงทั่วหลายเกิดมาหูตาบ่หมองกตึบตัน ยืนสูงใสส่อง เท็นธอดอายุไขแท่วถึงแล

7. ทัสสัฏฐิกุสัลโล ยินดะปัดตัวจะธิดตา ผู้ข้าได้อว่ายหน้าหื่นดูเทัน พระพิกขุไปยินทะบาด ก็จื่งใส่บาดเปันหาน ถึงเกิดมาปางนั้นสายตาถืงมยั่งล่ำหื่นแลไป ทุกแท่วหินได้ทุกพันชา.

8. เพชัดชิหานัง ผู้ข้าได้ให้หานหาจ้นยาปิจพะยาด ตามอหานถึงบ่วย ถึงเกิดมาปางนั้น ปัสสะจากพะยาทิโลกา

9. สัดตานังจิดตัง โมทันติ ผู้ข้าได้มีจิดใจไมตรี แผ่กว้าง และได้จะเลิน ธักสาชีน เมดตาพาจะนา ให้หายคำเดือดร้อน แผ่ถึนหมาธุงธาบ เหมือนถั่งหน้ากองไฮ ผู้ข้าจักได้ตัสสะธู้ที่ถึ้นไม้สีมะหาโพทิ โผดสัดตะจะโลกในสิ่งสาม

10. ปันนะโพชะนังจัดถิหานัง ผู้ข้าได้ให้หานเฮ็น*โพชะนะอหาหาม และ เสื้อผ้าอาพอนท่อนสะใบเหื้อหลายหลากนาๆ ถึงเกิดมาในกาละยามนั้น บ่มีสูงบ่มีต่ำ พ่ำพ้อมสะเหมือกัน.

11. หัดถีมะนุดปาลิสา ผู้ข้าได้หานช้างเผือกกาหินจินดา ประดับประดาด้วยยอดยิงละสะยามถานหาม พ้อมทั่งเท็าอี้ ม้าและนายถงานช้าง ถึงเกิดมายามนั้น บ่ห่อนทุกยากเฮัมใจจักถึงแล

12. สัดตานัง มูละเจมี ผู้ข้าได้ปิดปล่อยสัดถิจน้อยถิจใหย่ ให้พื้นจากหมอกและจั่มั้นแท้ จากแหล่งบ้จาบาดเพ็ดสะถานมายพาม โผดให้พื้นจากโทดทั่งปวง ถึงเกิดมาบ่ได้เปันข้อยข้า และบ่ได้จับผุกลุกซังแท้แล

ດັ່ງນັ້ນ ຄົນທັ້ງຫຼາຍຜູ້ໃດສ້າງບຸນສົມພານ ກໍ່ຈັກໄດ້ພົບຜູ້ຂ້າສືອະຣິຍະເມຕໄຕແລ ຈັກໄດ້ເຖິງສຸກອັນປະເສີດ ຄືນິຣະພານ

ຄັນວ່າເມຕໄຕເທພະບຸດ ພັນລະນາບຸນບາຣະມີແຫ່ງຕົນ ແລ້ວກໍ່ຈົ່ງກ່າວ ແກ່ພຣະມາໄລວ່າ ຂໍນິມົນເຈົ້າກູຈົ່ງໄປບອກຂ່າວສານ ແກ່ຊາວຊົມພູທະວີບ ໃຫ້ຮີບດ່ວນກະທຳບຸນ ທັ້ງຫຼາຍຢ່າໄດ້ຊາດເທີ້ນ. ຄັນກ່າວທ່ານັ້ນແລ້ວກໍ່ຍົມື ຈຸ່ມຈັດປັດທັກຂິນ ໄຫວ້ພຣະທາດ ເກດແກ້ວຈຸລະມະນີ ແລ້ວກ່າວຄຳອຳລາ ແກ່ພຣະມາໄລເຖຣະເຈົ້າ ມີເທພະບຸດເທພທິດາ ເປັນບໍລິວານ ແຫ່ແຫນສະເດັດສູ່ທີ່ຢູ່ ເທວະສະຖານວິມານຕຸຊິຕາ ໃນກາລະຍາມນັ້ນແລ.

ພຣະມາໄລເຖຣະເຈົ້າກໍ່ໄຫວ້ຍ້ອງພຣະທາດເກດແກ້ວຈຸລະມະນີ ແລ້ວກ່າວຄຳອຳລາ ອົນທາທິຣາຊເຈົ້າ ກັບຕ່າວລົງສູ່ໂລກລຸ່ມຊົມພູທະວີບເມືອງຄົນ ແລ້ວບອກຂ່າວໃຫ້ ຄົນສ້າງບຸນສົມພານໃຫ້ແກ່ກ້ານ ເພື່ອຈັກໄດ້ເຫັນໜ້າພຣະສືອະຣິຍະເມຕໄຕ ອົງຈັກໄດ້ລົງ ມາຕັສສະຮູ້ເປັນພຣະສັພພັນຍູໃນພາຍພາກໜ້າກໍ່ມີແລ. ສ່ວນວັນນະນາ ຈາຍ້ອງມາໄລແສນ ອັນພຣະມາໄລໄປໄຫວ້ພຣະທາດເກດແກ້ວຈຸລະມະນີໃນຊັ້ນຟ້າຕາວະຕິງສາ ນິຖິຕາກະ ສະເດັດບ່ຣະບວນສົມຄວນທ່ານີ້ກ່ອນແລ.

"ມະຫາສ້ຽກາດຫຼວງ"

ສີສີຊິດທິໄຊຍະມ້ຽຄະລະ ອາຄົມພົມມະວິຫານສະຖານດວ່ງວິເສດ ເປັນເຫດໃຫ້ ສັດທາທັ້ງຫຼາຍໄດ້ຕັ້ງຢູ່ກະເສີມ ເຕົ້ມຄວ່ງພະບໍລົມໂພທິສັດເຈົ້າໄດ້ສ້າງໂພທິສົມພານ ນານມາເປັນປະທັດຈົ່ງໄດ້ລ່ວງລັດຕັດສັພພັນຍຸຕະຍານ ເປັນພະສີຊິດທິພະໂພທວານ ຖວາຍນ້ອມນະມັດສະການ ແກ່ພຸດທະບໍວິຣະບາດໂອກາດ ສີສຸພະວິບຸນລະຕຸນສະພະທຸຣະ ເຕໂຊ ໄຊຍະມ້ຽຄະລະຕິເຣກ ອະເນກກະສະຫວັດດີ ຈົ່ງມີແກ່ຝ່ງນ້ຳຣະເທພະ ມະນຸດຄຸດ ນາກນາຄາ ກຸມພັນຄັນທັບພະຍັກຂະ ອາຣັກຂາ ອະສຸຣະ ອະສຸຣິນອິນພົມຍົມມະຣາຊາ ເທວະຣາດ ຄົນສະຫຼາດຈົ່ງຮ່ຳເພິ່ງຫາຍ້ຳປະໂຫຍດແກ່ຕົນແລະທ່ານທັ້ງຫຼາຍຢ່າໄດ້ຊາດ ຢ່າໄດ້ປະໝາດຈົ່ງຕັ້ງໃຈຟ້ຳຍ້ຳມະຫາສ້ຽກາດ ທັມມະດວ່ງນີ້ອັນນັກປາດອາຈານເຈົ້າຫາກ ສ້ຽຂະຫຍາໄວ້ວ່າ ໄດ້ຫ້າພັນພະຈັດສາ ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ວ່າ ພະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າ ເຂົ້າສູ່ ນິພານອັນປະເສີດແທ້ຊະແລ ດ້ວຍແທ້ພະສັບພັນຍູເຈົ້າແຫ່ງເຮົາ ໄດ້ສ້າງໂພທິສົມພານ

ນານປະມານໄດ້ສີ່ອະສັ ງໄຂປາຍແສນມະຫາກັບ ນັບແຕ່ໄດ້ລ ງສັດຕັດພະຍາກອນ ແທນ
ພຸດທະບ ຈະບາດພະພຸດທະເຈົ້າທີ່ປ ກ່ອນ ເຈົ້າກໍທອດຄົນນອນຢູ່ເໜືອເປືອກຕົນຕາ
ຂ ຈສະພານກ່າຍເປັນເຄົ້າ ຕາບຕໍ່ເທົ່າຈົ ໄດ້ມາເກີດເປັນເຈົ້າສີທາດຣາຊະກຸມມານ ອາຍຸໄດ້
16 ປີ ເຂົາເຈົ້າຈົ ໄດ້ສະເຫວີຍສີສົມບັດ ເປັນຣາຊາແທນພໍ່ນານປະມານໄດ້ 13 ປີ ມີສາວສະ
ໜົມຫົກໝື່ນໜ້າຊື່ນຊ້ອຍໂສພາ ມີນາງພິມພາ ຫ ຼ ຍະໂສທະຣາເປັນເຄົ້າ ຣາຊາເຈົ້າຈົ ຫ ຼ ່ງ
ເຫັນຄົນເຖົ້າຄົນເຂົ້າພະຍາດ ແລະ ຄົນຕາຍ ຈົ ມີພະຣາຊະຈິນດາຣ ່ເພ ງຈ ່: ອະນິດຈາ
ການສ ງສານບ ່ທ ່ຽງແລນາ ຄວນກູຈັກຂົນຂວາຍຫາຄອງທັມອັນປະເສີດລ ້ເລີດກ ່ວາ
ສ ງສານຄ ່: ສັບພັນຍູຕະຍານດວງຍ ່ງ ເຈົ້າຄະນ ງໃນໃຈດ ່ງນ ້ແລ ້ວ ຈົ ລະລູກແກ ້ວ ແລະເມຍ
ຮັກ ສະເດັດຂ ້ນຂ ່ມ ້າວ ່ຣະກັນຖະກະ ຊັກອອກໄປບວດແຄມນ ້ຳອະໂນມານະທີ ນານປະມານ
ໄດ ້ 6 ພັນສາ ເຈົ້າຈ ່ງລີລາຍ ງຈ ຣະຍາດເຂົ ້າສ ່ຄ ້ງໄມ ້ສີມະຫາໂພທິແທ ່ນແກ ້ວ ແລ ້ວຈົ ່
ຜານແພ ້ຝ ງໝ ່ພະຍາມານ ກັບທັ ງບ ່ຣິວານເມ ່ອລັດສະໝີແສງອະຣຸນພົ ນພ ່ງຂ ້ນມາໃນຈັນ
ວິສາຂາ ຈົ ່ງໄດ ້ຕັດສັບພັນຍູຕະຍານດວງຍ ່ງ ເຈົ ້ຈ ່ງຍົກອອກມາໃນສັດຕະເວໄນຍະອັນ
ເຕັມໄປໃນໂລກ ກັບທັ ງເທວະໂລກ ໃຫ ້ພົ ນຈາກໂອຄະສ ງສານ ໃຫ ້ເຖ ງນິຣະພານອັນ
ປະເສີດ ອັນບ ່ຮູ ້ຕ ້ ງກ ່ານິດເມ ່ອພານລຸນພ ່ນຊະແລ ດ ້ວຍທ ່ ແທ ້ໃນເມ ່ອໄດ ້ລ ງລັດຕັດ
ສັບພັນຍູຕະຍານແລ ້ວ ເຈົ ້ກໍທົ ງຣະນານສ ່ ງສອນສັດຕະນິກອນທັ ງຫ ຼ ງ ນານປະມານໄດ ້
45 ພັນສາ ແລ ້ວຈົ ່ງແລເຫັນນມະພຸດສາສັດຕະນິກອນທັ ງຫ ຼ ງ ມີການທຸກໂສກາ ໂຣຄາ
ຮ ້ຍຍ ່ງໜັກໜາ ຄວນຈຸຕິມ ້ຣະນາແລ ້ວລຈດໄປເອົ ປະຕິສົນທິໃນກ ່ານເນີດເປັນຄົນ ແລະ
ເຄຍຣະສານ ມີຄົນຊະຣາການຖ ່ອຍເຖົ ້ ໂສກເສ ້ານ ້ອໜັ ຍານ ດູກລ ່ນຕົນມ ້ສ ່ນໄປມາ ຫູ
ຕາຫລ ງໜ ້ງພາດພະຍາດມ ້ແສນ ຈົ ່ງເປັນເວທະນາ ແມ ່ນວ ່າແສນເຢ ້ຍຢາກ ່ບ ່ມ ້ໄດ ້ ແສນ
ຮ ້ອງໄຫ ້ກ ່ຫາກແຄນດາຍ ແມ ່ນວ ່ານ ້ ຳຕາໄຫ ຼ ແລະມູກຍ ້ອຍ ຄ ້ອຍໆຮ ່ ຳເຮຣົມ ແສນຕົ ອົກຕົ
ຊວງກ ່ບ ່ມ ້ຮູ ້ໄດ ້ ລະຄາຍໄວ ້ດູດາຍຫາຍຊ ວິດວິດມ ້ຣເມດ ບ ່ຮູ ້ແຈ ້ງເຫດສ ງສານ ວິນຍານ
ລະກາຍຈາຍກ ້າຍ ບ ່ຮູ ້ຈັກເຫດອັນຮ ້ຍອັນດ ີ ອັນນ ້ ກ ່ເປັນຄວງທຸກໃນຈັດຕະສ ງສານຫ ຼ າຍ
ຫ ຼ ານ ພັດພາກຈາກຂອງຮັກຂອງຊອບໃຈກ ່ເປັນທຸກ ໄດ ້ປະສົບກັບສ ່ງທ ່ ບ ່ເປັນຂອງຮັກຂອງ
ຊອບໃຈກ ່ເປັນທຸກອັນລ ້າຍ ່ ເຈົ ້ເຫັນແລ ້ວຈົ ່ງຕ ້ ງຫລັ ງໄວ ້ຄວງອັນວິເສດກ ່າວຄ ່ວ ່: ວໍຣະ
ພຸດທະສາສະໜາສ ່ ງຂະຫຍາຈ ່ໄດ ້ຫ ້າພັນພະວັດສາ ໄຫ ້ທັ ງພະພຸດທະຮູບ ຊ ສະຫ ຼ ບ

ເຈດີ ໄມ້ສີມະຫາໂພ ເພື່ອໃຫ້ເປັນຄູສັ່ງສອນໂຜດປານະສັດທັ້ງຫຼາຍ ໃຫ້ພົ້ນຈາກໂອຄະ ສົງສານໃຫ້ໄດ້ເຖິງນິຣະພານພຸ້ນຊະແລ ຈໍຣະພຸດທະສາສະໜາອັນຈາລຶດປົດໄວ້ແລ້ວໄດ້ (2567) ພັນສາແທ້ຊະແລ ບັດນີ້ຈັກຈາແຕ່ພະສັບພັນຍູເຈົ້າຍິ່ງຣະຍາດຂຶ້ນສູ່ແທ່ນແກ້ວ ສູງໄດ້ 18 ສອກ ເຈົ້າກໍ່ອຍໜ້າຕໍ່ກໍ້ເຕາເຈັນອອກຫົນແຫ່ງບໍ່ຈຣະພາ ເມື່ອນັ້ນພະຍາມານ ຈິ່ງເຫັນຢາກໄດ້ ຈິ່ງໃຊ້ໃຫ້ລູກສາວທັ້ງສາມ ນາງພິງພິງຣາມຄູສີສະອາດ ທັມມະຊາດ ກັນລະຍາ ຜູ້ໜຶ່ງຊື່ວ່ານາງຣາຄະສີຍິດຍ້ອຍ ຜູ້ໜຶ່ງຊື່ວ່ານາງຕັນຫາຊ້ອຍໃສແສ ຜູ້ໜຶ່ງຊື່ວ່າ ອໍຣະດີແຍງາມດູຍິ່ງ ລັກຂະນາພົ້ນສິ່ງຫຼາຍປະການ ເກສາຜົມດໍາງາມໃສສ່ອງ ດອກໄມ້ກ່ອງ ຈັນຄໍ ລໍານໍາຜົມຄອງເກດຊົງເພດພັ້ງງາມຍາ ໂສມໂສພາງາມສະອອນ ເນື້ອກ້ຽງອ່ອນອໍຣະ ທາຍ ເກົ້ງ່ຽງຊ້າຍປ່ຽງຜ້າສະໄບໄກຈແຂນງາມອ່ອນແອ້ນເປັນແຈ້ນມີສີສົມຈັນດີບໍ່ເສົ້າ ຮູບ ແຈ່ມເຈົ້າທັ້ງສາມ ເປັນສາຈຣາມສະແລ້ມ ສອງຝາກແກ້ມປ່ຽບຜິຈຄໍາ ສອງຕາດໍາໄຫຼເລືດ ເມື່ອນາງເຊືດຕາແຍ້ມໃສ່ພໍ່ຕາຍ ຊາຍໃດເຫັນຫາຍໂສກ ງາມເລືອ່ນໂສກຍິ່ງກ່ວາເມືອງຄົນ ເປັນທີ່ສົນລະຈົນແກ່ຊາຍໜຸ່ມນ້ອຍ ຄ້ອຍໆຢາກເຝືອແຝ ເພື່ອຈ່າໄດ້ເຫັນລູກສາວຈອມ ແພງພູຈະນາດ ແລ້ວຈິ່ງເດີນມາຫາ ພະບາດໄທ້ສັບພັນຍູ ປະນົມມືແລ້ວ ກ່ວາຈ່າຂ້ານ້ອຍ ທັ້ງສາມເປັນສາວປອດອ້ອຍຊ້ອຍບໍ່ມີຜິວ ຂໍຖວາຍຕົວເປັນຂ້າຊ່ວງໃຊ້ພະບາດໄທ້ຮັບເອົາ ຂ້ານ້ອຍທັ້ງສາມແດ້ເທີ້ນ.

ຂໍອັງເຊີນເຈົ້າຈົ່ງລຸກຈາກແທ່ນແກ້ວ ຢ່າພາມເຫດສັນໃດພະພຸທາບໍ່ຫົວຊາບໍ່ປາກ ຕ້ານເຈຣະຈາ ຄັນຈ່ານາງທັ້ງສາມກ່າວຈອນໃຫ້ແລ້ວ ພຣະຜ່ານແຜ້ວອົງອາດສັບພັນຍູ ເຫັນສັດຕູມາບັ່ນບຽດ ກໍຄິດຂຶ້ງດ່າຍຕາຊັ່ງ ແລ້ວຈິ່ງກ່າວຈ່າອິດຖິເອີຍ ຕົວຕົນສູນີ້ ເປັນຊາກຜີຮ້າຍຍິກຍ່າງຍ້າຍຈ່າດູງາມ ສາມໂກຖາກນີ້ນາ ສັ່ງຈ່າບໍ່ຮູ້ອັນຮ້າຍແລະອັນດີ ຈ່າ ຈັກເອົາຕົນກູນີ້ເປັນຜິວສູນີ້ຈານໍ ຄັນສັບພັນຍູກ່າວທໍ່ນັ້ນ ນາງທັ້ງສາມກໍ່ນັ່ງຢູ່ບໍ່ປາກ ກົ້ມ ໜ້າຫາກລະອາຍເລີຍລວດກາຍເປັນຜູ້ເຖົ້າ ຄາງຈໍ້ເຈົ້ຫາກຄືຜີແຮງຫາບໍ່ໄດ້ ຈັບໄມ້ເທົ້າ ໄຕ່ເຕົ້ານັກຄາ ເມື່ອເຈົ້າຕໍ່ພະຍາມານຕົນພໍ່ ສັບສົ່ງຫຼາຍປະການ

ເມື່ອນັ້ນພະຍາມານຜູ້ໃຈບາບ ບໍ່ພິຈາຣະນາຫາຄຸນ ແລະ ໂທດ ໃຈກົ້ວໂກດໂກຫາ ເມືອປ່າວເສນາມານຄັນຄ້ຳສຽງສະນັ່ນກ້ອງ ທໍຣະນີມີຫຼາຍຫຼາກໜັກໜາເມື່ອນັ້ນພະຍາ ມານຂຶ້ນຂີ່ຄໍຊ້າງ ແກ້ວເມກຂະໜາ ສອງຕີນຫລັ່ຍ່ຳຂອບຈັກກະວານໄຫວຫວັ່ນ ສອງຕີນ

ໜ້າຢ່າຄ່ຈາສີມະຫາໂພແທ່ນແກ້ຈ ໄກຈແກ່ຈາສງາສະເກືອນຄືເຄື່ອນ ຟ້າຟ້ຳຕື້ນພູຜາ ເມື່ອນັ້ນຝູງໝູ່ເທຈະດາ ພະຍາອິນ ພະຍາພົມ ພະຍາຍົມມະລາຊ ຄຸດນາກ ແຫນແຫ່ ເຝົ້າເອົາກັນທະຍາມໜີ ຄືນໄປສູ່ທີ່ຢູ່ແຫ່ງຕົນ ຍັງແຕ່ພະທັດສະພົນຢູ່ຕົນດຽຈນັ້ນແລນາ . ເມື່ອນັ້ນພະຍາມານພ້ອມທັງພົນທະຫານເສນາມານໄຫຫລ້ຳ ສງາສະນັ່ນກ້ອງທໍຣະນີ ກະທຳຣິດທີຫຼາຍຫຼາກ ຖ້ຈນທຸກພາກນານາ ເມື່ອນັ້ນພະຍາມານຈິ່ງນິລະມິດເປັນພັນ ແຂຈນຖືດາບກຈັດແກ່ຈາ ມີທັງແຕ່ດາຍິງລຸກເປັນໄຟເດຍລະດາດ ເລີຍລຈດກາຍເປັນ ເຂົ້າຕອກດອກໄມ້ບູຊາພະສັບພັນຍູຈົ່ງເປັນຄູສອນໂລກ ບໍ່ຫ່ອນໂສກເສົ້າໂສກາ ເຫັນມານ ມາເດຍລະດາດ ເຈົ້າຈິ່ງນິກເຖິງບາຣະມີທຳຈຳນຈນມາຫຼາຍຊາດ ນາໆນາດທໍຣະນີເອົາຕົນເຂົ້າ ເຖິງພະໂຄດົມ ແລ້ຈນອ້ມໄຫ້ຈຈ່ຳ: ຂ້ານ່ໃຫ້ຮ້ອນຮອດສັບພັນຍູ ຂ້ານ້ອຍນ້ຳອະນຸໂມທະນາ ສື່ອະສົ່ງໄຂແຕ່ງນ້ຳມາທຸກຊາດ ເພື່ອບ່ໃຫ້ຊາດດ້ຈຍນ້ຳຢ່ານໝາຍຫານດຈາຈິເສດນາ ທໍຣະນີຈິ່ງບາຍເກດເກົ້າ ຮູດແຕ່ເຫົ້ເຖິງປາຍ ກາຍເປັນນ້ຳໄຫຫລ້ຳ ທັ່ງຮອດຂອບ ຈັກກະຈານ ນ້ຳຖ້ຈມຊ້ານພະຍາມານແລະ ເສນາມານຈົ່ນແຜ່ນດິນຫຈົ່ນໄຫຈສະທ້ານ ຝູງ ມານຢ້ານກໍ່ຄືນເມືອສູ່ເມືອງຕົນ ພະທັດສະພົນເປັນຜູ້ຜານແພ້ພະຍາມານນັ້ນແລນາ

ເມື່ອນັ້ນຈິ່ງໄດ້ຕັດສະຮູ້ສັບພັນຍູຕະຍານ ອັນປະເສີດແລ້ຈຈິ່ງໄດ້ເທດສະໜາ ສັ່ງສອນປານະສັດທັ່ງຫຼາຍນານໄດ້ 45 ພັນສາ ພະຕົນແກ້ຈກໍ່ລຈດນິລະພານໄປແທ້ຊະ ແລ. ດ້ຈຍແທ້ພະທັດສະພົນຕົນວິເສດ ຈະສະເດັດເຂົ້ອະນະຕະມາຫານະຄອນນິຣະ ພານ ກໍ່ທອດຕົນນອນສະຖິດຫລ່ານໄມ້ຮັງທັ່ງຄູ່ ໃນເມືອງກຸສິນາຣາ ເຈົ້ກໍ່ຈິ່ງຕ້ານເຈຣະຈາ ກັບພະອານົນຈ່ຳ: **ອານັນທະ** ດູລາອານົນຕົນເປັນລູກຊິດແກ້ຈແຫ່ງສັບພັນຍູ ທ່ານຢ່ານໄດ້ ຈົ່ງໃຈປະໝາດໃນຊາຈແຫ່ງໂລກີ ລາໆເທື່ອມີລາໆເທື່ອໄຮ້ ລາໆເທື່ອໄດ້ມາແລ້ຈເສຍໄປ ໄດ້ ເປັນຜົ້ຈເມຍກັນແລ້ຈຢ່ານໄດ້ຈົ່ງໃຈເຊື່ອ ລາໆເທື່ອນັ້ນເຂົ້ານເບື່ອໃຈຊ້ານດ້ຈຍໂທສະໂມທະຈັບ ຈ່ອາ ທ່ານກໍ່ບ່ສ່ອາເຫັນທີ່ຮ້ຍມາຖືກຕົນໃຫ້ຂົນຂວາຍປານະສັດທັ່ງຫຼາຍຂ້ານນ້ຳກ້ຈາ ກ່າຈຄື: ຈັດຕະສິ່ງສານປານຄັ່ງສັບພັນຍູເຈົ້ນີ້ເທົ້ນ. ໃນເມື່ອພະຕະຖາຄົຕ ປະຣະນິບພານ ໄປແລ້ຈກໍ່ຈິ່ງຕັ້ງໄວ້ຢ່ານກອາແກ້ຈແປດໝື່ນສີ່ພັນພະທຳມະຂັນ ເພື່ອໃຫ້ເປັນຄູສັ່ງສອນ ປານະສັດທັ່ງຫຼາຍເມື່ອພາຍລຸນພຸ້ນຊະແລ **ອານັນທະ** ດູລາອານົນໃນເມື່ອສາສະໜາລາ ລົດປົດໄປໄດ້ 500 ຈັດສາ ຫາພິກຂຸນີອັນທະຈິ່ງຈະຖຸປະຣິສຸດທະຊິນ ຕາມກະບິນພຸດທະ

ບາດນັ້ນກໍຫາບໍ່ໄດ້ເລີຍ **ອານັນທະ** ດູລາອານົນໃນເມື່ອສາສະໜາລາລົດໄປໄດ້ 1000 ປີ ພະຈັດສາຫາອໍຣະຫັນຕາຂີນາສາວົກຕົນປະເສີດ ອັນໃຫ້ບັງເກີດອະພິນຍາຍນ ມີໂຣດໂປດ ສັດຕະນິກອນ ກໍຫາບໍ່ໄດ້ເລີຍ **ອານັນທະ** ດູລາ ອານົນໃນເມື່ອສາສະໜາລາລົດໄປໄດ້ 2000 ປີພະຈັດສາຫາບຸກຄົນຜູ້ໃດຈັກຂຶ້ນໃຈຍັ້ງໄຕຣປິຕະກະ (ປິດົກ) ຫາກຍົກອອກມາ ເທດສະໜາວ່າ ໄດ້ແປດໝື່ນສີ່ພັນພະທໍາມາຂັນ ອັນເຈືອຈາໄປດ້ວຍປັນຈະນິກາຍທັ້ງ 5 ກໍຫາບໍ່ໄດ້ເລີຍ **ອານັນທະ** ດູລາອານົນ ໃນເມື່ອສາສະໜາລາລົດໄຫໄດ້ 3000 ປີ ພະຈັດສາ ຫາພິຊຸສົງອົງຈັກມາຊຸມນຸມກັນໃນຈັນຖ້ຈນ 4 ໃຫ້ຮູ້ແຈ້ງແຫ່ງສັງຄະກໍາ ມີຕົ້ນວ່າອູໂປສົດ ກົດດ້ວຍຈາຕຸດທະສີ ປັນນະຣະສີ ສາມັກຄີກໍ່ຫາບໍ່ໄດ້ແລ **ອານັນທະ** ດູລາອານົນ ໃນ ເມື່ອສາສະໜາລາລົດປົດໄປໄດ້ 4000 ພະຈັດສາຫາພິກຊຸສົງຜູ້ຊົງໄຕຣຈີຈອນ ອັນເປັນ ມະຫັນຕະກໍາຄໍາສອນຄຸນພະວິເສດ ອະຕິເຣກແຫ່ງໂຣຄາຈະຈອນເຈົ້າທັ້ງຫຼາຍກໍຫາບໍ່ໄດ້ ເລີຍ **ອານັນທະ** ດູລາອານົນ ໃນເມື່ອສາສະໜາລາລົດປົດໄປໄດ້ 5000 ພະຈັດສາ ບຸກຄົນຜູ້ໃດໄດ້ ຜ້າເຫຼືອງນ້ອຍໆຫ້ອຍຍ່ຍ່ຽໄປມາຄົນທັ້ງຫຼາຍຈັກສົມມຸດບຸກຄົນນັ້ນວ່າ ເປັນພະພິຊຸ ໃນກາລະຍາມນັ້ນແທ້ຊຸແລ ດ້ວຍພຣະສາສະໜາຍັ້ງເຄົ້າຣົບ ຢູ່ເທົ້າ 5000 ພຣະຈັດສາພິວ່າສັງຂະຫຍາມັບເປັນເດືອນ ໄດ້ 6 ໝື່ນ ເດືອນບໍ່ມີເຄື່ອນຄາສັງຂະຫຍາເປັນ ວັນອະໂປສົດໄດ້ແສນສອງໝື່ນ ອຸໂປສົດຈັກກົດເປັນວັນ ອັດຖະດີຖືສົນແປດ ໄດ້ສອງແສນ ຫ້າໝື່ນວັນສົນ ສັງຂະຫຍາເປັນຣະດູຈ່ໄດ້ໜື່ງໝື່ນຫ້າພັນຣະດູ ຜິຈັກປຸນເປັນວັນໄດ້ລ້ານ ແປດແສນວັນ ຜິຈັກປັນເປັນຍາມໄດ້ສອງຕື້ແປດລ້ານແປດແສນຍາມແທ້ຊຸແລ ດ້ວຍ ແທ້ພຣະພຸດທະສາສະໜາແຫ່ງພຣະໂຄດົມ ຈັກອໍຣະຫາຍຫາຍໄປ ໃນປີຊຈດ ຫຼື ປີໃຈ ໃນຄົນຫັນຕະຣະດູເດືອນ 6 ເພັ້ງ ວັນພຸດບໍຣິສຸດ ມື້ເຕົ່າຍີ້ມີໃນນັກຂັດຕະຣິກ ຊື່ວ່າວິສາຂາ ຍາມໃກ້ຮຸ່ງອະຣຸນໃສ່ອ່ຽລັດສະໝີຜ່ອ່ຽຜາຍດູງາມສະອາດ ແຕ່ນັ້ນພຣະສາຣີຣິກະທາດເຈົ້າ ທັ້ງຫຼາຍ ອັນຍາຍຢັ້ງຢູ່ທຸກໝູ່ໄມ້ ໄພພະນອມຈອມພູເຂົາຍຸຄັນທອນ ຄົ້ງຄາມະຫາສະໝຸດ ສຸດແຄມ ແສນໂກດຈັກກະວານ ທະຍານມາປະຊຸມນຸມກັນແລ້ວ ສະເດັດຂຶ້ນສູ່ບັນລັງແທ່ນ ແກ້ວ ແທບເຄົ້າໄມ້ສີມະຫາໂພທິ ແລ້ວກໍ່ເປັ່ງຣັດສະໝີຣັງສີ ຫຼາຍປະການຕ່ຳໆພຸ່ງຂຶ້ນ ເຮືອງຮຸ່ງທົ່ວປົດຕະພີ ມີທັ້ງອິນພິມຍົມມະລາດ ຄຸດນາກມະນຸດກຸມພັນ ຄັນທັບພະເທວະ ດາ ອິສວນຊວນກັນມາມີມື ຖືທຸງໄຊ ດອກໄມ້ປະທູບ ປະທີບ ທຸງນວຽງຄູ່ເຄື່ອງບູຊາເສບ

ສ້ຳຂາມ່ຈນມີຕຸຣິຍາຄືຄົ້ນແຕ່ພື້ນນາກນາຄາຈົນເຖິງອະການິດຖາພົມ ສຸງາຣະງົມທໍຣະມີ ໄຫວຫ້ວນອັດສະຈັນເຂົາສະເມນຜັນຢູ່ຄີຄ້ວາ ນ້ຳສະໝຸດເລີກໃຫ່ຍກ້ວາງມາເກີດແຕກ ເປັນພວງພວງຣະລອກເປັນເຂົ້າຕອກດອກໄມ້ບູຊາພະສາຣິຣິກະທາດ ເມື່ອນັ້ນອິນພົມຈົ່ງ ໂອກາດຣາທະນາສາຣີຣິກະທາດຕາງອົງອາດສັບພັນຍູ ຈັກໃຫ້ປະຈໍຣະກິດຕິທຳທະເທດສະ ໜາ ອັນເປັນທີ່ສຸດແຫ່ງພຣະຊິນນະຈອນໂລດົມ ເຈົ້າກໍ່ຖອດທຳເທດສະໜາບັບໄດ້ 7ຈັນ 7 ຄືນແທ້ຊຸະແລ ເມື່ອນັ້ນອິນພົມຍົມມະຣາດ ນາກຄຸດ ມະນຸດກຸມພັນຄັນທັບພະອາຣັກຂະ ເທຈະດາອິສຈນທັງມວນພ້ອມຊຸມຊຶ່ນຕື່ນເຕັ້ນ ເວັ້ນຈາກກຳອະທຳສິ່ງຕົນກະທຳຜິດທຸ ຈະຣິດກາຈະຈີມະໂນ ໂມໂຫ ໂລພາ ໂກທາ ກໍ້ຈໂກດລະໂທດເສຍເມື່ອນັ້ນພະສາຣີຣິ ກະທາດຕາງອົງອາດສັບພັນຍູ ໄດ້ເປັນຄຣູສັ່ງສອນໂລກໂລກີ ພິພິບແລ້ຈ ພະທາດແກ້ວຈົ່ງ ມ້ຳປັນຈະຂັນທັງຫ້ຳແລ້ວຈົ່ງປະຈຸດຕິນິຈັດສູ່ອະມຸດຕະມະນິຣະພານພຸ້ນຊຸະແລ ຈັດຕາໂຣ ທຳມາຈຸດທິທຳຄຳພອນອັນປະເສີດ ສີ່ປະການຄື: ອາຍຸ ຈັນນະ ສຸຂະ ພະລະ ອະໂຣຄາຍະ ພະຈະຖ້ວນ ຫ້ຳ ປະຕິພາມະພະຈະຖ້ວນ 6 ອະທິປະໄຕຍະພະຈະອັນຖ້ວນ 7 ຈົ່ງ ສະເດັດເຂົ້ຳມາຈ່ຳເຣີນໃຫ້ຂັນທະສັນ ດານແຫ່ງສົມພານເຈົ້ຳທັງຫຼາຍທີ່ນີ້ ເປັນເຄົ້ຳກັບທັງ ສ້ຳຄະເຈົ້ຳທຸກຕົນນິມົນມີໄມຕີ ແຜ່ຜົນຜາຍຜ່ອງ ຊົ່ງຢ້ຳຄອງສູດນິກາຍ ທັງຫຼາຍອັນວິເສດ ຈົບເພດພ້ອມແຫ່ງໄຕຣປິດົກ ລົດຈະນາໄຂແຈ້ງຈອດ ຈົ່ງໃຫ້ໄດ້ຜາບແພ້ຝູງໝູ່ມານທຸກ ແຫ່ງໃນຫ້ອງໂລກາໂພຍໂຣຄາຫາຍວິນາດ ຈົ່ງໃຫ້ສົມມາດໃນສິ່ງຄວງທຳນ້ຳສະຖິດທິຣາດ ທຸງບເທົ່ານາຍຣະຄາ ພັນຈັດສານເປັນເຂດອະຕິເຣກ ນາມະຍິດ ບໍຣິວານທະນະສານອັນ ວິເສດຖ້ວນເຖິງເຂດປະຣິໂຍສານນະກໍ່ຂ້ານຶ້ນ ! ກິຍາຈາຍັງ ມະຫາສ້ຳກາດມາແຕ່ຕົ້ນຈົນ ເຖິງປາຍນິດຖິຕາກໍ່ສະເດັດບໍຣະບວນສົມຄວນທ່ຳນີ້ກ່ອນແລ !!!!

